

සමන් මහානාම දිසානායක

රජ්ජෙර්නිගාර වළව්ව

SL-Unlimited

දුස්තෝජනව දෙසින් ආ අති හඬව හැරීයත් ජයග්‍රන්ථර අවදි වූයේය. විවිධ කාරි කවුළුවෙන් ආ ආලෝකය මිද නිසා තමාට වෙනදාට වඩා තීන්දු ගිහාදැයි සැකයක් ඔහුට ඇති විය. කවුළුව වෙත පැමිණ ඔහු එය හොඳට ඇර මිදුල දෙස බැලුවේය. තවමත් හොඳින් හිරු පාඨා ඇතත් එතරම් දැඩි රක්තයක් ඔහුට දැනුනේ නැත.

ඔහු තම අත් හිරවෙමින් දෙස බැලුවේය.

"නැ... ඒ තරම් තීන්දු ගිහින් නැ... තාම තෙරයි" ඔහු තමාටම කියා ගත්තේ ය.

මිදුල පුරා වැළි ඇති විශාල මාර ගස් කිහිපය නිසා දැඩි කාරයක් නිවන තුළ සිටින විට නොදැනේ. සිහිල් සුළං රැල්ලක් ඔහුගේ ගත දැවිවුණි. මිදුලට හොඳ ප්‍රවක්ෂත බලන්නට සිතක් ඔහුට ආවේ පුරුද්ද නිසා විය යුතුය.

සැම සෙනසුරාදා දිනයකම දිවා ආහාරය ගත් පසු මිදු වේලාවක් ඇදව වී සිටීමට ඔහු කුඩා කල සිටම පුරුදු වී සිටියේය. නිවසෙහි සිටින විටත්, කේවාසිකාගාරයේ නැවතී දුරගත ගස් කාලයෙහිත් ඔහු සෙනසුරාදා දිනය ගත කළේ එලෙසය. දැන් දැන් පෙරට වඩා ඔහුට තම සමාජීය පිළිබඳ සිහිවටන සිතට නැතේ. ඒ තමා විනාශ ගන්නා වයස ලං වී ඇති නිසා වත්දැයි ඔහුට විවේක සිතුවි.

"ගරට ගේ එකක් ගේන්නදැ"යි ඔහු ප්‍රවක්ෂත අතට ගෙන මිදුලට බිහින විට සිරිසේන ඇසුවේ ය.

"හොඳයි සිරිසේන."

වයස අවුරුදු හතළිස් පහක් පමණ වන සිරිසේන එතරම් උස පුද්ගලයෙකු නොවුවත්, ඔහුට හිමුණේ සමහර සිරුරකි. සිරිසේනගේ දෙමව්පියෝ හැරිගේ පියාට යේවය කළේය. දැන් සිරිසේන ඔහුට සේවය කරයි. රාජකාරිය සඳහා, හැරි සමග, ඔහු ගිය ගිය සැම තැනවම ගිය සිරිසේන ද විවාහයක් ගැන සිතුවේ නැත. තමා අවිවාහකව සිටියදී ඒ ගැන සිරිසේන උනන්දු කිරීමේ සිතක් හැරිවද ආවේ නැත. කුඩා කල සිටම හැරි සමගම සිටී ඔහු, හැරිගේ සිතා එතකම් හොඳින් දැකී.

හැරි මදුලෙහි අඹ රුක් ගෙවනෙහි වූ ලැඹි පුටුවෙහි අසුන් ගත්තේය. එතැනම වූයේ කුඩා පොකුණකි. එහි වූ පිටුන නෙළුම් මල් දෙක මදු වෙලාවක් බලා සිටී හැරි පුවත්පත කියවීමට පවත් ගත්තේ ය.

ඔහු මේ පුවත්පත බලනුයේ දෙවන වතාවටය. උදෑසන අවදී වී ඔහුණ කට හෝදා ගන්නා හැරි කරන පළමු කාර්යයද එයයි. එවිට ඔහු කියවන්නේ රටේ සිදු වී ඇති අපරාධ හා මංකොල්ල කෑම් පිළිබඳවය. දැන් කියවන්නේ ඉතුරු වූ දේශපාලනික හා ආයුර්වේද භෞතිකය.

අපරාධ කරුවන් නීතියේ රැහැනට අසු කර ගැනීමට, තම කාර්යාංශයට අගත් පොලීස් නිලධාරීන් යෙදවීම ඔහුගේ රාජකාරියයි. වගකි පමාගත් පොලීස් අධිකාරීවරයා වූ හැරිගත් ජයසුන්දරට, ඔහු යටතේ සේවය කරන කවුරුන් කැමතිය. ඒ ඔහු පොලීස් කොස්තාපල් වරයාගේ සිට තමා සම්පයේ සිටින සෑම කෙනෙකුටම ගොදුන් සලකන බැවිනි. රාජකාරිය කිරීමේදී උස් පහත් සේදයක් ඔහුගේ නැත. ඔවුන්ගේ දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති, ධනය, නිලය, බලය ඔහු ගණන් නොගනී. ඉතින් එබඳු පුද්ගලයෙකුට රාජකාරිය කිරීම පහසු නොවේ. අපරාධකරුවන් නීතියේ රැහැනට පසු කර ගැනීම එතරම් අපහසු නැත. අපහසු වන්නේ ඔවුන් නීතියේ රැහැනින් ඊංගා ගාම වැලැක්වීමයි. සමහර විටෙක මැති ඇමතිවරුන්ට පවා කාරණා පැහැදිලි කර දීමට ඔහුට සිදුවේ. එහෙයින් හැකි පමණ ගොදුන් තම රාජකාරිය ඉටුකරන පොලීස් නිලධාරීන් අනලොස්සෙන් කෙනෙකු හැටියට ඔහු ප්‍රසිද්ධ වී සිටියේය.

ඔහු මදුලට ගැනීමට තැන් කළ කුට ධනපති ව්‍යාපාරිකයෝ බොහෝ සිටියහ. එහෙත් උඩරට වලව් පෙළපතකට නැ. කම් කීවූ ඔහු, ඔවුනට ගොදුරු වූයේ නැත. පරම්පරාවෙන් හිමි වූ, සැලකිය යුතු වස්තු සම්භාරයක් ඔහු සතු විය. එනිසා මදුලට යවීමට තරම් හේතු වස්ද ඔහුට නොවීය.

සෑම විටම රාජකාරිය මුල් තැනෙහි ලා කටයුතු කළ ඔහුට සතුරන් නොසිටියේද නොවේ. එහෙත් ඔහු භීය කුමක්දැයි හඳුනන කෙනෙකු නොවේ. එනිසා සමහර දිනෙක දුරකතනයෙන් එන මරණීය තර්ජන වලට පවා ඔහු සවන් දුන්නේ සිතන සෙමිනි.

“තමුසේ සෙල්ලම් කරන්නේ මාරයන් එක්ක කියලා හිතා ගන්නවා.” වරෙක දුරකතනයෙන් ඔහුට තර්ජනයක් එල්ල විය.

“මං අවුරුදු කිහිපක් විතර කළේ ජික තමයි. මට ජික ගොදුට පුරුදු සෙල්ලමක්” ඔහු සිතනසෙමින් පිළිතුරු දුන්නේය.

රජයට අයත් විනාශකරණයක් අනවසරයෙන් දැඩි කැප කිරීම දෙනෙකු පසු ගිය දිනක පොලීසිය මගින් කරන ලද මෙහෙයුමකදී අත් අඩංගුවට ගෙන තිබුණි. ඔවුන් විසා නිදහස් කර දමන ලෙසට පළාතේ මන්ත්‍රී වරයා තමන්ට අයුරු දුන් බව මෙහෙයුම් කළ පොලීස් පරීක්ෂකවරයා හැරව දැනුම් දුන්නේය.

"මේ වැටුප්පි එස්. ඩී. පසුපසින් නිකමයකින් කරනු එකක්. ඒ නිසා එස්. ඩී. මහත්තයන් එක්ක මේ ගැන කතා කරන්න කියලා මං කිව්වා" පොලීස් පරීක්ෂකවරයා වැඩිදුරටත් කියා සිටියේ ය.

හැරව කතා කළේ ඒ මන්ත්‍රීවරයා නොවේ. ඇමතිවරයෙකි. ඉතා හිතවත් ලෙස කැප දුන් විමසු ඇමතිවරයා "හැර අපට පොඩි උදව්වක් කරන්න ඕනේ. ඔබලගේ කට්ටියක් වැටුප්පි කරලා අපේ මිනිසුන් කීපයකෙක් අත් අඩංගුවට අරගෙන. ඒ අය අපට බැහැලා වැඩ කරනු අය. ඒ ගොල්ලන්ව නිදහස් කරලා යවන්න" යනුවෙන් ඉල්ලීමක් කළේ ය.

"ඒක සුළු වැඩක් සර්. මං ඒක කරන්නම්. හැබැයි සර් මට පොඩි උදව්වක් කරන්න ඕනේ."

"කිසිත්ක හැර. හැර කිසිත් ඕනම දෙයක් කරන්නම්."

"සර් පාර්ලිමේන්තුවට පත්තක් ගෙනත් සම්මත කරලා දෙන්න පණයේ කෙනෙක් අනවසරයෙන් රක්ෂිත විනාශකරවල දැඩි කපන එක වරදක් නොවෙයි කියලා. ඉන් පස්සේ මං ඒ අයට නිදහස් කරලා යවන්නම්."

"දැඩිය" හා රීසිවරයා පහත හෙලු ඇමතිවරයා ගන්නා රීසි පියවර කුමක්දැයි හැර හිතුවේ නැත.

හැබැවින්ම ඔහුට මෙසේ කොන්ද කෙලින් තබාගෙන රැකියාව කිරීමට හැකියාව තිබුණේ ඔහුට තැදැ වූ හා හිතවත් වූ ඇමති වරුන්ද මන්ත්‍රීවරුන්ද ආණ්ඩු පක්ෂයේ හා විපක්ෂයේ සිටි බැවිනි. මෙවැනි සිදුවීම් නිසා සතුරන් වැඩිවන බව හැර දැන සිටියත් හැමවිටම තම රාජකාරිය නිසි අයුරින් කිරීමට ඔහු උත්සාහ කළේය.

වරෙක ඔහුට ඉතාම හිතවත් වූ ඇමතිවරයෙකු හැරව කතා කළේ ය.

"හැර, මේ වැඩේ කෙරෙන්නම් ඕනේ. ඔබලට පොඩි වැරදීමක් වෙලා තියෙන්නේ. ඔය පොලීසියට අල්ල ගන්න මිනිසා මගෙ දකුණු අත වගේ. මිනිසාට එළියට දාන්න" ඔහු ඉල්ලා සිටියේය.

"මං හිතන්නේ ඔබතුමාටයි වැරදීම වෙලා තියෙන්නේ. ඔබතුමාලා මට බලතල දීලා තියෙන්නේ. වැරදි කාරයක් අල්ලලා උසාවියට

ඉදිරිපත් කරන්න විකරණය. අල්ලා ගන්නා අයට නිදහස් කරන්න බලය තිබෙන්නේ උසාවියට තමයි. ඔබතුමා රාජකාරිය, විකරණය ඉතාමත් උසාවිය කරන බලන්න. ඔබගේ ඒ වැඩ වලට හරි දක්කයා" කී හැරි ඔහුගේ සහ පවුලේ අයගේ සැස දුක විමසා කතාව නිම කළේ ය.

එහෙත් සැම අවස්ථාවකම එයේ සිතට එකම රාජකාරිය කිරීමට ඔහුට ඉඩ ලැබුණේ නැත. උඩින් එන බලපෑම් දැඩි වූ විට ඔහු අතින් එයා ගිය අපරාධකරුවන් කිහිප දෙනෙක්ද නැත්තේ නොවේ. එබැවින් අවස්ථාවලදී තම නිලධාරීන්ට රාජකාරිය කිරීමේදී පැන නගින දුෂ්කරතා අවබෝධ කරදීමට ඔහුට සිදුවේ.

"සමහර වෙලාවලට ඉහළින් එන නියෝග වලට අපට ඔප්පු පත් කරන්න සිදුවී යන්නවා. ඒත් අපි පුළුල්ව තරම් ඔප්පු කෙළින් කරගෙන වැඩ කරන්න බලමු. මං ඉහළ උදව්සටත් කිව්වා. දැන් ඔය අයට අවවාද කරලා යන්න දෙන්න. ආයතන අනුමැතියක් වූවාලත් දෙන්නේ නැති බව කියන්න" පරාජය හැර ගන්නා හැරි පවසයි.

මෑතක සිට එල්ලවන දේශපාලන බලවතුන්ගේ දැඩි බලපෑම් නිසා, හැරි රාජකාරිය කළේ ඉතා අපහසුවෙනි. ඔහු හා කතා කර වැඩක් කර ගත නොහැකි වන බලවත්තයින් ඔහුගේ හෝලයක් ලවා ඒ වැඩ කර ගැනීමට පුරුදු වී ඇත. එය නතර කිරීමේ හැකියාව හැරිට තිබුණ නමුත් ඔහු එයේ කළේ නැත.

"පැත්තෙන් ගත්ත පමණ තිබෙන්නේ අවුරුදු දෙකයි. දැන් ඉතිරි වැඩ කළා ඇති. අපෙන් හරිසට වැඩ ගන්න පාලකයන්ට අවශ්‍ය නැත්නම්, නිකං සිත කෝප කරගන්නේ ඇයි?" යනුවෙන් දැන් ඔහු සිතන්නට පුරුදුව සිටී.

සිරිසේන ගෙන ආ හේ කෝපය පානය කර හමාර කළ හැරි ගළු පුවත්පත බලන්නට විය. ආණ්ඩුවේ ඇතැම් අයගේ ක්‍රියා කලාපය නිසා, නීතිය හා යාමය ආරක්ෂා කිරීමට පොලීසියට අපහසු වන බවට වෝදනා කර විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු විසින් ලියන ලද ලිපියක් කියවූ ඔහුට සිතගවක් පහළ විය.

"මේ කියලා තිබෙන හැම දෙයක්ම ඒ ගොල්ල බලයේ ඉන්න කාලයේ කළා. එදා ඒවා වැරදි හැරිසට ඒ ගොල්ලන්ට පෙනුණේ නැ. දැන් ඒ ගොල්ල අපට කියනවා අපි හරිසට රාජකාරිය කරන්නේ නැ කියලා" ඔහු තමාටම කියා ගත්තේය.

"සරි පුද්දෙක්ගෙන් කෝල් එකක්" සිරිසේන ඔහු වෙත එමින් කීවේය.

"සුද්දෙක්ගෙන්?" ගැබ් පුය්ත කරමින් පුවත්පත එතෙතම තියෙන්නට ගැර ඔහු නිවස දෙසට ගමන් කළේ ය.

ඒ තානාපති කාර්යාලයකින් උත්සවයකට සහභාගී වීමට කෙරෙන ආරාධනයක් වන්නට ඇතැයි ඔහු සිතුවේය. ඒවායින් කම් ඔහුට අඩුවක් නැත.

ඔහු රිසිවරය අතට ගත්තේය.

"මට මිස්ටර් ගැරි පයසුන්දරට කතා කරන්න පුළුවන්ද?" එහා පැත්තේ සිටි පුද්ගලයා ඉංග්‍රීසියෙන් විමසුවේය.

"ඔව් මේ ගැරි කමයි කතා කරන්නේ?"

"අංකල්ලි මාව අලුත ගන්න පුළුවන්ද?" සුද්දෙක් ලෙසින්ම පළමුව කතා කළ ඔහු, ඒ වක කීවේ සිංහලෙනි. එයෙන් ඒ කටහඬ ඔහුට හුරු නැත.

"මි.. මට අලුත ගන්න අමාරුයි."

"මං පැවරික්."

"පැවරික්? පැවරික්?" ඒත් ඔහු දන්නා පැවරික් කෙනෙක් ගැන මතකයක් ඔහුට ආවේ නැත.

"ඇයි අංකල්? ගිය අවුරුද්දේ මාරතු මාසේ අපේ ගෙදරත් ආවේ?"

එම වතරේ මාරතු මස ඔහු සම්මන්ත්‍රණයකට සහභාගීවීමට එංගලන්තයට ගිය බැව් පමණක් ගැරිට මතක් විය.

"මං තෙල්පත්ගේ පුතා. පැවරික් සුරියවත්තියා." තමා හඳුනා නොගත් බව වටහා ගත් ඒ කතා කළ පුද්ගලයාම ඔහු කවුදැයි සලකන්නා දුන්නේ ය.

"ඔස්.. මට සමාවෙන්න පැවරික්. මං හිතුවේ නැතෙ ඔයා මෙහෙම මට කතා කරයි කියලා. අම්මයි අප්පට්ටියයි සතියෙන් ඉන්නවද?"

රිට් පිළිතුරක් නොදුන් ඔහු මඳ වේලාවක් නිහඬව සිට සලකා කළේ ය.

"අංකල්. මං මේ නිවාඩුවකට ලංකාවට ආපු ගමන්, මං දැන් ඉන්නේ යුරෝපා ගෝලයේ. මට වැදගත් වුවමනාවකට අංකල් මුණගැහෙන්න ඕනේ."

"පුතා අප්පට්ටියෙන් එක්කද ආවේ?"

"නෑ මං තනිගම ආවේ. මට අංකල්ට වහාම හමුවෙන්න ඕනේ?"

"ඉඬිං දැන් එන්නකො පුතා. මොකට ඔය හෝටල් වල නැවතුනාද? ඔය තියෙන දෙයක් අරගෙන මෙහාට එන්න. ශල්‍ය කිරීමේ පරිශ්‍රයට නාස්ති කරන්න එපා."

"අපොයි එතකොට අංකල්ට කරදරයක්නේ."

"මොන කරදරයක්ද? මම මේ තනිකඩයා. මේ හෙදර දුගදොලොක් දෙනෙක්ට උනත් කවිකින්න ඉඩ තියෙනවා. එස්සු නැකුව මෙහාට එන්න මගේ ඇඬිරක් එක දන්නව ද?"

"නැ. අංකල්ගෙ පොත් නම්බර් එකක් මං හරි අමාරුවෙන් හොඳාගත්තේ."

හැරි තම නිවසෙහි ලිපිනය කීවේය.

"තියෙන ඔක්කොම දේවල් අරගෙන එන්න. නිකං හෝටල් වලට ගිල් ගෙවන්න ඕන නැහැ."

"මං ටික දවසක් ලංකාවේ නැවතීමට ඉන්න කියල හිතාගෙනයි ආවේ."

"ඒකට මක් වෙනවද? අවුරුද්දක් දෙකක් උනත් මෙහෙ නතර වෙලා ඉන්න පුළුවන්. අප්පවිට්ලා හෙම හොඳින් ඉන්නවද?"

"අපි ඇවිල්ලම කතා කරමු අංකල්. මං දැන්මම එනවා."

"කිසි ප්‍රශ්නයක් නැ. හෙදර ආරක්‍ෂක නිලධාරීන් දෙන්නෙක් ඉන්නවා. මං ඒ අයට ඔයා ගැන කියන්නම්. කොහොමද ඔයා එන්නේ? මං මගේ කාරෙක එවන්නද?"

"එපා අංකල්. මං කාර් එකක් හරි කලා. එහෙනං මං එනවා."

හැරි ඉන් පසු ආරක්‍ෂක නිලධාරීන්ට පැවරීයේ සුරැකකරුවාගේ නම හිතවතෙකු හමා හමුවීමට පැමිණෙන බවත්, ඔහුට නිවසට ජමට ඉඩ දෙන ලෙසටත් දැනුම් දුන්නේ ය.

"සිරිසේන අද එංගලන්තෙ ඉඳලා මගෙ හොඳ හිතවතෙකුගේ පුතෙක් එනවා. ජයට කැම ලැස්ති කරන්න ඕන. හැඩැයි ධුද්දත්ගේ තාලෙ කැම."

"හරි හරි" කියා සිරිසේන නිවස තුළ සිට පිළිතුරු දුන්නේ ය.

"සිරිසේන කැමට ඉස්සර වෙලා ඒ මහත්තයට ඉන්න කාමරයක් පිළියෙල කරන්න ඕන."

සිරිසේන අත පිත දමමින් ඔහු වෙත පැමිණියේ ය.

"මොන කාමරේද හරි?"

"මැද කාමරේ හොඳයි. ටිකක් අස්පක් කරලා දාලා අලුතෙන්

දොර පතෙල් රෙදි දාලා තියන්න. ඒ මහත්තයා තව චිකතින් මේකට ඒමි."

හැරි පයසුන්දර අඹතුරු සෙවනෙහි වූ පුවටෙහි නැවත දිග හැරුණේය. මෙවර ඔහු පුවත්පත දෙස බැලූවේ නැත. නිවසට ඇතුළුවන ප්‍රධාන දොරටුව වෙත, ඔහු මද දෙලාවක් බලා සිටියේය. අතීත මතක සටහන් රැසක් මතකයට ගෙන, සිය නිවසට අද දින පැමිණෙන අමුත්තාට ඉහලින්ම සංග්‍රහ කිරීම තම යුතුකම ලෙස ඔහු සැලකුවේය. ඒ පසුගිය වසරේ ලන්ඩන් නුවර සිටි කාලයේ, තම හිත මිතුරු තෙල්සන් කළ සංග්‍රහයට පිළිතුරක් වශයෙන් පමණක්ම නොවේ. ඒ එන අමුත්තා පාකැල් විශේෂ පටන්ම තම හොඳම මිතුරා වූ තෙල්සන් ගුරියාගේ සාරයෙන් ප්‍රහසුවත් වන හෙයිනි.

"තෙල්සන්ට මාස හතර පහකින්ම කතා කරන්නත් බැරි වුණා. එයත් මට කතා කළේ නැ. මොකද දන්නේ නැ පැට්රික්ගේ මේ ගමන ගැන තෙල්සන් මට කිව්වේ නැත්තේ? ඔය පැට්රික් ලංකාවට එනවමයි. ඉතිං ඇයි එයා තනියම ලංකාවට එන්න හිතුවේ? සමහරවිට තෙල්සන්ට හොරෙන්ද දන්නේ නැ. ඔය එන්නේ. නැ එහෙම වෙන්න බෑ. එහෙමම එයා මාව හමුව වෙන්න එන්නේ නැ."

ඔහුගේ මතකය ලන්ඩන් නුවර ඔහු ගත කළ දින කිහිපය වෙත ඇදී ගියේය.

භූමිත් සොටුපල වෙත පැමිණ සාදරයෙන් ඔහු පිළිගත් තෙල්සන් තම නිවාසය වෙත ඔහු කැඳවාගෙන ගියේය. තෙල්සන් සිය ප්‍රහසුවත්ව හැරි හඳුන්වා දුන්නේ මෙසේය.

"ප්‍රතා දන්නවනේ? මං මෙයේ ඉන්නකොට ඉඳලා හිටලා හරි ශාලාවක් ගැන කිසිත කොට කියන්නේ හැරි.. හැරි.. කියලාගේ. ආන්න ඒ හැරි තමයි මේ ඉන්නේ. මට ඉන්න එකම මිතුරා."

විශාකා ද හැරි පිළිගත්තේ ඉතා සතුටිනි.

"කැමට වෙලා තියෙන නිසා අපි ගේ එකක් බොමු." මද වෙලාවක් කතා කරමින් සිටි ඇය කීවා ය.

"ඔන්න අපේ පැටි ඔයාගේ අභිපාදේ ගන්න හඳුන්වා" සංග්‍රහය පැවැත්වෙන අතර තෙල්සන් කීවේ ය.

"ඒ කියන්නේ?"

"පැට්රික් මෙයේ පොලිසියට බැඳුනානේ. ස්කොට්ලන්ඩයාඩි එකට. එයා පොඩි කාලෙ ඉඳලම කිසි කිසි හිටියේ පොලිස්

කාරයක් වෙන්න හිතේ කියලා. කොල්ලගේ ආයාචනේ කියලා මාත් ඒකට ඉඩ දුන්නා. අපේ අප්පට්ටි වගේ වෙන්න මට හිත කමක් තිබුණේ නැ.”

විශාකා හෙතින් කළ සංක්‍රාම හැරී දුවුවේය. තම පවුල්වල උදව්‍ය පිළිබඳව පුතා ඉදිරිපිට කිසිවක් කතා නොකරන බව පසු දිනක විශාකා හැරී කීවා ය.

“පුතා. පුතාගේ රැකියාව ගැන උපදෙසක් දෙන්න මට දැනුමක් නැ. දැන් මේ ආපු එකත් වෙලා හැරී අංකල්ලෙන් හොඳ උපදෙසක් හිතාට ගන්න පුළුවන්. පුතා මොන රැකියාව කළත්, ඒක නිවැරදිව කරනවා දකින්නයි මට හිතේ.”

“අංකල්ල ගැන ගොඩාක් දේවල් මට අප්පට්ටි කියලා තියෙනවා. දැන් අංකල්ලට පොලිසිවල වැඩකරලා අවුරුදු තිහක විතර අත්දැකීම තියෙනවනේ” ඔහුගේ උපදෙස බලාපොරොත්තුවෙන් පැවරී කතා කළේ ය.

හැරී පැවරීක් දෙස හොඳින් බැලුවේ ය. ඔහුට තිබුණේ කඩවසම් සිරුරකි. අඩි හයක් හෝ ඊට මදක් ඔහු උස ඇතැයි හැරී සිතුවේ ය. උසට සරිලන සවිමත් සිරුරක්ද ඔහුට විය. ඒ හැමටම වඩා හැරීගේ සිත් ගත්තේ ඔහු සිංහල කතා කළ ආකාරයයි. ඔහු ලංකාවේ වසන සිංහලයකුගේම හොඳින් සිංහල වචන උපිවාරණය කරමින් කතා කරයි. ඔහු ඒ දැනුම ලැබුවේ විශාකාගෙන් බව පසු දිනක ඇය කීවා ය.

•••

“කතා කරන්න විතරක් නොවෙයි. පුතාට හොඳට සිංහල ලියන්නත්, කියවන්නත් පුළුවන්” ඇය එදින කීවා ය.

“ඔව් අංකල්ල. මං සුරේත්‍රා නොහොත් අවිවාර සමය, ගම්පෙරළිය, ගොළු හඳවන වගේ පොත් කියවලා තියෙනවා. මං හරි ආයයි ලංකාවේ අය ගත කරන සැහැල්ලු ජීවිතයට. කෝ මේ අම්මයි අප්පට්ටිමි මට ලංකාවේ ඉන්න නැදැහෝ ගැන කිසි දෙයක් කියන්නේ නැහේ.”

“අම්ම එහෙම නොකියන්නේ හේතුවක් ඇතුළු පුතා.”

“මොකක්ද ඒ හේතුව?”

“ඒක අම්ම පස්සේ දවසක කියන්නමකෝ” කී විශාකා, කතා කළ මාතෘකාව වෙනස් කළ හැරී හැරී සිඬපත් විය.

•••

"හොඳයි මං. ප්‍රකාශෙන් ප්‍රශ්නයක් අසන්නමි. ප්‍රකා මැරෙන්න බය ද?" අවවාදයක් දීමට පෙර හැරී විමසුවේ ය.

"නැ. මං මැරෙන්න බය නැ."

"එහෙම නම් ඔයාට මේ රාජකාරිය කරන්න පුළුවන්. හැම ප්‍රශ්නයකදීම හමුත්ගේ වාසිය ගැන නොහිත, රාජකාරියට මුල්තැන දීමා හිතන්න හිනේ. අපේ රාජකාරියේ හැටියට අපි පැය විසිතුනරම් වැඩ, ඒ කියන්නේ නිවාඩුවක් ගත කරන වෙනුවක් හරි, නිවාඩු පිට ඉන්න දවසක් හරි, නීතිය හෝ සාමය කඩ කරන කෙනෙක් දැක්කොත්, වහාම එයාට නීතියේ රැහැණට අඟුකර ගන්න අපි පසුබට වෙන්න කරකයි. අම්මා තාත්තා පිය ඉන්නවා කියලා, හීරිද දු දරුවෝ පිය ඉන්නවා කියලා, ඒක අතපසු කරන්න හොඳ නැ. ඒක තමයි අනෙක් භූගත් රස්තාවලයි අපේ රස්තාවෙයි අතර තිබෙන වෙනස."

"බොහොම ස්තූතියි. මම ඒ අවවාදය පිළිගන්නවා. මං හිතනවා මට අවංක පොලිස් නිලධාරියෙක් වෙන්න පුළුවන් කියලා."

ඒ කාලය තුළ තෙල්සන් හමුපිමට පැමිණී මිත්‍රයන්ගෙන් අඩුවක් නම් හැරී දුටුවේ නැත.

"ඔයා මාව පවුලේ උදව්සට අඳුන්නලා දුන්නේ මට ඉන්න එකම මිත්‍රයා කියලා. ඒත් මට පෙන්න හැටියට මෙහේ ඉන්න හැමෝම ඔයා එක්ක මිත්‍රයි වගේ."

"මිත්‍රයෝ. පිස්සු. මුංගේ තිබෙන්නේ දැන ඇඳුනුම් කමක් විතරයි. කිසිම මිත්‍ර කමක් නැ. මෙහේ ඇවිල්ලා කාලා හීලා, නවලා, කතා බස කරලා යනවා. අපිත් ටිංගේ ගෙවල් වල ගිහින් කාලා හීලා නවලා එනවා. ඒත් මුං ධාජුවෝ කියලා මං හිතන්නේ නැ."

"ඒ මොකද එහෙම කියන්නේ?"

"ඔය එන අයගෙන් වැඩි දෙනෙක් එන්නේ අපේ අඩුපාඩු මොනවද කියලා බලලා යන්න. එහෙම අඩුවක් අඟු වුණොත් එහෙම ඒක හතර වැට්ටම් පතුරවලා අරිනවා. එක දෙක කරලා කියන්නේ. මං මෙහේ ආවට පස්සේ ලංකාවට ගියේ එක සැරයයි හේ" තෙල්සන්ගේ මුහුණ අදුරු විය. ඔහු කතාව මදකට නතර කර දිගු සුසුම්ක් ගෙජුවේ ය. ඒ ඔහුට ඔහුගේ ලංකා ගමන හා ඊට සම්බන්ධ සිදුවීම් ද්‍රාමය සිහිපිම නිසා විය යුතු යැයි හැරීට සිතුවේ.

"ඉතිං හැරි. ඒක මෙහේ ඉන්න සමහර දෙනෙක්ට ප්‍රශ්නයක්. මුං ඒකට කතාවක් හදලා මං ලංකාවේ ඉන්දදි ලොකු මුදල් වංචාවක් කරලා මෙහාට පැනලා ආපු කෙනෙක් කියලා" ඔහු සිහනගසන්නට විය.

"මෙහේ ඉන්නවා ආර් කියලා අපි විකක් දන්න කෙනෙක්. මිනිසා හැම අවුරුද්දකට දෙකුත් වතාවක් ලංකාවට ගිහිත් එනවා. ඒ මනුෂ්‍යයෙට මොකක් හරි හේතුවක් ඇතිනේ එහෙම යන්න. මුං එයාට කතාවක් හදලා ලංකාවේ තොර ගැහැණෙක් ඉන්නවා, ඒ නිසයි නිතරම ලංකාවට යන්නේ කියලා. ඉතිං බලන්න හැරී. මේ අපි වටකරගෙන ඉන්න යාපුවත්තේ හැටි තමයි. අපිත් ඉතින් අපේ පාඨව ඇර ගන්න මේ අයට ආස්තරේ කරනවා."

ඒ සිටි සති දෙකේම තෙල්සන් පවුලේ අය ගැන ඇහුවේ නැහැ. ඒ නිසා හැරී ඒ අය චිත්‍රබදුව කියන්නට ගියේ ද නැහැ.

සමහර දිනෙක තෙල්සන් නිවසට එන්නේ හොඳටම රැ බෝ වූ පසුය. එවැනි දිනක හැරීට රාත්‍රී තෝපතක සුදානම් කිරීමට විශාකා සුදානම් වුවත් එයේ නොකරන යේ කියා හැරී ඇය හා අල්ලාප සල්ලාපයෙහි යෙදෙයි. නිවසෙහි සිටියහොත් පැට්ටික්ද ඒ කාකවිජාවට එකතු වෙයි. හැරී තමා ලද අත්දැකීමක් තවත් රසවත් කර ඔවුනට පවසයි. වරෙක දරුණු මංකොල්ල කරුවකු අත් අඩංගුවට ගැනීමට ගිය විටක ලද ත්‍රාගපතක අත්දැකීමක් ඔහු විස්තර කළේ ය.

"මන්න පුතා. දැක්කා හේද පුතාගේ රස්කාවේ කියෙන බැරැරැම් කම්? ඔයා හැම දෙයක් ගැනම කැහැල්ලුවෙන්ම හිතන්නේ" කතාව අවසානයේදී විශාකා පැට්ටික්ට කීවා ය.

"මෙහේ නම් අපේ රටේ වගේ බය වෙන්න ඕන නැහැ. නීතිය සල්ලි වලට ගන්න බැහැනේ. අපි අපේ ජීවිත පරදුවට තියලා ගිහිං මිනීමරුවෝ, මංකොල්ල කාරයෝ අල්ලා ගන්නවා. එහෙම කරලා අල්ල ගත්තු අයට තිදහස් කරලා අරින්න කියලා උසින් නියෝග එනවා. අපේ පාලකයෝ දැන ගන්න ඕනේ එහෙම කරන එකේ තියෙන හයානක කම. පොළීසියෙන් නීතිය හරියට ක්‍රියාත්මක වුණේ නැති වුණාම, මිනිස්සු නීතිය අතට ගන්න බලනවා. ඒක හරිම හයානකයි."

"දැන් මෙහෙත් මාත්‍රයා කාරයෝ බෝවෙගෙන එනවා. අපේ බොස්ටන් ජිලදී වෙලිගෝන් එකෙන් මරණීය තර්ජනයක් කරලා තියෙනවා, ඒ ගොල්ලන්ගේ වැඩ වලට ඇඟිලි ගහන්න ආවොත් බලාගෙනයි කියලා. දැන් හැම තැනම පාවාරම් කාරයෝ රජ වෙලා."

"ඒ වුණාට අපේ රටේ වගේ, ඉහළ ඉන්න අයගේ සහයෝගය ඒවට ලැබෙන්නේ නැහැනේ."

"තව ජික කාලයක් යතකොට ඒකත් වෙන්න බැරී නෑ හැරී."

හැරිව තම මිතුරා හා පාසලේ කේවාසිකාගාරයේ ගත කළ දවස් සිහි විය. තෙල්කන්ට් ඉගෙන ගැනීමට තිබුණේ පුදුම දත්තයකි. ඔහු කිසි විටෙක විභාගයකට නිශා අමුතුවෙන් පාඩම් කළේ ද නැත. ඉංග්ලිෂ් භාෂාවේ මුළුමනම වදන්, අද කාලයේ උග්‍රායුක්තයක තැන්පත් වනවා සේම ඔහුගේ මොළයෙහි තැනක, සදාකාලිකව නොමැකෙන හේ තැන්පත් වී ඇත. ඉතින් නැවත පොතක් බලන්නට වෙන්නේ එහෙමත් වෙලාවකය. ඔහුගේ මේ හැකියාව මිතුරන් පමණක් නොව ඉංග්ලිෂ් මව්තෙට් පත් කර තිබුණි.

දිනක් හැරි බම්මපදු ගාථාවක් කටපාඩම් කරමින් සිටියේ ය. පසු දින එය කටපාඩමින් අසන බව ඉංග්ලිෂ් කියා තිබුණි. ඔහු හත් අට වතාවක්ම "තනි වෙරෙන වෙරානි .." ගනුවෙන් කතට ඇසෙන්නට කියමින් එය පාඩම් කරන්නට විය.

"මොකක්ද බං? දැන් කී පාරක් උඩ මින කිව්වද? තම මින පාඩම් කළේද?" ඔහු අසයි මො නවකතා පොතක් කියවමින් සිටි තෙල්කන් ඇසුවේ ය.

"ගොදුරි පණ්ඩිතයා. පුළුවන් තම ඒක කියපං?"

තෙල්කන් ඒ ගාථාව මතකයෙන් කීවේය.

"උඩ එහෙනම් මින කමින් පාඩම් කරලා තිගෙන්න ඇති. ඇත්තවම තෙල්කන් කී පාරක් මේ ගාථාව කියෙව්වද?"

"මං කං ඒක පාරක්වත් මින කියෙව්වට නෑ. දැන් උඩ හත් අට වතාවක්ම ගිරිස පුප්පගෙන මින කියෙව්වහේ. ඉතිං ඒක ඒ තරම් කතට ඇහුනාම මිනම් බුරුවෙකුට මතක හිටිනවහේ."

"ඒක ඇත්ත හෙල්කන්" හැරි පුතිපුහාරයක් දීමට සූදානම් විය.

"අවාසනාවකට මං බුරුවෙක් නොවෙයි හේ."

ඉගෙන ගැනීමට පමණක් නොව තර්ක කර ජය ගැනීමටද තෙල්කන් තරම් ජනපතකු පාසලේ නොවීය. ඉහළ පන්ති වලදී ඔහු පාසලේ විවාද කණ්ඩායමේ නායකයා ලෙස වසර කිහිපයක්ම කටයුතු කළේ ය. ඔහුගේ විවේක කාලය වැඩිපුර පුස්තකාලයේම ගත කළ හෙයින් ඔහුට ඕනෑම විෂය බාහිර දෙයක් හැන වුවත් කතා කිරීමේ මනා හැකියාව තිබුණි.

හැරි ඉගෙන ගන්නවාට වඩා ප්‍රිය කළේ ක්‍රීඩා කිරීමටය. ක්‍රිකට් සහ හොකි යෙදුලම කිරීමට ඔහුට තිබුණේ පුදුම හැකියාවකි. ඔහු ඒ තරඟ සඳහා පාසල නියෝජනය කළේ ප්‍රබලයකු විය. වරෙක ඔහු ක්‍රීඩා කරන අයුරු බලා සිටි තෙල්කන් මෙසේ කීවේ ය.

"මට තම උඩ ගැන හරි පුදුමයි හැරි. මින තරම් සංයමයකින්

ක්‍රීකරී ගහන්න පුළුවන් උඩට, ඇයි ඒ තරම් හොඳට ඉගෙන ගන්න බැරි? පොතක ලියවිලා තිබෙන දේවල් මතක තිබා ගන්නවට වැඩිය මික කොයි තරම් අමාරුද? උඩට කොහොමද තේරෙන්නේ මේ විදිහට බෝලයක් එකකොට මේ විදිහට පාරක් මේ පැත්තට ගහන්න සිතේ කියලා. ඇස්, අතපය, සිහිය ඔය ඔක්කොම එක තත්පරයක් ඇතුළත, එකම දේකට ගොමු කරන එක කොයි තරම් අමාරු වැඩක් ද? උඹ කොයි තරම් අපුරුවට ඒ වැඩේ කළා ද?" ඔහු හැරගේ ක්‍රීඩා කෞශල්‍යය වර්ණනා කළේ ය. හැර හා තෙල්සන් අතර මිතු දම වැඩි වූයේ ඉන් අනතුරුව බව හැරට හොඳට මතකය.

පාසලේ සිටි සෑම සිසුවකුම තෙල්සන් හා හිඟවත්ව කතා බහ කළේ, ඔහු මග හරින ශිෂ්‍යයකු සිටින බව දුටු හැර පුදුමයට පත් විය. ඔහු තම පත්තිශේම ඉගෙන ගත් ශ්‍රී ලාල් ජිකායකය.

"ඇයි තෙල්සන් උඹ ශ්‍රී ලාල් එක්ක තරඟ?" හැර තෙල්සන්ගෙන් විමසුවේ ය.

"උගත් එක්ක මගේ කිසිම තරඟක් නැ."'

"මං උඩලා දෙන්නා කතා කරනවා කිසි දවසක දැකලා නැ. මං ශ්‍රී ලාල් එක්ක කතා කර කර ඉන්නකොට උඹත් මාව මග ඇරලා යනවා."

"මේතෙක් හැර ජිකට ගේතුව? එයා මගේ ෂූට් කොහොයුරෙක්. එයාගේ අම්මා, අපේ අප්පවිට්ටිගේ එකම සහෝදරිය. ඉබ්බි පෙහිළිව්වකට ඒ දෙන්නා තරඟා වෙලා."

"ඉතින් ශ්‍රී ලාල් උඹට වරදක් කරලා තියෙනවද?"

"නැ. ශ්‍රී ලාල් මට කිසි වරදක් කරලා නැ."

"එහෙනම් ඇයි උඹ එක්ක තරඟා වෙලා ඉන්නේ? කතා නොකරන්නේ?"

"මම කීප දවසක්ම ශ්‍රී ලාල්ට කතා කරන්න උත්සාහ කළා. ඒත් මනිසා තමයි මාව මග ඇරින්නේ. මං මොනවා කරන්නද?"

පසුව හැරගේ මැදිහත් වීම නිසා ඔවුහු මිත්‍රයින් බවට පත් වූහ.

උසස් පෙළ විභාගය ඉගැන්වීම සමත් වූ තෙල්සන් රෙවෙද්‍ය විද්‍යාලයට ඇතුළු වී අධ්‍යාපනය ලැබීමට තමා ගත් තීරණයට තම පියා කදිනම් එරෙහි වූ බව, හැර හමු වූ විටෙක කීවේ ය.

"මට නම් හරිම පුදුමයි. උඹ ඔව්වට ඉගැන්වූ පාස්වෙලා රෙවෙද්‍ය විද්‍යාලයට තේරුණාම ඇයි අප්පවිට්ටි කේන්ති යන්නේ?"

"අප්පච්චිට්ඨි ඕනේ මං ඇඬුවකේටි කෙනෙක් වෙනවා දැක්කලා. මට ඇඬුවකේටි කෙනෙක් වෙන්න සිටන් නැ කියලා මං කිව්වා. මට සිටන් දොස්තර කෙනෙක් වෙන්න. අසරණ රෝගීන් සුවපත් කරන්න. මම එහෙම කිව්වාම අප්පච්චි මොකක්ද දන්නවද කිව්වෝ"

"මොනවද අප්පච්චි කිව්වෝ?"

"ඇඬී පුතා? පුතාට ලැජ්ජ නැද්ද හිස ගස් ගඳ ගහන එවුන් ගාවට ගිහින් උන්ට බෙහෙත් කරන්න කියලා. මං බෙහෙත් කරන්නේ අසනීප වෙලා ඉන්න රෝගීන්ට. ඒ අය ගාව ගස් ගඳ තිබුණත්, මහනෙල් මල් සුවද තිබුණත් මට කමක් නැ කියලා මං කිව්වා. එතකොට අප්පච්චිට්ඨි තවත් කැණ්නා."

"අම්මා මොකද කියන්නේ?"

"අපේ අම්මද? අපේ අම්මා අප්පච්චිට්ඨි වරුද්ධව වචනක් වත් කතා කරන්නේ නැහැ. අප්පච්චිට්ඨි කේන්ඩි කරන්නේ නැතිව, ඒ කියන පිළිගව වැඩ කරන්න කියලා කෙළුරි ගානවා. මං ඕන්දා අපේ පරම්පරාවේ තමිබුව නැති වෙයිල. උලුව තමිබුව" තෙල්සන් කෝප වී ඇඬී අයුරු හැරී පළමු විතාවට දුවුවේ එදා ය.

හැරී ඒ දිනවල සිටම තෙල්සන් කවුදැඬී හඳුනාගෙන සිටියේය. යමක් නිවැරදි ශැඬී සිඳුනගොත්, අම්මා අප්පා නොව ඊට ඉහළ කෙනෙකු කීවත් ඔහුගේ තීරණය වෙනස් කරන්නේ නැහැ. එහෙත් ඔහුගේ පියා ඒ බව අවබෝධ කර ගත්තේ ඒ සිද්ධියෙන් පසුව ය.

"බැරිම තැන අප්පච්චි කිව්වා අපේ ගමේ රෙදි අපුල්ලන එකාගේ පුතත් වෛද්‍ය විද්‍යාලයට හේරිලා. උගත් එක්ක එකට ඉගෙන ගන්න මං කැමතිද කියලා. තව කවුරු දොස්තර කෙනෙක් වෙන්න ඉගෙන ගත්තත් මට කමක් නැ. මට සිටන් දොස්තර කෙනෙක් වෙන්න. මං එක්ක ඉගෙන ගන්න අයගේ කරාතිරමවත්, එකාලා එක්ක ආශ්‍රයක් වත් මට සිතෙ නැ කියලා මම කිව්වා."

ඉන්පසු තෙල්සන් ඔහුට මුණ හැඳුනේ වැඩිදුර අධ්‍යාපනය පිණිස එංගලන්තයට ගාම වෙනුවෙන් පැමිණ වූ ප්‍රිය භාදුසේදිය. හැරී පසෙකට කැඳවූ තෙල්සන් මෙසේ කීවේ ය.

"මම වෛද්‍ය විද්‍යාලයට යන තීරණය වෙනස් නොකරන බව තේරුණාම අප්පච්චි මට කිව්වා, උඹට හිස මහ ලොකු දොස්තර විභාගේ කරන්නම ඕනේ තම එංගලන්තයට ගිහින් ඒක කරලා විරෝත්. මට බැ උබ මේ ගමේ එකාලත් යන විස්ස විජාපලෙක ඉගෙන ගන්නවා දැක්ක කියලා. මටත් සිටන් දොස්තර කෙනෙක් වෙන්නගේ හැරී. ලංකාවේදී හරි එංගලන්තයේදී හරි කියලා මට දුන්නෙක් නැ.

අප්පච්චි විසඳුම් කරන්න පුළුවන් නම් මං යනවා, එව්වරයි.”

පසු කලෙක එංගලන්තයට ස්ථිර පදිංචිය සඳහා තෙල්සන් ගිය පසු හැරියෙන් තෙල්සන්ගෙන් මිත්‍රත්වය අඩු නොවූවත් ඔවුන්ගේ ඇඟුර අඩු විය. මාස තුන ගතරකට වතාවක් කෙරෙන ලිපි ගනුදෙනුවකටත්, ඉදහිට කෙරෙන දුරකතන සංවාදයකටත් එය සීමා විය.

එංගලන්තයට පදිංචියට ගිය පසු තෙල්සන් ලංකාවට පැමිණියේ එක වතාවකි. ඒ ආ වතාවේදී ඔහු ඉල්ලු උදව්ව කිරීමට නොහැකි වීම හැක හැරි දුක් විය. සැබැවින්ම ඔහු ඒ උදව්ව කිරීමට සැම උත්සාහයක්ම ගත්තත්, එය සාර්ථක කර ගැනීමට ඔහුට හැකි වූයේ නැත.

ආරක්ෂක නිලධාරියා තම නිවසට ඇතුළුවන දවාරය විවෘත කරනු හැරි දුටුවේය. ඒ තුළින් වාහනය පදවාගෙන ආ තරුණයා ඉතා සුභද්‍ර සිතුවක් පා පෝටිකෝට ගව එය තතර කළේය. ඡීට් දෙවසරකට පමණ පෙර දුටු, ඒ කඩවසම තරුණයා, ඉතා අගනා ඇඳුමින් සැරසී සිටියේය. හැරිට තවමත් ඒ මුහුණ නොදික් මතකය. තෙල්සන් තරුණ කාලයේත් ඒ වගේම ය. එහෙත් ඔහුට ඇත්තේ තමාට වඩා තම සොහොයුරු විල්සන්ගේ රුව හැඩ තෙල්සන් කියයි. එහි ද ඇත්තක් ඇත. තෙල්සන් හා විල්සන් දෙදෙනා පෙනුමෙන් බොහෝ දුරට එක සමාන විය.

“අංකල්” කියා ඉතා මිත්‍රශීලී සිතුවක් පාමින් හැරි වෙත එය නැගූ පැට්ටික් ඔහු සිපාවාර කළේ ය.

“මට හරියට සන්නෝස භික්ෂූනා ඔයා දැක්කාම. දැන් ගජ ඉලන්දාරියෙක් නේ. මං කියපු දේ තේරුණා ද?”

“ඔව් අංකල් මට තේරුණා. අපේ අම්මත් මට ඉලන්දාරියා කියලා සමහර විට කතා කරනවා. ඒත් මම තාම දැරියක් ඉල්ලන්න නැ.”

“සිරිසේන.. සිරිසේන.. මේ මහත්තයාගේ බැග් එක ගන්න.”

“නැ නැ අංකල් මේක බර නැ. මං අරගෙන එන්නම්” කියා

පැවරිණි ක්වද ඔහු වෙත ආ සිරිසේන මිස පහත් කර ඔහුට ආචාර කර බැලිය ඔසවා ගෙන ඔහුට ඉස්සර විය. ඔවුහු සිරිසේන පසු පස ගමන් කරන්නට වූ හ.

"පුතා ලංකාවට ආ ගමන කරදරයක් වූණේ නැ තේද?"

"නැ අංකල්, සිරිසේනට පලයට එකක් නේ."

"ඔයා කවදද ලංකාවට ආවේ?"

"දැන් දවස් දෙකක් වෙනවා."

"ඇයි ඉතිං මට මට ඉස්සර වෙලා කතා කළේ කැත්තේ?"

"මං හුඟාක් හිතුවා අංකල්, මං හුඟාක් හිතුවා, මට මගේ වූණේ මං ආ කාරිය තනියම කරගන්න බලන්නයි. ඒත් මගේ උත්සාහය හරි ගියේ නැ. ඊට පස්සේ තමයි මං හිතුවේ අංකල්ට කතා කරන්න සිහි කියලා."

"මොකක්ද ඔයා තනියම කරන්න හදපු රාජකාරිය?"

"ඒක දිග කතාවක් අංකල්, රාජකාරියකට වඩා ඒක මගේ කාරියක්."

"හොඳයි, ඔයා එහෙනම් ඇසුම් මාරු කරලා, වොෂ් එකක් දාගෙන එන්න."

තමාට පිටු පා යන පැවරිණි දෙස බලා සිටි ඔහුගේ දැකැන බිඳුනේ මිරිලෝකුවේ හංස් කණියම නාද වන විටය.

"ප්‍රවෘත්ති" ඔහුට කියවුණේය. වහා අවන් විදුලි යන්ත්‍රය වෙත ගිය ඔහු එය ක්‍රියාත්මක කළේ ය. ඊට යවන් දීම ඔහුගේ නිහඩ දින වර්ශාවේ තවත් කොටසකි.

පනාතිපතිතුමය සහනාති වූ උත්සවයක තොරතුරු පළමුව ඉන් කියැවුණි. උතුරේ පවතින යුධ තත්වය ගැන පුවත් කෙටියෙන් ඉන් පසු වාර්තා කෙරිණි.

"අද ඒ තරම් වැදගත් සිදුවීමක් නැ" යන සිතුවිල්ල ඔහුගේ සිතෙහි පැණ නැගුණි. එහෙත් ඔහුට ඉතා හුරු පුරුදු නමක් අවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වූයෙන්, ඔහුගේ දෙසවන් වහාම අවන් විදුලි ප්‍රවෘත්ති ප්‍රකාශය කෙරෙහි යළි යොමු විය.

"කානසිකයකු විසින් ගෙල සිර කර එල්ලා තිබූ ඔහු, රෝහල වෙත ගෙන එන විටත් මිය ගොස් සිටි බව රෝහල් ආරංචි මාර්ග පවසයි. පොදු පෙරමුණෙහි ප්‍රබල ආධාර කරුවකු වූ සාම විනිසුරු සුරතිමල වාසලමුදලි මහතාගේ මරණය පිළිබඳ අපහේලාති පරීක්ෂණයක් වහාම පවත්වන ලෙස පොලිස්පති තුමා නියෝග කර ඇත."

"තවත් එක්කෙනෙක් ඉවරයි. ඊළඟට කාම බිල්ලට ගනිවිද? විල්සන්.. විල්සන්.. උපාසකයෙක් වගේ හිටිය විල්සන් .. මෙක කවදද ඉවර වෙන්නේ?"

ඒ සමගම ඔහුගේ සිරුර පුරා විදුලියක් දිව ගන්නා සේ ඔහුට දැනුණි.

"එතකොට පැට්ට්ස්ගේ පැමිණීමයි, මේ මිනීමැරුමයි අතර සම්බන්ධයක් තිබෙන්න පුළුවන්ද? එයා ඇවිත් දවස් දෙකක් වෙනවා කිව්වා."

මහනුවර පොලීසියට කතා කර ඒ පිළිබඳව වැඩි විස්තර දැන ගැනීමේ ආශාවක් ඇති වුවත්, මේ මොහොතේ එයේ නොකිරීමට ඔහු ඉටා ගත්තේ ය. මෙතෙක් කාලයක් නිතිශ මුල් තැනෙහි ලා, නැදෑ හිත මිතුරු කම දෙවන තැනෙහි ලා කටයුතු කළ ඔහුට, තව දුරටත් එයේ කළී ගැබ් ද? තම මිතුරු කෙල්ලන් වෙනුවෙන් වත්.. ඔහු දෙලොවක් අතර මැදිහිත. තව අවුරුදු දෙකයි පිළුම ගන්න තිබෙන්නේ. මං හිතන්නේ අද හෙටම පිළුම ගන්න ඉල්ලුවොත් හොඳයි කියලා" ඔහු කමාවම් කියා ගත්තේ ය.

සරමකින් හා බැඳියමකින් සැරසී පැමිණි පැට්ට්ස් ඔහුගේ උරහිසට තට්ටු කරන තුරුම ඔහු ඊළඟට ගන්නා පියවර කුමක්දැයි සිතමින් සිටියේ ය.

"අංකල් බර කල්පනාවක වගෙයි."

හැරි නැවත පියෙව් ලෝකයට පිවිසියේ ය.

"ඇත්තවම පැට්ට්ස්, ඔබා ලංකාවට ආවේ කවදා ද?"

"මං පෙරේදා තමයි ලංකාවට ආවේ" පැට්ට්ස් පිළිතුර දුන්නේ විමකියෙනි. ඔහු වඩාත්ම විමකියට පත් වූයේ හැරි එය ඇසූ ආකාරය නිසාත්, ඔහුගේ මුහුණේ වූ පෙනුමත් නිසා ය.

"මෙව්වර දවස් කොහේද හිටියේ?"

"මං හිටියේ යුරෝපා හෝටලයෙන්."

"එහාට වෙලා මොනවද කළේ?"

"මං මගේ වැඩේ කොතනින් පටන් ගන්නදැයි හිත හිත හිටියා. වැඩේ පටන් ගන්න කුමක් ක්‍රියාත්මක කළා. ඒක හරි ගියේ නෑ. ඉන් පස්සේ ගන්න පියවරක් මට හිතා ගන්න බැරි වුණා. මං හිතන්නේ ඒවට දවස් දෙකක් වැඩි නෑ කියලා. ඒ අතරතුර හිතට සහනයක් ලබාගන්න හවස් වෙලාවල බිටි එකට ගියා. ඇයි අංකල් මේ මගේ

දිනා සැකෙන් වගේ බලන්නේ?"

"නැ, නැ එහෙම එකක් නැ. ඉතින් මෙහෙන් ඇවිත් ඉඳ ගන්නකෝ" කියමින් හැරී පැවරික් සමඟ විසිත්ත කාමරයට පිවිසියේය.

"ඉඬිං කියන්න පැවරික්, ඔයා කොයි වගේ උදව්වක්ද මගෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ?"

පැවරික් දිග සුසුමක් හෙළුවේ ය.

"මට මගේ නැදෑයෝ හොයා ගන්න ඕනේ. මගේ අම්මයි අප්පච්චියි එංගලන්තයට වෙලා හිටියට ඒ අය අහසින් කඩා වැටිව්ව අය නොවෙයි නේ. ඒ හොඳල මට කිසිම දාක මගේ නැදෑයෝ ගැන කියලා නැ. ලංකාවේ කවුරු හරි ගැන කතා කළා නම්, ඒ අංකල් ගැන තමයි. මට උදව් කරන්න, අංකල් ඒ අය ගැන දන්නවා ඇති නේ?"

"ඇයි පැවරික් ඔයාට එක සැරේවම නැදෑයෝ මතක් වුණේ? ඇරඹ් මගෙන් ඒ ගැන අහනවට වඩා ඔයාගේ දෙමව්පියන්ගෙන් ඒ ගැන ඇහුවා නම් හේද හොඳ?"

පැවරික් මද වෙලාවක් බැස ගිය හිරු නිසා රත් පැහැ ගැන්වී ඇති ආකාශය දෙස බලා සිටියේ ය.

"දැන් මං කාත් කවුරුවත් නැති කෙනෙක්. මට දැන් නැදෑයින් ගැන අහන්න අංකල් ඇර වෙන කෙනෙක් නැ."

"පැවරික්, ඔයා විහිළු කරනවද?"

"නැ. මං කරන්නේ විහිළුවක් නොවෙයි."

"ඇයි? ඇයි? හෙල්සින්ට්ස් විශාකාට්ස් අතතුරක් වුණා වත් ද?"

"මගේ රක්තාව ඒ දෙන්නගෙම පිළිත බිලි ගත්තා අංකල්."

"නැ...ත්...?"

පැවරික් ගේ රත් පැහැ ගැන් වී තිබූ දෙනෙත් දෙක හැරී විස්මයෙන් සුතුව බලා සිටියේ ය.

"මට තේරෙන්නේ නැ පැවරික්, ඔයා මොනවද මේ කියන්නේ?"

"මගෙන් පළිගන්න හිටිය හතුරෙක්, මගේ දෙමව්පියන්ගේ පිළිත විනාශ කළා."

තමා මෙතෙක් නොදත් කුමක්දෝ හයානක සිදුවීමක් සිදු වී ඇති බව හැරී විවහා ගත්තේ ය.

"එතකොට හෙල්සන්ට්ස්, විශාකායි දැන් පිටතුව අතර නැ?"

"ඔව්. ඒක වෙලා දැන් මාස තුනක් විතර වුණා. ඊට පස්සේ

මට මගේ රස්සාව කරනවා හිතා ඵදිනෙදා කෙරෙන කටයුතු කරන්නේ කොහොමද කියලවත් හිතා ගන්න බැරි වුණා. බලන බලන අත මගේ අම්මයි අප්පම්මයි ඉන්නවා. ඒ දෙන්නගෙන් තොර ජීවිතයක් මට තිබුණේ නැ. එහෙම එකක් ගැන මං හිතුවෙත් නැ. මට සකොටලත්තිකාඩි එකෙන් දිග නිවාඩුවක් දුන්නා. ඒත්.. ඒත්.. මනුෂ්‍යයෙක් කොහොමද තනිමම ජීවත් වෙන්නේ? කොයි තරම් රටේ ලෝකේ සෙත්‍යා හිටියත්, තමුන්ගෙයි කියලා කෙනෙක් නැතුව කොහොමද ජීවත් වෙන්නේ? මං අත්තිමට හිතා ගත්තා ලංකාවට ඇවිත් මගේ නැදෑයෝ හොයා ගන්නවා කියලා. මං පත්‍රගිණ දවස් විසේම කලේ වෙලිලෝන් සිරිකට්ටියක් අරගෙන ඒකෙ හිටිය සුරියබණ්ඩාර කියලා නම තිබුණ අයට කතා කරනු එන තමයි. ඒ කාටවත් නෙල්සන් සුරියබණ්ඩාර කියලා එංගලන්තෙ පදිංචි වෙලා ඉන්න කෙනෙක් නැදෑයෝ වෙන්නේ නැ. ඉතිං ඊට පස්සේ තමයි මං හිතා ගත්තේ අංකල්ගේ උදව්ව ඉල්ලන්න කියලා. අංකල් අප්පම්මමගෙයි අම්මමගෙයි නැදෑයෝ ගැන හොඳට දන්නවා ඇති නේ?"

"අපොයි මව්. මං ඒ අය ගැන සිතුවටත් වැඩිය දන්නවා. ඒත්.. ඒත්.. ඒ ගැන කියන්න ඉස්සර වෙලා පුතා මට කියන්න නෙල්සන්ටයි විශාකාටයි උගත් මොකක්ද කියලා? ඇයි හිතා ඒ වගක් මට දැනුම් දුන්නේවත් නැත්තේ?"

"ඒ දවස්වික කොහොම ගත කළාද කියලා කියන්න මං වත් දන්නේ නැ. අංකල්. අප්පම්මගේ ගාල්ටෝ නමයි අවසාන කටයුතු කලේ. මං ඒවට ගතගාහි වුණා විතරයි. සුමාන දෙක තුනකට පස්සේ තමයි මං වික වික ගඬා තත්වයට පත් වුණේ. ඒත් මට හිත එකලක් කරගෙන වැඩක් කරන්න බැ."

"ඔයාගේ හිතට වදයක් නොවෙයි නම් මං කැමතියි එයාලට වුණ දේ දැන ගන්න."

මේ වෙලාවේ සිරිසේන තේ බසුන රැගෙන විත් ටිපොට් මත නැඹුවෙන් පමුණුව තේ කෝප්පයක රස විඳීමට කළ ආරාධනය පැවරීත් පිළිගත්තේ ය. තේ කෝප්පය පිළිගෙල කර අතට ගත් පැවරීත් ඒ අවාසනාවන්ත සිදුවීම මෙලෙස විස්තර කරන්නට විස.

"අංකල් දන්නවනේ මං පොලීසියේ මත්ද්‍රව්‍ය නාශක අංකයේ වැඩ කරනු බව. මං බොහොම උනන්දුවෙන්, බොහොම ආකාරවත් මගේ රාජකාරිය කළා. මං බය නැතුව ඉස්සරහට ගිහින් කුඩු ජාලාරම් කාර්ගින් එක්ක ගැප්පිලා උං අත්අඩංගුවට ගත්තා. මගේ වැඩ ගැන පැහැදුන ඉහළ නිලධාරීන් මට උසස් වීමේ පිට උසස් වීම

දෙන්න වුණා.”

“මීට මාස දෙකකට විතර උඩදී මට ලොකු රාජකාරියක් පැවරුණා. අපට මුලදී මුලදී අහු වුණේ පොඩි ජාලාරම් කාරයින් තමයි. ඒ අයට වඩා ජයට හිස්තස් එක කරගෙන ගත ලොකු ජාලාරම් කාරයින් අල්ලන එක තමයි මට පැවරුණ රාජකාරිය. ඒ සඳහා පොලිස් නිලධාරීන් විසි දෙනෙකුගේ සහාය මට ලැබුණා. වැඩේ කරන්න අපට මාස හයක් කල් දුන්නා. ඒ දවස්වල මං අපේ කට්ටියත් එක්ක එකතුවෙලා දිවා රෑ නොබලා හොඳ සැලැස්මක් හදලා ඒක ක්‍රියාත්මක කළා. අපේ ගමහරු සාමාන්‍ය මිනිසුන් විදිහටත්, සමහරු කුඩු කාරයින් විදිහටත්, සමහරු ජාලාරම් කාරයින් විදිහටත් ලොකු රහස්‍යමත් කළා. සමහරුන්ට හරි කෑමක් හිමක් තැනිට අගුළුවල පවා ගත කරන්න සිද්ධි වුණා. රෑට රෑට පුළුවන් වෙට්ට වෙලාවලට ඒ අය මට හිත්තු සපයනවා. මම තමයි සැලැස්ම මෙහෙයවීමත්, ගමබන්ධිකරණයත් කළේ. අපට මාස තුනක් හතරක් විතර ගතකොට ලොකු ජාලාරම් කාරයින්ගේ විස්තරත්, ජාලාරම් කෙරෙන ආකාරය පිළිබඳ විස්තරත් සෑහෙන ප්‍රමාණයක් එකතු කරගන්න පුළුවන් වුණා. ඊට පස්සේ පොලිසි කිහිපයක ආධාරය ඇතිව එක දවසක් තුළ වැටළුම් කිහිපයක් කරලා පෝලන්තයෙන් එංගලන්තයට ගෙන ආ මන්දුවන් විශාල තොගයකුත් එක්ක ඒකට සම්බන්ධ වෙලා හිරිප හෝරු මෝරු භාල්මැස්සන් ඔක්කොම අත්අඩංගුවට ගත්තා. සමහරු අල්ලගන්න ලේඛි වුණේ නෑ. වෙඩි හුවමාරු කරගන්නත් වුණා. අපෙන් තුන් හතරදෙනෙක්ට තුවාල සිද්ධි වුණා. ඒත් කොහොම හරි අවසානයේදී ඒ අයම නීතිය ඉස්සරහට ගෙනත් දඬුවම් ලබාදෙන්නට අපට හැකි වුණා.”

“මේ දවස්වල මට ටෙලිෆෝන් එකෙන් සර්ගට තර්ජන ආවා. ඉස්සරහ් ඉදහිට එකක් දෙකක් ආවා. තමුත් මේ සිද්ධියෙන් පස්සේ මට දවසකට තර්ජන තුන හතර එන්න වුණා. ඒත් ඒ කිසිම තර්ජනයක් මං ගණං ගන්නේ නෑ. මීට මාස හතරකට විතර උඩදී මං කාර්යාලයට ගිනිත් එනකොට මගේ කාරෙකට වෙඩි වර්ෂාවක් එල්ල වුණා. ඒත් වාසනාවකට වගේ මට අනතුරක් වුණේ නෑ. මං ඒකෙන් තේරුම් ගත්තා අර මට ආපු තර්ජන නිකං පුහු ඒවා නොවෙයි කියලා. අපේ දැලට අහු නොවුණ කෙතෙක්, එහෙම නැත්නම් අපෙන් ඉදිරියට තර්ජනයක් වෙයි කියලා හිතන කෙනෙක්, බියවෙලා මේවා කරන බවයි මං තේරුම් ගත්තේ.”

“මේ දවස්වල මං ගෙදරින් ඇත් වෙලෙයි පදිංචි වෙලා හිටියේ. ඒත් මං පුළුවන් වුණ භෑම සති අත්තයකම ගෙදර එනවා.”

"පුතා පරිස්සමින් මැඩ කරන්න. ගින්නදරන් එක්ක ගෙල්ලෙම කරන කොට අත පිටවෙන්න පුළුවන් බව මතක තියා ගන්න" අම්මයි අප්පවිඩියි මට තීතර අවවාද දෙන්න වුණා. මමත් හිරිගේ ඇත්තටම හොඳ හෙවිල්ලෙන්. මං නැවතීමා හිරිගේ ගෙදරට ආරක්ෂක සංඥා ක්‍රමයක් පවා මං ගම් කර ගත්තා. එකට අහු නොවී බලලෙකුවත් වත්තට රිංගන්න පුළුවන් කමක් තිබුණේ නැ."

"දැන් මං මේ කියන සිද්ධිය වුණේ දැනට මාගේ තුනකට පිතර ඉස්සර වෙලා. ශාච්චෙක්ගේ ගෙදර පාරියකට ගන්න මං ලැහැස්ති වෙමි හිරිගා. එකකොට හැන්දෑවෙ පහ පහ වුණා විතරයි. ඒ වෙලාවෙ මට කෝල් එකක් ආවා. එක අම්මගෙන්."

"පුතා අද රැ ගියා ගෙදර ඉන්න එපා. අපේ ගෙදර එන්න" අම්මා කිව්වා.

"ඇයි අම්මේ?"

"තැ. දැන් විකකට ඉස්සර වෙලා මට කෝල් එකක් ආවා" අම්මා කතා කළේ හති දමමින්. අම්මා හොඳටම බය වෙලා ඉන්න බව මට හේරුණා.

"කතා කරපු කෙනාට තිබුණේ මේ රටේ මිනිස්සු කතා කරන ඇත්තන්ට එක නොවෙයි. එක්කෝ ඉන්ද්‍රියන් මිනිගෙන්. එහෙම නැත්නම් පකිස්තාන් කාරයෙක්."

"ඉතිං අම්මේ මිනිසා කිව්වේ මොනවද?"

"මිස්ටර් සුරියබණ්ඩාරට අද ගෙදර ඉන්න එපා කියන්න" කියලයි මිනිසා කිව්වේ. මං ඇහුවා කවුද කතා කරන්නේ කියලා. එයා කිව්වා මට නම කියන්න ඩැ. ගැබැයි අපට තියෙන හිතවත් කමටයි මේ කියන්නේ කියලා. එහෙම කියලා මිනිසා ලගින් එක කට කළා. පුතා කෝකටත් අද මග ගෙදර තිදා ගන්න එපා. අපේ ගෙදරට එන්න අපහසු නම් ඒග තියෙන හෝටලයක නතර වෙන්න."

"හොඳයි අම්මේ" කියලා මං උත්තර දුන්නා. ඊට පස්සේ අම්මගෙයි අප්පවිඩියෙයි දුක හැප විමසලා මං කතාව නතර කළා.

"ඊට පැයකට විතර පස්සේ මගේ මෝබයිල් ෆෝන් එකට ආගෙමන් ශාරකක් අම්මා කතා කළා.

"පුතා දැන් කොහේද ඉන්නේ?" අම්මා අර මුලින් වගේම කලබලෙන් ඇහුවා.

"මං ශාච්චෙක්ගේ ගෙදර පාරියකට ඇවිත් ඉන්නේ. ඇයි අම්මා කලබලෙන් වගේ කතා කරන්නේ?"

"දැන් ටිකකට ඉස්සරවෙලා අප්පච්චි ගෙදර ආවෙ. එයා හැම දේම සුළුච්චි හිතනවා. අප්පච්චිට ගෙදර ආ ගමන් කෝල් එකක් ආවා. එයාම තමයි ඒකට උත්තර දුන්නේ. එයා උත්තර දෙනකොට මං එයා දිහා බැලුවා. එයාගේ පෙනුම ඒතරම් හොඳ නැ. එයා දෙනෙත් පාරක්ම ඇහුවා කවුද කතා කරන්නේ, කාටද කතා කරන්න මගේ කියලා. අත්තිමට එයා දුග්ග්ග් ගාලා පෝත් එක තිබලා "කවුද බුරුවෙක් අගේ" කියලා මට කිව්වා. මං ඇහුවා මොනවද එයා කිව්වෙ කියලා. "මේ කතා කරන්නේ උග්ග් මාරතා. උඹ කරපු හපන්කම් වලට වත්දී ගෙවන්න දැන් සුදානම් වෙගත්" කියලා කිව්වලු. එයාට නම් හිතා. පුතා ඒ වුණාට පරිස්සමින් ඉන්න. අද ගෙදර යන්න එපා. එදා රැ. හෝටලේක තවතින බවට අම්මාට පොරොන්දු වෙලා මං කතාට නතර කළා."

"එදා පාච්ච ඉවර වෙනකොට මගිපම රාත්‍රියක් පසුවෙලා. මං හොඳ සුදානමක් තමයි ගෙදර ගියේ. අම්මට පොරොන්දුවක් දුන්නත් ඊට තැනක තවතින්න මට හිතුවේ නැ. කී දවසක් නම් එහෙම කරන්නද? ගෙයි වත්තට කාරෙක ගත්තට පස්සේ බය වෙන්න දෙයක් නැති බව මං දන්නවා. හැම තැනම ආරක්ෂක සංඥා පුවරු සවි කරලා."

"රැ. වෙලා නින්දට ගිය නිසා උදේ මට ඇහැරුණේ ටිකක් ප්‍රමාද වෙලා. ඒ අවදි වුණොත් වෙලිගොත් එක, එක දිගටම ඊං වුණ නිසා."

"සුභ උදෑසනක් වෙවා!" එයා පැත්තෙන් කතා කරපු ඉත්ස්පෙත්වර ගුහැම ආවිචෝල්ඩ් කිව්වා. එයා මං මිනිත් ඇසුරු කරපු මගේ හොඳ හිතවතෙක්.

"උදෙන්ම අසුභ ආරංචියක් දෙන්නයි මට කතා කරන්න වුණේ" එයා කිව්වා. අර් අර කරපු වැටලීම් වලදී තුවාල වුණ පොලීස් නිලධාරීන්ගේ නත්වය බරපතලයි කියලා මට කමින් දවසේ පාටියෙදී ආරංචි වෙලා තිබුණා. ඉතිං මං හිතුවා එහෙත්ම එයා ඉවර වෙන්න ඇති කියලා. මට එයාගේ පවුලේ උදව්ව ගැන කනගාටුවකුත් ඇති වුණා.

"ඒත් මට ලැබුණේ මං හිතෙකින්වත් බලාපොරොත්තු නොවුණ ආරංචියක්. මගේ අම්මයි අප්පච්චියි සාහසිකයෙකුගේ වෙඩි පහරට ලක්වෙලා මිය ගිහිත් කියලයි එයා මට කිව්වෙ. මම ටිනාඩ් තුන හතරක්ම කිසිම දෙයක් කර කියා ගන්න බැරිව හොඳ වෙලා හිටියේ ඒක අදහා ගන්න බැරි වුණ නිසයි. එයා තව තව මොනවද කිව්වා. නමුත් ඒ කිසි දෙයක් මට දැන් මතක නැ."

"මම හෙදරු ගියේ කොහොමද කියලා මට මතක නැ. ඒ වෙනකොටත් ඒ දෙන්නගේ මම සිරුරු රෝගලට අරගෙන ගිහිත්."

"එළුවෙන පාන්දර අල්ලපු හෙදරු මිස්ටර් පොත්සන්ට අපේ හෙදරු පැත්තෙන් වෙඩි හඬ දෙකක් ඇහිලා තිබෙනවා. එතකොට එයා කවුළුවෙන් අපේ හෙදරු දිගා බලලා තිබෙනවා. ඉන් පස්සේ තව වෙඩි හඬක් ඇහුනලු. ඉන් ඊක වෙලාවකට පස්සේ, කළුපාට ඇඳුම් ඇඳ ගත්තු ඉන්දියානු හැඩ රුව ඇති දෙන්නෙක් හෙදරු ඉස්සරහ දොරින් එළියට එනවා එයා දැක්කලු. ඒ ආපු දෙන්නා සැකෙන් වගේ වට පිට බලලා හේට්ටුවෙන් එළියට ඇවිත් ඒ ඒක නවත්තලා තිබුණ වාහනයකට ගොඩ වෙලා පැනලා ගිහිත් තිබෙනවා. ඒ ගැන සැක ඇති කරගත්තු මිස්ට්‍ර් පොත්සන් පොලිසියට ඒ වෙලාවේම දැනුම් දුන්නාලු."

"හෙට කවුරුහරි ඇතුළු වෙන හඬ අම්මට ඇහෙන්න ඇති. ඒක බලන්න එයා සාලයට ආවා වෙන්න පුළුවන්. එයාට වෙඩි වැදිලා තිබෙන්නේ එතනදීයි. මුල් වෙඩිල්ල පපුවට. අනික හිළවට. මටර හතරක පහක තරම් දුරක ඉඳලා වෙඩි තිබලා තිබෙන්නේ. ඉස්සරහින් වෙඩි තිබලා තිබුණ නිසා අම්මා එයාගේ මාරයට දකින්න ඇති. අප්පව්වට තම ඇඳු ලොවම ගිහිත් එක වෙඩි පාරක් හිළවට තිබලා තිබෙනවා. එයා හඳු නින්දේ ඉන්න ඇති. අප්පව්වට නින්දු ගියාම බෝම්බයක් පිපුරුණාත් ලේසියෙන් අවදි වෙන්නේ නැ. ඒ අප්පව්වගේ හැටි."

"මගෙන් පළිගන්න බැරි වුණ තැන ඒ පාහරණෝ මගේ දෙමව්පියන්ගේ පිළිග බිඳිගත්තා" කී පැවරිත් දිග හුණුමක් ගෙව්වයි. මෙතෙක් වෙලා නිහඬව එම කතාවට යවන් දියෙන සිටි හැරි සිස මිතුරු යුවලට වූ දේ අයා බලවත් සේ කම්පාවට පත් විය.

"පුතා මට හරිම කනගාටුයි වෙලා තිබෙන දේට" ඔහු සිස ගෝකස පැවරිත් වෙත පලකර සිටියේ ය.

"මුළු ලෝකම එක තැනක තහර වෙලා වගේ මට දැනුණේ. මට වැඩට යන්න හිතක් ආවේත් නැ. පස්සේ මං ඉන්න තත්වේ දැකලා මගේ මිත්‍රයින් කීප දෙනෙක් මාව මානසික වෛද්‍යවරයෙක් ලෙසට එක්කරගෙන ගියා. ඒ වෛද්‍යවරයා මට අවුරුද්දක් වත් ඒවේක ගන්න තිබලා උපදෙස් දුන්නා. ලෝකය වටේ රවුමක් ගිහිත් එන්න. හෙදරු ඉන්න එපා. හෙදරු ඉන්න කොට, මේ රටේ ඉන්න කොට, අතීතය මතක් වෙනවා. ඒක අම්මක කරන්න තිබෙන හොඳම බෙහ තමයි රට රටවල සංචාරයක් කරලා එන එක" එයා කිවවා. දොස්තරගේ චාරිකාව බලලා මට අවුරුද්දක් නිවාඩුවක් ලැබුණා.

මගේ රස්තාව නිසා මෙතෙම දෙයක් වෙයි කියලා මට හිතනා නම් මං කවදාවත් පොලීසියට බැඳෙන්නේ නැ. අංකල් අවුරුදු හිස් තානක් හිස්තෙම හිස රස්තාව කොහොම කරනවද කියලා මට හිතා ගන්න බැ.”

“දැන් කාලේ, අපට අපේ රස්තාවල් කරන එක පහසු නැ පුතා. ඒත් ඒට අවුරුදු දහයකට පහළොවකට ඉස්සර අපේ රටෙත් මේ තරම් පුත්ත හිටුණේ නැ. ඒ ඇරුණාම තාම අපේ රටේ අපරාධ කාරයෝ ඒ තරම් සංවිධානය වෙලා නැ. ඒත් තව ඉස්සරකට මොනවා වෙයිද දන්නේ නැ. ඉතිං පොලීසියට ඕනිමරුවත් අල්ලගන්න පුළුවන් කමක් ලැබුණේ නැද්ද?”

“ඒ ඕනිමරුවට දවස් තුනහතරකට විතර ඉස්සර වෙලා ඒ පැත්තේ ගැටුනු බව කියන ඉන්දියන් පෙනුම් ඇති දෙන්නෙක් ගැන පොලීසියට හිත්තුවක් ලැබිලා තිබුණා. එතකොට ඕනිමරුවට ගොදා ගත්ත වාගෙන් ඊට කී.පී. විස්සක් විතර දුර දුම්පිට නැවතුම් පලක් අසයි නවත්තලා තිබිලා පොලීසියට හමු වුණා. ඒකේ අයිති කාරයා එදා පවස එයාගේ වාගෙන් තොරකම් කරගෙන ගිහින් කියලා පොලීසියට පැමිණිල්ලකුත් දාලා තියෙනවා. ඒ නිසා තොරකම් කර ගත්තු වාගනයක් මේ ඕනිමරුවට ගොදා ගත්තු බව සැක කරන්න පුළුවන්. කාරයක් තිබුණ ඇඟිළි සලකුණු හිඟපයක්, අපේ ගෙදර දොරේ තිබුණ ඇඟිළි සලකුණුවලට සමාන වුණ නිසා ඕනිමරුවා යයි සැක කරන්න පුළුවන් කෙනාගේ ඇඟිළි සලකුණු පොලීසියට ලැබිලා තියෙනවා. ඒ ඇරෙන්න වෙන සාර්ථක ප්‍රජිපලයක් ලබා ගන්න බැරි වුණා.”

“ගොදයි පුතා. මෙක හරිම කනගාටුදායක සිද්ධියක්. ඉතිං කියන්න. ඔහාට මගෙන් හිත කරන උදව්ට මොකක්ද?”

“අංකල්” ඔහු හැරී ඇමතුවේය. ඒ මුහුණෙහි අනාගත බලාපොරොත්තු රැසක් ගොණු වී ඇති බව හැරී දුටුවේ ය.

“අංකල්ට කරන්න පුළුවන් ලොකුම උදව්ව තමයි මං කලින් ඉල්ලුවේ. මෙතේ ඉන්න මගේ නැදැහින් කවුද කියලා මට අඳුන්තලා දෙන්න. මං ආවේ ඒගොල්ල හොඳාගෙන. මං කොහොමද කාත් කවුරුවත් නැති අතරයාගෙක් වගේ ජීවත් වෙන්න?”

“පැට්ටිත්. ඔහා ඔහාගේ නැදැහො ගැන කිසිම දෙයක් දන්නේ නැද්ද? ඔහාගේ දෙමව්පියෝ ඒ ගොල්ල ගැන කිසිම දෙයක් කියලා නැද්ද?”

“නැ. ඒතෙම කියලා තිබුණා නම් මං කෙලින්ම ඒ ගොල්ල හොඳාගෙන යනවටත්.”

"ඔබ පැවරින්න මම මුලින් තිබූව විදිය වැරදියි. ඔයාගේ දෙමව්පියෝ ඔයාට නැද්දායෝ ගැන මට කලින් කියලා තිබුණා නම් ඔයා කඩදාසිත් මේ ගමන එන්නේ නැ."

"ඇයි අංකල් එහෙම කියන්නේ?"

"ඒ අය ගැන හොඳත්ත මගන්සි වෙන්ත එයා පුතා. ඔය පණියෙන් ගෙවන ජීවිතය, ඊට වඩා දුගත් භූෂාගත් හොඳයි කියලා ඔයාට හේරෙවි."

"ඇයි අංකල් එහෙම කියන්නේ? මගේ අම්මයි අප්පට්ටියි තනියම එංගලන්තයට වෙලා හිටිය හේතුව මට හිතා ගන්න පුළුවන්. ඒ දෙන්නා තනි කැමැත්තට දෙමව්පියන්ගේ විරෝධතාවය මැද විවාහ වෙන්න ඇති. තනියම ජීවත් වුණත් ඒ දෙන්නාට ඒ දෙන්නන් මාත් හිටියා. ඒත් දැන් මට? මට දැන් කවුද ඉන්නේ? මොන හේතුව නිසා මගේ දෙමව්පියෝ නැද්දායන්ගෙන් ඇත් වෙලා හිටියත් දැන් ඒ දේ වෙලා අවුරුදු විසිපහක් වතර වුණානේ. මං හිතන්නේ දැන් නම් ඒ ගොල්ල අතර ඒ අමනාපකම් නැතුව ඇති."

"ඔබ. මම අද හවස නිව්ස් ඇහුවේ නැත්නම් එහෙම වෙන්නත් පුළුවන් කියලා මට කියන්න තිබුණා. ඒත් දැන් නම් මට ඒක කියන්න බැ."

"අද නිව්ස් වලට? ඇයි අපේ පවුලේ අයගේ ආරාමුලක් ගැන නිව්ස් වලට කිව්වද?"

"ඔයාගේ මහජනාව, ඒ කියන්නේ අම්මාගේ වැඩිමහල් සොහොයුරාට ඊගේ රැ. මරලා දාලා."

"ආ.. කවුද කවුද.. අංකල් ඒක කරන්න ඇත්තේ?"

"ඒක අහිරගසක් පුතා. මං හිතන්නේ නැ ඒකත් හොයා ගන්න පුළුවන් වෙව් කියලා."

"එහෙතම ඒක හුඟක් දුර දිග ගිය එකක් වගෙයි. එහෙතම අංකල්ට පුළුවන්ද මගේ අම්මගෙයි අප්පට්ටියගෙයි පවුල්වල විස්තර කියලා දෙන්න. එතරමට මං අහසින් කඩං වැටුණා කෙනෙක් නොවෙයි කියලවත් මට දැනෙන එකක් නැහේ."

"ඔබ ඔබ. ඒ විතරක් නොවෙයි. මේ විදියට තනිවෙලා ඉන්න එක කොයි තරම් හොඳද කියලත් ඔයාට හේරෙවි. මං මේ කියන විස්තර සමහර දෙයක් මම දැකපුවා. සමහරක් මට තෙල්ගත් කියපුවා. සමහර දේවල් පුවත්පත් වලින් මං කියව්පු දේවල්. මං මේ විස්තර කියන්නේ ඔයාට දැන ගන්න ආසයි කියපු නිසයි. එහෙම නැතුව කාටවත් අගෞරව කරන අදහසක් මගේ නැ පුතා."

හැරිගන් හරිබර් ගැසී පුටුවෙහි හිඳ ගත්තේ ය. පැවරික් ගේ දෙනෙත් දීප්තිගෙන් බබලන්නට විය. සැබවින්ම ඒ විස්තරය දැන ගැනීමට ඔහුගේද ඇත්තේ කිව නොහැකි තරම් ආශාවකි.

"ප්‍රකාශේ අප්පච්චිට්ඨ විල්සන් කියලා සහෝදරයෙකුයි, ඔහුරියෙල් කියලා සහෝදරියකුයි හිටියා. විල්සන් තෙල්සන්ට වඩා අවුරුදු හයක් විතර බාලයි. ඔහුරියෙල් ඊට වඩා තවත් අවුරුද්දක් බාලයි."

"ඕයාගේ සීයා, හෙක්ටර් උඩරට, බනවත් රදල පරම්පරාවකින් පැවත එන කෙනෙක්. ඒ පර්ගන් මිනිසුන් ප්‍රිය නොකරන පුද්ගලයෙක් හිටියානම් ඒ හෙක්ටර් තමයි. දුප්පත් මිනිස්සු තලාපොලා දාලා, ඒ මිනිසුන් සතු දේපල තමන්ට අයිති කර ගන්න උත්සාහ කරන, වස නපුරු මිනිසෙක් හැටියට තමයි හෙක්ටර් ප්‍රසිද්ධ වෙලා හිටියේ. එයා බන බලය, මැර බලය ගොදවලා දුප්පත් මිනිසුන්ට හරියට හිරිහැර කළා. එයාගේ පරම්පරාවේ මවුත්තෙක් දෙවෙනි රාජසිංහ, ඒ කියන්නේ ඉස්සර ලංකාවේ හිටිය රජකෙනෙක්ගේ හමුදාවේ සේවය කරලා තියෙනවා. තිරිකුණාමලේ තිබුණ ලන්දේසි බලකොටුවට පහර දීලා ඒක විනාශ කරපු හටතෙදී එයා දක්වපු දක්ෂමි නිසා රාජසිංහ රජතුමාගෙන් තාත්තමාන්ත ලබලා තියෙනවා. "රන්දෙනිගල සිංහයා" කියලා ආරාධ නාමයකුත් එයාට ලැබිලා තියෙනවා. හෙක්ටර් වචන දහයක් කතා කළොත් ඉන් පහත්වත් පරම්පරාවේ වරුහෝ තමයි."

"කොයිතරම් ඉඩකඩම් දේපල තිබුණත්, එයාගේ තත්තාට අඩුවක් තිබිලා නෑ. තමන්ට හිටිය එකම සහෝදරිය හා මස්සිනා එක්ක දේපල වලට තඩු කියපු නිසා නැදැගෝ අතර පවා එයා ගැන ඒ තරම් මනාපයක් තිබිලා නෑ. ඒ නිසා වෙනත් ඇති එයාගේ නැදෑ ආශ්‍රයක් කොගෙත්ම තිබුණේ නැත්තේ. ආච්චිත් සීගට බයයි. එයාට විරුද්ධව වචනයක් වත් කතා කරන්නේ නෑ."

"තෙල්සන්, හෙක්ටර්ගේ පුතෙක් කියලා, තෙල්සන් ගැනත්, හෙක්ටර් ගැනත් දන්න කෙනෙක්ට හිතන්න අමාරුයි. ඒ දෙන්නගේ තිබුණේ පරස්පර විරෝධී අදහස්. තෙල්සන් කාටත් කතා කළේ ආදරෙන්, කරුණාවෙන්. ඒ නිසා තෙල්සන්ට ගෙම් මිනිසුන් හරි කැමතියි. හෙක්ටර් කරන වැඩවලට විරුද්ධව වචනයක් හරි කතා කළා නම් ඒ තෙල්සන් තමයි."

"තෙල්සන් වෙදපු විද්‍යාලයට යන්න සමත් වෙව්ව වෙලාවේ තාත්තයි, පුතයි හැප්පුනා. හෙක්ටර් කැමති වුණේ නෑ, එයාගේ පුතා

රටේ සාමාන්‍ය පවුල්වල අයගේ දුරුවාත් එක්ක ඉගෙන ගන්නවා දැක්ක. ඒත් තෙල්සත්ව දොස්තර කෙනෙක් වෙන්නම් ඕනෙයි කියනු නිසා හෙක්ටර් එයාට එංගලන්තේ වෛද්‍ය විද්‍යාලයකට දැමිමා. අභිමානය රැක ගන්න හෙක්ටර් එහෙම දෙයක් කළාට, තෙල්සත් මට පස්සේ දවසක කිව්වා අප්පවිට්ටි අයිති වෙලා තිබුණා වත්තක් තෙල්සත්ගේ විශ්වවිද්‍යාල නිසා විකුණන්න වුණ බව."

"තෙල්සත් දොස්තර විභාගය ඉහළින්ම සමත්වෙලා, ලංකාවට ආවා. එයාගේ පළමු පත්වීම ලැබුණේ මහනුවර රෝහලට. එයා ලෙඩුන් පරීක්ෂා කරන්නේ බොහොම ආදරෙන් ඔවුන්ට කතා කරමින්. ඒ නිසා වෙන්න ඇති, ඒ කාලේ එයාගෙන් වෙහෙත් ගත්තු අය කියන්න වුණා. දොස්තර භාමු ලෙඩ ඇහුවත් සනීප වෙනවා කියලා. සමහරු කිහිපයා දොස්තර භාමු අතින් ඇල්ලුව ගමන් උණ වැහැලා ගියා කියලා. කොහොම වුණත් එයාගේ කීර්තිය මහනුවර විතරක් නොවෙයි, ඒ අවට ගම්මාන වලත්, රත්දෙණිගල ප්‍රදේශයෙන් ඉතා ඉක්මනින් පැතිර ගියා."

"එදා හැන්දෑවේ හෙක්ටර් පුරුදු විදිහට එයාගේ හෙදර වත්තේ ඇවිදිමින් ඉන්නවා. ඉර වැහැරගෙන යන වෙලාව නිසා පරිසරයත් හරිම සුන්දරයි. සිය අතරේ තමන්ගේ නිවස දිහාවට එන පිරිසක් දැකලා හෙක්ටර් පුදුම වුණේ ඒ අතර ගමේ පත්සලේ ලොකු භාමුදුරුවොත්, තම්බුකාර විදිහට ගමේ ගිවසු කීප දෙනෙකුත් ගිවසු නිසයි. පත්සලත් එක්ක ඉඩම්කට තඩු කියලා තිබුණ නිසා ඒ දවස්වල ලොකු භාමුදුරුවොත් ගිවියෙ හෙක්ටර් එක්ක අමනාපයෙන්."

"කොහොම වුණත් ඒ අය තමන්ගේ නිවසට එන එක ගැන හෙක්ටර් සන්තෝස වුණා. ඉදිරියට ගිහින් ඒ අය පිළිගෙන, හෙදරට කැන්දන් ඇවිත් හොඳට සංග්‍රහ කළා. ටික වෙලාවක් එහෙම කතා කර කර ඉන්නකොට තමයි හෙක්ටර්ට තේරුණේ ඒ අය ඇවිත් තියෙන්නේ තමන් හමුවෙන්න නොවෙයි කියලා."

"වලව්වේ භාමුට කිහිපයක, අපේ දොස්තර භාමු අපේ ගමට ලොකු තම්බුවක්. අපි කොතකුත් දොස්තර ගොල්ලො දැකලා තියෙනවා, ඒත් තෙල්සත් භාමු වගේ ජීවකයෙක් දැකලා නැ. ඒ වගේ ආදරෙන් ලෙඩවුන්ට කතා කරලා, සුව දුක් විමසලා, බේත් හේත් කරන ජීවකයෙක් මේ අහල රෝහලක තිබා ලංකාවේ කිසිම රෝහලක ඉන්නවද දන්නේ නැ."

"ඒ ආපු ගැම කෙතෙක්ම තෙල්සත්ව වර්ණනා කරනවා. භාමුත් කිසිවෙහි බොහොම සන්තෝසයක් ඒවා අහගෙන ඉන්නේ ගම්මු තමා ගැන තියෙන තරහ මරහ පුතා කිසිම හේදිලා යන එක ගැන හිතමින්."

"ඉතින් අපේ භාමුදුරුවෝයි, මේ පිරිසයි තනතුරින් මෙතේ ආවේ ඕවා මට කියලා යන්නද?" තවමත් ඒගොල්ල ආපු කාරණාව මොකක්ද කියලා පේරාමි ගන්න බැරැට් හෙක්ටර් ඇහුවා.

"අර් ආවේ තෙල්ගත් භාමු මුණ ගැහිලා යන්න. ජිනදීම නගරයකට වත්දෙ තියෙනවනේ. තෙල්ගත් භාමු වගේ කෙනෙක් අපේ ගමෙන් ඉදිරිපත් වෙනවා නම් මේ පරිසාරව ලොකු සේවයක් කරන්න පුළුවන්."

"ඒ ආපු පිරිස කාලෙකට පස්සේ වලව්වේ භාමු හිනාවෙනවා දැක්කා. එයා ලෙහෙසියෙන් හිනාවෙන පුද්ගලයෙක් නොවෙයි. හෙක්ටර්ගේ ඒ හිනාව හද පතුලෙන්ම ආපු එකක්. එළා හෙක්ටර්ට තෙල්ගත් ගැන ලොකු ආඩම්බරයක් ඇති වුණා. නගරයකට වත්දෙන් දිනලා, මහනුවර නගරාධිපති විදිහට එයාට තෝරා ගන්නා හැටි හෙක්ටර්ගේ හිතේ ඇදිලා ගියා. ඉන් පස්සේ මහ වත්දෙටත් ඉදිරිපත් වෙලා ඇමති වරයෙක් හැට්ටට් වැඩ කරන හැටි එයාට මැව්ලා පෙනුණා. එයාට ලොකු ආඩම්බරයක් ඇති වුණා. තමන්ගේ ලොකු පුතා, පරම්පරාවට ලොකු ශාසරවයක් ගෙනෙන හැටි මතක් වෙලා හෙක්ටර් තනියම හිනාවෙනවා."

"අපේ පරම්පරාවේ අගට රාජ්‍ය සභාවල සේවය, මැති ඇමති සභාවල සේවය නොපුරුදු දෙයක් නොවෙයිනේ අපේ භාමුදුරුවෝ" හෙක්ටර් තීරණකාර වෙන්නා බලාගෙන බොහොම හිතවත් පිදිගට කියනවා.

"එළා දෙවෙනි රාජකීය රජපුරුවන්ගේ දවසේ "රන්දෙහිගල කිංඟයා" කියලා මේ සිරි ලංකාවේ පරසිද්ද වෙච්ච අපේ ඒ ම මුත්තාගේ ඉදුත්, අපේ පරම්පරාවේ අය කී දෙනෙක් නම් රාජ්‍ය සභාවල, ඇමති සභාවල සේවය කරලා ඇත් ද? ඒත් මට තියෙන එකම ප්‍රශ්නේ අපේ පුතා ඕකට කැමති වෙයිද කියන එක."

"වලව්වේ භාමු කැමති නම් දොස්තර භාමු කැමති කරගන්න එක අපට බාර දෙන්න" භාමුදුරුවෝත්, භාමු එක්ක සිටුණ පරණ අමනාපකම් හිතෙන් ඉවත් කරගෙන කතා කරනවා.

"ඔහ වෙලාවේ තමයි තෙල්ගත් ගෙදර ආවේ. කාරෙක පෝට්කෝට්ට ගට තතර කරලා තමුත්ගේ පියා සමඟ කවදාවත් නොදුටු තරම් පිරිසක්, කවදාවත් නොදුටු තරමේ ලෙන්ගතු කමකින් කතා කරනවා දැක්කාමි එයාට පුදුම හිතුණා."

"පුතා මේ භාමුදුරුවෝත් එක්ක ගමේ පුතු ගොල්ල ඇවිත් තියෙන්නේ පුතාට කතා කරලා යන්න" භාමු බොහොම ගරු සරු බවක් පෙන්වලා කීව්වා.

"තෙල්සත් වැඩිය පත්සලට ගිහිං පුරුද්දක් තියෙන කෙනෙක් නොවෙයි. ඒ වුණත් ආගම දහමට ලැදි පුද්ගලයෙක්. තෙල්සත් හාමුදුරුවන්ට වැදලා එකත් පස්ව හිරිකා, හාමුදුරුවෝ තමන් ආපු කාරණය තෙල්සත්ට කිව්වා.

"අපේ හාමුදුරුවනේ, ඕවා මට පුරුදු වැඩ නොවෙයි නේ" තෙල්සත් හත් කට්ටම් කිව්වා.

"එහෙම කියන්න එපා පුතා, පුතා දන්නවනේ, අපි රත්දෙණියල සිංහයාගේ පරම්පරාවෙන් පැවත එන උදවිය. අපේ පරම්පරාවේ අප ඉස්සර රජවරුන්ට රට පාලනය කරන්න නොගෙකුත් විදිහට අවවාද අනුශාසනා කරලා තියෙනවා. ඒ නිසා භාන්න මාන්න, ගරු නම්වු නාම ලබා ගෙනත් තියෙනවා. පුතාගේ ඇගේ තියෙන්නෙත් ඒ අයගේම ලේ බව අමතන කරන්න එපා."

"මහත්තයා, මහත්තයා වගේ මිනිසුන්ට ආදරෙන් සලකන අය තමයි රජවාසලට යන්න සිටිනේ. මහත්තයා වගේ අයට දුප්පතාගේ දුක තේරෙනවා. දැන් බලන්න මහත්තයා. අපේ ගමට කොයි තරම් අඩුපාඩු තියෙනවද? හදිසියකට කෙනෙක්ට අනතිපයක් වුණොත් එහෙම මහත්තවරටම යන්න එපැයි වෙනත් හේතක් ගන්න. අහල පහලක දිස්පෙන්සරියක්වත් තියෙන එකක් යැ. මහත්තයා වගේ කෙනෙක් නගර සභාවට තේරුනොත්, මේ ගමට දිස්පෙන්සරියක්වත් ලබාගන්න පුළුවන්තේ."

"එතකොට හෙක්ටර්ගේ මුණ විකක් ඇහුල් වුණා. එයා කැමති වුණේ නැ පුතා ගමේ ඉන්න දුප්පත් මිනිස්සුන්ට මං වෙනවා දකින්න. එයාට සිතේ වුණේ ගමට රටට කරන සේවය මොකක් වුණත්, තව ගරු නම්වු නාම විකක් අරගෙන පරම්පරාවේ වරුගො වැඩි කර ගන්න. ඒත් ඒ කියන ඒවා කෙරෙන්න තව ගොඩක් කල් තියෙන නිසා එයා තිස්සද්දටම හිරිකා."

"ගමේ හිටපු මෙම්බර්, ග්‍රාම සේවක, ලොකු ඉස්කෝලේ මහත්තයා, තම තමන්ට අළුත්තලා දීලා තෙල්සත්ට නොගෙකුත් විදිහට කාරණා පැහැදිලි කරලා දුන්නා. අවසානයේදී නගරයකට වත්දෙට ඉදිරිපත් වෙන්න තෙල්සත් කැමති වුණා."

"තෙල්සත්ගේ පවුලේ කෙනෙක්ම නොවුණත් ඒ වලව්වේ හිටපු තව කෙනෙක් ගැන හොකියම බැ. එයා තමයි උක්කුං කියන වලව්වේ සේවකයා. මිනිසා කාන් කවුරුවත් නැති අසරණයෙක්. මිනිසාගේ අම්මත් කාලයක් වලව්වේ වැඩ කරලා තියෙනවා. උක්කුංව වයස අවුරුදු හතරක් විතර ඇතිලු එයාගේ අම්මා නැති වෙන කොට. යන්න එන්න හැකක් නැතිව හිරි උක්කුං වලව්වටම යන්න වුණා.

හෙක්ටර්, වලව්වේ හිටපු අතින් සේවකයින්ට වඩා උක්කුංව ආදරෙන් සැලකුවා. ඒකට මිනිස්සු නොයෙකුත් කට කතා පතුරුවලා තිබුණා. ඒවා කොයිතරම් දුරට ඇත්තද කියන්න මම තම දන්නේ නැ. ඒ කොහොම වෙතත් වලව්වේ හිටපු සේවකයින්ගෙන් ඉස්කෝලෙකට ගියි. ඉගෙන ගන්න වාසනාව තිබුණේ උක්කුංව විතරයි. උක්කුං තෙල්සන්ට වඩා අවුරුදු දෙකක් වයසින් බාලයි. තෙල්සන් ඉගෙන ගත්තේ කොළඹ පෞද්ගලික පාසලක, තේවාසිකව. නිවාඩු කාලෙට එයා ගෙදර ආවාම උක්කුං වලව්වේ වැඩ වලින් නිදහස් වෙනවා. තෙල්සන් එක්ක පෙල්ලං කරන්න, එයාගේ සිත එපාකම් පිරිමගන එක තමයි උක්කුංව තිබුණේ. මල්ලියි නංගියි එක්ක තෙල්සන්ගේ තිබුණ වගය පරතරය නිසා තෙල්සන් ඒ අයට වඩා උක්කුංව සමීප වෙලා හිටියා. උක්කුං මුණත් තෙල්සන්ට හරි ආදරෙයි. තෙල්සන් කිව්වේ මොකක්ද, එක හරිදු වැරද්ද, ඒකෙන් ඇති වන ප්‍රථිපලය මොකක්ද කියලා නොබලා ඒ වැඩේ කරනවා."

"තෙල්සන් දොස්තර විභාගේ පාස්කරලා ආවා. ඊට පස්සේ තෙල්සන් ගත හැම තැනකටම එයාගේ හෙවනැල්ල වගේ උක්කුං ගනවා. එහෙම ගන්න හෙක්ටර්ගෙන් නිගෝගයකුත් ලැබ්ලා තිබුණා. තෙල්සනුත් පාඨව ගන්නත් එක්ක පස්සෙ සිටි එකේ උක්කුංව දාගෙන ඉස්පිරිතාලෙට ගනවා. උක්කුංව ඉස්පිරිතාලේ ඇවෙත්තින්ට කමක් අරං දෙන්න තෙල්සන් බිහුවා. ඒත් ඒකට උක්කුං කැමති වුණේ නැ."

"අනේ භාමු. මට සමහර ලෙඩවු දැක්කාම කලත්තෙ හැදෙනවා. මං ඒ වැඩේට ආය නැ" උක්කුං කිව්වා."

"දුටියක් උක්කුං එක්ක පාඨ පිට්ටනියක් ගාවට ආපු තෙල්සන් ඒ හරිගේ කාරෙක නතර කලා. උක්කුංවත් කාරෙකෙන් වහින්න කියලා, තෙල්සන් ගෙදරින් එතකොට හදාගෙන ආපු "එල්" බෝඩ් දෙක කාරෙක ඉස්සරහත් පස්සෙන් ගැහුවා. එයාගේ ඔළුවේ ලොකු ජලයේ එකක් තියෙනවා. ඒත් උක්කුංව තම භාමු මොනවා කරන්න හදනවාද කියලා තේරුමක් නැ."

"බෝඩ් දෙක ගැහුවට පස්සේ උක්කුංව කාර එකට නගින්න කියලා තෙල්සන් කිව්වා."

උක්කුං පුරුදු විදිහට පස්සෙ සිටි එකට නගින්න සුදානම් වුණා.

"නැ නැ ඉස්සරහ සිටි එකෙන් ඉඳගන්න, ඩ්‍රයිවින් සිටි එකෙන්."

උක්කුං අත්ද මත්ද වෙලා බලං ඉන්නවා.

"මට තේරෙන්නේ නැ භාමු. මම එතන ඉඳ ගත්තාම භාමු වාසනේ එලවන්නේ කොහොමද?"

"මං හොවෙයි වාහනේ එලවන්නේ. උක්කුං තමයි ඒක කරන්නේ."

"අනේ හාමු මං වාහන එලවන්න දන්නේ නැහේ."

"දන්නේ නැති නිසා තමයි උක්කුං මං "එල්" බෝඩ් දෙකක් දෙපැත්තේ ගැනුවේ. උක්කුංව වාහන එලවන හැටි මං දැන් උගන්නන්නයි හදන්නේ. කාරෙකට නගින්න."

තෙල්සන් මුලින් කිසිවු වචන ඒක සාමාන්‍යයෙන් හිතවත්ව කතා කරන පිළිවෙට කිව්වත්, අන්තිම වචන ඒක කිව්වේ ඒකක් හඬ උස්සලා, විඩානසක් කරන හැටියට. ඉතින් උක්කුංව ඒකට විරුද්ධ වෙන්න බැ.

"තෙල්සන් මිනිසට වාහන පදවන හැටි උගන්වන්න වුණා. මුලදී බොහොම බයෙන් එලවන්න පටන් ගත්තත්, ඒක වෙලාවක් සනකොට එයාගේ හිතේ තිබුණ බය පහ වෙලා ගිහින් පොඩි ආඩම්බරේකුත් හිතට ඇවිල්ලා."

"උක්කුං හොඳට ඩ්‍රයිවින් ඉගෙන ගන්න හීනේ. එතකොට උක්කුං තමයි මගේ ඩ්‍රයිවර්. මට යන්න වෙන හැම තැනකටම උක්කුංව මාව අරගෙන යන්න වෙනවා. කැමතියි හේද?"

"මේ මොනවා කියනවද හාමු. මට හීනෙන් හාමු යන යන තැන ගෙවනැල්ල වගේ ඉන්න තමයි. මං හාමුව කියන්නයි හිටියෙන්. හාමු බැඳපු දාකට හාමු ඉන්න ගෙදරට මාව එක්කරගෙන යන්න."

"එහෙමම උක්කුං. පුංචි මැණිකෙට කිව්වේ, එයා බැඳපු දාකට එයා ඉන්න තැනකට එක්ක. යන්න කියලා."

"ඒ මං.. මං.. " උක්කුං තතමහවා.

"හාමු මාව ගත්තේ නැත්නම් තමයි මං. පුංචි මැණිකේ ගාවට යන්නේ" ඡනිභා අන්තිමට කිව්වා. "පුංචි මැණිකේ කියලා මේ දෙන්නා කතා වුණේ තෙල්සන්ගේ නංගි මිශුරියෙල් ගැනයි. එතකොට එයාට වසස අවුරුදු දාහකක් දහඅටක් වීතර ඇති. හරි ලස්සන හුරු බුහුටි කෙල්ල".

"මේ වෙලාවේ තෙල්සන්ගේ නංගියි, මල්ලියි ගැනත් ගමක් කියන්න හිතේ. ඒ දෙන්නම ඉගෙන ගත්තේ මහකුටර පොල්ගලික පාසල් දෙකක. ඒ දෙන්නත් නේවාසිකව ඉගෙන ගත්තා. ඒ වුණත් ඒ දෙන්නා හැම සති අන්තයකම ගෙදර එනවා. ඒ දෙන්නා අතර පුදුම බැඳීමක් තිබුණා. තෙල්සන් එක්ක ඒගොල්ලන්ගේ තිබුණේ වැඩිහිටියෙකුත් පුංචි ළමයි දෙන්නෙකුත් අතර තිබුණා වගේ සම්බන්ධයක්."

"උක්කුං තෙල්සන්ට සමීප වෙලා ගිටියා වගේම, ඒ දෙන්නටත්

බොහෝම සම්ප වෙලා හිටියා. ඒ දෙන්නගේ ලෝකයට උක්කුං වීරයෙක්. නිවාඩු ගෙනපුරාදා ඉරිදා දවස් දෙකේ ඒ ගොල්ල උක්කුං එක්ක ගම වටේ ඇවිදින්න ගනවා. ඒ දෙන්නා පළමු වතාවට පන්සලට එක්කරගෙන ගියෙත් උක්කුං තමයි. පන්සලේ නායක භාමුදුරුවන්ට ඒ දුරුවො දෙන්නා දැක්කාම හරිසට ගත්තෝග හිතුනා. ඒ දෙන්නට එක්කරගෙන ඇවිත් උක්කුං පිනක් කර ගත්තු බව කිව්ව භාමුදුරුවො ධර්මපාල ජාතක කතාව ඒ දෙන්නට කියලා දුන්නා. ඒක විල්සන්ගේ හිතට හොඳට කා වැදුනා. එයා තෙල්ගන්නටත්, හෙක්ටර්ටත් වඩා බොහෝම වෙනත් පුද්ගලයෙක්. පොඩි කාලේ ඉඳලම වැඩි ශුද්ධ බුද්ධයක් නෑ. "හොඳ නෑ කරන්න" කියලා යමක් යමක් කිව්වොත් ඒක කවදාවත් කරන්නේ නෑ. කිසිම වෙලාවක, කිසිම හේතුවක් නිසාවත් කාගේවත් හිත රිදෙන වැඩක් එයා කරන්නේ නෑ. ඉස්කෝලේ දිමයිනුත් එයාට "උපාසක" කියලා තමයි නම දාලා තියෙන්නේ. ඉන් පස්සේ විල්සන් දවස් කීපයක්ම උක්කුං එක්ක පන්සලට ගියා. භාමුදුරුවොත් එයාලට බය කතා කියලා දුන්නා. ඒත් මිශුරියෙල් ඒ ගැන අරපව්ව්ට කිව්වාම අරපව්ව් කිහිකක් දැමිමා ඉඳලා හිටලා ගියාට නිතරම වගේ පන්සලට ගන්න එපා කියලා. ඒ විකක් හරි ඉඩ දුන්නේ පුංචි පුතාගේ හිත පැරව් කියලා."

"මිශුරියෙල් මේ කාර්ට් වඩා වෙනස්. තාත්තා වගේ නපුරු ගනිතුයා නොතිබුණාට තාත්තගේ කිබුණ ඒ අභිමානය එයාගේ කිබුණා. කිසිම වෙලාවක එයාලට නොහැලපෙනවයි කියලා තිහෙන කෙනෙක් එක්ක කතාවට ගත්තෙත් නෑ. හිතග වෙන්න ගත්තෙත් නෑ. ගම වටේ ඇවිදින්න ගියත් උක්කුං එක්ක ඇරන්න වෙන කා එක්කවත් හිතා වෙන්වෙත්, කතා කරන්නෙවත් නෑ. ඒ දෙන්නම් ඕනාගෙන හිටියේ උක්කුංට කරන්න බැරි වැඩක් මේ ලෝකේ නෑ කියලා."

"දවසක් උක්කුං එක්ක ඒ වත්ත පහල තිබුණ කැලෑවේ ඒ දෙන්නා ඇවිදිනවා. ඒ කැලෑවේ තියෙන හිඹුටු, මාදං, රේර කතා ගත අතර පළුරක් අස්සේ හැංගිලා හිටිය භාවෙක් පැනලා දුවනවා පුංචි මැණිකේ දැක්කා."

"අගේ උක්කුං මට අර භාවා අල්ලලා දෙන්න" පුංචි මැණිකේ කිව්වා. ඒ වෙලාවේ නම් භාවා අල්ලගන්න උක්කුංට බැරි වෙලා තිගෙනවා. ඒත් දවස් හතර පහකට පස්සේ පැය ගානක් ඒ කැලෑවේ රැකගෙන ඉඳලා උතුලක් අව්වලා භාවා අල්ලගෙන, රිඳිග ගති අත්තයේ ගෙදර ආවාම පුංචි මැණිකෙට දිලා තිගෙනවා."

"උක්කුංට බොහෝම ස්තූතියි. මටත් ඒ භාවා ගැන වගක් මතක තිබුනේ නෑ. උක්කුංට කොහොමද ඒක මතක හිටියේ?"

"පුංචි මැණිකේ කිහින හැම දෙයක්ම මට මතකයි. මං ආසයි පුංචි මැණිකේ කිහින හිතම දෙයක් කරන්න" යටහත් පතත්ව උක්කුං කියනවා.

"ඒ කියන්නේ පුංචි මැණිකේ ලීදට පනින්න කිව්වොත් ඒකත් කරනවා කියලද?" විල්කත් ඇහුවා.

"ඔව්"

"කාම හරි මරන්න කිව්වොත් ඒකත් කරනවද?" මිශුරියෙල් ඇහුවා.

උක්කුං අසරණ වෙලා.

"ප්‍රාණඝාතය අකුසල කර්මයක්නේ පුංචි මැණිකෙ."

මිශුරියෙල් හිතාවෙනවා.

"හොඳයි අපි දැන් මේ කැලේ ඇවිදින කොට තයෙක් මගේ පස්සෙන් එළොගෙන එනවා. එතකොට උක්කුං තයා මට දුෂ්ට කරනකම් බලාගෙන ඉන්නවද?"

"අපොයි නැ. මං ඉස්සරහට පැනලා තයාට මට දුෂ්ට කරන්න ඉඩ දෙනවා."

"එතකොට උග උක්කුංට දුෂ්ට කරලා ඉවරවෙලා මටත් දුෂ්ට කරයිනේ."

උක්කුංගේ ඇස් දෙක රතු වෙලා. මුහුත් රෝද වෙලා.

"හැබැ තේත්තම් පුංචි මැණිකේ කිහින කතාව. මං උගට කැලි කැලි වලට කපලා දුනවා."

මිශුරියෙල් කාමත් හිතාවෙනවා.

"ප්‍රාණඝාතය අකුසල කර්මයක් උක්කුං" එයා හිතාවෙමින් කියනවා.

"පුංචි මැණිකෙන් හරි කතා තමයි කියන්නේ" උක්කුං අසරණ වෙලා කියනවා.

"දැන් ඉතිං මං ආයි අර කතාව තවත්තලු තැනට යන්නං."

"උක්කුංට ප්‍රියවින් උගත්වන බව දැනගත්තාම, හෙක්ටර් ඉහක් සතුවට පත් වුණා. ඒ උක්කුං ප්‍රියවින් ඉගෙන ගන්න හින්දම නොවෙයි. හෙක්ටර් දැන් දුන්නවා තෙල්කත් කොගේ ගියත් එතන උක්කුං ඉන්නවා කියලා."

"හෙක්ටර් හැම තිස්සෙම තෙල්කත් ගැන හිතුවේ හිතුවක්කාර, නොමග යන්න පුළුවන්, දඩබ්බර පුතෙක් පිදිනව. ඉතින් එයා බයෙන් හිටියේ තෙල්කත් නුතලනු තැනකට පැරගෙයි කියලා. දැන් උක්කුංටත්,

තෙල්සන් ගත හැම තැනටම ගන්න ඉඩ ලැබෙන නිසා, ඒ ගත එන තැන්වල තොරතුරු තමන්ටත් දැන ගන්න ලැබෙන නිසයි හෙක්ටර් වැඩිහත්ම සතුටු වුණේ."

"එදා තෙල්සන් ඉස්පිරිතාලේ ඉඳලා එතකොට ඇද්දරි වැට්ලා. වලව්වට ගත පාරට හරවන කොටම එයා දැක්කා කවුද මනුස්සයෙක් ගිනි හුලකුත් අරගෙන කලබලේට දුවගෙන එනවා."

"කවුද උක්කු. මේ ගිනි හුලකුත් අරගෙන කලබලෙන් මේ පැත්තට දුවගෙන එන මනුස්සයා?"

උක්කු. එයාම අළුත ගත්තේ එයා කාරෙක ලගට ආවාට පස්සේ. උක්කු. එයාට මොකරලා කාරෙක තැවැත්තුවා.

"ආ.. මේ පුලානිස් මාමායෝ. කොහේද මේ කලබලේට දුවන්නේ?"

"කෙල්ලි හොඳටම උණ උක්කු. පුයෝ. මො. මේ කෙල්ලි ඉස්පිරිතාලේටත් අරං ගන්න කළුබන්ඩේගේ කාරෙක අරගෙන එන්න ගෙනවා."

"පුලානිස් කාරෙකට නගින්න. මො. එන්නම දුවගේ අසනිපය වලන්න."

"හාමු මහත්තයෝ.. අපි.. අපි.." පුලානිස් කියන්න ගත්තේ මොකක්ද කියලා තෙල්සන් දන්නවා. පැට්ටිස් අගලා ඇතිතේ කුලහේදය කියන එක. ඒක ඒ පට්ටිස්වල ඒ කාලේ සැගෙන තදට තිබුණ දෙයක්."

"පුලානිස්ට කාරෙකට නගින්න කියලයි මො. කිව්වේ?"

"ඒක විධානයි. පුලානිස්ට ඒකට එරෙහි වෙන්න බැ. එයා කාරෙයෝ පස්ස දොර ඇරියා."

"පුලානිස් මාමේ. ඔය ගිනි හුල විසි කරලා දාලා කාරෙකට නගින්න."

"මගෙත් කිහිසක හැටි" කියලා ගිනිහුල බිම ගසලා තිවලා පැත්තකට දාලා පුලානිස් කාරෙයෝ ඉඳ ගත්තා."

"මොකක්ද පුලානිස් දුවට තියෙන අසනිපය?"

"දැන් දවස් තුන හතරක ඉඳලා උණ හාමු මහත්තයා. වෙද මහත්තයාගෙන් රෙඩ් ගත්තට අඩුවක් උණේ නැ. කැම කන්නත් බැ. වමහෙන් කරනවා."

"කාරෙක පුලානිස්ගේ ගේ ශාච නතර කළා. තෙල්සන් කොහේ ගියත් එයාගේ වෙද නලාවයි හදිසියකට අවසන කරන වෙත් හේත්

තිරෙන බැග් එකයි අරගෙන යනවා. කාරෙක නැවැත්තුවට පස්සේ උස්කුං ඒ බෙන් බැග් එක අතට ගන්නා."

"මං කෙල්ලට ඉස්තෝපප්පුවට අරගෙන එන්නම් හාමු මහත්තයා" කියලා ප්‍රවානිස් ගෙට දුවන්න හැදුවා.

"ඔන නෑ ප්‍රවානිස්. කෙල්ලට අසනීපයි කිව්වනේ. මං කාමරේට ගිහිත් බලන්නම්."

උස්කුං ඉස්තර වුණා. ප්‍රවානිස් කට ඇරගෙන බලාගෙන හිටියා.

"අපේ ගෙවල්වලට හාමු මහත්තයලා වගේ..."

"හමු යමු කියලා ප්‍රවානිස්ගේ කතාවටත් බාඩා කරපු තෙල්සත් ඒ කිසි දෙයක් ගණං නොගෙන උස්කුං පස්සෙන් ගේ ඇතුළට ගියා."

"තෙල්සත් කාමරේට යන කොට ලෙඩා කෙළුරි නාමිත් කාමරේ ඉන්නවා. කාමරේට ඇතුළුවුනේ එයාගේ අප්පවිච්ඡි කියලා එයා හිතන්න ඇති."

"අගේ අප්පවිච්ඡි.. මට නං ඉන්න බැ" කියලා එයා දොර පැත්තට හැරුණා. කාමරේට ඇතුළුවුණේ දොස්තර හාමු බව පෙනුනාම එයා එක සැරේවම ඇදෙන් ඉදගන්නා. ඇදෙන් බිහින්නත් හැදුවා. ඒ තෙල්සත්ව තිබුණා ගෞරවෙට. ඒ ගෙවල් වලට කිසිමදාක වලව්වක කෙනෙක් ඇතුළු වෙලා නැ."

"හා හා නැගිටින්න එපා. ඔහොම ඉන්න" කියලා තෙල්සත් ලෙඩාගේ නලලට අත කියලා පරික්ෂා කරන්න පටන් ගන්නා.

"මේ පිමගට හොඳවම උණනේ. මේවිවර උණ වැඩි වෙන කල් මොකද ගෙදර තියාගෙන හිටියේ?" කියලා තෙල්සත් ප්‍රවානිස්ගෙන් හැරෙත් අහුවත් ඒකට උත්තරයක් වලාපොරොත්තු වුණේ නැ.

"ඊට පස්සේ තවත් ටිකක් ලෙඩාව පරික්ෂා කරලා බලලා බැග් එකෙන් බෙන් වගයක් අරගෙන ප්‍රවානිස්ව දීලා ඒවා පාවිච්චි කරන හැටිත් කියලා දුන්නා."

"බඟ වෙන්න දෙයක් නෑ ප්‍රවානිස්. දවට බෙංගු උණ. මේ දවස්වල ඕක හැම තැනම වගේ කියෙනවා. මං කියපු චිද්ගර බෙගෙත් පාවිච්චි කරන්න. දවස් දෙක තුනක් යනකොට සනීප වෙවි."

"තෙල්සත් උස්කුං එක්ක මිදලට බැස්සා. වලව්වේ දොස්තර හාමු ප්‍රවානිස්ගේ ගෙදරට ඇවිත් කියන ආරංචියට ගැහෙන පිරිසත්, ඒ අරංම දැක ගන්න එතනට රොක් වෙලා හිටියා. තෙල්සත් ඒ කිසි දෙයක් නොදැක්ක ගානට කාරෙකේ වාඩිවුණා. ටික දුරක් නිහඬව කාරෙක පදවගෙන ආපු උස්කුං සතුටු හිනාවක් පැවැ."

"හාමු මහත්තයා. හාමු මහත්තයා ඒ කල වැඩෙන් කටදාවත්ම හමුවී නොවෙන වන්ද තුන්තාරකිකක් අපේ පැත්තට වැටුණා. දැන් ඉතිං හාමු මහත්තයා දිනන එක කාට්ටත් නවත්වන්න බැහැ."

"නෙල්සන් ඒකට කිසිම උත්තරයක් දුන්නේ නැ. එයාගේ හිතේ පුටානිස් කෙනෙක්වත් වන්දයක්වත් නැ. ඒ වෙනුවට හිතට කටදාවත් ඇති නොවුන හැටිමත් ඇති වෙලා."

"ලස්සන කෙල්ල. ලස්සන අභිංගන ඇස් දෙක.. " නෙල්සන් හිතනවා.

"මේ කාලේ වෙනකොට නෙල්සන් මාගෙකට දවසක් හරි දෙකක් හරි පත්සලට යන්න පුරුදු වෙලා හිටියා, එදාත් එයා වෙනදා වගේ පත්සලට ගිහිත් ලොකු හාමුදුරුවොත් එක්ක වික වෙලාවක් කතා කර කර ඉඳලා, ගෙදර එන්න හැරුණා. එතකොට එයා දැක්කා මේතෙක් දවසක් එයාගේ හදවතට වරින් වර නොරෙන් ඇතුළුවන ඒ රූපය ඇති රූමතිය, එයාගේ ගෙහෙළියකුත් එක්ක පත්සලට ඇවිත් ඉන්නවා. නෙල්සන්, නොදැනීම ඒ පැත්තට ඇදීලා ගියා. උක්කුං ගේ හිතට බයක් ඇති වුණා."

"හාමු අපි ගෙදර යමු" කිසිලා උක්කුං කිව්වත් ඒක නෙල්සන්ට ඇහුනේ නැ.

නෙල්සන් ඒ හැකු ජිමයා ජිගට යනකොට එයාගේ ගෙහෙළිය එයාගෙන් ඇත්වෙලා ගිහිත්.

"දැන් ඔයාට හොඳට සනීපයි හේද?" නෙල්සන් ඇහුවා.

"ඔව් හාමු. හාමු මහත්තයා නලලට අත තියලා උණ බලන කොට මට ලොකු සනීපයක් දැනුණා. මං හිතන්නේ මට සනීප වුනේ ඒ වෙලාවේ."

"නෙල්සන්ට ඒ වෙලාවේ ඒ ජිමයාට කියන්න හිතට ආපු එක කිව්වේ නැල, ඒත් පස්සේ දවසක මට ඒක කිව්වා."

"ඔයාගේ නලලට අත තියපුවාම ඔයාට සනීප වුණා. ඒත් ඒ වෙලාවේ ඉඳලා මගේ හිත ලෙඩ වෙලා."

නෙල්සන් ආයෙමත් දොස්තර වුණා.

"ඉතිං මං දීපු බෙහෙත් බිට්ටේ හැද්ද?" නෙල්සන් එතෙම ඇහුවේ ඊකක් සැරෙන් වගේ.

"ගෙත් බිට්ටා හාමු මහත්තයා" එයා ඒ ඊක කිව්වේ බයෙන් පැකිලෙමින්. හරිසට ගුරුවරයකුට වරදක් කරලා අහුවුන හෝලයෙක්

වගේ.

"හාමු මහත්තයා. අද හැටි මහත්තයා එනවා කිව්වා හේද? මෙලෙසකවත් එයා විලව්වට ඇවිත් හාමු එකකළ බලාගෙන ඇති."

"මං එහෙනම් එන්නම්" කියලා තෙල්සන් ආරභූ එන්න හැරුනේ හරිම අකමැත්තෙන්. වෙන කරන්න දෙයක් නොතිබුණ නිසා.

"හාමු මහත්තයාට බොහෝම පින් මාව සනීප කළාට."

තෙල්සන් ආරභූ හැරලා ඒ ලස්සන ඇස් දෙක දිහා වික වෙලාවක් බලාගෙන තිබ්වා. වික වෙලාවක් තෙල්සන් දිහා බලාගෙන තිබුණ ඒ කෙල්ලගේ මුණ පමිබු ගෙඩිකක් වගේ රතු වුණා. ඇස් දෙක බිමට හැරවුණා. තෙල්සන් විලව්වට ගියා.

•••

තෙල්සන් අප්පවිටිගේ හැටි දන්න නිසා බොහෝම කල්පනාවෙන් තමයි වැඩ කළේ. දවසක් හවස් වරුවක එයා මාව හමුවෙන්න ආවා. ඒ දවස්වල මං වැඩ කළේ පේරාදෙණිය පොලීසියේ. මං තැවතියා තිබ්ගේ පොලීස් නිවාසයක.

"හැට්...ත්" කියලා මට ආමන්ත්‍රණය කරනු එයා ඉස්කෝප්පුවේ තිබුණ ඇළි පුටුව ටිබ් දිහැදුනා. තෙල්සන්ගේ මුහුණෙන් මට තේරුණා එයා ලොකු පුත්තෙකට මැළි වෙලා ඉන්න බව. එයාගේ ඉරිසව බොහෝම නොසන්සුන්. මං එයාට වතුර පිදුරුවක් ගෙනත් දුන්නා.

"මේවායින් වැඩක් නැ. හැද්ද ඇතු රත්වෙන ජාතියේ මොකවත් එහෙම?"

මං බිසර බෝතලයක්, පිදුරු දෙකකුත් එක්ක අරගෙන ඇවිත් එයා ඉඳගෙන තිබුණ පුටුව යිග තිබුණ ටීරොට ටිබ් තිබ්බා. එයා බෝතලෙන් පිදුරු දෙක පුරවන්න වුණා. ඊට පස්සේ මට "විසරස්" කියලා එක හුස්මට අර බිර පිදුරුව බිගෙන බිගෙන ගියා.

"ඇයි බං? මොකද මේ උණ අද අමුතු?" කියලා වික වෙලාවකට පස්සේ මං ඇහුවා.

"හැට්.. ඉස්කර අපි ඉස්කෝලෙ යන කාලේ ආදරය, ප්‍රේමය කියන දේවල් ගැන කතා කරනු හැටි උණට මතකද? වනාවක් බීබ්ටි එකකදී මං ඒ ගැන ඉදිරිපත් කරනු තර්ක බයට මතකද? හාළිය කුමාරයා රජ කමට පසින් ගහලා, වන්ඩාල කෙල්ලක් එක්ක දිග ගිය එක ගැන මං එදා කතා කළේ හිතට වගේ වෙලා කරනු මෝඩ කමක් හැටියට. එංගලන්තේ රජපුරුවො කළේත් මෝඩ කමක් කියලා එදා මං කෙස් පැරලෙන තර්ක ඉදිරිපත් කරලා ඒ බීබ්ටිස් වලින් දින්නා.

එත් මං දැන් දන්නවා ඒ රජවරු, කුමාරවරු එහෙම කළේ ඇති කියලා. මට දැන් එක හොඳට තේරෙනවා."

"තෙල්සන් මට කියනු ඒ දෙයින් මං තේරුම් ගන්නා එක කා එක්ක හරි ප්‍රේම සම්බන්ධයක් ඇති කරගෙන තියෙන බව. ඒ එක්කම එයාගේ ප්‍රේමවත්තිය පවුලට නොගැලපෙන කෙනෙක් බවත් මං තේරුම් ගන්නා. ඒ ගැන එයාගෙන් ඇහුවාම තමයි මට අර ජ්‍යොතිස්ගේ දුවගේ විස්තරේ කිව්වේ."

"තෙල්සන්, එදා උඹ කියනු දේවල් වැරදි නෑ. ඒ හික්කොම හරි, අදහි උඹට වැරදිලා තියෙන්නේ. ඇයි එදා කියනු විදිහට අද හිතන්න බැරි?"

"මට එක කරන්න බෑ බං. මං එයා ගැන තොහිත ඉන්න කොයි තරම් උත්සාහ කළාද? එව්වර මහත්තිය වෙලා එයා අමතක වුණා කියලා හිතාගෙන වෙන වැඩක් පටන් ගත්ත කොට ඕත්ත ආශීම සැරසක් එයාගේ රූපය මගේ මතයේ ඇඳෙනවා. මට එයාව අමතක කරන්න බෑ හැරි. මං මොකද කරන්නේ? මගේ හිත ගැඹුණු මොනවා හරි කියපං."

මට තෙල්සන් ගැන ලොකු කණගාටුවක් ඇති වුණා. පොඩි කාලේ ඉදං හැම දෙයක්ම අතට පයට ලැබුණ තෙල්සන්, ගුරුවරුන්ගේ ආදර ගෞරවය දිනාගෙන අති දැක් විදිහට ඉගෙන ගත්තු තෙල්සන්, පුංචි කාලේ ඉඳලම වෙව්දසවරයෙක් වෙන්න සිහින මවමින්, ඒ සිහිනය සැබෑ කර ගත්තු තෙල්සන්, පාසලට, ගමට, පවුලට කීර්තිසක් අරං දුන්න තෙල්සන්, සමාජයේ ඉහළම තැනකට යන්න හැම පහසු කළත්ම, හැම හැකියාවක්ම තියෙන තෙල්සන්, අද කාත් කවුරුවත් නැති අසරණයෙක් වගේ මගේ නිවහනට වැට්ලා මගෙන් උදව් ඉල්ලනවා.

"තෙල්සන්, හදවතට වහල් වෙලා වැඩ කරන්න එපා. බුද්ධිය හරි විදිහට මෙහෙයවලා පුස්තවලට උත්තර හොයපං. උඹ හොක්වර කෙනෙක්. ඉතින් උඹේ අනාගත සහකාරියක් උගත්, යමක් කමක් ඇති කෙනෙක් වුනොත් තමයි ගැලපීමක් ඇති වෙන්නේ. මං ඔයාට මෙහෙම පැහැදිලි කිරීමක් කරන්නම්. මිනිසෙක්ගේ ජීවිතේ ඉතාම වැදගත් අවස්ථා දෙකක් තියෙනවා. පළමු වැදගත් අවස්ථාව තමයි මවකගේ කුසයෙන් මවකගේ ආදරය, ගෞරවය, ලබාගෙන උපදින එක. ඊළඟ වැදගත් අවස්ථාව තමයි විවාහය. මේ අවස්ථා දෙකම හරිම වැදගත්. ජීවිතේ තුනෙන් දෙකක්ම ගෙවෙන්නේ විවාහයෙන් පස්සේ නිසා එක හරිම වැදගත් අවස්ථාවක්. මේ අවස්ථා දෙකෙන් පළමුවැන්න අපට පාලනය කරන්න බෑ. ඒත් දෙවෙනි එක අපට පාලනය කරන්න

පුළුවන්. ඒ තීරණය තියෙන්නේ අපේ අතේ. වැරදි තීරණයක් ගත්තොත් අපි විනාසයි. දැන් බලපං. උඩට නොකිව්වට පහුගිය අවුරුදු දෙකක් විතර මාත් මිස දුක වින්දා. මාත් දුප්පත් කෙල්ලකට ආදරේ කළා. ඒත් මං දැනගෙන හිටියා මගේ අප්පම්මි කවදාවත් ඒකට කැමති වෙන්නේ නැ කිහිලා. ඒ කෙල්ලත් මට කැමැත්තෙන් හිටියා. ඒත් මං මගේ අදහස එයාට කිව්වේ නැ. ඒ කෙල්ල දැන් බැඳලා. මං තාමත් ඒකට ආදරෙයි. ඒ ආදරේ මං හදවතේ කොතක තෙරපගෙන, හදකරගෙන ඉන්නවා. මං දන්නවා. ඒ ආදරේ මගේ හිතේ තියෙන කල් මට වෙන කෙනෙකුට ආදරේ කරන්න බැ. මට වෙන කෙනෙක්ට බිඳින්න බැ. ඒත් මං සන්නාය වෙනවා වැරදි තීරණයක් අරගෙන පස්සෙදී පසුතැවිලි වෙනවට වැඩිය මේ විදිහට හරි තීරණයක් අරගෙන ඉන්න එක හොඳයි කිහිලා. එතකොට ඒ දුක විඳින්නේ එක්කෙනෙයි. මං විතරයි. වැරදි තීරණයක් ගන්නොත් කී දෙනෙක් දුකට පත් වෙයිද? උඹ අප්පම්මි ගැන දන්නවිනේ. ඇරන් උඹ මට වඩා ස්නෙහවත්තයි. දැඩි අධිෂ්ඨාන ගත්තියත් තියෙන උඹට එක ලේසියෙන්ම කරන්න පුළුවන්."

"තෙල්ලත් පුටුවෙන් නැගිටලා ඇවිත් මාව බ්ලා ගත්තා."

"උඹ හරි. උඹ හරි. ඒක තමයි මං කරන්න ඕනේ. ඇත්තටම මේ වගේ සුළු සිද්ධිවලින් අපි කලබල වෙන්න හොඳ නැ. ලක්කන විතරක් බලලා අනාගතය ගැන තීරණයක් ගන්න එක මොඩ කමක්. උඹට හොඟොම සතුටයි හැරි."

ඊට පස්සේ තෙල්ලත් යථා තත්වයට පත් වුණා. පරණ පුරුදු විදිහට අපි රටේ ලෝකේ දේවල් ගැනයි, පාසැල් මිතුරන් ගැනයි කතා කර කර හිටියා. තෙල්ලත් ගෙදර ගියේ පැයක් විතර එහෙම ඉඳලා. ඒ සතකොට එයා අර පරණ, අපි හොඳින් දැකලා පුරුදු තෙල්ලත්. මට ලොකු සතුටක් ඇති වුණා.

ඊට පසුවෙහිදත්, කමිත්දා ආ වෙලාවට වගේම ආයින් තෙල්ලත් මගේ නිවහනට කඩාගෙන වැටුණා. කමිත්දා වගේම ඇඳි පුටුවට වැටුනේ "හැරි..ග්" කියාගෙන.

"හැරි.. උඹ ඊගේ කියපු කතාව හරි නැ" එයා කිව්වා.

"මොකක්ද මං කියපු වැරදි කතාව?"

"උඹ කිව්වා අපේ ජීවිතේ වැදගත් අවස්ථා දෙකක් තියෙනවා. එකක් නං අපට පාලනය කරන්න බැ. ඒත් දෙවෙනි එක අපට පාලනය කරන්න පුළුවන් කියලා."

"ඉතිං මොකක්ද ඒකේ තියෙන වරද?"

"අපේ උත්පත්ති සිද්ධි වෙන්නේ අපි කළින් ආත්ම හවයෙදී මරණ මංවකයෙදී පහරිවන චිත්තය උඩ, හොඳ සිතුවිල්ලකින් මරණයට පත් වුණාම හොඳ තැනක උපදිනවා. අපේ භාමුදුරුවා දවසක් කරපු ධර්ම දේශනාවක් මට මතක් වුණා. භාමුදුරුවා කිව්වේ එහෙම තමයි."

"හරි ඉතිං ඒක එහෙම උනයි කියමුකො, ඒ වුණාට අපි දෙවෙනි වැදගත් අවස්ථාව වන විවාහය මෝඩ විදියට කරන්න නරකයි. ඒක හොඳින් කළපතා කරලා කරන්න සිහි."

"නැ හැරී, මං හිතන්නේ ඒකත් අපි පෙර ආත්මෙක පතාගෙන ආපු හැටියට වෙන දෙයක්. මං ඒංගලන්තේ ඉගෙන ගන්න කොට මාත් එක්ක යාළු වෙන්න හදපු කෙල්ලෝ කීප දෙනෙක්ම හිටියා. ඒත් ඒ කාටවත් මගේ හිත හිගේ නැ. සමහර කෙල්ලෝ ඉටි රූප වගේ ලස්සනයි. ඉතිං එහෙමනම් ඒ කාටවත් හිත නොහිඟින් මේ කෙල්ලට මගේ හිත හිගේ ඇයි? මං ඒ ගැන ඊගේ රැ. භූගත් කළපතා කලා. මං හිතන්නේ මේ කෙල්ල මං ආත්ම ගාණක් සිසිගේ අඟුරු කරගෙන ආපු කෙල්ලක් කියලා. මං පතාගෙන ආපු කෙල්ලක් කියලා. ඒක නිසා තමයි මට එයාට අමතක කරන්න බැරි."

"ඔරුවෝ, උඩට සිටුවක් නැද්ද? හිතටම වග වැටිලා ඉන්නේ, උණ ආලයෙන් අත්ති වෙලා තිබ්. දැන්වත් හොඳ සිහියෙන් පොඩ්ඩක් හිතලා බලන්න" මං කිව්වේ හොඳටම තේන්තියෙන්.

"තෙල්සන් මගේ දිනා බැලුවේ හරිම අහිංසක විදියට. මට එයා ගැන දකකුත් ඇති වුණා."

"තෙල්සන් එහෙතම මං මේ අහන ප්‍රශ්නව උත්තර දීපත්. උණ අද ලොකු මිනිසෙක් වච ඇත්ත. ඒත් තාමත් උඩට ආදුරේ කරන අම්මා කෙනෙක්, අප්පා කෙනෙක් ඉන්නවා. දුරුවෙකුට වැඩියම ආදුරේ කරන්නේ කවුද? රටේ ලෝකේ ඉන්න ගැහැ මිනිස්සුද? එහෙම නැත්නම් තමුන්ගේ දෙමවුපියොද? අනෙක් නැද්ද හිතවත්තුද?"

"අම්මා භාත්තා තරම් දුරුවෙකුට ආදුරේ කෙනෙක් හවත් මේ ලෝකේ නැ හැරී" තෙල්සන් එක එල්ලේම උත්තර දුන්නා.

"ඔව් තෙල්සන්. අතින් හැම කෙනෙක්ම අනෙකෙක්ට ආදුරේ කරන්නේ ආත්මාර්ථකාමිත්වය නිසා. එයාගෙන් යමක් වලාපොරොත්තු වෙත්. ඒත් දෙමව්පියෝ එහෙම නැ. දුරුවෙක් අකනිපයෙන් ඉන්නකොට, රැ. නිදිමරාගෙන හැම කැපකිරීමක්ම කරන්න මැලි නොවන්නේ දෙමව්පියෝ තමයි. මුළු ලෝකයම තමුන්ට එරෙහි වෙලා ආවත්, තමුන් පිහට වෙලා, "මගේ පුතා අහිංසකයි, මගේ පුතා නිර්දෝෂයි" කියලා කියන්නේ දෙමව්පියෝ විතරයි. දුරුවෙක් මොන වරදක් කළත්, එක

හිතවීම ඒකවි කමාව දෙන්නේ දෙමව්පියයෝ විතරයි. ඉතින් එහෙම දෙමව්පියයන්ගේ හිතවි වේදනාවක් ඇති වෙන බව දැන දැනත් ඔය වගේ දෙයක් කරන්න එපා තෙල්යන්. පොඩ්ඩක් හිතලා බලන්න. කොයි වෙලාවෙද ඔයාගේ දෙමව්පියයෝ ඔයාට වරදක් කරලා තියෙන්නේ? ඒ හෙල්ල ඔයා වෙනුවෙන් කොයි තරම් කැප කිරිමි කරලා තියෙනවද? දේපලවලට ඔය තරම් කැපුර ඔයාගේ අප්පට්ටි, ඔයා රට බවලා උගන්වන්න, ඉඩ කඩම් කිපයක්ම විකුණුවාගේ. ඉතිං ටිකක් ඒ අය ගැනත් හිතලා බලන්න තෙල්යන්."

"තෙල්යන්ගේ මුහුණ ආයෙමින් ආලෝකමත් වුණා. අර කනගාටුදායක, මුසල පෙනුම ඒයාගෙන් ඇත් වුණා. එයා ආයෙමින් හැරගත් මාව බදා ගත්තා."

"උඹ හරි හැරී. උඹට ගොහොම ස්තූතියි. උඹ වගේ යාපුවක් මට ලැබුණේ පෙර කරපු ජිනකට වෙන්ත නිත්" එයා කිව්වා. ඊට පස්සේ සන්තෝසෙන් හිනාවෙලා, පොඩි අඟියකුත් ගහලා තෙල්යන් පිටවෙලා ගියා."

"ඊට පසුවෙහිදත් ඒ වෙලාවට තෙල්යන් ආපහු ඒමි කියලා මගේ හිත මට කිව්වා. ඒත් එහෙම වුණේ නැහැ. මං ඒ ගැන සන්තෝස වුණා. තෙල්යන් ගොහොම හරි හිත හදාගන්න ඇති කියලා මං හිතුවා."

"ඒත් ඉන් දවස් දෙකකට විතර පස්සේ මගේ ඒ සිතුවිල්ල වැරදි බව මට ඒත්තු ගියා. එදාත් එයා මගේ නවාතැනට ආවා. ඒ වුණාට වෙනදා වගේ කහස්සල ස්වභාවයක් ඒ මුහුණේ තිබුණේ නැහැ."

"ඔයා කියපු හැම දෙයක් ගැනම මං හොඳට හිතුවා හැරී. මට පසුගිය දවස් දෙයක්ම හරියට නින්දකුත් නැ. ඊයේ රැ. මං තීරණයක් ගත්තා. ඊට පස්සේ මට හොඳට නින්ද ගියා."

"මොකක්ද උඹ ගත්තු තීරණය?"

"මං තීරණය කළා මේ කෙල්ල හමුවෙලා කෙල්ලක් කතා කරන්න. මං එයාගෙන් අහනවා "මං ඔයාට කැමතියි, ඔයත් මට කැමතිද?" කියලා."

"එයාකොට උඹ දෙමව්පියයෝ? අර මං කියපුවා? ඒවා නිකංම නිකං පුහු දේවල් කිහිපද උඹ හිතන්නේ?"

"හැරී කියපු ඔක්කොම ඇත්ත. ඒ වුණාට ප්‍රේමය කියන එක ඒ ඔක්කොටම වඩා බලවත්. ඒක හේරුම් ගන්න හරි අමාරුයි. උඹ කිව්වගේ දරුවන් මොන වරදක් කළත්, දෙමව්පියයෝ ඒකට කමාව

දෙනවා කියලා.”

“ඡ..මි.. ඒකත් එහෙමයි හේද? ඉතින් ඒක උණේ වාසියට පෙරලන්නද හදන්නේ?”

“නැ. මිං ඒක මගේ වාසියට ගන්නේ නැ. ඒත් මිං හිතනවා මගේ අම්මයි අප්පට්ටියි මව් දවසක ඒකට සමාව දෙව් කියලා. මව් එයා නැතිවී ජීවත් වෙන්න බැ හැරී. එයාගෙන් තොර අනාගතයක් ගැන මව් හිතන්න බැරි තරමට මිං එයාට තොදානුවත්වම් ලං වෙලා.”

“හොඳයි. ඒ වුණාට ඒ කෙල්ල උණට කැමතිද හැද්ද කියලා උඹ දන්නේ කැහැනේ.”

“එයා මව් අකමැති නම් මව් හිත හදා ගන්න පුළුවන්. එතකොට මව් එයාට අම්මක කරනවා ඇරෙන්න වෙන කරන්න දේකුත් නැහේ.”

“ඉතිං. ඔය සිද්ධිය වෙලා මාස දෙක තුනක්ම ගියා. අපි කීප දවසක්ම වෙලිලෝත් එකෙන් කතා බස කළා. හැබැයි අර ප්ලේම සම්බන්ධය ගැන එයා මොකුත් කීවෙව් නැ. ඉතිං. මිං හිතුවා ඒ කෙල්ල තෙල්ගත්ව් අකමැති වෙන්න ඇතිග කියලා.”

“හදිසියෙන්ම වාගේ දවසක් මව් තෙල්ගත් කතා කළා.”

“හැරීව් ලබන බ්‍රහස්පතින්දාට මිං වෙනුවෙන් තිවාඩුවක් ගන්න පුළුවන්ද?”

“හැ.. මිං ඒක කරන්නම්. ඇයි මොකුත් පුස්තකයේද?”

“ඒවායින් නම් අඩුවක් නැ. මව් කියන්න ගොඩක් දේවලත් තියෙනවා. එහෙනම් අපි බ්‍රහස්පතින්දාට හමුවෙමු. මිං උණේ නවාතැනට එනවා.”

“එහෙම කියලා එයා කතාව නැවැත්තුවා. එයා කතා කරපු බැරැරැම් ස්වරූපයෙන් මිං පෙරැම් ගත්තා එයාට මව් කියන්න සැහෙන්න දෙවල් ඇති බව. මිං ඉතින් බ්‍රහස්පතින්දා දවස තිවාඩු ගත්තා.”

“මිං එයා එනතුරු ඒදා උපේ සුදානමින් හිරිගේ. කිව්වා වගේම වෙලාවට එයාගේ කාරෙක ගෙට්ටුවෙන් ඇතුළු වෙනවා මිං දැක්කා. උත්කුං තමයි වාගේ පදවාගෙන ආවේ. ඒත් වෙනදා ඉස්සරහ සිටි එයේ ඉඳගෙන, මාව දැක්ක ගමන් අත වනන නෙල්ගත් මිං දැක්කේ නැ. ඒත් පස්ස සිටි එකක හිරිග හෙතෙක් මව් අත වනන කොට තමයි මිං දැක්කේ නෙල්ගත් අද ඇවිත් තියෙන්නේ පස්සේ සිටි එයේ කියලා. එයා පස්සේ හොඳට ඇරිගට පස්සේ තමයි මිං දැක්කේ

එයාට තුරුළු වෙලා හිටපු ලක්කන ගැණු මෙයා, මගේ පත්‍රට හෝත්තාලා පත්තු වුණා. මං එයාට දීප්‍ර අවවාද කිහි එකක් වැඩ කරලා නැ. හැම දේම වෙනත් කර්මය අනුව කියලා මං හිත හදා ගන්නා. හැබැයි එයාගේ දෙමව්පියන්ට එහෙම ලේඛයෙන් හිත හදා ගන්න වැර වුව මං දන්නවා."

"වෙන කවුරුවත් ගෙදර නෑ හේද?" කාරොහෙත් බිහින ගමන් තෙල්කන් ඇහුවා.

"මායි සිරිගේහයි විතරයි ඉන්නේ."

"බිහින" එයා කාරොහේ හිටපු ගැණු මෙයාට කිව්වා.

"මේ අර කියපු ගැණු මෙයාද?"

"ඔව්. මේ එයා තමයි. මට බිහිනන එයා හැරී. එයා නැතිව මට ඉන්න බෑ" තෙල්කන් මගේ කතට කරලා කිව්වා.

"එයා මට ගැණු මෙයාට අඳුන්නලා දුන්නා. මං ඒ දෙන්නත් එක්ක ගේ ඇතුළට ගියා. ඒ මෙයන් බොහොම විකිනගසින් වගේ තමයි හිටගේ."

"මං එයාට බිඳින්න තීරණය කලා හැරී. උඹ එන්න සිගේ මා එක්ක කොළඹ කව්වෙරට ගන්න. උඹ මගේ විවාහයට සාක්ෂිකාරයෙක් ආවන්න සිගේ. "

"මොනවා කරන්නද කියලා මට හිතා ගන්න වැර වුණා. පුතාට මං ඇත්තම කියන්නමි. එදා තෙල්කන් ගත්තු ඒ තීරණය හරිය කියලා මං හිතුවෙ නැ. ඒත් මට ඒ වෙලාවේ අකමැත්තෙන් හරි සාක්ෂිකාරයෙක් වෙන්න වුණා. මගේ ඇඟ හිතල වුණා."

"ඇයි හැරී? ඒක උඹට කරන්න වැරදි?"

"තෙල්කන්. මං අපේ මිත්‍රකම වෙනුවෙන් ඒක කරනවා. උඹ හොඳට හිතලා බලලා මේ තීරණය ගන්න ඇත්තේ. මං උඹ හතුව නැති කරන්නේ නෑ."

"දැන් ඔය වැඩෙට සාක්ෂිකාරයා දෙන්නෙක් සිගේ හේද?" කියලා මං ඇහුවෙ කවත් කාට හරි එක්කරගෙන යන්න කුදානමිත්."

"ඔව් දෙන්නෙක් සිගේ. උත්තං. තමයි අතින් එක්කෙනා."

"දැන් වැදලා ඉවරවෙලා මොනවද කරන්නේ?"

"මං යන ගමන් කියන්නමි, මට උඹට කියන්න ගොඩාක් දේවල් කියෙනවා."

"මං ලැහැස්ති වෙලා එයාලත් එක්ක කොළඹ ආවා. තෙල්කන්වත්, ඒ ගැණු මෙයාටත් කොළඹට එනතුරු කතා කිරිම නැ. දෙන්නම

හිටිගේ ලොකු පසිඟලක පැටලිලා ඉන්න විදිහට."

"විවාහය ලියාපදිංචි කළාට පස්සේ අපි දවල් කැමට පළමු පෙළේ හෝටලයකට ගියා. උක්කුංටත් අපි එක්ක එකට ඉඳගෙන කැම කන්න තෙල්සන් කතා කළා. ඒත් එයා ආවේ නැ. ඒ කැම කන අතරදුර තෙල්සන් මට කිව්වා එයාගේ අනාගත සැලසුම."

"මෙහෙම තීරණයක් ගන්න වෙච්ච එක ගැන මං හරිහරි කනහාටු වෙනවා. ඒත් මෙක ඇරෙන්න ගන්න පුළුවන් වෙන කිසිම තීරණයක් නැ. කාලයත් එක්ක අපේ පවුල්වල ඇතිවුණ ඒ ධූමාවල වෙලිලා යාම. එද්දාට මං කවුරු එක්කත් සමාදානෙන් ඉන්න බලනවා. එතෙක් මං හිතා ගත්තා රට දාලා යන්න."

"එයා ඔරලෝසුව දිගා බැලුවා."

"අපිට කැම කාලා වික වෙලාවක් ඉන්න පුළුවන්. ජලයිරි එක තියෙන්නේ පහසි කාලට විතර. කටුනායක යන්නත් පැයක් විතර යාමින්."

"ඒ කියන්නේ තෙල්සන් අදම රට දාලා යනවද?"

"ඔව් හැටි. සාලිය කුමාරයා අයෝග්‍යමාලාව විවාහ කර ගන්නාම එයාට නැති වුණේ රජකම විතරයි. ඒත් අපට හිරිය රටත් අභිම වෙනවා. අපි එංගලන්තෙට යනවා. මං ඔක්කොම ලැහැස්ති කරලයි තියෙන්නේ. අත්තිම මොහොත වෙනකල් ඒ ගැන තොකියා හිටියට අමතාප වෙන්න එපා. මං හිතීන් වෙච්ච දේවල් ඔක්කොම ඔයාට ලියලා එවන්නම්."

"ඊට පස්සේ අපි ඔක්කොම පින්තූර ගන්න ස්ටුඩියෝ එකකට ගියා. එතැන වැඩිම ප්‍රමාද තොරි, පින්තූර කීපයකම අරගෙන අපි කටුනායක බලා ජීවත් වුණා."

"සමුගන්න වෙලාවත් ඒ. වුණා. උක්කුං තෙල්සන් ජිග දුග්‍ය ගහන්න හදන තොට තෙල්සන් එයාට බදා ගත්තා."

"මං කවදාවත් උක්කුං මගේ සේවකයෙක් කියලා හිතුවේ නැ. පුංචි කාලේ ඉඳලම මගේ හෙටතැල්ල වගේ, මගේ සහෝදරයෙක් වගේ, මගේ පස්සෙන්ම හිටියා. මට ඒ කිසි දෙයක් අමතක නැ."

"උක්කුංගේ ඇස් වල කළලු පිරිලා. එයා මොනවා හරි කියන්න උක්කාග ගත්තා. ඒත් කවිත් පිට වුණේ නාමු මහත්තයා.. නාමු මහත්තයා.. කියන එක විතරයි."

"මට නාමු කියන්න එපා උක්කුං. අපි දෙන්නගේ තියෙන්නේ බොහොම පුළු වෙනසයි."

"එහෙම කියන්න එපා හාමු" උක්කුංගේ කට්ටි පහ වසන් ඇවිත්.

"මහත්තයා බොහොම වැදගත් පවුලක, උගත් දොස්තර මහත්තයෙක්."

"උක්කුං, මුළු ගමම දන්න රහසක් තියෙනවනේ. ඒක උක්කුං දන්නවා. මාත් දන්නවා. අපි දෙන්නගේ තියෙන්නේ බොහොම කුළු වෙනසයි. අපි දෙන්නගේ අම්මලා වෙනස්, එව්වරයි."

"එහෙම කියලා තෙල්කන් මා ගාවට ආවා."

"හැරී. උඹ වගේ මිත්තයෙක් මට හිරිස එක ගැන මං හරි සන්තෝස වෙනවා. අපි ආයෙමත් දවසක හමුවෙමි. එකෙක් ආයුබෝවන්" මාත් එයාට සුභ පැතුලා.

"ගැහැනු ජිමයග් මට වැඩිත්ත හැදුවා. මං එයාට අතට අත දීමා සුභ පතලා, දැන් ඉතිං මේ විදියට ආචාර කරන්න පුරුදු වෙන්න කියලා විකිළුවකුත් කලා."

"එයා උක්කුංගෙන් සමු ගනිද්දී ඉතිං විදින්න වුණා."

"තංගි. අපේ දොස්තර හාමු මහත්තයාට හොඳින් බලාගන්න. මේ මහත්තයා රත්තරන් කඳක්. පුරිසබණ්ඩාර පරපුරට පාහසු රිදී තාරුකාවි."

"උක්කුං අයියේ, මං මගේ මහත්තයාට ජීවිතේ පුජාකරලා හරි රැක ගන්නවා. මට මහත්තයාට ඉර හඳ වාගේ විශ්වාසයි. අයියා කරපු උදව්වත් මං අමතක කරන්නේ නැ."'

"ඊට පස්සේ ඒ දෙන්නා ලං වෙලා, අත්විලිත් අල්ලගෙන නොපෙනී යනතුරුම අපි බලාගෙන හිරියා."

"එතකොට ඒ ගැහැනු ජිමයා තමයි මගේ අම්මා?"

"ඔව් පැවරිත්. ඒ තමයි විශාකා, සියාගේ අම්මා."

"අම්මා අප්පට්ටිව හරිම ආදිරෙන් හිරියේ, කවදාවත් අප්පට්ටියේ හිස රිදෙන දෙයක් කපේත් නැ. කිව්වෙන් නැ. අප්පට්ටිත් එහෙම තමයි."

"ඔව්. මං ඒක දන්නවා."

"අංකල්. ඉතිං දැන් ඔය සිද්ධි වෙලා අවුරුදු විසිපහක්, හිතක් විතර වුණානේ. මං හිතන්නේ නැ තාමත් ඒ සියලා, මාමලා, නැන්දලා අප්පට්ටිත් එක්ක තරගෙන් ඉඳිව් කියලා. ඒ සිද්ධිය එතනින් ඉවර වුණානේ?"

"මව් පැවරිණි. ඒ සිද්ධිමය එතනින් ඉවරවුණා තමයි. ඒ කතාවත් එතනින් ඉවර වුණා. ඒත් ඊට පස්සේ තව කතාවක් පටන් ගන්නවා. ඒක හරිම බිහිසුණු කතාවක්. බොහොම අභිරහස් කතාවක්."

"ඊට සති තුන ගතරතව විතර පස්සේ මව් තෙල්සන්ගෙන් දිග ලියුමක් ලැබුණා. ඒකේ සිහිපුණ විස්තර මව් මතක ඇවිතට තෙවියෙන් මහාට කියන්නම්. එතකොට මහාට තෙල්සන් ලංකාවේ ගත කළ අවසන් දින කිහිපය ගැන වැටහීමක් ලැබෙවිසේ."

"ඒ දවස්වල විශාකා මෑහුම් ඉගෙන ගන්න නුවර පන්තිකඩට යනවා. තෙල්සන් එතෙත්ව ගිහිං එයාට් හම්බවෙලා තියෙනවා. එයා විශාකාට අත වනලා කතා කළාම විශාකා එයා ජීවට ආවා."

"ඇයි හාමු?" කියලා එයා අහිංසක පිදිගට ඇහුවා.

"මව් මහාට කියන්න ගමන් තියෙනවා. මා එක්ක පොඩ්ඩකට එන්න පුළුවන්ද?"

"විශාකා බය වුනා. ඒත් තෙල්සන්ට් තියෙන ගෞරවය නිසා එයා ආවා. එදා නුවර වැව් වගේ ඇවිදින ගමන් තෙල්සන් එයාගේ ආදරේ විශාකාට ප්‍රකාශ කරලා තියෙනවා."

"අපේ පුංචි හාමු. වලව්වේ හාමුදුරුවෝ මේ වගක් දැන ගත්තොත් එහෙම අපට විතරක් නොවෙයි හාමුවත් හොඳක් වෙන්න දෙන එකක් නෑ. අපි කාටත් දඬුවම් කරාපි. අපේ අප්පම්මුවත් දඬුවම් කරාපි."

"මහා තැනිට මව් ජීවත් වෙන්න බෑ විශාකා. මං මගේ පණටත් වඩා මහාට ආදරෙයි. මං මේක හොඳට හිතලා ගත්තා තීරණයක්. මගේ හොඳර ගිහිං හිතන්න. මව් අද වචනගත් කියන්න එපා. මං ලබන සතියෙන් මේ වෙලාවටම පන්තිය ගාවට එන්නම්. ඒදාට මහාගේ තීරණය මව් කියන්න."

"විශාකාටත් එයාගේ ආදරේ ප්‍රතිපෝෂ කරන්න බැරි තත්වයක් තිබිලා තියෙන්නේ. එයා ඒ විවරේ දන්න දවසේ තෙල්සන් ඉඳලා තියෙන්නේ රටක් රාජ්‍යයක් දිනා ගත්තු රජෙක් වාගේ. කොහොම හරි මේ දෙන්නා සැරිත් සැරෙට් නුවර වැව් ගාවදී, මාළිගාව් ලගදී හමුවෙන එක වලව්වට ආරංචි වෙලා තියෙනවා. ඒක දැන ගත්තාම ගෙස්ටර්ට් හොඳටම තරහා ගිහිං."

"පුතා. අපි පුතා ගැන ලොකු බලාපොරොත්තු ඇතුළුයි ඉන්නේ. රන්දෙණිගල සිංහයාගෙන් පැවතෙන අපේ පරම්පරාවේ නමට කැලලක් වෙන වැඩක් පුතා හොකරාපි කියලා අපි හිතනවා" මුල් දවසේ

අප්පච්චි කියලා තියෙන්නේ එව්වරයි.

"පුතා මේ ගමේ කෙල්ලක් එක්ක සම්බන්ධ කරන තියෙනවා කියලා කතාවක් තියෙනවා. ඒක ඇත්තද?" අම්මා රට පත්තේ දුවසක ඇහුවලු.

"ඔව් ඒක ඇත්ත" කාන්තාව උන්තර දෙනව්ව වඩා අම්මව උන්තර දෙන එක නෙල්ලක්ව ලේසියි. ඒ නිසා ඕන දේකට මුහු දෙන්න බලාගෙන නෙල්ලක් ඇත්තම කීවවා.

"පුතා අප්පච්චියේ හැටි දන්නවනේ. ඔය වගේ වැඩක් කරනවා නිසා ඕනක්කවත් එපා. පුතාගේ නංගියි මල්ලියි ගැන ඕනලා වැඩ කරන්න. පුතා ඔය වගේ දේවල් කරන කොට අපි කොහොමද රෙදි ඇඳගෙන පාරට බහින්නේ?"

"ඒ අව්වාද වලින් පලක් නොවුන බව වික දවසක් යනකොට එයාලට තේරෙන්න ඇති."

"පාරට බහින්න. විදිහක් නෑ එක එකාලගේ කන්නදුර නිසා" නෙල්ලක්ව මොකුත් නොකියා, ඒත් එයාවත් ඇගෙන්න එක්ක හෙක්වර මැණිකෙට කීවවා. නෙල්ලක් ඒ කියපු දේ නැහුණා වගේ හිටියලු.

"පුතාට දඹෙනැන්න වලව්වෙන් කටයුත්තක් මං ලැස්ති කරලයි තියෙන්නේ. හරි වැදගත් මිනිස්සු. අපේ පවුලට හැම අතින්ම ගැලපෙනවා. පවුලේ එකම දරුවා. ඉටි රූපයක් වගේ හැඩයි. අහිද්දට අපි එගේ එකවා කියලා මං කීව්වා. එදාට පුතා තිවායුවත් අරගෙන අපිත් එක්ක ගන්න එන්න බිගේ."

"අප්පච්චි මිනිස්සුන්ට නිකං කරදුර කරන්න එපා. මං විවාහය ගැන තීරණයක් අරගෙන ඉවරයි."

"පුතා. රට හිතක්කන වැඩ කරන්න එපා. පුළුන්කාගේ කෙල්ල බඳින්නද උඹ හිතාගෙන ඉන්නේ?"

"ඔව්"

"ඇඳි පරයෝ? තෝව මං මගේ ඉඩකඩ. විකුණලා, රට යවලා ඉගැන්වුවො මිය වගේ නින්දිත වැඩක් කරන්නද? තොට ඔළුවක් නැද්ද?"

"අප්පච්චියේ ඇස් දෙන ලොව් ගෙඩි දෙකක් වගේ රතු වෙලා. එයා ඒ තරං කරගත් ඉන්නවා නෙල්ලක් කිසිම දවසක දැකලා නෑ. තව දුරටත් අප්පච්චිව තරඟ කරවන්න හිතූන නැති නිසා නෙල්ලක් කිස්කද්දව හිටියා."

"ඔය වගේ ආදර කැන්කුම් කරාණ හිත් වල ඇති වෙනවා.

කසාද වැදුණු මිනිස්සුන් මග වෙත ගැණු පස්සේ යන්නේ. ඒ වුණත් ඊකී මග අදහස හිතෙන් අයින් කරන්නක මිනේ."

"අප්පච්චි ඒ කරම් ඉක්මනට කරතළ ගටපත් කර ගත්තේ කොහොමද කියලා තෙල්සන්ට හිතා ගන්න බෑ. තදව හිටියොත් තෙල්සනුත් ඒ වගේම තදව හිටිව් කියලා අප්පච්චි හිතුවද දන්නේ නෑ."

"අම්මා ආයාචනා කරනු තිසාත්, අප්පච්චිට තවත් තේන්ති කරවන්න නොහිතනු තිසාත් තෙල්සන් දුකොත්ත වලව්වට හිතා, ඒ වුණාට හිත මග තැන මාලිගාවෙන් පුතා, තෙල්සන්ට ඒ ලිමගා හුදුද කලද කියලාවත් මතක තැළු."

"ඊට පසුවෙනිදා අම්මා ඇහුවලු ඒ ලිමගා ගැන මොකද කියන්නේ කියලා, තෙල්සන් ඒකට අතමැති බව කිව්වලු. එතකොට අම්මා ඇහුවලු ඒ ලිමගාගේ තිගෙන අඩුපාඩු මොනවද කියලා."

"ඒ ලිමගාගේ තිගෙන අඩුපාඩු වලින් මට වැඩක් නෑ අම්මේ. මං විශාකාව බඩුන්න තීරණය කරලයි ඉන්නේ. මට තවත් කරදර කරන්න එපා."

"තෙල්සන් ඒක කියපුවාම අම්මා අසන්න වුණාලු."

"පුතේ, ඒ වැඩේ නම් කරන්න එපා. ඊට හොඳයි මාව මරලා දානවානං. පුතා අප්පච්චිගේ හැටි දන්නේ නැද්ද? අප්පච්චිට මිනි මරුවෙත් කරන්නද පුතා හදන්නේ? පුතා එහෙම දෙයක් කලොත් අප්පච්චි හිත පවුල්වල එකෙක් ඉතුරු කරන එකක් නෑ."

"ආදරය අත්බය කියලා මං අහලා තිගෙනවා හැටි. මට දැන් ටික ටික ඒ මුල් දවස්වල නොතේරුණ දේවල් තේරෙන්න පටන් අරගෙන තිගෙනවා. ඒත් දැන් මට ඉක්කරහට තියනු අතීය පස්සට ගන්න බෑ. වෙන ඕනම දේකට මුණ දෙන්න මං හිතුවා."

"අම්මා කාත්තා විතරක් නොවෙයි, නංගිත් මට ඇහුම් පද කියන්න පටන් අරගෙන."

"නංගිගේ කාමරේට කිලිටු ඇඳුම් අරගන්න හිස රන්සිකානාමට නංගි බැන්නා. ඒත් ඒක වැදුනේ මටයි."

"රන්සිකා, ඔවා ඔහොම තියන්න. ඔවා දැන් පට කාවවත් අරං ගිහිං හොඳන්න දෙන්න මිනේ නෑ. ලෙඳිම කෙතෙක් මෙහාට එනවලු. අපට එකට දිලා ඔවා හොඳවන්න පුළුවන්."

"තව දුරටත් මෙක දුරදිග යන එක නවත්වන්න තිගෙන්නේ එකම එක විදිහයි. මං ගත්තේ ඒ තීරණය තමයි හැටි. විශාකාගේ

ඒකට කැමති වුණා. මං ඉතුරු කර ගන්න සැලසෙන මුදලක් මට තිබුණා. මං වැඩි දුර ඉගෙන ගන්න කියලා එංගලන්තේ විශ්ව විද්‍යාලයකට ලිව්වා. හිතුවහල් වඩා ඉක්මනට මට ඒකට අවස්ථාව ලැබුණා. ඒ පාර තමයි මං ගද්දියෙන්ම වගේ විකාකාත් එක්ක විවාහ වෙලා මෙහාට ආවේ. මං ලංකාවේ හිරිහැර මට කොහොම වෙතත් විකාකාට නම් අප්පට්ටියෙන් ගැලවීමක් නොවෙන බව මං දන්නවා. ඒ නිසා තමයි මේ වගේ තීරණයක් ගන්න මට හිද්ද වුණේ."

"සිත්ත ඔය වගේ දේවල් තමයි ඒ ලියුමේ තිබුණේ. ඒත් ඒ ලියුම මට ලැබෙන කොට මෙහේ ලොකු කලහකරුවෙක් වෙලා. ඒක පටන් ගත්තේ තෙල්සන්ලා මෙහෙන් පිටත් වුණ දවසෙමයි."

"තෙල්සන් විකාකා එක්ක රට හිස බව කිහිපයක් පැවර්ලා තිබුණේ උක්කුංවයි. ඒත් උක්කුංව ඒක කිහිපයක් දිව නැමෙන්නේ නැ කියලා, පුළුවන් නම් මට ඒ බව කිහිපයක් කිව්වා. වැඩේ කොහොම හර කෙරෙන්න හිත නිසා මං ඒක බාර ගත්තා."

"මං එයාලාගේ ගෙදරට ගොස් කළා. අම්මා තමයි උත්තර දෙන්න ආවේ. එයාලාගේ කැප දුක විමසලා මං එයාට කිව්වා තෙල්සන් මට දැනට මිනිස්සු පහසුව විතර කමින් කටුකාශය ගුවන් පොට්පලේ ඉඳලා කෝල් එක්ක දුන්නා. ගෙදර අයට හොරෙන් ඒ වගේ ගන්න පිම් ගැන එයා කනගාටු වෙන බවත්, ඒත් මේ රටේදී විකාකා එක්ක විවාහ වෙන්න බැරි නිසා වෙන කරන්න දෙයක් නැති බවත් එයා කී බව මම කිව්වා. ඒ ගැන දෙමාපියන්ගෙන් කමාරි අරැද්දු සිටින බවත් එයා කිව්වා. ඒත් මට ඒ වික ඉවර වෙන කල් කිහිපයක් වුණේ නැ. එයාගේ අම්මා අඩා වැටෙන්න පටන් ගත්තා."

"අහියෝ.. දෙයියනේ.. මේ මොන විපාකයක්ද වුණේ? ඇප් පුගේ උඩ අපේ මුණේ දැමී ගැටේ.. දැන් ඉතිං අපි ඉඳලා මොකටද?... " ඔය වගේ එයා විලාප දෙන කොට මට ඒක අහගෙන ඉන්න බැරි වුණා. මම රිසිවරයා තිබ්බා. ඒත් මගේ හිත තිබුණේ රත්නදාසයාගේ චලිත ගැනයි. දැන් මොන ජංජාලයක් වෙයිද කියලා මං හිතන්න වුණා."

"එදාම හමය කරගත් විශරු වුණ හෙක්ටර්, තුවක්කුවල අරගෙන පුළාහිත්ගෙ ගෙදරට ගන්න හඳුනාගොට මැණිකෙයි, වලව්වේ සේවකයෙයි බොහොම අමාරුවෙන් එයාට තතර කරගෙන තියෙනවා; පරතා වැඩි කමට හෙක්ටර් ගෙදර බඩු පොලවේ ගහමත් කෝපය තුනී කරගන්න උත්සාහ කරලා තියෙනවා."

"එදාම ඒ. කවුදෝ පිරිසක් ගිහින් පුළාහිත්ගේ ගෙට ගිහි කියලා, පුළාහිත් කියන්නේ මහ ලොකු සල්ලි කාරයෙක් හොටෙයි

ගෙයි, ගිනි ඇවිල්ලා විනාශ වෙලා යන්න කරම් බඩුවක් මුරිටුවක් මිනිසට තිබුණේ නෑ. මිනිසට සම්පතකට යමක් තිබුණා නම් ඒ දුරු සම්පතම තමයි. මිනිසා දුරුවත් හත් දෙනෙක්ගේ භාත්තා කෙනෙක්. එයාගේ බිරිඳ අටවෙනි දුරුවා බිහි කරන වෙලාවේ ඒ දුරුවත් එක්කම පරලොව ගිහිං තියෙනවා. එදා ඉඳලා ඒ දුරු පවුල රැක ගන්න පුළුන් තොවිඳුපු දුකක් නෑ. ලොකු පුතා සුරතිමල යාන්තම් අවුරුදු පහලොවක් වෙන කොට මාතර පැත්තේ කඩික වැඩිට ගිහිං තියෙනවා. මිනිසා බොහෝම සේවරයෙක් සම්පන්න පුද්ගලයෙක්. හම්බ කරපු හැම සතයක්ම ඉතුරු කරගෙන මිනිසා වැල්ලවාය පැත්තේ කඩයක් දමාගෙන තියෙනවා. ඒ පැත්තෙන්ම කටයුත්තක් කරගත්තු සුරතිමල තමයි ඒ පවුලට තිබුණා ලොකුම හයිය. කඩි වක වක දියුණු වෙන කොට ගමේ කොලු රැනට එක්තුවෙලා තොමග යන්න ගිය එතාගෙ මල්ලි තන්දතවත් කඩි වැඩිට උදව්වට අරගෙන ගියා. මේ කලබල වෙන කොට ඒ දෙන්නා තිටියේ වැල්ලවායේ. භාලු පුතාලා තුන් දෙනා පුළුන් එක්ක පත්සලට ගිහිත්. විශාකා තෙල්සත් එක්ක ගිහිං. ගෙදර තිටියේ අවුරුදු විස්සක විතර වයස තුන්වෙනි පුතා මාතූපාල. එයා කොයි වෙලාවෙත් තිටියේ ගෙදර. මන්ද බුද්ධික, අංග විසල දුරුවෙක්. දුරුවා කොයි වගේ වුණත් කොයි අම්මටත් අප්පටත්, දුරුවෙක් කරම් වටින වස්තුවක් නැහේ. ඒ දුරුවටත්, අනෙක් දුරුවත්ට වගේම පුළුන් අදාලෙත් තිටියේ."

"පත්සලේ ඉන්න පුළුන්ත්ට ආරංචි වුණා තමුත්තේ ගෙට ගිනි තියලා කියලා. එයාට එක පාරටම මසක් වුණේ අර අම්බගාන දුරුවාව."

"අනේ මගේ රත්තරන් පුතේ.. " කියාගෙන එයා ගේ දිනාවට දුවනවා. පුතාලා තුන් දෙනාත්, තවත් ඒ වෙලාවේ පත්සලේ හිටපු පිරිසකුත් එයා පස්සෙන් දුවනවා. ගේ වටේට ගමේ මිනිසුන් කීප දෙනෙක් රැස් වෙලා "අනේ අපොයි" කියලා තිකට්ටල අත් ගසාගෙන බලාගෙන ඉන්නවා.

"මගේ රත්තරන් පුතේ" කියලා දුවගෙන ආපු පුළුන්ත් කවුරුවත් නොමිනපු පිදිහට අර ගිනි ඇවිලෙමින් තියෙන ගේ ඇතුළට පැන්නා. මිනිස්සු "එපා එපා පුළුන්ත්" කියලා කෑ ගැහුවා. ජිමියි "අනේ එපා එපා අප්පට්ට්" කියලා කෑ ගැහුවා. එත් ඒ කිසිම දෙයක් පුළුන්ත්ට ඇගෙන්ම නැතුව ඇති.

මඳ වෙලාවකට කතාව නැවැත් වු හැටි දිග සුසුමක් හෙළවෙයි.

"පුළුන්ත්ට ආපසු එන්න ලැබුණේ නෑ. මන්දර අඩු වෙගෙන එතකොට ගමේ මිනිස්සු ගිනි තිවලා ඇතුළට ගිහිං තියෙනවා.

ප්‍රකාශිත බඳුනෙහි හිටි ප්‍රමාණයෙන්, ඒ දරුවාගෙන් පිළිස්සුනු සිරුරු තමයි එයාලට දැක ගන්න ලැබුණේ."

"පොලීසියෙන් ඇවිත් ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් කළා. කොහොම හිනි ඇවිලනාදු කියලා හොයා ගන්න බැ. වලව්වට තියෙන බසට ගමේ කිසි කෙනෙක් සාක්ෂි දෙන්න ඉදිරිපත් වෙන්නේ නැ. ආරංචිය ලැබිලා සුරතීමල තන්දනත් එක්ක ගමට ආවා. සුරතීමල, තාත්තට හරි ආදරෙන් හිටියා. පුංචි මල්ලිලා තුන්දෙනත් බඳුනෙහි එයා අඬනවා. එයාට වෙන කරන්න දෙයක් තිබෙන්නේ නැහුව ඇති."

"අයිතා එහෙම වෙදනාව තුනී කරගන්න හඳුන අතර, මල්ලි තන්දන, වෙදනාව නිවෙන්න කියලා මොනවදෝ බිලා ඇවිත් "මං තොරෙන් පළිගන්නවා වලව්වේ හාමු. මං තොරෙන් පළිගන්නවා. මං එහෙම කපේ නැතහම් මට ඉපු ඉපු කියලා කතා කරපල්ලා" කියලා බේරිගත් දෙකවා. වලව්ව ජිනටත් හිඟින් එහෙම බේරිගත් දෙන්න වුණා. ගමේ මිනිස්සුන්ට මිනිසට ඇදගෙන එන්න පුළුවන් කමක් තිබුණෙත් නැ. වලව්වේ හාමු තුවක්කුවත් අරගෙන එනවා එයා දැක්කා. තන්දන එයාගේ බැතිමතු ගලාලා පපුව ඉස්සරහට දාලා "තිහපත් සකෝ මගේ පපුවට" කියලා කීව්වලු. ඒත් වලව්වේ සේවකයෝ ඇවිත් හාමුව වලව්වට ඇදගෙන ගියාලු."

"ගකෝ කෝ අපේ නිවහනට හිනි කියලා අපේ අප්පට්ටිවයි මල්ලිවයි පුට්ටිවලා මරලා දාලා අප්ට්ටි ගමෙන් පත්තන්න වෙන්න ඇති හඳුන්ගේ. තොට දවසක ඒකට වන්දි ගෙවන්න වේව්. මං තොට්ටි වලව්වෙන් පත්තලා දුනවා. තොරේ වලව්වේ දවසක මං රජවෙනවා" කියලා වහසි බස් දොඩන තන්දනට එතනින් කොළවත්ත පුළුවන් වුණේ සුරතීමලට තමයි. මොන තරම් වන්ඩියා වුණත් මහිඟා අයිතාට බියයි. ඇත්තම කියනවා නම් ඒ බිය තොවෙයි. ගොරවිය. ඒ පවුලේ කවුරුත් සුරතීමලටත් එයාගේ බිරිඳ රමනාටත් ගරු කළා. මල්ලිවත් තිහඩ කරලා සුරතීමල පොලීසියට ගියා."

"පොලීසියෙන් ඇහුවලු කැක කරන්න පුළුවන් කෙනෙක් ඉන්නවද කියලා."

"වලව්වේ හාමු. සිය වගේ බල වැඩක් කරන්න පුළුවන් ගමේ ඉන්න එකම එකා තමයි වලව්වේ හාමු" සුරතීමල කීවා.

"හොඳයි මිජපු කරන්න සාක්ෂි තියෙනවද?" පැමිණිල්ල ලියා ගත්තු රාජගාමි ඇහුවලු.

"ඇයි හලෝ. මිජපු කරන්න සාක්ෂි තියෙනවා නම් මං මෙතෙක්ට එනවියැ. ඒක එතනින්ම ඉවර කරලා දාලා යනවනේ. තමුසෙලා මොනවද මෙතන ඉන්නේ. ඒවා හොඳලා බලලා සාධාරණය ඉෂ්ට

කරන්න නොවෙයිද?" මිනිසා මග සිද්දෙන් කතා කරලා තියෙනවා. කවුරුත් කියන්නේ සුරනිමල බොහොම තිවිටිව පැත්තත් පුද්ගලයෙක් කියලා. හැඩැති එදා මිනිසා පොළිසියෙන් ගිහින්නියෙන්ගේ කරගෙන් වෙළුමින්."

"පොළිසිය තියෙන්නේ රටක, ගමක නීතිය, භාමය ආරක්ෂා කරන්න යුක්තිය ඉස්ටි කරලා දෙන්න. පොළිසියෙන් ඒ වැඩ කෙරෙන්නේ නැත්නම් අපට නීතිය අතට ගන්න වෙනවා" කියලා තමයි එයා අත්තිමට කියලා තියෙන්නේ.

"පොළිසිය ඒ ගැන පරීක්ෂණ පැවැත්තුවා. ඒත් කිසිම කෙනෙක් සාක්ෂි දෙන්න ඉදිරිපත් නොවුන නිසා ඒක නොවිසඳුන අපරාධ ගොන්නට එකතු වුණා."

"මේ සිද්ධි වෙන කොට මිශුරියෙල් කලා උපාධිය කරන්න පෙරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයට හෙරිලයි හිටියේ. විල්සන් අප්පච්චිගේ සිහිනය හැඩ කරන්න නිසි විද්‍යාලයේ ඉගෙන ගන්නවා."

"ඔහු සිද්ධිවලින් පස්සේ ජිමානැඩ් ලෙඩ් වුණා. හෙක්ටර්ගෙන් අර කලින් තිබුණ හේපස් ගනිය නැතිව ගෝන්දු මාන්දු විදිගට තමයි කල් ගත කළේ. මැණිකෙට සනීප කරන්න දන්න දන්න සැම පුසිද්ධි වෛද්‍යවරයෙක් ගාවටම ගියා. බ්ලිකොවිල් කළා. ඒත් ඔහු ලෙඩ වුණාම ඒක සනීප කරන්න පුළුවන් ජීවිකයෙක් හොයා ගන්න අමාරුයේ."

"රිච්ග අවුරුද්දේ මග වත්දය තිබ්බා. ඒකෙන් හෙක්ටර් උදව් කළ පක්ෂය අත්ත විදිගට පරාද වුණා. ඒ නිසා වලවේ පිරිහීම තවත් ශීඝ්‍ර වුණා."

"හෙක්ටර් බලගත්කාරයෙන් අයිති කරගත්තු ඉඩකඩම්වලට අයිතිය ඉල්ලලා මිනිස්සු නඩු මගට බිහින්න වුණා. ඒ අයට එහෙම කරන්න යොමු කළේ, ඒ වෙන කොට ලක්සෙට කොඩි දමාගෙන හිටපු සුරනිමල මුදලාලි තමයි. එයාගේ බත බලයට දැන් දේශපාලන බලයත් එකතු වෙලා. අවුරුදු දෙකකින් ලොකු පෙරලියක් වෙලා. වලව්ව පැත්තට හිටිය වත්කම් ටික දැන් සුරනිමලගේ පැත්තේ. ඇත්තම කියනවා නම් ඒ වත්කම් ටික හිටියේ වලව්ව පැත්තේ නොවෙයි. සල්ලි තිබුණා, බලය තිබුණා පැත්තෙයි."

"මහොම කාලයක් ගියා. 1971 අවුරුද්දේ අපේල් මාගේ ආණ්ඩුවට පිරුද්ධව, ලංකාවේ වාමාංශික පෙරමුණක් කැරැල්ලක් ගැනුවා. ඒ කාලේ රටේ තැන තැන පොඩි පොඩි කලබල තිබුණා. විශ්ව විද්‍යාලත් වැනුවා. මිශුරියෙල් ගෙදර ආවා. ඒත් කොළඹ හිටිය විල්සන්ට ගෙදර එන්න බැරි වුනේ මේ සිද්ධි ඉතා ඉක්මනට ඇති වුණ නිසාත්, ඇමරි

නීතිමය නියාත්තයයි."

"රත්නදේවියාගේ වලව්වට ගොරු පැනලා පුංචි මැණිකෙහි පැහැරගෙන ගිහිල්ලා සිටින ආරංචිය ලැබුණා හමන්ම මං ඒ ගැන විභාග කරන්න ගියා. මග රැ ආපු මැරවරයින් කිහිප දෙනෙක් දොරටු කඩාගෙන වලව්වට ඇතුළුවෙලා තිබෙනවා. එතකොට ගෙදර ඉඳලා තියෙන්නේ වලව්වේ පවුලේ තුන්දෙනයි, ගෙදර වැඩවි හිටපු ගැහැණු කෙනෙකුයි විතරයි. මුහුණු ආවරණය කරගෙන, කප්පාට ඇඳුම් ඇඳගෙන ආපු මිනිස්සු "හෝ තේද මග ලොකු වලව්වේ හාමු, දුප්පතුන්ට හුරුගෙන කන වලව්වේ හාමු" කියලා හෙක්ටර්ට අල්ලගෙන පහරදීලා තිබෙනවා. එයාට බේරගන්න මැදවි පැනපු අයකුටත් හිටිය මැණිකෙහිත් පාරවල් කීපයක් වැදීලා තිබෙනවා. මේ වෙනකොට මිහුරියෙල්ලට හොඳටම නින්දා ගිහිල්ලා තිබෙන්න ඇති. ගෙදර කලබලේ ඇතිලා එයා අවදිවෙලා. මිහුරියෙල්ලට හේරෙන්න ඇති ගොරු ගෙට පැනලා කියලා. එයා ඒ පැත්තට දුවගෙන ඇවිත් තියෙන්නේ අප්පම්මියේ තුවක්කුවක් අරගෙන. ඒක අරගෙන ආවාට පාවිච්චි කරන හැටි එයා දන්නේ නැ. මංකොල්ල කාරයෝ තුවක්කුව දැක්කාම බලවෙලා පැනලා යාහි. කියලා එයා පිහන්න ඇති. ඒත් හැඩ් දැඩ් මිනිගෙක් ඒක උදුරගන්න හඳුනාකොට එයා තුවක්කු හදෙත් උඩ ගලවා තිබෙනවා. එතකොට එතන හිටපු එකෙක් එයාට උස්සගත්තලු. "මිනුන් ඔක්කොම ගැටගලවා වරෙන්ලා. අර්ට් මේකි හොඳයි" කියලා කණ්ඩායමේ නායකයා විගේ හිටපු කෙනෙක් කිව්වලු. ඉතින් ඒ ගොරු ගැමෝගෙම අත පස බැඳලා, කාමරේසට දාලා දොරවලුත් වසලා දාලා, මිහුරියෙල්ලත් අරං ගියා."

"ඊට පසුවෙනිදා වත්තේ වැඩවි එන මිනිගෙක් ඇවිත් හෙක්ටර්ලට බේරගන්න තල්ලු වෙව්ව කිසිම දෙයක් ගමේ අය දන්නේ නැ."

"දුටු පැහැරගෙන ගිහිං බව දැනගත්තාම හෙක්ටර් වෙදනාව, ලප්පාව දුරාගන්න බැරවි තුවක්කුවෙන් එයාටම වෙඩි තියාගෙන මැරිලා. ඒක දැකපු මැණිකෙත් වසවිලා මැරිලා."

"අපි ගෙදර යනකොට ඒක අමු අපාහක්. වැඩිකාර ගැහැනිය, වත්තේ වැඩි කරපු මිනිගෙයි ඇරැහාම වෙන කිසිම කෙනෙක්, කිසිම දෙයක් කියන්න ඉදිරිපත් වුණේ නැ. මෙක නම් පුදුම රටක් පුතා. ඉතින් අපි යොගොමද මේ රටේ නීතියයි සාමයයි ආරක්ෂා කරන්නේ. කාටද මේ රටේ නීතියයි සාමයයි ආරක්ෂා කරන්න ඕනේ? මිනිස්සුන්ට ඒකේ අවශ්‍යතාවයක් තැද්ද?"

"අපි සුරහිමල ගැනයි, තන්දන ගැනයි සැක කළා. හේතුවකට නිවුරුණේ පරණ කෝත්තරේ මිගක් කවුරුවත් දීපු හිත්තුවක් ගෙම ගොරවයි. සුරහිමල එළා රැ හිස්තත් වැඩිකට කොළඹ ගිහිත්. ඇළිරි

නීතිශ නිසා ගමට එන්න විදිසක් නැතිව, කොළඹ හෝවලසක තතරවෙලා තියෙනවා. ඒ නැවතිලා හිටපු හෝවලයේ බිලකුත් එයා ඉදිරිපත් කළා."

"තන්දුන ගාජවො සවිවිසක් එක්ක ඊට දින කීපයකට කළුත් වන්දනාවේ ඇවිත් තියෙනවා. ඔය සිද්ධිය වුණ දා රැ. පොලිසියෙන් විශේෂ බලපත්‍රයකුත් අරගෙන නුවරින් පිටත්වෙලා තියෙනවා. ඒ ගොල්ල එදා රැ. කතරගම හෝවලසක නැවතිලා හිටිය බව ඔප්පු කරන්න බිල්පත් හා කාක්කි ඉදිරිපත් කළා. ඒත් රන්දෙණියලදී ඔය වගේ වැඩක් කරලා කතරගමට ගන්න පුළුවන් කම තියෙන නිසා අපි පුළුවන් තරම් මිනිසා ගැන හෙවිල්ලෙන් හිටියා. ඒත් හරි ඔහුකුටක් හොඳා ගන්න බැරි වුණ නිසා ඒ පරිසරයෙන් එතනින් තතර කරන්න අපට සිද්ධි වුණා."

"අරපව්වගෙයි, අම්මගෙයි අවමගුලට සහභාගිවෙන්න තෙල්සන් ආට්ටි තනියමයි. එයා විල්සන් එක්ක කතා කරන්න උත්සාහ කළත්, විල්සන් වුවමණාවෙන්ම එයාට මග ඇරිහ. අඩු තරමෙන් තෙල්සන් දිසා බැලුවෙවත් නැ. "මේ ඔක්කොම වුණේ උඩ නිසානේ" කියන හැකිම විල්සන්ගේ හිසේ තියෙන්න ඇති."

"විල්සන් හිටියේ බොහෝම මලානික වෙලා, මොනවා කරනවාද කියලමත් නිසා ගන්න බැරි තත්වයකයි. එහෙම හිටියත් අයිසගෙන් උදව්වක්, උපකාරයක්වත් ගන්න එයා හිතුවේ නැ. මැණිකෙගෙ කහෝදුරයාගේ පුතා, ශ්‍රී ලාල් තමයි අවමගුල් සවිගුණ වලදී මුල් තැන අරගෙන කටයුතු කළේ. ශ්‍රී ලාල්ගේ දෙමව්පියෝ දෙන්නා සදිසි අනතුරකින් මැරුණාම ඒ අවමගුලට හෙක්ටර් සහභාගි නොවුනත් ඒ වෙලාවේ ශ්‍රී ලාල් ඒ දෙන්නා වෙනුවෙන් කෙරෙන්න සිත හැම කටයුත්තක්ම හොඳින් කළා."

"ආරංචිත ලැබිලා උක්කුං ගමට ඇවිල්ලා හිටියා. තෙල්සන්ව දැක්කාම උක්කුං එයාට බදාගෙන අඩන්න වුණා. පස්සේ සුරනිමල ගමුවෙන් උක්කුං එක්ක තෙල්සන් ගිහින් තියෙනවා. තෙල්සන්ව දැක්කාම සුරනිමල "එන්න එන්න භාමු" කියලා කතා කළත්, රමනා, ඒ කියන්නේ සුරනිමලගේ බිරිඳ "තු..." කියලා කෙල පාරක් ගහලා පමයි එයාට පිළිගෙන තියෙන්නේ."

"භාමු මහත්තයා මොකද මේ අපේ ගෙවල් පැත්තේ?"

"මං ආපු කාරනාව සුරනිමල දන්නවනේ. සුරනිමල හොඳ මනුෂ්‍යයෙක් කියලා මං අහලා තියෙනවා. ඒ නිසාමයි මං මේ ගමන ආට්ටි, මට මගේ නංහිට හොඳා ගන්න උදව් කරන්න."

"ඇයි පොලිසි තියන්නේ ඩිව්ටයේ. පමුණේ හිතුවද මේක පොලිසියක්

කියලා" ගේ ඇතුළේ ඉඳන් රඹන කෑ ගැහුවා.

"රඹන. ඔයා කළබල නොවී ඉන්න" කියලා සුරනිමල සන්සුන්ව කිව්වා.

"භාමු මහත්තයා. හිතේගේ නංගිවි ගොයන්න මං කොහොමද උදව් කරන්නේ? මං එයාට පැහැරගෙන හිතේ නැගේ. මගේ නංගිවි පැහැරගෙන ගිය වෙලාවේ මං ඔහු භාමු වගේ නංගිවි ගොය නොයා එක එක්කෙනාගේ හෙවල් ගානේ රස්තියාදු වුණෙක් නෑ. පොලීසියට කිව්වෙත් නෑ. වෙට්ට පාඩුව අපටමයි කියලා ඉවසගෙන තිටියා. භාමු මහත්තයා කළබල නොවී ගෙදර යන්න. එහෙම නැත්නම් භාමු මහත්තයා අදහන පොලීසියේ ලොකු මහත්තරු ඉන්නවනේ. ඒ අයට කියලා නංගි ගැන ගොයලා බලන්න."

"අනේ මුදලාලි. ඒ දැරිව් හරි අහිංසකයි. මුදලාලිට හිතුවොත් පුළුවන් වෙයි ඒ දැරිව්ට හොඟා ගන්න උදව් කරන්න" උක්කුං පින්සෙන්නු වුණා.

"වලව්වේ කටු කාපු බත් බැලුයා. උක්කුං කෝ උණේ එදා තිබුණ ගෙඹේබර?" රඹන කෑ ගැහුවා.

"වලව්වේ භාමු. අපේ තාත්තට පුවටලා මරපු දවසෙන් අපි හිඬ. කිව්වේ පොලීසියට. අපට වෙන කිසිත් කෙනෙක් හිටියේ නෑ. ඒ ගොල්ල පුළුවන් හැටියකට ඒ පරීක්ෂණ කටයුතු කළා. භාමුත් හිඬ. ඒ පොලීසියටම කියන්න. ඒ ගොල්ල පුළුවන් හැටියට කටයුතු කරාවි" කියලා සුරනිමල දොර වැහුවා.

"මාත් පුළුවන් තරම් උක්කාග කළා මිශුරියෙල් ගැන තොරතුරක් හොඟා ගන්න. එක පැත්තකින් ඒක මගේ රාජකාරියේ කොටසක්. අනෙක් පැත්තෙන් එයා මගේ හොඳම මිතුරාගේ සහෝදරයි."

"නත්දන්න එක්ක ගම්බිත්තිකම් පවත්නපු මැර කල්ලියක් ගැන අපට ආරංචියක් ලැබුණා. ඒ අනුව අපි පොඩි කෝදිසියක් කළා. ඒත් අපට හරි ආරංචියක් ඒකෙන් ලබාගන්න බැරිවුණා. ඒක හැබැයි අපේ පොලීසියේ අදහසකමම නොවෙයි. අපට ඉහලින් ආපු දේශපාලන බලපෑම ඒකට හේතු වුණා. ඒ එක්කම මහජන සහයෝගය නොලැබීමත් තව හේතුවක්."

"ඒ සිද්දියෙන් පස්සේ තෙල්සත්ගේ ලංකාවත් එක්ක තිබුණ ගම්බිත්තිකම් ඔක්කොම ඇත් වුණා. එයා යනකොට කියලා හිතේ "හැරී. මං ආගේ නම් ලංකාවට අඩිය තියන්නේ නෑ" කියලා. ඒ එක්කම සුරනිමලත්, ඊට වැඩියෙන් රඹනත් එයාට කතා කරපු පිදිග ගැන කළකිරීමකට වඩා කෝපයකුත් එයාගේ තිබුණා."

"ඉන් පස්සේ රත්දෙණිගල වලව්ව පාලව්ව හිඟා. විල්සන් කොළඹ කාමරයක නැවතීමට අධ්‍යාපන කටයුතු කරගෙන යන්න වුණා. මම එයාට ආර්ථික අතින් උදව් කරන්න ඉදිරිපත් වුණත් එයා එක ප්‍රතික්‍ෂේප කළා. එයාට අප්පව්වියේ සමහර ගෙතුණු තිබුණා. කාටවත් ගව්වෙන් කැමති නැ. හැබැයි එයාගේ මුණ දිහා බලපුවාම අර සිද්ධි නිසා එයා කොයිතරම් කම්පාවට පත්වෙලා ඉන්නවද කියන එක හේරුම් ගන්න පුළුවන්. එයාගේ මුණේ කිසිම වෙලාවක හිතාවක් මතුවෙනවා මං දැකලා නැ. ඇත්තට ම වෙව්ව දෙවල හැටියට කොහොම හිතාවෙන්නද?"

"මගෙම කාලයක් හිඟා. 1977 මග මැතිවරණය පවත්වන්න ඕන්න මෙන් කිසි තිබියදී රමණාව ගහක එල්ලලා මරලා දාලා තිගෙනවා. එයා පක්‍ෂයේ තරුණ සමිතිකයන් පිහිටුවන්න ගිය වෙලාවක ඒක වෙලා තිගෙන්නේ. සුරනිමල ඒ ගැන සැකය ගොමු කලේ විරුද්ධ පක්‍ෂයේ ආධාර කාරයින් පිරිසක් වෙත නමයි. පොලීසිය ඒ අයට අත්අඩංගුවට අරගෙන පරීක්‍ෂණ පැවැත්තුවත් ඒ අය නිදොස් බව ඔප්පු වුණායින් නිදහස් කරලා ගැටුවා."

සැකකාර පුද්ගලයා අවුරුදු 27-28 වගේ පෙනුම තිගෙන අඩි පහමාරකට වඩා ටිකක් උස, පැහැපත් වර්ණයෙන් යුත් කඩිවසම් පුද්ගලයෙක් කියන එක තමයි පොලීසියට ලැබුණු ඔත්තුවලින් තීරණය වුණේ. ඉතින් එහෙම පුද්ගලයින් කොට්ටර් ඉන්න පුළුවන්ද?"

"ආ.. මට තව එකක් කියන්න අමතක වුණා. රමණාගේ කෙරේ "රත්දෙණිගල විනාශය" කිඟලා ලියපු බෝඩි එකක් එල්ලලා තිබුණා. එයාට දරුණු විදිහට වැඩි දුන් බවට සලකුණු තිබුණා. ඇගෙන් ගලාගෙන ගිය ලේ වලින් බෝඩි එක නැවිලා තිබුණත්, ඒ අතුරු කියවන්න පුළුවන්කම තිබුණා."

"ඊට අවුරුදු දෙකකට විතර පස්සේ සුරනිමලගේ සහෝදරයෙක්ව එයාගේ මතුල් දවසේ මධ්‍යමය ගත කරපු හෝටලයේ එල්ලා මරලා තිබුණා. එයාගේ කෙරේ අර බෝඩි එක එල්ලලා තිබුණා. හැබැයි රමණාගේ සිරුරේ තිබුණා වගේ වද දීපු ලකුණු කිසිවක් එයාගේ ඇගේ තිබුණේ නැ."

"ඒ මරණය ගැන සැකට්ට ඒ ගැණු ලිමයට බිඳින්න හිටියා කියපු තරුණයෙක් අත්අඩංගුවට ගත්තා. ඒත් ඔහුට විරුද්ධව සාක්ෂි නොතිබුණ නිසා ඔහු නිදහස් කරලා අරින්න පොලීසියට සිද්ද වුණා."

"ඒ ගැන පරීක්‍ෂා කරපු පොලීස් නිලධාරීන් නන්දනගේ අගලා තිගෙනවා සැක කරන්න පුළුවන් පුද්ගලයෙක් ඉන්නවද කියලා."

"වැඩේ කරපු මිනිසා අපි දන්නවා. සිංහාලල මහත්තිය වෙන්න

එපා. අපි මිනිසා හැන බලාගන්නම් කියලා තත්දුන කිව්වාලු. වෙනත් කිසිම ඔත්තුවක් නොලැබුණායින්, ඒ පරීක්ෂණයත් එතනින් අවසාන වුණා."

"ඉන් පස්සේ විශේෂ සිදුවීමකින් තොරව කාලයක් ගත වෙලා ගියා. දැන් සුරනිමල බතවත් වෙලෙද් විනාපාරකයෙක්. තත්දුන එයාගේ සහායකයා. ආරක්ෂකයා. එයාලට අයිති පෙනෙකම්හල් කීපයක්ම තිබුණා. සුරනිමලට වඩා තත්දුනගේ ක්‍රියාපටිපාටියම තමයි එයාගේ දිගුකුණුවට හේතු වුණේ. මිනිසා පිළි මාරු කරන්න දක්‍ෂයා. ආන්ඩුවක් පෙරලෙන්න යනවානම් මිනිසාට ඒක හොඳට ඉවෙන් දැනෙනවා. ඒ නිසා මිනිසා හැමදාම ඉන්නේ දිනන පැත්තේ. ඒ වගේම මිනිසාට හිතවත් වන්නී කීප දෙනෙකුත් හිටිය නිසා දේශපාලකයින් වෙනුවෙන් මැර බලය පාවිච්චි කරන්න මිනිසා පසුවට වුණේ නැ. හැබැයි ඒවායින් වැඩි වාසි ලබාගත්තේ සුරනිමල තමයි."

"සිය කාලේ දවසක් මට සුරනිමලට අහම්බෙන් වාගේ හමු වුණා. මාව දැක්කාම පරණ හිතමිතුරෙක් දැකපු කෙනෙක් වගේ සුරනිමල මා ගාවට ඇවිත් කතා කලා."

"කොහොමද සර් වාස දෙස?"

"වරදක් නැ. සුරනිමල මුදලාලිට දැන් බොහොම පස පාවිච්චි."

"ඔව් සර්. අපි මෙක හරියට පාවිච්චි කරනවා" එයා මිළුවට ඇඟිල්ලකින් හට්ටු කරමින් කිව්වා.

"එතකොට අපි හැමදාම දිනනවා. ඒක නොවෙයි සර්. සර්ලට හාමි විනාශයා අල්ලාගන්න බැර වුණා තේද?"

"කොහේ අල්ලන්නද? හරි ඔත්තුවක් අපට ලැබුණේ නැහේ."

"සර්ලා විනාශයා හොයන්න මහත්සී වෙන්න එපා. සර්ලට උග්‍ර කට්ටුවක් අල්ලන්න ලැබෙන්නේ නැ" කියලා මිනිසා මට පළි හිතාවකුත් දැමුවා.

"ඒ මොකද ඒ?"

"අපි එයාට පරලොව යවලා ඉවරයි සර්" කියලා මට සුභ පණලා සුරනිමල මගෙන් යමුණත්තා.

"සුරනිමලගේ එක මල්ලි කෙනෙක්, ඒ හොල්ල මුලදී පටන් ගත්තු වැල්ලවාගේ දාපු කට්ටි කරගෙන යනවා. එයාගේ නම සනත්. දවසක් මං පත්තරේ දැක්කා එයාගේ කට්ටි බාල්කකක එල්ලලා මරලා දාලා තියෙන බව. මෙක වුනේ 87-88දී චිතර. සුරනිමලටත්, පවුලේ ඉතුරු අනෙක් අයටත් ඒ නිසා නැවත විතාවක් බයෙන් ඉන්න

හේතුවක් ඇති වුණා. එයාගේ කෙරෙහි “රන්දෙහිගල විනාශයා” කියන බෝධි එකක් එල්ලලා තිබුණා.”

“සුරනිමලලා හිතාගෙන ඉඳලා තියෙනවා, ඒ හොඳල විනාශයා අල්ලලා විනාශ කළා කියලා. නමුත් ඒ සිතුවිල්ල මේ මරණයත් එක්කම යට යන්න ඇති. ඒ බෝධි එකේ තිබුණ අකුරැහැ, කඩේ සමහර තැනකින් ලබා ගත්තු ඇඟිලි සලකුණත්, අර කමින් කළ මිනි මැරුම් වල ඒවාට සමාන වුණා. මේ මරණ ඇත්තවම සුරනිමලගේ පවුලේ උදව්සට තර්ජනයක් වුණා වගේම පොලීසියේ අපවත් ලොකු අභියෝගයක් වුණා.”

“හිස මරණය වුණ කිව්වුව වෙලාවකදී හිස මෝටර් සහිතලයක තබා ඇතුළු අයත් ඉඳලා තියෙනවා. ඇරන් ඒ කඩේ තිබ්ලා තියෙන්නේ ප්‍රධාන පාරක් ජිග. ඉතින් ඒ වෙලාවේ හිස ලොරි කිහිපයකුත් තිබ්ලා තියෙනවා. ඒ එක්කම ඒ වෙලාවේ ගමන් කළ ලොරියක රියදුරකු කාක්කි දෙන්න පොලීසියට ඇවිත් හිටියා.”

“ඊ එකවි චිතර, අඩි පහමාරක් චිතර උස පුද්ගලයෙක් හිස කඩේ හරියෙදී මගේ ලොරියට අත පැට්ටා. මං ලොරිය නැවැත්තුවාම මට කිව්වා හම්බන්තොට ගෙන අන්තිම බස් එක මිස් වුණා. ඉතිං කඩේ මුදලාලිත් එක්ක චිකක් කතා කර කර හිටියා. මුදලාලිත් තිදා ගන්න හිසා කිසලා එහා කිව්වා. හිස වගේ ඊට ලොරි වලට අත පාලා ගෙන අය අනන්තවත් ඉන්න නිසා ඒ ක්‍රිස්ටිවර එයා ගැන කිසි සැකයක් ඇති කර ගෙන නැ.”

“ඒ මනුෂ්‍යයා ගැන ඊට වඩා තොරතුරක් හොයා ගන්න බැරි වුණා. ඉතිං ඒකත් අර නොච්ඡලන අභිරහස් මිනීමැරුම් ගොඩවම එකතු වුණා. හැබැයි අපට අවසන් කරන අරමුදල් රජයෙන් ලබා දුන්නා නම්, ඒ වෙනුවෙන් තව කාලයක් වැය කරන්න ඉඩ දුන්නා නම් මේ හැම එකක්ම අපට විසඳගන්න තිබුණා.”

“1989 වර්ෂයේ මේ රටේ හිෂ්‍යා සමයක් තිබුණා. ඒ කාලේ දවසක මට සුරනිමල ගමුවුණා. එයා චිකක් ගැටෙන්න බයෙන් වගේ ඉන්න බව මට තේරුණා.”

“තර අපට මරණීය තර්ජන එල්ල වෙලා තියෙනවා. ඒත් අපි ඒවට බය නැ” සුරනිමලගේ මල්ලි තන්දන කිව්වා.

“විනාශයා ඉවරගි කිසලා සිහොල්ල කිව්වා තේද? ඉතිං කවුද ඔයාලට තර්ජනය කරන්නේ?” කියලා අහන්න මට හිතුනා. ඒ වුණත් ඒකෙන් පොලීසියේ අපේ තත්වයේ බාල වෙන නිසා මං එහෙම ඇහුවේ නැ.

"ඒ පවුලේ හිටියා බාලයා තමයි නිමලසිරි. එයා නිමි දැමි පිටරට යවන අයගේ චාරිඡික සම්මිත්තූණයට සහභාගි දේන්න කොළඹ ආවා. සාමාන්‍යයෙන් සුරනිමල සමයි ඒකට සහභාගි වෙනේ. නිමලසිරි ඒකට සහභාගි වෙලා තියෙන්නේ සුරනිමලට පොද්ලේක හේතුවක් මත එදා ඒකට සහභාගි වෙන්න බැරි වුණ නිසා. ඔවුන් නිමලසිරි එදා හෙදුර ගිහින් තැ. සුරනිමලයි තන්දුනයි කලබල යිලා එයාට හොඳලා තියෙනවා. හොරණ පැත්තේ චන්තක රබර් හෙක එයාට එල්ලලා මරලා. හොරණ පොලිසියෙන් පරීක්ෂණ කටයුතු දිව්න ඒකත් කවුරු කලාද කියලා හොයා ගන්න බැරි වුණා. එයාගේ කැරත් "රත්දෙණිගල වනාන්තර" කියන පුවරුව තිබිලා තියෙනවා."

"රිටි පස්සේ දැන් මේ සුරනිමලගේ මරණය සිද්ධ වෙලා" බැරි සිය කතාව අවසාන කළේ ය.

"අංකල්. මට තම මේ සිදුවීම් වැල හිතා ගන්නත් අමාරයි. මෙහෙම අපරාධ වැලක්, අවුරුදු වස්සක විතර කාලයක් තියෙත් පොලිසියට අහුනොපි කරගෙන යන එක ලේසි පාසු වැඩක් නොවිති නේ."

"ඔව් පැට්ටික්. ඒ නිසා තමයි මං හිතාගෙන ඉන්නේ මේ රෙරෙම තනි පුද්ගලයෙක්ගේ වැඩක් කියලා. මෙකට හවුල් කාරයෙක් හිටියනම් කොයි වෙලාවක හරි එයාගේ කට්ත් හරි ඕක එළියට එන්න ඉඩ තියෙනවා. ඇරත් අර බෝඩ් වල තිබුණ අතුරුවල සමානකම් ඒ මරණ සිදුවුණ තැන්වලින් ලබාගත්තු ඇතිලි සලකුණු, මේ ඔක්කොට්ල සමානකම් තියෙනවනේ. ඉතිං මං හිතන්නේ මේක තනි පුද්ගලයෙක්, බොහොම හොඳින් සැලසුම් කරලා, කාලය අරගෙන කරන දෙයක් කියලා."

"ඔව් එහෙම වෙන්නත් පුළුවන්. ඒ අතරම ඉතා දැඩි බැඳීමක් ඉන්න කිහිප දෙනෙකුත් එකතු වෙලා සිය වගේ වැඩක් කරවා වෙන්නත් පුළුවන්."

"දැන් පැට්ටික් මොකද හිතන්නේ? ඔය වාතාවරණය යටත් නැදැයිත් හමුවෙන්න කැමිතිද? ඒ නැදැහො සිතාට කොයි විද්වට පිළිගනිවි කියලද ඔයා හිතන්නේ?"

"අංකල් මුලදී කියපු කතාව හරි. මට ඔය නැදැයිත්ගෙන් වැඩක් නැ."

"එහෙම පැට්ටික් අපි කැම කාලා ඉදිමු. සිතාට ඔයාගේ)එ නිවාඩුවම මෙහේ ගතකරලා යන්න පුළුවන්. පුංචි වුණාට අපේ රට බලන්න ඕන තැන් අතත්තවත් තියෙනවා. මං සිතාට ඒ සම

තැනකවම වගේ ගන්න අවස්ථාව හඳුලා දෙන්නමි.”

●●●

රාශ්ට්‍ර ආභාරයෙන් පසුවද හැරී හා පැවරීන් මිද වෙලාක් සුභද්‍ර සාකච්ඡාවක යෙදී සිටියහ. ඔවුන්ගේ කතාබහට පසුවමි වූයේ “රන්දෙණිගල වනාන්තරය” හා සම්බන්ධ ඝාතනයක්ය. මේ වෙලාවට දුරකතනය නාද විය. සිරිසේන රිටි පිළිතුරු දෙන්නට ගනු ඔවුහු දුටුවහ.

“සර්ව ඇමතිතුමා කතා කරනවා” මිද වෙලාවකින් ඔවුන් වෙත පැමිණි සිරිසේන කීවේය.

“ඇමතිතුමා කතා කරනවා නම් මොකක් හරි ලොකු ප්‍රශ්නයක් තමයි” කියමින් හැරී රිටි පිළිතුරු දීමට ගියේ ය.

මිනිත්තු හතරකට පහකට පමණ පසු ඔහු නැවත පැමිණියේ ය. ඔහුගේ මුහුණේ වූයේ බැරෑරුම් බවකි. ඔහු නැවත පුටුවෙහි ඉඳගත් නමුත් පැවරීන් එහි සිටින බවක් වත් ඔහුට මතක තිබුණේ නැත. ඔහු චිත්තිය දෙස බලාගෙන කල්පනා සාගරයේ කිම්දෙමින් සිටින්නට විය.

“ඇයි අංකල්? ලොකු ප්‍රශ්නයක් ද?”

“ඇමතිතුමා සුරනිමලට වෙච්ච දේ ගැන හොඳටම කමිලා වෙලා. සුරනිමල, මිය ඇමති තුමාගේ පක්‍ෂයේ කිහිප දෙනෙක්වමි බලයට එන්න විසඳුම් කරලා තියෙනවා. අවුරුදු විස්සකුත් ගිහින් තාම වනාන්තරව අල්ලා ගන්න බැරි වුණේ මොකද කියලා මතෙන් අහනවා. මං කිව්වා අපට අවශ්‍ය කරන අරමුදල් ලැබුණානම් මෙලෙකෙවත් අපි වනාන්තරය කොටු කරගෙන ඉවරයි කියලා. ඒ පාර ඇමතිතුමා කිව්වා ඔන කරන අරමුදල් ඇති තරම් දෙන්නමි, මට මාසයකින් වනාන්තරව අල්ලලා තීරිය ඉදිරිපිටට ගේන්න කියලා. අවශ්‍යතමි සකොටලන්ඩ්ශාඩ් එකෙන් වුණත් උදව් ගන්නලු.”

“ඉතිං අංකල් වැඩේ බාර ගන්නද?”

“මං වැඩේ බාර ගන්න බැම කිව්වා පැවරීන්. ඒත් ඇමතිතුමා කියනවා ඒයා පොලිස්පති එක්කත්, ඇමති මණ්ඩලයේ කිහිප දෙනෙක් එක්කත් මේ ගැන කතා කළා. ඒ ගොල්ලන්ගේ මතය නම් මේකට සුදුසුම පුද්ගලයා මම බවයි. මට ඉතිං වැඩේ බාර ගන්න වුණා.”

ඔහු පැවරීන් දෙස එක එල්ලයේ මිද වෙලාවක් බලා සිටියේ ඔහුගේ දෙහෙත් කියවන්නට මෙනි.

“පැවරීන්, ඔයාට බැරිද මේක විසඳගන්න මට පොඩි සපෝට් එකක් දෙන්න.”

"අංකල්ලට කිව්වාම මොකද, මේ කතාව දැනගත්ත ටෙලේ ඉඳලම මගේ හිත වැඩ කරන්නේ කවුද මේ වනාන්තා කියන එක ගැන තමයි. මං අංකල්ලට ඕන සරෙට් එකක් දෙන්නමි."

"එහෙනම මේ පරික්ෂණ කණ්ඩායමේ සම්බන්ධීකරණ නිලධාරියා පැවරික්. ඔයාට මේ වගේ දේවල් පිළිබඳව සංකාර්මයකිනාඩි එකේදී ලබා ගත්තු අත්දැකීම් උපයෝගී කරගන්න පුළුවන් වෙයි. මේ පරික්ෂණයට ඔයාට ඕන කරන පිරිස මට කියන්න. මං ඒ ඔක්කොම ලබා දෙන්නමි."

"අංකල්ලේ සහාය මට දිගටම ඕන වෙනවා. අංකල් මේ පවුල්වල උදව් ගැන දන්න දේවලත් කියෙනවානේ."

"හොඳයි පැවරික්. දැන් රැස් වුණානේ. එහෙනම මේ කේස් එක ගැන ඔයාට දැන් සාමාන්‍ය දැනුමකුත් තියෙන නිසා ගත යුතු පියවර ගැන ඔයා සැලැස්මක් හදන්න. හෙට අපි ඒ ගැන සාකච්ඡා කරලා ඕන තීරණ අරගමු. ඊට පස්සේ ක්‍රියාත්මක වෙමු."

පසු දින හවස් වරුවේ හැරි පයකුන්දර ඇමිනි වරයාට කතා කොට ඔහු හමු වීමට අවස්ථාවක් ලබා ගත්තේය. පැවරික්ද සමඟ ඇමිනිවරයා හමු වීමට ගිය හැරි, ඔහුට පැවරික් හදුන්වා දුන්නේය.

"මේ මගේ සොහොන පුත්‍රයෙක්. එස්. ඩී. පැවරික්. පැවරික් සංකාර්මයකිනාඩි එකේ තමයි වැඩ කරන්නේ. නිවාඩුවකට ලංකාවට ආපු ගමන්. සිංහලේ හොඳින් දන්න නිසා මට කියෙනවා අපේ කටයුතු වලට පැවරික් හවුල් කර ගන්න."

ඊට ඇමිනිවරයාගේදු පුරුණ අනුමැතිය ලැබුණි. අපරාධ විමර්ශන අංශයේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ඔවුන්ට ලබා දෙන ලෙසට නියෝගයක් පසු දිනයෙහිම නිකුත් කරන බැව් කී ඇමිනි වරයා, ඒ සඳහා අවශ්‍යවන මුදල්ද ලබා දෙන බවට පොරොන්දු විය.

"පැවරික්ගේ සහායට තව දෙකුත් දෙනෙක්වත් සිතෙ වෙයි කියලා මං හිතනවා. ඒකට හුදුසු අය කවුද කියලා මට කියන්න. මං ඒ අයට මේ පරික්ෂණයට අනුයුක්ත කරන්න නියෝගයක් යවන්නමි."

"ඇමිනිතුමාලා මේ විදියට සහයෝගය දක්වනවා තම අපට මාසයක් ගත්ත ඉස්සරවෙලා වනාන්තා කොටු කර ගන්න බැරි වෙන එකක් නෑ. ඒත් මට තව එකම එක ඉල්ලීමක් කරන්න තියෙනවා. අපේ පරික්ෂණ කටයුතු වලට කිසිම විදියකට, කිසිම කෙනෙකුට බලපෑමක් ඇති කරන්න දෙන්න එපා."

"ඔම ඒ පොරොන්දුව දෙනවා. හැරි මේ පරික්ෂණ කටයුතු

නිදහසේ කරගෙන යන්න. කවුරුගේ කෙනෙක් මේ කටයුතුවලට බාධා කරනවා නම් මට කියන්න. මං ඒ කිසි දේකට ඉඩ දෙන්නේ නෑ" ඇමති වරයා පොරොන්දු වුයේය.

පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් නිළිධාරී නිලනිවාසයක් බම්බලපිටියෙහි සිත්මන් පාරෙහි පිහිටා ඇත. කාලයක් කිසියම් විටා දමා තිබූ මෙම නිවස අපරාධ විමර්ශන අංශය විසින් "රත්දෙණියල වනාන්තරය" කොටුකර ගැනීමේ කාර්යාලය ලෙස හැරී වෙන ලබා දෙන ලදී.

හැරියෙන් ලබාගත් ආරංචිද, මාර්ග සිතියම්ද, ලංකාවේ නගර දැක්වෙන සිතියම්ද අධ්‍යයනය කළ පැවරීක් තම වනාන්තරය සඳහා සුදුසු ලෙස සකස් කළ සැලැස්මක් හැරී වෙන ඉදිරිපත් කළේ ය. ඊට හැරී පසසුන්දරයේ අනුමැතිය ලැබුණි.

සැලසුම දිගින් කිරීමට අගභාරුවාදා වන විට ඔවුනට හැකියාව ලැබුණි. එදින හැරීට මෙන්ම පැවරීක්වද කාර්යය බහුල දිනයක් පිහිටා ඇත. ඒ උද්‍යාන ඔවුන්ගේ මෙහෙයුම් සඳහා අවශ්‍ය වූ රහස් පොලිස් නිළිධාරීන් දෙදෙනා කාර්යාලයට කැඳවා ඔවුනොවුන් අඳුන්වා දුන්නේය.

"දැන් මම එක එක්කෙනාට අයිති කාර්යයන් මොනවද කියලා පැහැදිලි කරලා දෙන්නම්. පැවරීක් තමයි මේ හැම එකක්ම සම්බන්ධීකරණය කරන්නේ. ඇමතිතුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි, මේ පරීක්ෂණ කටයුතු සඳහා අපට සහය වීමට ස්කොට්ලන්ඩ්කාඩ් රහස් ඔත්තු සේවයෙන් පැමිණි කෙනෙක් තමයි පැවරීක්. එයා එංගලන්තයේ ඉපදුන සිංහලයෙක්. හොඳට සිංහල කතා කරන්න පුළුවන්. ඉදිරි වැඩකටයුතු විස්තර කරන්න මං. පැවරීක්වම බාර දෙනවා."

"බොහොම ස්තූතියි. ඉස්සෙල්ලම මං කියන්න මිනේ අපට කරන්න තියෙන කාර්යය ඉතා භාර දුර එකක් කියන එක. ඒ වුණත් හරි ක්‍රියාපිළිවෙතක් අනුගමනය කරනවා නම් ඕනෑම භාරදුර කාර්යයක් පහසුවෙන් කරගෙන යන්න පුළුවන්. ඒ නිසා අපි හැමතිස්සෙම, වැඩේ කෙරෙන්න ඕන පහසු විදිය හොඳා ගෙන ඒ අනුව ක්‍රියාත්මක වෙන්න මිනේ."

"ඔය දෙන්නාවම ජංගම දුරකතන අපි ලබා දෙනවා. මේ තෝන් වල මගේ අංකය සඳහන් කරලා තියෙනවා. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා නම් පහසු මුද්‍රම අවස්ථාවේ මට කතා කරන්න. එතකොට රිප්ලයි ගත යුතු පියවර ගැන උපදෙස් මම දෙන්නම්. මුලින්ම ඔය දෙන්නට භාර දෙන්නේ, එක එක අංශ වලින් මේ ප්‍රශ්නය දිගා බලලා අවබෝධයක් ලබා ගන්න ඕන කරන විස්තර දැන ගන්නයි. මේ ප්‍රශ්නයට මුල්ප්‍රියා හේතුව හරියට දැන ගන්න මිනේ. සමහර විට එක හේතුවක් නිසා මේ මිනීමැරීම සිදුවෙන්න ඇති. එහෙම නැත්නම් මේ මිනීමැරීම වලට හේතු කිහිපයක් තියෙන්නත් ඇති."

"පරීක්ෂණ කටයුතු කෙරීගෙන යනකොට ගැහි කරම් රහසිගතව ඒ සියල්ල සිදු කරන්න මිනේ. සමහරවිට ගමේකුට ඔහුගේ ගැන කැකයක් ඇති වෙන විදියේ දෙයක් වෙන්න පුළුවන්. ඔහුගේ ප්‍රපරික්ෂාකාරීව වැඩ කරන්න. ජීවිතයට හරිපතයක් ඇති වෙන බව පෙනෙනවා නම් පළමුවෙන්ම ආරක්ෂා වෙන්න පියවර ගන්න. ඊට පස්සේ මට දැනුම් දෙන්න. වැඩේ කරන්න බැරි වුණා කියලා කනගාටු වෙන්න එපා. අපට වෙනත් කැලැස්මක් ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන්."

"මේ මිනීමැරීම ගැම එකක්ම සමාන වගේ අපට පෙනෙන්නේ "රත්නදේවියගේ විනාශය" කියන පුවරුවක් මග මග හැමකෙනාගෙම බිරුරු වල එල්ලා තිබීමත්, ඒ මගා තිබුණ අකුරු එකම පුද්ගලයෙකුගේ සේ පෙනී යාමත්, ඒ ගැම දෙකාවම එල්ලා මරා තිබීමත්, මග මග අග එකම පවුලක සංභ්‍රාණයක් විමත් තමයි. අපි හොඳට මතක තියා ගන්න ඕන දෙයක් තියෙනවා. ඔවා එක්කෙනෙක් කළා වෙන්නත් පුළුවන්. කිහිප දෙනෙක් එකතු වෙලා කළා වෙන්නත් පුළුවන්."

"මිනීමෙන් තව කෙනෙකුට හේතුවක් නැතුව මරන්නේ නැහැ. එක්කෝ තමන්ගේ ගැලවීමට, පළිගැනීමකට, ඔහු හතු දෙයක් පැහැර ගැනීමට තමයි කෙනෙක් එහෙම කරන්නේ. හදිසි කෝපයක් නිසාත් කෙනෙක්ව මරන්නත් පුළුවන්. හැබැයි එතකොට ඔහොම එල්ලලා මරන්නේ නැ."

"මම ජයන්තට පවරන කාර්යය තමයි සුරනිමලගේ මරණය ඇරැඹාම, අනෙක් ගැම මරණයක් පිළිබඳවම පොලිස් පරීක්ෂණ වාර්තා ලබා ගෙන ඉදිරිපත් කරන එක. ශාක්ෂි දීප්‍ර සැම අයෙකුගේම වැදගත් තොරතුරු හා දෙන ලද ශාක්ෂි, මරණ පරීක්ෂණ වාර්තා, පොලිසිය මගින් නොගා ගන්නා දේවල් මේ වගේ මරණයට සම්බන්ධ ගැම වාර්තාවක්ම ඉදිරිපත් කරන්න. මං ඕනනවා ජයන්තට දවස් දෙකකින් මේ වැඩේ කරන්න පුළුවන් වේව් කියලා."

"හෙට සුරනිමලගේ ආචාර්යයා සිදුවෙනවා. විමලසිරි මේ අවමගුලට සහභාගි වෙන්න ඕනේ. සුරනිමල මුදලාලිගෙන් මොකක්හරි ලොකු උදව්වක් ලබාගත්තු කෙනෙක් විදිහට රහසාන්ත බලන්න. කැපී පෙනෙන්න ගන්න එපා. පුළුවන් කමක් තිබෙනවා නම් හත් දවසේ දායේ දෙනකම්ම එයේ රැඳෙන්න බලන්න. අවමගුලට සහභාගි වෙන්න අය සුරනිමලට හරි, ඒ පවුලේ කාට හරි හිරි හතරක් ගැන කියනවා නම් ඒවා හොඳින් සටහන් කරගන්න."

ඔවුන් පිට වී ගිය පසු පැට්රික් හැරී දෙසට හැරුණේ වැඩේ හොඳට ගියා දැයි දැන ගන්නට මෙනි.

"වැඩේ හොඳට ගියා පැට්රික්. ඒත් මේ පරීක්ෂණ කටයුතු වලට තව කෙනෙක් හිරිහා නම් හොඳයි කියලා මං හිතනවා. පැට්රික් හොඳෙන් සිතමි කරන පුද්ගලයෙක්ට අමතක කලා කියලා මට හිතෙනවා."

"නැ නැ අංකල්. මං හිතුවා අංකල්ටත් ඒක තේරුම් ගාවි කියලා. අපි විල්සන් ගැන හොඳෙන් හිත තමයි. මං ඒක අමතක කළේ නැ. මට හිතනා ඒකට සුදුසුම පුද්ගලයා මම කියලා. අංකල් මොකද හිතන්නේ?"

"බොහොම හරි පැට්රික්. බොහොම හරි."

"මං එහෙත්ම දැන්මම ඒ කටයුතු පටන් ගන්නවා. අංකල් ගෙන් තමයි මට මුලින්ම ඒ ගැන විස්තර ලබා ගන්න ඕනේ. විල්සන් සම්බන්ධයෙන් අංකල් දන්න හැම දෙයක්ම මට කියන්න. ඊට පස්සේ මම එයා ගැන හොඳලා බලන්නමි."

"හොඳයි මං දන්න දේවල් මම කියන්නමි."

"මට අවසාන වතාවට විල්සන් මුණගැහුණේ හෙක්ටර්ගේ අවමගුල් උත්සව දිනයෙදී. නොදන්න ලෝකෙක අතරමං වුණ කෙනෙක් විදිහට, කරන්න ඕනේ මොකක්ද කියලා තීරණයක් ගන්න බැරි වුණ කෙනෙක් විදිහට එයා කතා කළේ. සිතමි උදව්වක් කරන්න සුදානම් බව ඒ වෙලාවේ මං එයාට කිව්වා."

"ශ්‍රී ලාල්, ඒ කියන්නේ තෙල්සන්ගේ ෂ්‍රෝඩ් කණේදරු, මේ සිද්ධි වෙනකොට නීති විද්‍යාලයේ දේශකයෙක් විදිහට වැඩ කරනවා. මං එයාගෙන් වරින්වර විල්සන් ඊළිබ්දව විමසා බැලුවා. ශ්‍රී ලාල් කියපු හැටිට අර සිද්ධියෙන් පස්සේ විල්සන් කොළිඬු ඇවිත් පුරුදු විදිහට නීති විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපනය හදාරන්න පටන් අරගෙන තිබෙනවා. එයා එක්ක කතා කරපු හැම අවස්ථාවකම වගේ ශ්‍රී ලාල්ට එයාගේ හිත ඇතුලේ කැකැරෙන වෙදනාව තේරුම් ගන්න පුළුවන් වෙලා

නියෙනවා. මං කළිනුත් කිව්වෙන් මිහුරියෙලයි, විල්සනුයි අතර හරිම කිට්ටු බැඳීමක් තිබුනා කියලා. ඉතින් ඒ තරම් කිට්ටුවෙන් හිටිය තමන්ගේ සහෝදරියට වෙච්ච දේත්, දෙමව්පියන්ට වෙච්ච දේත් අමතක කරන එක ලෙහෙයි පහසු වැඩකුත් නොවෙයිනේ.”

“ශ්‍රී ලාල් වතාවත් එයාට මුදලින් උදව් කරන්න හදලා තියෙනවා. ඒත් විල්සන් ස්තුති කරලා ඒක ප්‍රතික්‍ෂේප කළාලු. තමන්ගේ විශද්‍රව භොගාශන්න විල්සන් ප්‍රයිවට් කොමර්ෂියල් පාර්ටි වයිම් කරන්න රස්සාවක් හොඳා ගන්න බවත්, ඒ ලැබෙන මුදල මිහුට ප්‍රමාණවත් බවත් විල්සන් කිව්වලු.”

“කොළඹ කාමරයට නවතින්න ගියාට පස්සේ විල්සන් රත්දෙණියලු වලව්වට ගිහින් නෑ. ඒයා ඇත්තවම කොහොමද ඒ ගෙදරට යන්නේ. සුන්දර ප්‍රේමවේශ සිහිවටන ඒ ගෙදර, වත්ත, ප්‍රදේශය පුරාම පැතිරිලා තියෙන බව ඇත්ත. ඒත් ඒ හැම එකක්ම ගවපත් කරගෙන මතුවෙන්නේ එක්තරා රාත්‍රියක සිදුවුන හේදවාචකයක්. ඒක දකින්න, ඒක මතකයට නගන්න ඔහු කැමති නොවෙන්න ඇති. ඉතිං කොහොමද රත්දෙණියලු වලව්වට ආරගන් යන්නේ. වලව්වත් ටිකෙන් ටික පාලුවට යන්න වුණා.”

“හෙක්ටර්ගෙන්, සුබර්මාගෙන් තුන්මාගේ දාගේ ශ්‍රී ලාල් මුලිකත්වය අරගෙන වලව්වෙම පැවැත්තුවා. ඊට සහියකට විතර කළින් එයා විල්සන්ටත් ඒ බව දැනුම් දීලා, මිනිස්සු ගත්අවදානමක් දමලා වලව්වත්, ඒ අවට වත්තත් සුද්ද පවිත්‍ර කරලා දැමිමා. ශ්‍රී ලාල්ම තමයි විල්සන්ට දාගේ ගෙදරට කැඳවාගෙන ගියෙත්. දාගේ කටයුතු ඉවර වුණාම ශ්‍රී ලාල් විල්සන්ට එදා රැ ගතකරන්න රජමල්වත්ත වලව්වට එක්කරගෙන ගිහින් තියෙනවා. ඒක තමයි ශ්‍රී ලාල්ගේ ගෙදර.”

“ඊට පසුවෙනිදා විල්සන් කොළඹ ගන්න සුදානම් වෙමින් ඉන්නකොට මිහුරි, ඒ කියන්නේ ශ්‍රී ලාල්ගේ බිරිඳ රත්දෙණියලු වලව්ව පාලුවට ගතවා දකින්න තමන් අකමැති බව කිව්වලු.”

“විල්සන් මල්ලි ඒ වලව්වෙ පදිංචි වෙන්න අකමැති බව අපි දන්නවා. ඒ වුණත් ඒක පාලුවට අරින්න හොඳ නෑයේ. මල්ලි වගේම, ශ්‍රී ලාල්ගේ ඉපදිලා තියෙන්නේ ඒ ගෙදරම තමයි. අපි මල්ලිට ලක්‍ෂ්‍ය දෙකක් දෙන්නම්. රත්දෙණියලු වලව්ව අපට විකුණන්න.”

“අන්නේ. මට ඒ මුළු දේපලම අයිති වෙන්න නෑ. ඒකෙන් තුනෙන් පංගුවයි මට අයිති.”

“කමක් නෑ. අපි වලව්වෙ මුළු වටිනාකමම මල්ලිට දෙන්නම්. අනෙක් අය කවදා හරි ඇතිත් අයිතිවාසිකම් ඉල්ලුවොත් අපි ලක්‍ෂ්‍ය

දෙක අරගෙන එයාට වලව්ව බාර දෙන්නමි.”

විල්සන් ශ්‍රී ලාල් දිසාන, මගුරි දිසාන වරින්වර බැලුවල.

“අක්කේ, මං ඒ වලව්වේ තව දුරටත් ඉන්න අකමැති එක ඇත්ත. ඒ වුණත් අප්පව්ව් ගැමදාම කිව්වේ, තියෙන දේ වැඩි දියුණු කරගෙන පිටත් වෙනවා මිසක් විකුණගෙන කන්න හොඳ නෑ කියලා. ඇරත් කවදා හරි දවසක අම්මගෙයි අප්පව්ව්ගෙයි සොහොන බලන්න ගන්න කියලත් තියෙන්නේ මිග වලව්වටමනේ.”

“මල්ලිට කැමති වෙලාවක ඒකට අවසර තියෙනවා. ආයෙ අපෙත් අවසර ගන්න ඕනෙත් නෑ. ඒක අපි පරම්පරාවෙන් පිට ගන්න දෙන්නෙත් නෑ.”

“මට සමාවෙන්න අක්කේ. දැන්මම ඒ ගැන තීරණයක් ගන්න මට බැ.”

“ඒ දෙන්නගේ හිත ඒ සිද්ධියෙන් වකක් පැරුනත්, ඒ බවක් නොඅඟවා ඒගොල්ල කතා කලා.”

“අපට වලව්වේ අයිතිය නැති වුණාට කමක් නෑ. අඩුගායන් මුරකාරයෙක් දාලා වත්ත පිටියවත් පාලුවට ගත එක නවත්තගන්න අපි කැමතියි. ඒකට ගත විඳදමත් අපි දරන්නමි. මල්ලි මොකද කියන්නේ?”

“ඒකට මගේ කිසිම අකමැත්තක් නෑ. ඒ ගත විඳදමත් මං දවසක අත්කලාට ගෙවන්නමි.”

“ඊට මාග අනු ඝරාකට විතර පස්සේ විල්සන් කලබලෙන් වගේ ශ්‍රී ලාල් හමිබ වෙන්න ගිහින් තියෙනවා. විල්සන්ගේ හිතේ තියෙන තොසක්කුත් බව එයාලට පැහැදිලිව දැකගන්න පුළුවන් වුණාල. ඒ වුණත් ඒ ගැන විමසන්නේ නැතුව ඒ ගොල්ල සතුටු ගාම්භීර්‍ය ගෙදුනා.”

“දවල් කැමත් පස්සේ හමයි විල්සන් ආපු කාරණය එයාලට කියලා තියෙන්නේ.”

“අක්කේ, මං වලව්ව විකුණන්න තීරණය කලා.”

“විකුණන්න? කාටද විකුණන්නේ?” ශ්‍රී ලාල් කලබලෙන් ඇහුවා.

“පිටකාවටත් ඒක විකුණන්න මම කැමති නෑ. අයිගලට ගානක් තියෙන්නත් මට බැ. ඕයාලා කැමති ගානක් දීලා ඒක අරගන්න.”

“ශ්‍රී ලාල් එදාම ලක්‍ෂ දෙකගමාරකට, ගෙදර බඩුත් එක්ක ඒක ලියාගෙන තියෙනවා. ඒ සල්ලි අරගෙන හිසාට පස්සේ ආයෙමත් කිසිම දාක ශ්‍රී ලාල්ට විල්සන් දුකින් ලැබීලා නෑ.”

"සල්ලිත් අරගෙන ගිය මනුස්සයා නිසා ශ්‍රී ලාල් හොඳවම කළබල වුණා. ශ්‍රී ලාල් විල්සන් ආශ්‍රය කරනු මිතුරන් කීපයකින්ගෙන් විල්සන් ගැන විපරම් කරලා තියෙනවා. ඒ හොල්ලන් කියලා තියෙන්නේ විල්සන් දවස් කිහිපයක ඉදන් දේශන වලට සහභාගි නොවුන බව විතරයි."

"ඊට පස්සේ තමයි ශ්‍රී ලාල් නිරංජලා හමුවෙලා, ඒ ගැන විපරම් කරලා තියෙන්නේ."

"කවුද නිරංජලා කියන්නේ?"

"එයත් විල්සන් එක්ක නීති විද්‍යාලයේ ඉගෙන ගත්තු ශිෂ්‍යාවක්. ඒ දෙන්නා අතර ප්‍රේම සම්බන්ධයක් පැවතුන බව ශ්‍රී ලාල් කාලයක ඉඳලා දැනගෙන හිටියා. නිරංජලා විශාකාගේ පවුලේ අය තරම් දුප්පත් නොවුණත්, කුලසිත නොවුනත් ශ්‍රී ලාල් ඒ දවස්වල හිතුවල හෙක්ටර් මාමා මේ බව දැන ගත්තොත් මොනවා කරාවිද කියලා. හැබැයි ඒ මොනවා වුණත්, විල්සන්ගේ පවුලට වුණ විනාශයෙන් පස්සේ එයාගේ හිත හදන්න පුළුවන් වුණේ නිරංජලාව තමයි. ඇත්තවම නිරංජලා නොහිටියා නම් විල්සන්ගේ ජීවිතය නොරැකෙන්නත් ඉඩ තිබුනලු."

"ශ්‍රී ලාල් නිරංජලාගෙන් විල්සන් ගැන ඇහුවාම එයාගේ ඇස් කළුලීන් පිරුණා."

"සර්, මාත් මේ අනෙක් අය වගේ කිසිම දෙයක් දන්නේ නෑ" කියලා නිරංජලා අඬන්න ගත්තලු. ඒ වුණත් ශ්‍රී ලාල්ට හිතූනා නිරංජලාගේ හිත ඊදෙන, එයා මතක් කරන්න අකමැති යමක් විල්සන් අතින් වෙලා ඇතිකිය කියලා. හැබැයි ඒක හිතන්නත් අමාරු දෙයක්. විල්සන් කුරාකුණුවකුවත් කරදරයක් කරන කෙනෙක් නොවෙයි. පස්සේ ශ්‍රී ලාල් නිරංජලා ලගින් ඇසුරු කරනු ගැහැනු ලීමයි දෙකුත් දෙනෙක්ගෙන් ඒ ගැන විපරම් කරලා තියෙනවා. ඒ හොල්ලු කියනු හැටියට විල්සන් නිරංජලාව හොරෙන් වෙන ගැහැනු ලීමකෙක්ව බැඳලා. එක ලීමකෙක් දැකලත් තියෙනවා විල්සන් ලස්සන ගැහැනු ලීමකෙක්ගේ අතින් අල්ලගෙන මහරගම පොළේ ඉන්නවා. ඒ මොනවා වුණත් ඉන් පස්සේ විල්සන්ට මොනවා වුණාද කියන්න ශ්‍රී ලාල් දන්නෙත් නෑ. මං දන්නෙත් නෑ."

"දැන් නිරංජලා විවාහකද?"

"මං හිතන හැටියට එයා තවම අවිවාහකයි. මට උසාවිය පැත්තේ යනකොට කිහිප විතාවක්ම නිරංජලා හමුවෙලා තියෙනවා. දවසක් මං කිකමට වගේ ඇහුවා විල්සන් ගැන මොකුත් ආරංචියක්

එහෙම නැද්ද කියලා. එයා මා දිහා වික වෙලාවක් බලා ඉඳලා නැ කියලා කීවා.”

“මං හිඟින් තිරංජලා හමුවෙලා කතා කළොත් එයාගෙන් මට යමක් දැන ගන්න පුළුවන් වේවිද?”

හැරි මද වෙලාවක් පැවරිත් දෙස බලා සිටියේය.

“හොඳ අදහසක්. තිරංජලාගෙන් යම් තොරතුරක් ලබාගන්න පුළුවන් කෙනෙක් ඉන්නවා නම්, ඒ සඟා නමයි. ඒ මොකත් නිසා නොවෙයි සඟාලගේ නැ කම නිසා. ඒ වුණත් ඒක හරියාවිද කියලා මට අහතින වෙන්න බෑ. ඒ සික්කොම පැවරේ දුන්නාවයි ටිබ් නමයි රඳා පවතින්නේ.”

“මං කොහොමද එයාට හමුවෙන්නේ?”

“මා ගාටි තිරංජලාගේ සිලිය එකේ ගොත් නම්බර එක ඇති.”

“මට ඒක රදන්න. මං හිතනවා මට එයාගෙන් යමක් දැන ගන්න පුළුවන් වේවි කියලා.”

“මං හෙට නුවර යනවා පැවරිත්. ඇමිනි ආමා කියනවා නන්දනවයි ජයදේවවයි පොළිය ආරක්ෂාව දෙන්න කියලා ඒ දෙන්නට මොනවා හරි වුණොත් ඉඳලා ඉවරයි.”

“කවුද ජයදේව කියන්නේ?”

“ආ.. ඒ සුරනිමලගේ එකම පුතා. ඒ පවුලේ අයගෙන් දැන් ජීවත්වෙන්න අතර ඉන්නේ ඒ දෙන්නා විතරනේ.”

•••

පසු දින හැරිසත් නුවර සිටි පැමිණෙන තුරු පැවරිත් රාත්‍රි ආහාරය නොගෙන බලා සිටියේය. රාත්‍රි කවඟට පමණ පැමිණි හැරි ඇඟපත හෝදාගෙන පැවරිත් හා එකතු විය.

“කොහොමද අංකල් හිස වැටේ?”

“උත් දෙන්නා නම් නිසම් මිනිස්සු දෙන්නෙක්. සිය තරම් අතරතැබ්බක් වෙලා තියෙද්දීත් පොළිය ආරක්ෂාවක් මින නැ කීව්වනේ.”

“ඒ මොකද?”

“තිරගන දුරදඬු කමනේ, වෙන මොකක්ද? පසුගිය අවුරුදු මිස්ස තුළ පොළීසිය මොනවද කලේ කියලා තන්දන මගෙන් ඇහුවා. පොළීසිය හොඳවම දන්නවා රන්දෙණියල සිංහ පැවියෙකුගෙන් එයාලට විපත්තියක් වෙන්න ඉඩ තිරගන බව, අපේ පවුලේ එක එක්කෙනා ටික බිලියන්යා, පොළීසිය නිදාගෙන සිටියා. අන්තිමේදී බෝධිසත්වයෙක්

එහේ හිටපු අයිතවත් උග්‍ර බිලියගත්තා, දැන් කාට ආරක්‍ෂා කරන්නද? අපි දන්නවා ආරක්‍ෂා වෙන හැටි. උග්‍ර මගේ හැටි දන්න නිසා තමයි මා ගාවට හිටවු වෙනතේ තැත්තේ. අපි අපේ ආරක්‍ෂාව බලා ගන්නමි. සිඟාලා සිඟාලාගේ රාජකාරිය "හරියට" කරන්න. එයා "හරියට" කියන එක විකක් බර කරලා කිව්වා. ජයදේව නම් තිස්සද්දට හිටියා. මං තන්දනට කිව්වා මට අවුරුදු කීපයකට ඉස්සරවෙලා සුරනිමලට ආරක්‍ෂාව දෙන්න මං අහපු බව. එතකොට සුරනිමල කිව්වා අපට වින කළ යනා අපි අපාටට යැව්වා කියලා. ඒකයි මං එහෙම දෙයක් ගැන මෙතෙක් කතා නොකළේ කියලා."

"එතකොට එයාලා මොනවද කිව්වේ?"

"අපි මග කතා විස්වාස කරන්නේ නැහැ කිව්වා. මමත් ඒක ජයෝලෙන්ට ඒත්තු ගන්වන්න උත්සාහ කළේ නැහැ. මං පස්සේ පොලිස්පතිවයි, ඇමති තුමාවයි ජ විස්තර දැනුම් දුන්නා. ජ ගෝලො කිවේ ව්‍යාජයාගේ ඊළිග පහර දීමට ඉස්සර වෙලා කොහොම හරි කොටු කර ගන්න කියන එක තමයි."

දෙදෙනා මද වෙලාවක් නිහඬව ආහාර අනුභව කරන්නට වුහ.

"කොහොමද සිඟාගේ රාජකාරිය? තිරංජලාව කතා කළා ද?"

"ඔව්. මං අංකල්ගේ තමන් කියලා පෞද්ගලික වුවමනාවකට නිවාඩු පාඩුවේ එයාට හම්බවෙන්න මිනේ කිව්වා. සිකුරාදාට එයාට වැඩ නැ කියලා එදා දසයට විතර හෙදුරට එන්න කිව්වා. මට එයාගේ හෙදුර ඇඬිරස් එකත් දුන්නා."

"ජයන්තගෙන් කෝල් එකකුත් ආවා. පොලිස් පරීක්ෂණ වාර්තා කැනෙන ප්‍රමාණයක් එයා එකතු කර ගන්නා කිව්වා. හෙට හවසන් එයා ඒවත් අරගෙන අපි හමුවෙන්න ජවි."

"එහෙනම් හෙට බොහොම වැදගත් දවසක් වේවි නේද?"

"ඔව්. අපි බලමුකො. අපට මින කරන පොඩි හේඩුවාවක්වත් ඒවායින් ගන්න පුළුවන් නම් ඒක හොඳ ආරම්භයක්."

"මම ප්‍රමාද වුණාද දන්නේ නෑ"යි අසමින් හැරී කාර්යාලයට ඇතුළු විය.

"ඒකට කමක් නෑ අංකල්, ජයන්තත් දැන් තමයි ආවේ."

"එහෙනම් අපි කෙලින්ම වැඩට බිහිමු කේද?"

"ඔව් ජයන්ත, එහෙනම් ඔයා හොඳ ගත්තු විස්තර අපට කියන්න."

ජයන්ත ලිපියොනු කිහිපයක් මෙකෙ මත තබා ඉන් එකක් අතට ගත්තේය.

"මේ ලිපියොනුවල තිබෙන්නේ සර් මට එකතුකර ගෙන එන්න කියනු පොලිස් වාර්තාවල පිටපත්. මං ඒ හැම එකකින්ම වැදගත් කොටත් එකතු කරලා පරීක්ෂණයට අවශ්‍ය වන විදියට වාර්තාවක් හැදුවා. ඒ වාර්තාවේ අඩංගු කරුණු මං ඉදිරිපත් කරන්නම්. වැඩි විස්තර අවශ්‍ය නම් ඒවා මේ ලිපි යොනුවල තිබෙනවා."

"බොහොම අගෙයි ජයන්ත."

●●●

"ජ 1977 මාර්තු මාසේ දවසක්, ඒ මාසේ අග භරිගේ පැවැත්වෙන මහා මැතිවරණයට කවුරුත් සූදානම් වෙනවා. රමන, ඒ කිව්වේ සුරනිමල මුදලාලියේ බිරිඳ, මේ කාලයේ බුන්තල ප්‍රදේශයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කාර්යාලයක් පවත්වාගෙන ගෙනවා. රමන තමයි ඒ ප්‍රදේශයේ සංවිධායකාව. මේ මරණය වෙන්න සතිකඩට විතර කලින් ජයසුමන කියලා අවුරුදු 27-28ක විතර පෙනුම තියෙන, අඩි පහමාරක් විතර උස, උගේ තරමට මහත තිබුණ, කඩවසම් කරුණාගෙක් එයාගේ කාර්යාලයට ඇවිත් තිබෙනවා. එතකොට කාර්යාලයේ ඉඳලා තිබෙන්නේ ලේකම් පියදාස විතරයි."

"මට රමන වාසලමුදලි මැතිණිය හමුවෙන්න පුළුවන්ද?" ඔහු බොහොම බයාදු විදියට ඇහුවලු.

"රමන නෝන මැතිවරණ කටයුත්තකට දිස්ගලට ගිහිත්, හවස තුන විතර වෙයි ආපහු එනකොට."

"මං නෝනා එනකං ගිවිසටි කමක් නැද්ද?"

"ආ ඒකට කමක් නෑ. ඔහුගේ පදිංචිය කොහේද?"

"අපි මේ ජිලානා උදව්‍ය මගත්තෙය. ම. රමනා නෝනා හමුවෙන් ආවේ බොහෝම වැදගත් වුවමනාවකට. ම. එහෙත්ම නෝනා එතකල් මේ හරිගේ ඉන්නම්."

"දවල් කැමට ඒ ජිලා කබිකට ගියා ඇරුණාම, දවසේ මුළු කාලයම, මැතිවරණ කටයුතු වලට ගෙනැවිත් තිබුණ දැන්වීම් පත්‍රිකා ආදිය කිහිපමින් ඒ තරුණයා කාර්යාලයට තුළිවම වෙලා හිටියා."

"රමනා කාර්යාලයට එනකොට තුනහමාරක් පසුවෙලා, අර තරුණයා කෙරේ දමාගෙන හිරි ලේන්සුවක් අතට අරගෙන බොහෝම ගරු සරු ඇතිව "ආයුබෝවන් නෝනා" කියලා ඔළුවක් පසක් කරලා ආචාර කළා. රමනත් එයාට ආචාර කරලා, කාර්යාලයට ඇතුළු වුණා. ඒක වෙලාවකින් ආපු තරුණයාගේ නමත් අහගෙන කාර්යාලයේ ලේකම් හිඟින් රමනාට කිව්වලු ජයසුමන කියන ඒ තරුණයා උදේ ඉඳුන්ම රමනා හමුවෙන් බලාගෙන ඉන්න විත්තිය. රමනා එයාට කාමරේට කතා කරලා "වාඩ්වෙන්ක" කිව්වා. ජයසුමන තුනට හතරට කැමිලා "නෑ මෙහෙම හොඳයි නෝනා" කියලා ප්‍රව්‍ර්ත ඉඳු නොගෙනම් හිටියා."

"ජයසුමන කොයි පලාගේද?"

"මගේ ගම් මිල්ලකැවිය නෝනා. බුත්තල ඉඳලා කතරගමට යන පාරේ හැකැක්ම පාළොහක් විතර ගියාම අපේ ගමට යන්න පටු කරන්න පාරක් තියනවා. සමහර තැන් වලදී ඒක අඩි පාරක් වෙනවා. නෝනා අපේ ගමට ඇවිත් නෑ හේද?"

"නෑ ජයසුමන. ඒත් ම. මිල්ලකැවිය ගැන අහලා තියෙනවා. ම. ජිලාම ඒ පැත්තෙන් යන්න සුදානමින් ඉන්නේ. ඉතිං ඇයි ජයසුමන මාව හමුවෙන් ආවේ?"

"අපේ නෝනා, අපේ ගමේ ඉන්නේ ගොඩමඩ ගොඩතැන්වත් කරලා පිටත්වෙන දුප්පත් ගොවි පිරිසක්. වන්දේ දාන්න සුදුසුකම් තියෙන එකකිය පනහක් විතර ඒ අතර ඉන්නවා. වැඩිය ඉන්නේ බවලත් උදව්‍ය. අපට තියෙන පුශ්ගේ තමයි ගමනක් බිම්නක් යන්න හරි පාරක් නැති එක. අපි දුක්මහන්සි වෙලා වගා කරන දේවල් හොඳ භානකට අපට පිකුණගන්න බැ. ලොරි කාරයෝ ඇවිත් කුණු කොල්ලෙට අපේ බඩු අරගෙන යනවා. හරි පාරක් ගමට තිබුණානම් මෙහේ පොලට ගෙනේලා හරි අපේ දේවල් පිකුණලා හොඳ ආදායමක් ගන්න පුළුවන් නෝනා. අපේ ගමට පාරක් දාගන්න නෝනාගෙන් වත් උදව්වක් ඉල්ලගන්න නිතාගෙන ගමේ අය තමයි මාව මෙහාට එව්වේ."

"මේ විශේෂ කතා රචනාව හොඳට අගලා පුරුදුයි."

"හොඳයි. පසුගිය ගිහිත් ගමේ කරුණ සමීරියක්, එහෙම නැතිනම් ගොවි සාමපයක් පිහිටුවා ගන්න. ඒ අයට කියන්න අපට වත්දය දෙනවා නම්, මහ වත්දෙන් පස්සේ ගමට පාරක් හඳුලා දෙන්න මං පොරොන්දු වුණා කියලා."

"නෝකලට ඇරෙන්න වෙන කාරවත් අපේ වත්ද යන්නේ නෑ නෝනා. මේ ආණ්ඩුවේ වැඩපිළිවෙළ කිසි අපට හැඩැවටම හොඳක් වුණා. ඉස්සර වගේ අපේ අලඛතල මගීගොස්සා විකුණගන්න අපට දැන් අමාරු නෑ. ඒත් ලැබෙන මුදල තම ප්‍රමාණවත් මිදි. ඒ ඇරෙන්න අපේ ගමේ බිවලත් උදවිය නෝනා ගැන බොහොම ගෞරවෙකින් ඉන්නේ. මං මේ නෝනා ඉන්න දැන්වීම් විකකුත් අරගන්නා ගමට ගිහිත් වෙදන්න කියලා. එහෙනම් මං ගිහිත් එන්නම්."

"එහෙම හිඟ පසුගිය ඊට දවස් පහකට හයකට විතර පස්සේ ආපසු ආවා. ඒ එතකොට කලින්ද්‍රාව මඩා හොඳට පිළිවෙළකට ඇසුම් ඇඳගෙන හිටියාල. එතකොට රචනා කාරයාලගේ ඉඳලා තියෙනවා."

"ආ.. පසුගිය කොහොමද? මොකද ආයෙත් මේ පැත්තේ?"

"වැඩේ හරි නෝනා. ගමේ අය කීවවා 'ඇයි අපි ගොවි සමීරියක් ද්‍රාන්නේ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කරුණ සමීරියක් ද්‍රාමු' කියලා. මං මේ ආවේ ඒක විවෘත කරන්න නෝනට ආරාධනා කරලා යන්න."

"මේ දවස්වල හරිසර වැඩි පසුගිය. මං අපේ ලේකම් මහත්තයට එවන්නම්."

"අපේ නෝනා, නෝනා ආවොත් ඒක අපට ලොකු ගෞරවයක්. අපේ ගමේ බිවලත් උදවිය නෝනා දකින්න හරි ආසාවෙන් ඉන්නේ. ඒ අය නෝනාව පණ වුණත් ඉඳිවි. නෝනට පහසු දවසක, පහසු වෙලාවක් කියන්න. නෝනම් ඇවිත් අපේ කාඩාව විවෘත කරලා තියොත් හොඳයි."

"රචනා එයාගේ දිනපොත අරගෙන බැලුවේ වත්ද එකකිසි පතක් කියන්නේ පොඩි ගණනක් නොවන කිසි. ඇරෙන්න ඒ දවස්වල තිබුණ ප්‍රකාශය ගැටියට එක වත්දයක්වත් අහස දාන එක හොඳ නැ."

"හොඳයි. මේ මාසේ නවවෙනිද තමයි මට එන්න පුළුවන් ඒගම දවස. එද්‍රාව මම එන්නම්. හැබැයි මට එද්‍රාව වැල්ලවාගේ තව කාඩා තෙරකට ගන්නත් තියෙනවා. හවස් වුණාට කමක් නෑ හේද?"

"එකට කමක් නෑ නෝනා. මාත් මෙහාට එන්නද නොනව එන්නරගෙන යන්න."

"හොඳයි එහෙනම් හවස හතරට වගේ මෙහෙත්ට එන්න. අපට පැයකින් හමාරකින් ආපසු එන්න උපවන්නේ."

"ඔව් නෝනා, නෝනා ගියා. පොල්තෙල් පහන පත්තු කළා. පොඩි කතාවක් කළා. පාර හඳුලා දෙනවා කිව්වා. අපි නෝනාව කරපිටින් ආපසු මෙහෙත්ට ගෙනත් ඇරලුවනවනේ" යතුටෙන් ඉරිඡි ගිහිත් ජයසූම්ම කිව්වා.

"එදා රමනා මැඩවිරණ කටයුතු වලට වැල්ලවායට ගිහිත් එතරකට හවස හතරත් පත්තුවෙලා."

"මැඩම්, මෙව්වර වෙලා ජයසූම්ම මැඩම් එකකම් බලං ඉඳලා, හේ එකක් බිලා එන්නම් කියලා ගියා. තව විකකින් ජව්" ලේකම් පියදාස කිව්වා.

"රමනාවත් එදා හරි මහන්සි වුණ දවසක්. එයා කාර්යාලයට වෙලා වික වෙලාවක් විවේකයෙන් ගිවිසා. ජයසූම්ම පැය බාගයකින් විතර ආපසු ආවා."

"නෝනා, අපේ ගමේ අය නෝනාව පිළිගන්න බොහොම ආයාචෙන් බලං ඉන්නවා" රමනාව දැකපු ගමන් ජයසූම්ම කිව්වා.

"එහෙනම් අපි දැන්මම පිටත් වෙමු" කියපු රමනා ඉස්සර වුණා.

"මැඩම්, මාත් එන්නද?" ලේකම් ඇහුවා.

"නෑ පියදාස, පියදාස තව පැය බාගයක් විතර ඉඳලා කාර්යාලේ වහලා දාලා යන්න. මං සැම අගියා එක්ක යන්නම්."

"සැම අගියා කියලා රමනා කිව්වේ වාගෙන් රියදුරාට."

"ජී ගොල්ල පිටත්වෙලා කියෙන්නේ හවස පහට විතර. ජයසූම්ම පිටපස්ස ගිවි එකට නැගලා පාර කියනවා. ඔහොම ගැහැරුම් පහළුවන් විතර ගියා."

"ඩුයිවර මහත්තයෝ, ඔය ඉස්සරහ කියෙන මිල්ල ගහ භාව කාරෙක නවත්කන්න. ඔහන ඉඳලා කෙටි අඩිපාරක් තියෙනවා අපේ ගමට යන්න. විනාඩි දහයේ දුර නෝනා."

"ඩුයිවර එහන කාරෙක නැවැත්තුවා."

"ඔය අඩිපාර කරන්න පාරක් කරන්න අපි කොට්ටර මහන්සි ගත්තද නෝනා. ගමේ ඉන්න දුප්පත් මිනිසුන්ගේ ඉඩම් පාරට දෙන්න කැමති වුණා. ඒත් ගමේ ඉන්න වලව්වේ හාමු එක අඟලක් දෙන්න බෑ කිව්වනේ. මේ වලව්වකාරයින් ගැන කතා කරලා වැඩක් නෑ නෝනා."

"විලව් කාර්ශ්මයේ හැටි ඔහොම තමයි" කියමින් රමණ කාරෙකෙන් බැස්සා.

"හැබැයි අපට සැර පෙන්නන්න ආපු විලව්කාරෙකේව පවුලේ එක්කම අපි දහ ගැස්සුවා."

"ඩුයිවර කාරෙකෙන් බැස්සත් ගන්න පිකක් අදිමදි කළා."

"පැය බාගෙන් වැඩේ ඉවරයේ මහත්තයෝ, පිටින්න කළා, කතාවක් පැවැත්තුවා. ආපසු ආවා."

"ගමු ගමු සැමි අයියෝ, මේ වගේ අහිංසක නොවීයත්ව තමයි අපි උදව් කරන්න සිටත්" කියලා රමණ කිව්වාම සැමිත් ගමනට එකතු වුණා."

"විනාඩි දහයක් විතර අඩි පාර දිගේ ඒ අය ඉදිරියට ඇවිත් තියෙනවා."

"සොහොන් පොල නොනා" පයසුමන කිව්වලු.

"එකකොටම ගැහැණු කෙනෙක් "හිං හිං හිං" කියලා හිනාවෙන ගඩක් දහන පැතිරලා තියෙනවා. ඒ හබ්ව ඩුයිවරගෙන් රමණගේත් අය කිලිපොලා ගිහා."

"කවුද? කවුද? ඒ" රමණ වෙව්ලන, තැනි ගැන්වුණ ස්වරයකින් විමසුවා.

"ඒ තමයි නොපේ මාරයා" කියපු පයසුමන මෙතෙක් ගංගාගෙන හිටපු රිස්තෝලයක් රමණ දිසාවට එල්ල කළා.

"එකෙක් කැ ගහන්ගේ නැ. කැ ගැහුවොත් තියනවා හිඳ කුඩු වෙන්න. අත් උස්කරලො."

"හිනාවේ හිසකරු බව එන්න එන්නම වැඩි වුණා. ඒ දෙන්නාම හොඳටම බය වෙලා අත් ඉස්සුවා."

"අනෙක් පැත්තට හැරියල්ලා."

"අනෙක් පැත්තට හැරෙන කොට ඩුයිවරගේ ඔළුවට යකඩ කඳකින් දුන්නා වගේ පාරක් එල්ල වුණා, ඩුයිවරට මතක එව්වරයි."

"සාමාන්‍යයෙන් මැතිවරණ කටයුතු වලට කොහේ ගියත් රැ හත අට වෙනකොට හෙදර එන එක රමණගේ පුරුද්දක්. ඒත් එදා රැ හතට වනතුරුත් රමණ හෙදර ආපු තැනි තිසා සුරනිමිල ලේකම් පීඨපාසයේ හෙදර ගිහිත් තියෙනවා ඒ ගැන විපරම් කරන්න. ගැන්දෑවේ පහට විතර තරුණ යමිති ආඩාවක් පිටින්න කරන්න

මිත්‍රලකැවිය ගම්මානයට රමනා ගිය බවත්, ඒ අය කතා කළ හැටියට මෙතරම් ප්‍රමාද වීමට කිසිම හේතුවක් නැති බවත් පිහළාස කියලා තියෙනවා. ඒ වගේම මැතිවරණ ප්‍රවණතා ක්‍රියා බහුලව සිදුවලා තිබුණ නිසා සුරනිමල වහාම ඒ බව පොලීසියට දැනුම් දුන්නා."

"පොලීසියත්, සුරනිමලත්, තත්දන ඇතුළු එයාගේ හිතමිතුරන් කිහිප දෙනෙකුත් ඒ වෙලාවෙම මිත්‍රලකැවිය ගම්මානය බලා පිටත් වුණා."

"පාර අසින් තවත්තලා තිබුණ රමනාගේ වාහනේ ලෙ ඒ ආපු අය වාහන පෙළියට නැවැත්තුවා. වාහනේ ඇතුළේ කවුරුවත් නැ. කලබලයක් වුණ බව පේන්න ලකුණක් වත් නැ. ඒ අවට විකක් ගොළුසී කලාව පස්සේ ඒ අය හිතුවා ඒ ලෙ තිබුණ අඩි පාර දිගේ තමයි ඒ ගොල්ල යන්න ඇත්තේ කියලා. ඒ අඩිපාර දිගේ ටික දුරක් යනකොට ඒ අයට කෙළිරිළි හඩක් ඇහුණා."

"ඒ වෙනකොට ක්‍රිඩවර්ට කිහිප ඇවිත් පැයක් හමාරක් විතර ගිහිත්. වොට් එලියි, හුළු අතු එලියි දැක්කාම ඒ අය හොඟනවා ඇත්තේ තමන්ට බව ක්‍රිඩවර්ට තේරුණා. ඒ අඩි පාරේ ඉදන් අඩි දහයක් විතර බැඳ්දට වෙන්ත ගහක ගැටගහලා හිරිස ක්‍රිඩවර තමයි ඒ කෙළිරිළි හඩ නඟලා තියෙන්නේ. ඒ අය වහාම ගිහිත් අතපය හා කට බැඳලා තිබුණ බැමි කපාදාලා ක්‍රිඩවර්ට මුදා ගත්තා. ක්‍රිඩවර එයා දන්න හැටියට වෙමිම දේ කෙටියෙන් කීවාම ඒ ගොල්ල තව දුරටත් රමනා සෙවීමේ කාර්යයේ නිගුතු වුණා."

"සොහොන්පිටිය මැදින් ඒ ගම්මානෙට යන්න පිනාඩි වස්සක් විතර ගිහිත් තියෙනවා. එදා ඒ ගමේ තරුණ ශමිතිශක් විවෘත කරන උත්සවයක් තිබිලා නැ. පසුගිය කියලා තරුණයෙක්වත්, ඒ වගේ හැඩ රැව් තියෙන තරුණයෙක්වත් ඒ ගමේ නැ. ගමේ තරුණ පිරිසකුත් රමනා හොඟන්න උදව් කරන්න ඇවිත් තියෙනවා. පසුවදාව එලිය වැට්ගෙන එනකොට තමයි ඒ තරුණ පිරිසට සොහොන් පොලව කොදුරු වනාන්තරයේ ගහක එල්ලලා මරලා තිබුණ රමනාගේ සිරුර හොඳාගන්න පුළුවන් වුනේ. ගම්මුත්තේ උදව්වත් ඇතිව පොලීසිය මිනිස බීමට අරගෙන තියෙනවා. එයාගේ සිරුරේ කැපුම්, සිරිම් තුවාල රාශියක් තිබුණා. කර හරහා දමලා තිබුණ ලනුවකින් එල්ලා තිබුණ කාඩ්බෝඩ් කැල්ලක රතු පාටින් "රත්දෙණියල වනාන්තර" කියලා ලියලා තිබුණා. ඒ කාඩ්බෝඩ් එකෙන් සැහෙන්න ලේ තිබුණා."

"සුරනිමලගේ පවුලේ අය මේ මරණය පිළිබඳව කැක කලේ එවකට විරුද්ධ පක්ෂයට වැඩ කළ පිරිසක්. මේක දේශපාලන හේතු මත කළ පළිගැනීමක් විද්වත් කැක කරලා පොලීසියත් කීප දෙනෙක්ව

අත් අඩංගුවට ගත්තා. ඒත් එයාලට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්න ප්‍රමාණවත් ආක්ෂි නොතිබුණ නිසා ඒ අයව තිදහස් කරලා සවිත්ත පොලීසියට හිඳුම් වුණා."

"ජයසුමිතගේ හැඩරුව තිබුණ තරුණයෙක් එදා දහවල් අර අඩිතාර තිබුණ ගරිගෙන් තමුන්ගේ බස් එකට ගොඩ වුණ බවත්, ඔහු බුන්තලට විකට් එකක් ගත් බවත් ඒ පාරේ වැඩ කරන බස් එකක කොන්දොස්තර කෙනෙක් පොලීසියට ඇවිත් කිව්වා. එදා ඒ බසයෙත් ගිය කීප දෙනෙක්ම ඊට පස්සේ පොලීසියට ඇවිත් එයාගේ විස්තර කියලා තියෙනවා. එයා ඇදගෙන හිටිය සරංගේ පාව විතරක් නොවෙයි දමාගෙන හිටිය යෙරෙප්පු දෙක ගැන විස්තර පවා පොලීසියට ලැබුනාම, එතනින් බසයට ගොඩවෙලා තියෙන්නේ ජයසුමිත කියන පුද්ගලයාම බව පොලීසියට ඒත්තු ගියා. ඊට පස්සේ පොලීසිය ඒ අවට වතරොඳු පරික්ෂාවට ලක් කළා."

"වතරොඳු ඇතුළේ වැළි තලාවක තිබුණ පොඩ්වෙලා ගිය පළුරක් පොලීසිය විසින් හොයා ගත්තා. එතැන මෝටර් සයිකලයක රෝද සලකුණු හා සපත්තු අඩියක් සවිසන් වෙලා තිබුණා. ජයසුමිත මෝටර් සයිකලයකින් ඇවිත්, එම ස්ථානයේ එය සඟවා තබා පස්සේ මිනි මැරෑම සිදුකර, එහි නැගි පලාගිය බව පොලීසියට ඒත්තු ගියා."

"ඊට දින කිහිපයකට ඉක්මනටම මෝටර් සයිකලයකින් පැමිණි පුද්ගලයෙකු තමන් කතරගම පුද්ගලයෙක් මුදලාලි කෙනෙකු බව පවසා ගොවි මහත්වරු කිහිප දෙනෙක් එක්ක කතා බහ කර ගොස් තියෙනවා. ඒ මුදලාලි සැහි කී පුද්ගලයාගේ හැඩරුව ජයසුමිතගේ හැඩරුව හා සමාන වීම නිසා ඒ මිනිමැරෑම ගොදුන් සැලසුම් කර කරන ලද්දක් බව පෙනී ගියා."

"රත්දෙණිගල වනාන්ත" යනුවෙන් සඳහන් වූ පුවරුව නිකා රත්දෙණිගල පුද්ගලයෙක් ඔවුන් හා කරන කාරයෙක් ඇත් දැයි පොලීසිය සුරකිමලයෙන් ප්‍රශ්න කළා.

"රත්දෙණිගල කියන්නේ මගේ ගම. මගේ ගමේ කිසි කෙනෙක් මේ වගේ වැඩක් අපට කරන්නේ නැ" සුරකිමලය හත්දහස් කියලා තියෙනවා."

"ඊලිගට මේ මරණය ගැන වැදගත්ම ආක්ෂිකක් ලැබිලා තියෙන්නේ කතරගම රෝහණපුත්‍ර හෝටලයේ සේවක පීරිසකගෙන්. ඒ ගොල්ලන්ගේ සාක්ෂි වල හැට්ට මාරතු මාගේ දෙවෙනිදා නිමල් වීරසිංහ කියලා මෝටර් සයිකලයකින් පැමිණි පුද්ගලයෙකු සමාන දෙකකට කාමරයක් වෙන් කරගත්තාලු. ඒ නිමල්ගේ හැඩරුව ජයසුමිතගේ හැඩරුවට ප්‍රශ්න දුරට සමානලු. වෙනසකට තිබිලා තියෙන්නේ කොණ්ඩේ තමයි.

ජයසූරියගේ කොණ්ඩිය බුද්ධියක් වගේ. ඒත් නිමල්ව තිබ්ලා තියෙන්නේ ආම් කවි එක. එයා හෝටලයේ සේවකයින් එක්ක වැඩිය කතාවල කරලා නෑ. ඊට තිදාගන්න විතරලු හෝටලයට ඇවිත් තියෙන්නේ. දවල් දවස කොගේ ගත කළාද කියලා ඒ කවුරුවත් දන්නේ නෑ. ඊළඟ තනි අවට විතර හෝටලෙන් පිටවෙලා ගත නිමල් ඊ අව තවල වගේ වෙනකොට ආපහු එනවලු. මාරතු තව වෙනිදා, ඒ කියන්නේ රමණගේ මරණය සිදු වුණ දවසේ, ඊ අවට විතර කලබලෙන් වගේ ආපු නිමල් ඇයුම් බැග් එකක් අරගෙන හෝටලේ ඔලන් ගෙවලා දාලා පිටවෙලා ගියාලු."

"පොලීසිය වහාම ක්‍රියාත්මක වෙලා එයා නැවතිලා හිටපු කාමරෙන් ඇහිලී සලකුණු ලබාගෙන තියෙනවා. ඒ ඇහිලී සලකුණු අතර රමණගේ වාගෙන් සටහන් වෙලා තිබුණ ඇහිලී සලකුණක් සමාන වීම නිසා මිනීමැරුවාගේ ඇහිලී සලකුණු පොලීසියට ලබාගන්න පුළුවන් වුණා."

"ඉන් එහාට පොලීස් පරීක්ෂණ ගෙනයාමට පාරම් සත්තු ලැබුණේ නැති නිසා ඒ මිනීමැරුම් කොටසකුත් මිනීමැරුම් ගොන්නට එකතු වුණා."

"පැට්ටික් මොකද මේ මිනීමැරුම ගැන හිතන්නේ?"

"මට හිතෙන පිළිඟට පොලීසිය මිනීමැරුවා ඕනෑම ගිහිත් තියෙනවා. ඒත් අවසාන මොහොතේදී පොඩ්ඩක් උදාසීන වුණ බවක් පෙනෙන්න තියෙනවා. තව විකක් මතක්සි වුණානම් මිනීමැරුවා අල්ලගන්න තිබුණා."

"ඒ කියන්නේ කොතනදීද පොලීසියේ උදාසීන බව පෙනෙන්නේ?"

"දැන් බලන්න. මිනීමැරුවා ඇවිත් තියෙන්නේ මෝටර් සයිකලයක. පොඩ්ඩක් උනන්දු වුණා නම් ඒකේ නොමිමරය හොඳා ගන්න තිබුණා. ඊට පස්සේ අයිතිකාරයට හොඳා ගන්නා නම් මොකක් හරි හොඳුවාවක් ලබා ගන්න තිබුණා."

"ඇත්තවිම පොලීසියට මෝටර් සයිකලයේ අංකය හොඳා ගන්න හැකියාව ලැබුණා. හෝටලයේ හිටි සේවකයකුට ඒක මතක හිටලා තියෙනවා. ඒක ඊට අවුරුදු හතරකට විතර ඉස්සරවෙලා ඇත්තිකිත්ටි එකකින් විනාශ වුණ මෝටර් සයිකලයක අංකයක්. ඉතිං ඒ තියයි මං ඒ වික කිව්වේ නැත්තේ?"

"ඒ ඇත්තිකිත්ටි එක වෙනකොට කවුද ඒකේ අයිතිකාරයා?"

"ඉන්න මං. බලලා කියන්නම්" කිවු ජයන්ත ඊට අදාල ලිපිගොනුව පරීක්ෂා කළේ ය.

"ඒකේ අයිතිකාරයා රේමන්ඩ් උනාන්දු කියලා කෙනෙක්. එයා

දිගඟලාවේ හමුදා කඳවුරේ ගේවය කරනු හොඳදායුවක්. එයාගේ ගම මොරටුව. නිවාඩුවකට ගෙදර යනකොට රත්නපුරේදී ඇක්කිබන්ට එකක් වෙලා එයා මැරිලා තිබෙන්නේ.”

“ඇයි පැට්ටිත් ඒක හොඳ හොඳුවාවක්ද?” පැට්ටිත්ගේ මුහුණෙහි අමුතු ඉරිගව්වක් දුටු හැරි ඇතුළුවිය.

“මේගෙමයි අංකල්. අපි හොයන එකම මිනීමැරුම් මේක නොවෙයිනේ. සමහරවිට අනෙක් මිනීමැරුම් වලදීත් කොතනකට හරි මික සම්බන්ධ වෙන්න පුළුවන්. දැන් බලන්න. මිනීමැරුවා තොර නොමිමර තහවුරක් මෝටර් සයිකලයට දමාගෙන ගියා. සමහරවිට ඒක එයාගේ හිතට ආපු නොමිමරයක් වෙන්නත් පුළුවන්. එහෙම නැත්නම් එයාට මහක හිටිය නොමිමරයක් වෙන්න පුළුවන්. මහක හිටිය නොමිමරයක් නම් යාළුවෙක්ගේ මෝටර් සයිකලයක නොමිමරයක්. ගමේදී නිතර දැකපු නොමිමරයක් වෙන්න පුළුවන්.”

“එතකොට අපට ඒකෙන් ගන්න පුළුවන් හොඳුවාව මොකක්ද?”

“මං කියන්නේ අංකල් හරිගව්ම හරි යන එකක් නොවෙයි. ඒකක් සැක කරන්න පුළුවන් දෙයක්. එක්කෝ මිනීමැරුවා දිගඟලාව පුද්ගලයෙක් හරි මොරටුවේ හරි කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්. සමහර විට හමුදාවේ සෙබලෙක් වෙන්නත් පුළුවන්.”

“එතකොට මරන්න හේතුව?”

“මිනීමෙත් තව කෙනෙකුට මරන්නේ විනෝදට, ආයාචනා නොවෙයි. රමනාගේ සිරුරේ තිබුණ කැපීම, හිරිමි තුවාල නිසා එයා දරුණු වද දීමකට යටත් වුණ බව අනුමාන කරන්න පුළුවන්. මේ විදියට වද දීමට කෙනෙක්ම මරන්නේ නම් පළිගැනීමකට වෙන්න ඕනේ. හුඟක් වෙලාවට පළිගැනීමට හේතුව තමන්ට කළ කරදරයක් අතවරයක් නිසා වෙන්න පුළුවන්. එහෙම නැත්නම් තමන්ගේ දෙමාපියන්ට, සහෝදරයෙක්ට, සහෝදරියක්ට, කීට්ටුම නැදැයෙක්ට, බිරිඳට ඒග හිතවතෙකුට කරනු අසාධාරණයකට කරන පළිගැනීමක් වෙන්නත් පුළුවන්. මේක රමනා කළ දේකට කරනු පළිගැනීමක් වෙන්න ඕනේ. ඉතින් රමනාගේ අතීතය පොඩ්ඩක් විපරම් කරලා බැලුවානම්, එයා අතින් වරදක් වුණ කෙනෙක් හොයා ගන්න පුළුවන් වුණා නම් ඒ පැත්තට සැකය යොමු කරලා, මිනීමැරුවා ගැන හොඳුවාවක් දැන ගන්න තිබුණා.”

“එතකොට බෝඩි එක?”

“ඔව්. ඒක හොඳ මතකුවක්. ඒක මං හිතන්නේ අතහැර ඇඟවීමක්. මිනීමැරුවට පෙන්වන්න ගින කම තිබුණා ඇයි එයා රමනාව මැරූයේ

කියලා. අපට, පොලීසියට ඒක නොකෙරුණත් රමනගේ පවුල්වල අපට ඒක හේරුම් යවන්න තමයි මිනීමැරුවා ඒක කරන්න ඇත්තේ. එතකොට පවුලේ අනෙක් අය කැලඹෙනවා. එහෙම නැත්නම් ඒක පොලීසිය නොමග යවන්න, "රත්නදීපිකා වලව්ව" හා සම්බන්ධ සිද්ධිය දන්න කෙනෙක් කරපු දෙයක් වෙන්නත් පුළුවන්."

"මේ පරීක්ෂණයේ පැවරික් දකින තව අඩුපාඩු මොනවා හරි තියෙනවද?"

"මේක පළිගැනීමකට කරපු අපරාධයක් බව පෙනෙන්න තියෙන නිසා රමනාගෙන් හරි ඒ පවුලේ අයකුගෙන් හරි අකටගුත්තක් වුණ කෙනෙක් ඉන්නවද කියලා හොයලා බලන්න තිබුණා. ඒ අනුව සම්හරවිට මේ මිනීමැරුවට හේතු සාධක වූ කරුණු හොයා ගන්න තිබුණා. ඒක මිනීමැරුවා වෙත පොලීසියේ ඇස් ගොමුකරවන්නක් වෙන්න තිබුණා. හැබැයි එහෙම කපේ සාර්ථක ප්‍රතිපලයක් නොලැබෙන්න ඉඩ තිබුණා. ඒත් අපි ගන්න පුළුවන් හැම උත්සාහයක්ම ගන්න හීගේ."

"මම හිතනවා මේ පරීක්ෂණ වලට පැවරික් සහභාගී, කරගත්තු එක මං ලබපු ප්‍රයත්නයක් කියලා. ඔයා මේ මිනීමැරුම් විග්‍රහ කරපු ආකාරයට අපට මාසයක් ගන්න ඉස්සර වෙලා මේ මිනීමැරුවා කවුද කියලා දැන ගන්න පුළුවන් වෙයි. පසන්න අපි එහෙතම රිසිග එකට ගමු?"

...

"සුරේන්ද්‍ර වාසලමුදලි කියන්නේ ඒ පවුලේ තුන්වෙනියා. එයාගේ මරණය සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ 1980 අප්‍රියිල් 09. මේ වෙනකොට සුරේන්ද්‍ර "වාසල ගෘහස්ථ" කියලා වනපාර රාශියක් කරගෙන ගිහින් තියෙනවා. ප්‍රධාන වශයෙන් රෙදිපිළි නිෂ්පාදනය කරන කර්මාන්ත ශාලා රාශියක් එයාලට හිමිවෙලා තියෙනවා. ඒ අංශය භාරව කටයුතු කළේ නන්දන. එහින් එක කර්මාන්ත ශාලාවක පාලනය නන්දන සුරේන්ද්‍රට දිලා තියෙනවා."

"සුරේන්ද්‍රට භාරව තිබුණ කර්මාන්ත ශාලාව පිළියන්දල ප්‍රදේශයේ තිබුණ එකක්. ඒ කර්මාන්ත ශාලාවට වැඩට ආපු නිර්මලී නම් ලක්ෂ්මි තරුණියකට සුරේන්ද්‍රගේ දින ගියා. ඒ දිනයේ දෙමව්පියන්ට මතුළේ කපුවකුගේ මාර්ගයෙන් සුරේන්ද්‍ර මංගල ගෝපනාව කළා. ඒකට ඒ දෙමව්පියන් එක පැයකම කැමති වෙලා තියෙන්නේ සුරේන්ද්‍රගේ වත් පොහොසත් කමත්, නිහතමානී කමත් නිසයි."

"ඒත් ඒ ගැණු මේයා ඒකට කැමති වෙලා නැ. ඒ සුරේන්ද්‍රගේ තිබුණ අඩුපාඩුවක් නිසා නොවෙයි. ඒ වෙනකොට එයාගේ හිත අතින්

කියන ගමේ වෙත තරුණයෙකු වෙත ඇදීලා ගිහිත් තිබුණ නිසයි. ඒත් අවසානයේදී ඒ තරුණියට දෙමව්පියන්ගේ තීරණයට අවනත වෙන්න සිද්ධ වුණා."

"විවාහය යෙදීලා තිබුණේ 1980 ජූලි මාසේ පස්වෙනිදාට. ඊට සති තුනකට විතර කලින් ඒ ගැහැනු පිරිමියාගේ දෙමව්පියන්ට ලිපියක් ලැබුණා. ඒකත් මේ ලිපියොනුවේ තියෙනවා. ඒ ලිපියේ සඳහන් වෙලා තිබුණේ සුරේන්ද්‍ර වාසලමුදලියගේ සොහොයුරන් විසින් කරන ලද ධාරාරාධී ක්‍රියාවක් නිසා ඒ පවුලේ ගැමිදෙනාම "රන්දෙණියලු වනාසුරා" නම් යුක්තිය පසිඳලන පුද්ගලයෙකුගේ පළිගැනීමකට ලක් වී තිබෙන බවයි. ඔබගේ දුවණිය කණවාන්දුම් සමුසක් වනවා දැකීමට අකමැති නම් ඔය විවාහය නොකර සිටින්න කියන එක තමයි ඒ ලිපියේ තිබුණේ."

"ඒ ලිපිය ගැන ඒ දෙමව්පියන් කිසිම නැකීමක් කරලා නෑ. ඒ ගොල්ල හිතලා තියෙන්නේ මේක, ඒ ගැහැනු පිරිමියාගේ පරණ පෙම්වතා වන අනිල්ගේ ප්‍රයෝගයක් හැටියටයි."

"විවාහ උත්සවය කොඳිම් කළොවෙන් හෝටලයේ බොහෝම පයට පැවැත්තුනා. පවුල්වල සොබා, මිත්‍රාදීන් බොහෝමයක් ඒකට සහභාගි වුණා. ඉන් පස්සේ කව් යුවල මධු සමය ගත කරන මාතර වෙරළබඩ හෝටලයට ගියා."

"එදා හවස, කව් යුවල මුහුදු වෙරළේ මද වෙලාවක් ගත කරලා නැවත හෝටලයට පැමිණියා. ඒ දෙන්නා බොහෝම සතුටින් ප්‍රබෝධයෙන් හිටි බවට හෝටලයේ සේවක පිරිස ආකෘති දරනවා. රාත්‍රී අටට විතර ආහාර ගස්සට පස්සේ ඒ දෙන්නා ඒ ගොල්ලන්ගේ කාමරයට ගියා. ඒ ගිහිත් යුළු මොහොතකට පස්සේ සුරේන්ද්‍ර හෝටලේ කළමනාකරුවා දුරකතනයෙන් අමතලා තියෙනවා."

"කවුද අපේ කාමරේට අල්ලපු කාමරේ ඉන්න ගැහැනු. ඒ ගැහැනුට පිස්තු ඇදීලාද කොහේද මර විකාරෙන් හිනාවෙනවා" සුරේන්ද්‍ර පැමිණිල්ලක් කළා.

"සුරේන්ද්‍ර මහත්තයා, මහත්තයා ඉන්න කාමරේ දෙපැත්තෙන් තිගෙන කාමරවල කිසිම කෙනෙක් නෑ. ඒත් ඉන් එහා පැත්තේ කාමරේ නම් මහත්මයාගේ ඉන්නවා. කෝකටත් මං දැන්ම සේවකයෙක්වී යවලා ඒ හිනා ගසි ගැන හොඳලා බලන්නමි."

"සේවකයින් දෙදෙනෙක් ඒ දෙපැත්තේම කාමර පරීක්ෂා කර බැලුවා. ඒ කාමර දෙකෙහිම දොරවල් අගුලලා තිබුණ බවත්, තමන් විසින් ඒ කාමරවලට ඇතුළු වී පරීක්ෂා කරන ලද බවත්, සැක

කිරීමට කිසිම දෙයක් නැති බවත් සිවුත් පැවසුවා."

"ඊට පස්සේ තමන්ට නුවරට කොල් එකක් ගත යුතු බව සුරේන්ද්‍ර කියා තියෙනවා. ඒ වෙලාවේ සුරේන්ද්‍ර කතා කරලා තියෙන්නේ සුරනිමලට. හිතට ලොකු බයක් ඇති ඒ තියෙන බැවින් ගැහි තම තමන් නැවතී සිටින හෝටලයට පැමිණෙන්න කියලා එයා සුරනිමලට කිව්වා. සුරනිමල ඒ වෙලාවේම හත්දහත් එකතු කරගෙන මාතර බලා පිටත් වෙලා තියෙනවා. ඒ ගොල්ල හෝටලේට එනකොට පාන්දර දෙකට විතර ඇතිල. එතකොට තම යුවලේට හොඳටම හින්දු ගිහිත්. ඉන් පස්සේ සුරේන්ද්‍ර මහත්මයා තමන්ට කතා නොකළ බව කලමනාකරු කියා තියෙනවා. ඉතින් ඒ දෙන්නන්, තමන්ගේ ගහෝදුරයට කරදර නොකර දෙපය පිඩුණ කාමර දෙකේ නවාතැන් ගත්තා."

"තමුත් සුරනිමලලා එන්න ඉස්සර වෙලා, සුරේන්ද්‍ර හිටපු කාමරේ ලොකු කලබලයක් වෙලා, හිරි ගැටියෙම කාමරේ විදුලි පහන් දැල් වුනා. කලපාට රෙද්දකින් මුහුණ වසාගත් විනිසෙක් ඒ දෙන්නට විස්තෝලයක් එල්ල කරගෙන ඉන්නවා. ඒ දෙන්නට හින් දාඩිය දාන්න ගත්තා."

"කෑ ගැහුවොත් ඔළු කුටු වෙන්න වෙඩි තියනවා" දාමරකයා තර්ජනය කළා.

"ඇත් දෙක ගාම සිඩුණ සිදුරු දෙකත්, කට ගාම පිඩුණ සිදුරත් ඇරැනාම එයාගේ මුළු ශරීරයම කළු පාට රෙදි වලින් වැහිලා."

"ඒ දෙන්නට ඇදෙන් බැහැලා, ජීනිහට පිටුපාලා ඉන්න කිව්වලු. ඒ එක්කම නිර්මලීගේ හිතට වැළුණ තදබල පහරක් නිසා එයා හිඟින නැතිව ඇදට වැටුනලු. එයා අවදි වෙනකොට එයාගේ අතපය ඇදට තද කරලා බැඳලා තියෙන බව තේරුණා. ඒ විතරක් නොවෙයි කටත් බැඳලා, හෙළවෙන්නවත්, කෑ ගහන්නවත් විදිහක් නැ. සුරේන්ද්‍රට මොනවා වුණාද කියලා එයා කල්පනා කරන්න වුණා. වරින් ගොඩින් එලිය වැට්ගෙන එන කොට තමයි එයාට පෙනුනේ සුරේන්ද්‍ර කාමරේ නැති විස්තිය."

"ලිප් අට වෙනකලත් තම යුවලේ කාමරේත් එලියට ආපු නැති නිසා සුරනිමලයි හත්දහයි කාමරේට දුර කතන ඇමිතුම් තුන ගතරක්ම දන්නා. ඊත් ඒ එකකටවත් ලිත්තර දෙන්න කෙනෙක් ආව නැති නිසා ඒ ගොල්ල හෝටලයේ කලමනාකරුත් එක්ක ඇවිත් දොරට තට්ටු කරලා තියෙනවා. කටුරුවත් දොර ඇරින්න ඇවිත් නැ. කලමනාකරු අතිරේක ශතරේන් දොර ඇරියා. ඒ ගොල්ල කාමරේට ඇතුළු වුණා."

“මහමාළිගේ අතපස බැඳලා ඇඳ උඩ. සුරේන්ද්‍ර පේත්ත නැ. තන්දන නිර්මලීගේ බැමි ලිහන අතර සුරේන්ද්‍ර නාන කාමරයට ගියා. එයා නගපු විලාසය නිසා හෝටලයේ සේවකයෝ වහාම එතනට දුවගෙන ගියා. නාන කාමරේ සුරේන්ද්‍රව එල්ලලා මරලා තිබුණා. ඇගෙ කිසිම තුවාලයක් නැ. ඒත් “රන්දෙණිගල වනාන්තර” කිහිප බෝඩි එක එකාගෙ බෙල්ලෙන් එල්ලලා තිබුණා.”

“පොලීසියෙන් ඇවිත් පරීක්ෂණයක් පැවැත්තුවා. ඒ වග කාමරයේ හිටිය සිහසු මහත්මයා පැදුරටත් නොකියා පිටවෙලා ගියා.”

“කළින්දා ගවස එයා ඔළුව කැක්කුමයි කියලා රැ. කැමි කාමරේටම ගෙන්න ගෙන තියෙනවා. පත්තේ සේවකයෙකුට කියලා පැනගොස් දෙකකුත් ගෙන්න ගෙන කිසිම හේතුවක් නිසාවත් එයාට කරදර කරන්න එපා, මගේ ඔළුව හොඳටම ඊදෙනවා, ලොත් කෝල් එකක් ආවත් දෙන්න එපා කියලා හමයි ඕනිසා තිත්දට ගිහිත් තියෙන්නේ. ඒ හැන්දැවේ හතට පිහර.”

“එයාට බොත්ත ගෙනාපු පැනගොස් පෙනි දෙක මේකය උඩ තිබුණා. වතුර විදුරුවෙන් බාහරක් පිහර හමයි එයා බිලා තියෙන්නේ.”

“ඒ වතුර විදුරුවෙන්, කාමරේ තැන් කිහිපයකත් තිබුණ ඇඟිලි සලකුණු, සුරේන්ද්‍ර හිටිය කාමරයේත්, නාන කාමරයේත් තැන් කිහිපයකම තිබුණ නිසා මිනීමරුවා ඒ කාමරයේ හිටිය පැනැස්තාම් බව පොලීසියට ඒත්තු ගියා. ඒ අනුව පොලීසිය හේමන්ත පෙරේරා කියන එම පුද්ගලයා පිළිබඳව සොයන්නට වුණා.”

“එදා රාත්‍රියේ දහයට එකොළහට පමණ හොඳින් ඇඳ පැලඳ ගත්තු, උස මහත්මයෙක් වැල්ලේ ඇවිදගෙන යනවා දැකපු කීප දෙනෙක්ම ඉඳලා තියෙනවා. ඒත් ඒක වැල්ලේ අයට නොපුරුදු දර්ශනයක් නොවෙයි. ඒ නිසා කවුරුත් ඒක ගණං අරගෙන නැ.”

“එදා රැ. වෙරළාකන්නයේ පදිංචි වෙලා හිටිය ක්‍රිතෝද රට රියදුරකු විසින් මාතර රූවත් මහල් හෝටලයට රැගෙන ගිය පුද්ගලයා හා හේමන්ත පෙරේරා අතර තිබුණ සමානකම් බොහොමයක්ම වූ නිසා රහස් පරීක්ෂකවරයෙකු රූවත් මහල් හෝටලය වෙත ගියා.”

“හේමන්ත පෙරේරා රූවත් මහල් හෝටලයට තවතින්න ඇවිත් තියෙන්නේ ඊට දවස් පහකට කලින්. හෝටලයේ සේවකයෙකු කාමරය දීමට පෙර ජාතික කැපුණුම් පත පරීක්ෂා කරලා තියෙනවා. ඒකේ තිබුණ පින්තූරයයි හේමන්තගේ පෙනුමයි හුණක් දුරට වෙනස් නිසා සේවකයා සැකෙන් වගේ එයා දිහා බලනකොට “ඕක මං අවුරුදු දහයකට විතර ඉස්සර ගත්තු එකක් හලෝ” කියලා හේමන්ත කිව්වල.”

"මිනීමැරුම වෙන්න දවස් දෙකකට උඩදී රුවන් මහල් හෝටලයේ කලමනාකරු හමුවෙලා පත්මන්න මෙහෙම කියලා තියෙනවා."

"මං කාලුවත් හම්බ වෙන්න ගනවා. අදම එන්න වෙන එකක් නෑ. ඒත් මගේ කාමරේ එහෙම තියන්න. මගේ බිටුත් කාමරේ තියෙනවා. මං ඒ දවස් වලටත් එක්ක කාමරේට ගෙවන්නම්. මගේ මෝටර් සයිකලෙන් බලාගන්න."

"එහෙම කියලා රුවන් මහල් හෝටලයෙන් පිටවෙලා ගිය හේමන්ත, ත්‍රිරෝද රථයකින් නැවත ඇවිත් තියෙන්නේ ඔහු මිනීමැරුම වුණ දා මග රාත්‍රියේ. ඒ ආපු ගමන්ම හෝටලයේ බිල ගෙවලා දාලා, මෝටර් සයිකලෙන් පිටත්ව ගිහින් තියෙනවා."

"රථවාහන ලියාපදිංචි කිරීමේ කාර්යාලයෙන් කරන ලද විමසීමකදී, එම මෝටර් සයිකලය පයත්ත ද සිල්වා නම් යුධ හමුදා නිලධාරියකුට අයත් එකක් බවත්, ඔහු හෝමාගම හමුදා කඳවුරෙහි සේවය කරන අයකු බවත් සොයා ගෙන තිබෙනවා."

"පයත්ත ද සිල්වා හමු වූ විට, තමන් එම මෝටර් සයිකලය පොද්ගලික ප්‍රයෝජනය සඳහා පාවිච්චි කරන බවත්, මතක ඇති කාලයක කොළඹින් පිට එයින් ගමන් නොගත් බවත් ඔහු කියා තිබෙනවා. එය සත්‍යයක් බව පොලීසිය විසින් කරන ලද සොයා බැලීම් වලින් හෙළි වී තිබෙනවා. හැඩ රුව අතින් බැලුවාමත් පයත්ත ද සිල්වා හා හේමන්ත පෙරේරා යනු දෙදෙනෙකුත් බවත් පොලීසිය සටහන් කරලා තියෙනවා."

"පුද්ගලයින් ලියා පදිංචි කිරීමේ කාර්යාලයෙන් විමසා බැලූ විට හේමන්ත පෙරේරා යුධ හමුදා නිලධාරියකු බවත්, මීට දෙවසරකට පමණ ඉහතදී උතුරේ හමුදා මෙහෙයුමකදී ජීවිතක්ෂයට පත්ව ඇති බවත් දැන ගන්නට ලැබී තියෙනවා."

"හේමන්ත පෙරේරා ගසී සැක කර පුද්ගලයාගෙන් ලබා ගත් ඇතිළි සලකුණත්, මීට පෙර රමණ ආභතය කළ පරපුරකගෙන් ලබා ගත් ඇතිළි සලකුණත් සමාන වීම නිසාත්, "රත්නදාසයා වනාන්තරය" නමින් ලියා ඇති අතුරු පරීක්ෂණයට භාජනය කළ විට ඒ අතුරු වල බොහෝ සමානකම් තිබුණ නිසාත් මිනීමැරුම් දෙකම එකම පුද්ගලයකු විසින් කරන ලද ඒවා බවට පොලීසියට හොඳවම පැහැදිලි වුණා."

"නිර්මලීයෙන් දෙමාපියන්ට එවා තිබූ ලිපියෙහි අතුරු, තමන්ගේ පැරණි පෙම්වතා වූ අනිල්ගේ අත් අතුරු වලට සමාන බැව් නිර්මලී කියා තිබූ බැවින් ඔහුගෙන් පොලීසිය ප්‍රශ්න කළා. සුරෙන්ද්‍රගේ පවුලේ අය භාජනයට ලක් වූ පිරිසක් බව ඔහු දැන ගත්තේ කෙසේද යන ප්‍රශ්නය උඩ කමිහි භූගත්ම ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න කරලා තියෙන්නේ. අනිල්

ඒ පුණ්‍යය මග හරින්න උත්සාහ කළත් අවසානයේදී ඔහු හමු වීමට පැමිණි අහිරන්ගේ පුද්ගලයෙකු ගැන ඔහුට කියන්න සිද්ධ වුණා."

"ඔහු කී හැටියට නිර්මලී හා සුරේන්ද්‍රගේ විවාහයට මගකට පමණ පෙර හොඳ උස මහත පුද්ගලයෙකු ඔහු හමු වීමට පැමිණ තිබෙනවා."

"නිර්මලී හරි පවුක්තු වැඩේ හේද කළේ?" ඔහු කිව්වාලු.

"ඔහේ කොහොමද නිර්මලී ගැන දන්නේ?"

"මං නිර්මලී ගැන නම් වැඩිය දන්නේ නැ. ඒත් සුරේන්ද්‍රගේ පවුලේ අය ගැන නම් හොඳට දන්නවා. මට කතාහවු අත්තිමිටි නිර්මලීට අල්ලපු අත්තයි පගහපු අත්තයි දෙකම නැති වෙත එක ගැන."

"මොකක්ද ඒ කතාවේ හේරුම?"

"ඔය සුරේන්ද්‍රගේ පවුලේ අය වලව්වක කුමාරිනාම් කෙනෙක් පැහැරගෙන ගිහිත් දූෂණය කරලා මරලා දාලා තියෙනවා. ඒ කුමාරිනාම් ගකෙක් වෙලා ඉපදිලා ඒ පවුලේ ගැම කෙනෙක්ගෙන්ම පළිගන්නවලු. දැනටමත් ඒ අවතාරේ එක්කෙනෙක්ට වලපල්ලට යවලයි තියෙන්නේ. කොයි වෙලේ හරි අනෙක් අයටත් ඒ දර්ශන නමයි වෙන්නේ."

"එහෙම කියලා ඒ මනුෂ්‍යයා ගියාලු. ඒත් ඊට පසුවෙනිදාත් අනිල් අර පුද්ගලයා බස් නැවතුම් පලු ජීග ඉන්නවා දැකලා තියෙනවා. අනිල් එයාගෙන් පරණ විස්තර දැන ගෙන තමයි අර ලියුම නිර්මලීගේ දෙමව්පියන්ට ලියලා එවලා තියෙන්නේ. අනිල් කියපු විදිහට ඒ මනුෂ්‍යයා දවස් කීපයක්ම නිර්මලීගේ ගෙවල් පැත්තෙන් කැරකිලා තියෙනවා. ඒ මනුෂ්‍යයා හැඩ රූට අතින් බලපුළාම හේමන්ත පෙරේරාට වඩා වෙනස්. ඔහුගේ මුහුණේ හිරිම කැලැල් කිහිපයක් තිබුණ වචන් අනිල් කියා තියෙනවා. ඒ විස්තර කියලා දවස් දෙකක්වත් තියේ නැ. අනිල් ආ ගිය අතක් හොයා ගන්න බැරි වුණා."

"ඒකත් හේමන්තගේ වැඩක් කියලා සමහරු කියනවා. සුරනිමලගේ පවුලේ කට්ටිය කරපු වැඩක් කියලත් සමහරු කියනවා. ඒත් අනිල් එයා වැඩට ගිහිත් ගෙදර එන අතරතුර තමයි මොකක් හරි වෙලා තියෙන්නේ. ගෙදරට කිට්ටු නැතකදී එයා වාහනයක් ජීග දෙකුත් දෙකෙක් එක්ක කතා කර කර ඉන්නවා. දැකපු කෙනෙක් ඉන්නවා. සුරේන්ද්‍රගේ හැඩහරුකමට සමාන පුද්ගලයෙකුත් ඒ කාරේක් හිරි බව එයා කියලා තියෙනවා. ඒ නිසා සුරේන්ද්‍රගේ හැඩරුව හා සමාන එයාගේ කොහොඳුරු යනත්ගෙන් පොලිසිය පුණ්‍ය කරලා තියෙනවා.

ඒත් යම් කිසි හේතුවක් නිසා ඒ පරීක්ෂණයත් අතරමග තත්ව කර දමලා.”

“අනිල් සුරේන්ද්‍රගේ මරණයට වගකියන්න ඕන පුද්ගලයෙක් නිසා, පොලීසියට බයෙන් පැනලා ගියාද යන සැකයකුත් පොලීසියට තිබුණා. ඒ කොහොම වෙතත් අනිල් ගැනවත්, හේමත්ත ගැනවත් ඊට පස්සේ ආරංචියක් ලැබුණේ නැ.”

“පැට්ට්ට්ට් මේ මිනීමැරුමෙන් ගන්න පුළුවන් හෝඩුවාවක් තියෙනවද?”

“ඔව් අංකල්. සමහරවිට මං කලින් හිතාගෙන තිබියට වඩා වෙනසක් මට පෙනෙනවා. හැබැයි ඒක වෙනගේ අනිල්ගේ සාක්ෂියේ ප්‍රබලතම උඩයි. එයාගේ සාක්ෂිය පිළිගන්න පුළුවන් එකක්ද? එයා වෙත කවුරුහර වෙනුවෙන් බොරු සාක්ෂි දුන්නද? කියන එක තමයි තියෙන සැකය?”

“ඇත්තටම අනිල් කියපු හැඩහුරුකම තියෙන පුද්ගලයෙට දැකපු දෙකුත් දෙකෙක්ම ගමේ ඉඳලා තියෙනවා. විවාහයට සති දෙක තුනකට කලින් නිර්මලීගේ ගෙදර අලුත් වැඩියා කරලා තියෙනවා. ඒ වැඩ කරපු බාස් කෙනෙක් පොලීසියට කියලා තියෙනවා, අනිල් කියපු හැඩහුරුකම තියෙන පුද්ගලයෙක් එයත් එක්ක කතා කරපු බවත්. වැඩපලේ කාමරෙකුත්, එවැනි හැඩ හුරුකම තියෙන පුද්ගලයෙක් එක්ක අනිල් සැහෙන වෙලාවක් කතාකරමින් ඉන්නවා දැකලා තියෙනවා.”

“එහෙනම් මං හිතන විදියට මේක තනි පුද්ගලයකු කරපු දෙයක් නොවෙයි. පුද්ගලයින් දෙන්නෙක් මේකට සම්බන්ධ බව පේන්න තියෙනවා. එක්කෙනෙක් හිත්තු බලන්න ආපු කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්.”

“මට ප්‍රශ්නයක් අගන්න තියෙනවා පැට්ට්ට්. මේ මිනීමැරුම් දෙකම වෙන්න කලින් ආපු අර “මර හිනාව” මොකක් කියලද මහා හිතන්නේ?”

“ඒක හිතේ ඇති වුණ හිතවිල්ලක් වෙන්න ඇති. බය කියන හඬ නිර්මලීට ඇහිලා තියෙනවද?”

“ඔව්. එයාටත් ඇහුනලු. එයත් හොඳටම බයවෙලා තියෙනවා.”

“ඒ ගැන දැන්ම මට හරියට මුකුත් කියන්න බැ. සමහර විට සුරනිමලගේ පවුලේ අයට බය කරවන්න ඒ වගේ මර හිනාවක් රංකෝඩි කරගෙන ඇවිත් දාන්නත් පුළුවන්. හැබැයි මට එකක් හේරුම ගියා. මිනීමැරුවා කවුද කියන එක ගැන වැටහීමක් සුරනිමලලාට ඇති වෙලා තියෙනවා. සමහර විට ඒක ආවේ අනිල්ගේ සාක්ෂියෙන් වෙන්න හිතේ. අංකල් විල්සන් දැකලා තියෙනවගේ. එයාගේ මුහුණේ

හිරිමි කැලැල් එහෙම තිබුනද?"

"නැ. එයාගේ තමි එහෙම තිබුනේ නැ. මව් මහත්ත තැනියාට උක්කුංගේ මුහුණේ තමි එහෙම කැලැල් වගයක් තිබුණා."

"මං හිතුවා හරි. ඒ ගොල්ල උක්කුංට ගැක කලා. අංකල් කිව්වේ පස්සේ දුවකක හමුවුණාම වනාන්තරාට අංකල්ලාට කවදාවත් අල්ලගන්න ලැබෙන්නේ නැ. කියලා සුරනිමිල කියපු බව. ඒ කියන්නේ මේ මනිමැරුමෙන් පස්සේ සුරනිමිලයි තන්දුනයි උක්කුංට අල්ලගන්න ඇති. සමහර විට අතිල්වත් අල්ලගන්න ඇත්තේ එයාලම වෙන්න ඇති. ඒ ගොල්ල හිතන්න ඇති උක්කුං මැරුවාම පුස්සේ ඉවරයි කියලා. තමුත් නිසම වනාන්තරා උක්කුං නොවෙයි."

"එතකොට එහෙනම් විල්සන් තමයි වනාන්තරා?"

"නැ. මං හිතන්නේ නැ. විල්සන් වනාන්තරා නම්, ජයසූරිය විදියට ආවත් විල්සන් වෙන්න ඕනේ. එහෙමනම් රමිනා විල්සන්ට අපුන ගන්නවා. ඒ නිසා ඒ විල්සන් වෙන්න බැ. සවස් කේසස් කියෙන නිසා ඒ කවුදු කියලා අපට දැන ගන්න පුළුවන් වෙයි. අපි එහෙනම් රජය කේස් එක ගනිමු."

"සතත් කියන්නේ සුරේන්ද්‍රට බාල සංකාදරයා. එයා සුරනිමිල මුදලාලි අත්කම් වනාන්තරාට බිහින්න ඉස්සරවෙලා කරපු වනාන්තරා බාරගෙන තියෙනවා. වැල්ලවාය - කොළඹ මාර්ගයේ වැල්පත්ත කියන නගරයේ සේ හා සිල්ලර කඩස එයා බොහොම කැමැත්තෙන් භාරගෙන කරගෙන ගිහින් තියෙනවා."

"1983 අගෝස්තු දහසය වෙනිදා, රාත්‍රී දහයාමාරට විතර හම්බන්නොට ගත අත්හිම බස්එක කඩස ලෙ නතර කරල පිටත් වෙලා ගිහින් තියෙන්නේ. කඩේ වැඩට උදව් කරන ගමම ලෙසෙත් වෙත ප්‍රේමදාස කඩේ අස්පස් කරනවා. සතත් එදා දවසේ කඩේ ගසන් හිලව් බලන්න එයාගේ කාමරේට ගියා."

"කඩේ බිම හෝදලා දැමීමට පස්සේ, පහළ තියෙන ලීද ගාවට ගිය ප්‍රේමදාස මුණකට හෝදගෙන, සිගරට් එකකුත් බිලා, එයාගේ කාමරේට ගියා තිදාගන්න. එයාට එක සැරේටම සතත් කැ ගහන සඳ්දේ ඇහුණා."

"ප්‍රේමදාස.. ප්‍රේමදාස.. ගකෝ ප්‍රේමදාස.."

"ඒ කඩේ ගැබ් වෙලා තිබුනේ හරිම හිතියක්. ප්‍රේමදාස සතත් හිටපු කාමරේට දුවගෙන ගියාල. හරමත් විතරක් ඇදගෙන, උඩු කස විවෘතව හිරිස සතත්ගේ ඇඟෙන් හෝ ගාලා දාඩස දානවා. ඇස්

දෙකත් ලොකු වෙලා. හරිතට හොල්මනක් දැකපු කෙනෙක් වගේ."

"ඇයි මුදලාලි?"

"උඩට ඇතුළු යකෝ අර මර හිනාව?"

"හිනාව? කාගේ හිනාවද?"

"අර ගැහැනෙක්ගේ මර හිනාව?"

"නෑ මුදලාලි මව නම් ඇතුන් නෑ."

"කඩුවත් අරගෙන පොඩ්ඩක් කඩි වටේ ගිහිං බලපං."

"හදිසියෙන් වත් එන්න පුළුවන් හොර හතරු උපදුරකට මුහුණ දෙන්න කියලා ථෙමදාය එයාගේ කාමරේ කඩුවකුත් හංගගෙන ඉන්නවා. මිනිසා කාමරේට ගියා කඩුව ගන්න. එයාගේ කාමරේ තියෙන්නේ කඩි පිරිපත්තට වෙන්න. එයාට එතනට යන්න ලැබුණේ නෑ. වෙල්ලට වැදුන පාරක් හිසා මිහිගට සිහි තැබී වුණා. කොට්ටර වෙලා සිහි තැබීව ගිවිසද කියන්න එයා දන්නේ නෑ. සිහි එතකොට මිනිසා හිටියේ මිනිසාගේ කාමරේමයි. අතපය බැදලා. හෙලවෙන්නවත් විදිගත් නෑ. එලිවෙන පාන්දර එයාට ඇහිලා තියෙනවා තොන්නේ භාමි කතා කරන සද්දේ. තොන්නොහාමි කියන්නේ කඩිට ඉදිරිපත් කදාගෙන එන ඒ ගමේ ගැහැනු කෙනෙක්."

"මොකෝ මුදලාලි තවම ලාමිපුව වත් පත්තු කරලා නැත්තේ? දොරවලුත් ඇරලා දාලා.. භාමි වුදි ද? ථෙමදාය මල්ලියෝ.. ථෙමදාය මල්ලියෝ.."

"ඒ එන්නම එයාට ඇහිලා තියෙනවා ලොකු විලාපයක්."

"මගේ අම්මෝ.. මේ මොන විපැත්තියක්ද?"

"තොන්නොහාමි විලාප දිගහ කඩින් එළියට පැන්නා. වක වෙලාවකින් ඒ අහල පහල පදිංචි වෙලා හිටිය කීප දෙනෙක්ම කඩිට දුවගෙන ආවා."

"සත්ත්ව එයාගේ කඩි කාමරේම එල්ලලා මරලා. ඇහපගේ හිබුණ භාවල වලින් හිතැම කෙනෙකුට කියන්න පුළුවන් එයාට එක සැරේම එල්ලලා මරපු නැති බව."

"එයාගේ කට්ටි පාංකඩ ගිබලා. කරේ "රත්දෙණියල වනාන්ත" කියන වෝඩි එක එල්ලලා හිබුණා. සත්ත් ගණං. හිලව් ලියපු පොත එතකොටත් දිග ඇරලා දාපු ගමන්. ඒකෙන් ලේ. සත්ත්ව මරපු මිනිසා හොරකමකට ආපු කෙනෙක් නොවන බව පෙනුනේ තාමත් ඒ කාමරේ හිබුණ සල්ලි පෙට්ටිය කාඩ් වලින්, නෝට්ටු වලින් පිරිලා හිබුණ හිසා."

“සතත් හිටපු කාමරේ ඉඳලා ලීඳ ගාවට යනකම් ලේ සහිත අඩි පාරක් තිබිලා තියෙනවා. ලීඳ ගාව ලේ තවරැණා කරමකුත්, කම්සකුත් තිබුණා. මිනීමරුවා වැඩේ අවසාන වුණාට පස්සේ ලීඳෙන් නාලා තියෙන බව ඒකෙන් ඒත්තු ගියා.”

“කංකිට සැතපුම් බාගසත් විතර දුරකින්, පැහැසත් පෙනුමක් තියෙන, අඩි පහමාරක් පමණ උස, හැඩ් දැඩ් කෙනෙක් ඒ වෙලාවේ ගමන් ගත්ත ලොරියකට අතපාලා තියෙනවා.”

“මං කාපුවෙක්ගේ ගෙදර ආවා. දුන්නෙම නැකුව රැ. වුණා. දහගාමාරේ අත්තිම බස් එකක් මිත් වුණා. කංකි මුදලාලිත් එක්ක වික වෙලාවක් කතා කර කර හිටියා. සිය යන බඩු ලොරියක එල්ලිලා යන්න බලන්න කියලා මුදලාලිත් නිදාගන්න ගියා.”

“කොහොටද මහත්තයාට යන්න සිතේ.”

“ගම්බන්තොටින් මාව බැස්සුවොත් ලොකු උදව්වක්.”

“ලොරි රියදුරා එයාව බස්සලා තියෙන්නේ ගම්බන්තොටින්. ලොරි රියදුරාවත් රූපියල් දහසක් දීලා තමයි මිනිසා ගිහින් තියෙන්නේ. මේ පාර නම් මිනීමරුවා බොහොම කල්පනාවෙන් වැඩ කරලා තියෙනවා. කිසිම තැනක ඇහිලි ගලකුණු නැ.”

“එදා අත්තිමට ගියා හැඩ් කියන දහගාමාරේ බස් එකේ හිටිය මගින්ගෙන් තවත් විස්තර විකක් දැනගන්න ලැබිලා තියෙනවා.”

“බස් එක කංකි ගාව තවත්තලා වික දුරක් ගියාට පස්සේ එක මගියෙක් කොන්දොස්තරට කියලා තියෙනවා, එයාට ඉස්සරහ සිටි එකේ හිටපු උස මහත්තයා දැන් බස් එකේ නැ කියලා.”

“ඔව් ඔව්. ඒ මහත්තයා පත්තරේ බල බලම තමයි ආවේ. කංකි ගාවදී වැසිකිලිය පැත්තට යනවත් මං දැක්කා” තවත් මගියෙක් කිව්වා.

“කලබල වෙන්න දෙයක් නැ. ඒ මහත්තයා විකට එක ගත්තේ ඒ කංකි ගාවට තමයි” කොන්දොස්තර කිව්වා.

“පොලීසිය ඒ කියන මහත්තයා ගැන විපරම් කරලා තියෙනවා. ඒ මහත්තයා බස් එකට නැගලා තියෙන්නේ බස්බාරුවෙලිත්. අඩි පහමාරක් විතර උස, කොන්කේ කොටට කපු, කඩවසම් පෙනුමක් ඇති, උසට සරිලන මහතින් යුතු මිත්ත නිල්පාටි කම්සකක් හා කලපාටි කලිසමක් ඇඳගෙන ඉඳලා තියෙනවා. අයේ කලපාටි වුවලින් බැස් එකකුයි, පත්තරේකුයි තිබිලා තියෙනවා. මුණේ වත්, ඇඟපතෙවත් කියන්න කරම් ලකුණක් තිබිලා නැ. ගමේ අගගෙන් විපරම් කරලා බැලුවාම, එදා ඒ බස් එකෙන් ගමට ආපු කෙනෙක් නැ. ලොරි

කාරයෙන් පිපරම් කරලා බැලුවාම, ඇදං හිටි ඇයුම් ඇරැණාම හැඩරැළි ඒ කියලා ඒවාට මැටි වෙනවා. කලුපාට වැටලීන් බැන් එකත් ඒ මනුස්සයා ගාව තිබිලා තියෙනවා. ලීද ලග ගුලිකරලා දාලා තිබුණා ඇයුම් වශයක ලේ තැවරැණා කලුපාට කලිසමක් හා තිල්පාට කලිසමක් තිබුණ නිසා මිනීමරුවා ඒ මහත්මියගේ බව පොලිසියට ඒකතු කියා. ඒ ඇරෙන්ත වෙත කිසිම දෙයක් සොයා ගන්නට පොලිසියට බැරි වුණා."

"අත් අකුරු පරීක්ෂණයට භාජනය කරලා තැද්ද?"

"ආ.. ඔව්.. අත් අකුරු කලින් තිබුණ බෝඩිවල අකුරු වලට යමන බව වාර්තා වෙලා තියෙනවා."

"පැට්ටික් මොකද මේ මිනීමැරුම ගැන කියන්නේ?"

"මේකත් පළිගැනීමකට කරපු එකක්. අනත් කරපු වරදකට කළ පළිගැනීමක්. සුරේන්ද්‍රගේ ඇගේ කිසිම කුටාලයක් තිබුණේ නැහේ. ඒකෙන් මං හිතන්නේ එයාගේ මරණය, එයා කරපු වරදකට වුණ දෙයක් නොවෙයි. ගැබැයි මේක තමි අනත් කරපු දරුණු වරදකට කළ පළිගැනීමක්. මට හිතෙන්නේ තමි මේකත් මිශුරියෙල්ලට කළ දේට කළ පළිගැනීමක් කියලා. සමහර විට අතිල්ට කළ දෙයට කරපු පළිගැනීමක් වෙන්නත් පුළුවන්. ඒකට අනත්ව සැක කරලා තිබුණානේ. එහෙම නැත්නම් අපි හොඳත්ත වෙතත් වරදක් හින්දා කළ පළිගැනීමක් වෙන්නත් පුළුවන්. ඒ එක්කම මිනීමරුවා කිසි කලබලයකින් තොරව එයාගේ කාරයෙහි යෙදිලා තියෙන බව පෙනෙනවා. මිනීමැරුමෙන් පස්සේ නාපු බවත් පෙනෙන නිසා හොඳ පලපුරුදු, දැඩි හිතක් ඇති කෙනෙක් කියලා හිතන්න පුළුවන්."

"පොලිසියට මිට වඩා යමක් කරන්න පුළුවන් කම තිබුණද?"

"ඔව්. මං හිතන්නේ දැන් මිනීමැරුම් භූතක්ම මේ එක සැක කටයුතු පුද්ගලයකු අතින් සිදු වුණ නිසා, මිශුරියෙල්ලගේ පවුලේ අය ගැන සොයන්න තිබුණා. ඒ අයගේ අනුදැනුමකින් තොරව මෙහෙම දෙයක් වෙට් කියලා හිතන්න අමාරුයි. ඒත් ඒක සැකයක් පිපරයි. දැන් අපි ඊළඟ එක බලමු."

...

"හොඳයි ඊළඟට තියෙන්නේ නිමලසිරිගේ මරණය පිළිබඳ වාර්තාව. නිමලසිරි තමයි සුරනිමලගේ පවුලේ බාලයා. එයාත් සුරනිමලගේ ව්‍යාපාර කටයුතු වලට උදව් කරගෙන හිටි කෙනෙක්. 1990 අප්‍රේල් මාසේ අවටෙහිදා වාර්ෂිකව පැවැත්වෙන නිම ඇයුම් පිටරට යවන නිෂ්පාදකයින්ගේ රැස්වීම පැවැත්වුණා. ඒ අයට තියෙන ප්‍රශ්න

ගැනත්, ව්‍යාපාරය තවත් දිගුයු කරගෙන හා හැකි ක්‍රම පිළිබඳවත්, රජයෙන් ලබා ගත හැකි ආධාර ආදිය ගැනත් කාකවිජා කෙරෙන රැස්වීමට, සුරතිමලගේ ව්‍යාපාර වෙනුවෙන් නිමලසිරි සහභාගි වෙලා තියෙනවා."

"රැස්වීම අවසානයේ නිමලසිරි, සුනන්ද කියන තවත් ව්‍යාපාරිකයකු එක්ක කතා කර කර ඉන්න වෙලාවේ නිමලසිරිව දැකපු හොඳට ඇඳ පැළඳ ගත්තු මිගන්මියෙක් "හා...ලෝ..." කියාගෙන එතෙතට ඇවිත් තියෙනවා."

"කොහොමද ඉතිං? අද අයියා ආවේ කැඳද?" කියලා තමයි එයා කතාව පටන් අරං තියෙන්නේ. එයාගේ නම් හේමවන්ද වචන්, එයාගේ ව්‍යාපාරික කටයුතු අරඹන්න සුරතිමල භූගත් උදව් කළ බවත් එයා කියලා තියෙනවා. ඒ දෙන්නගේ කතාව ගත අතරතුර සුනන්ද ඒ අයගෙන් සමූහයෙකු පිටත්ව ගිහින් තියෙනවා."

"ට්ටි පත්‍රවෙතීදා උරේ හොරණ ගලෙන්බරග් රබර් වත්තට කිරි කපන්න ගිය ගැහැණු කෙනෙක්, මිනිගක් ගහක එල්ලලා තියෙනවා දැකලා පොලිසියට වාර්තා කරලා තියෙනවා. පොලිසියෙන් ඇවිත් මරණ පරීක්ෂණ කටයුතු ආරම්භ කළා. එයාගේ කෙරේ දාලා තිබුණ "රත්දෙනිගල ව්‍යාඝ්‍රයා" කියන බෝඩි එක දැකපු ගමන්, ඒ පිළිබඳව විස්තර විකස් කළත් දැනගෙන හිටපු ඉන්ස්පෙක්ටර් වරයා සුරතිමලට ඒ බව දැනුම් දීලා තියෙනවා. එතකොටත් ඒ හොල්ල නිමලසිරිව හොඳනවා. අවිවාහකයෙක් වුණ නිමලසිරි ඉඳලා තියෙන්නේ සුරතිමල එක්ක. එයා ඇවිත් ඒ නිමලසිරි බව අදහසගෙන තියෙනවා. වෙල්ල හිරකරලා මරලා තමයි එයාට එල්ලලා තියෙන්නේ."

"ඇගපගේ සිරිමි ලකුණක්වත් නැති නිසා මැරෙන්න ඉස්සර ඔහු හා එක්ක හරි අරගලයක් නොකරපු බව මරණ පරීක්ෂණ වරයා විරණය කරලා තියෙනවා. රැකිරයේ තිබුණ මත්පැන් ප්‍රතිගතය අනුව නිමලසිරි හොඳටම බිලා තිබෙන බවත් ඔහු ප්‍රකාශ කළා. එයාගේ කාර් එක දෙහිවල ස්ටේෂන් එක ගාව තතර කරලා තිබිලා පොලිසිය හොඳා ගත්තා. ඒ කාර් එකේ තිබුණ ඇඟිලි සලකුණු අතර කළින් මිනීමැරුම් කළී පුද්ගලයාගේ ඇඟිලි සලකුණු තිබීම නිසා මෙයත් එයාගේම වැඩක් බව පොලිසිය තීරණය කළා."

"එදා පවත්වපු මේ සම්මන්ත්‍රණය විඩියෝ ගත කරපු කෙනෙක් ඉඳලා තියෙනවා. පොලිසියට ඒක ආරංචි වුණාම ඒ විඩියෝ ගත කරපු පුද්ගලයෙට මුණ ගැහිලා විඩියෝ පටිය ඉල්ලලා තියෙනවා. කළින් ඒක වෙනත් පුද්ගලයකු විසින් සැකෙන මුදලක් ගෙවා එයාගෙන් හත් බව ඒ සැකැත්තා ප්‍රකාශ කරලා තියෙනවා. ගත්තු පුද්ගලයා

විශේෂයෙන් එයා සඳහන් කළේ තන්දන තමයි. තන්දනයෙන් ඒක පොලිසිය ඉල්ලන්න තියාම තමන් අතින් එය නැති වුණ බව එයා ඉකාස කළා. ඒක තිබුණා නම්, හේමවත්ද කියන පුද්ගලයාට දුටු සුත්තද්ව එය පෙන්වා, පළමුවරට මිනීමැරුවාගේ හැඩරුව නිසි රේදි දැක ගන්නට තිබුණා. නමුත් ඒ වාත්ස් එක තන්දන කළ වැඩේ නිසා පොලිසියට අහිමි වුණා."

"සුත්තද්ව නිමලසිරිගෙන් සමුගෙන ගියාට පස්සේ ඒ හමු වුණ අහිරහස් පුද්ගලයන් සමඟ හෝටලයේ ඩාර් එකට ගිහින් තියෙනවා. ඒ දෙන්නා එතනින් පිටත්වෙලා තියෙන්නේ හොඳටම හිමිත්ව. නිමලසිරිට වාත්තුකරගෙන ගිය අහිරහස් පුද්ගලයා නිමලසිරිගේ කාරෙකට තගිනවා දැකපු මුරකාරයෙකුත් ඉන්නවා. නමුත් ඒ ඇරෙන්න ඒ පුද්ගලයා ගැන වැඩි තොරතුරක් හොයා ගන්න බැරි වුණා."

"එවිටත් තමයි මේ පසුගිය කාලේ සිදුවුණ මිනීමැරුම ගැන මට හොයා ගන්න පුළුවන් වුණ විස්තර තියෙන්නේ?"

"බොහෝම හොඳට පයත්තගේ රාජකාරිය කරලා තියෙනවා. දැන් පයත්ත නුවර ගිහින් සුරතීමලයේ මරණය පිළිබඳව කෙරෙන පොලිස් පරීක්ෂණ කටයුතු කරන අගන් එක්ක සහයෝගයෙන් වැඩ කරන්න. ඒ පිළිබඳව සාක්ෂි දෙන අය ගැන හෙවිල්ලෙන් ඉන්න. ඒ ගොල්ල සාක්ෂි දෙන ආකාරය ගැන විමසීමෙන් වෙන්. තොගෙකුත් හේතු නිසා සත්‍යය වසන් කරන අය ඉන්න පුළුවන්. ඒ ගොල්ල වචන වලින් නොකියන දේවල් ඉරියව් වලින් කියවන්න පුළුවන්. ඒ හැම දෙයක්ම සටහන් කරගන්න. මේ මරණය වෙන්න දින දෙක තුනකට විතර ඉස්සරවෙලා සිදුවුණ දේවලින් සමහර විට මේ මරණය සිදුවීමට හේතුවක් හොයා ගන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ඒ දින කිහිපයක්, විශේෂයෙන් අවසාන දිනය එයා ගත කළ ආකාරය ගැනත් හොඳින් හොයලා බලන්න. ගැක කටයුතු දෙයක් සිදුවෙන බව පෙනෙනවා නම්, එහෙම නැත්නම් ගැක කටයුතු ආකාරයට හැසිරෙන පුද්ගලයෙක් ඉන්නවා නම් ඒ ගැන කෙලින්ම වාර්තා කරන්න. මේ ගැන සම්පූර්ණ වාර්තාවක් තව දින තුනකින් විතර මට ලැබෙන්න කල්පවනවා නම් හොඳයි."

පයත්ත ඔවුන්ගෙන් සමුගෙන පිටි ගියේය.

"පැවරික් හෙට තීරංජලා හමුවෙන්න යනවා හේද?"

"ඔව් අංකල්. එයාගෙන් අපට වැදගත් තොරතුරක් හොයා ගන්න පුළුවන් වෙයි."

පසු දින උදේ දහය පමණ වන විට ගංගොඩවිල පිහිටි නිරංජලා වික්‍රමසිංහ මෙනෙවියගේ නිවෙස වෙත පැවරිත් පැමිණියේය. නිවසට ඇතුළුවන ගේට්ටුව විවෘතකර තිබුණ නමුත් ඔහු මහා මාර්ගය අසිනෙහි මෝටර් සයිකලය තතර කර නිවෙස දෙස සුපරික්‍ෂාකාරීව බැලුවේය.

වසර පහහත් පමණ පැරණි ශැඬි සිහිය හැකි එම නිවස, අසළි තිබූ අනෙක් නිවාස වලට වඩා පැරණි බවක් ඉසිළීය. එසේ වුවද සුවද මිළින් එම ගෙවත්ත අලංකාර වී තිබුණි. නිවසට සෙවන දෙන විශාල වෘක්‍ෂයන් කිහිපයක්ම තිබුණ අතර මාර්ගයෙහි සිට නිවසට ඇතුළුවන ඉස්තෝප්පුව දක්වා වූ මාර්ගය සුදු වැළි අතුරා සකස් කර තිබුණි. පැවරිත් සිය මෝටර් සයිකලය එම මාර්ගයට ගොමු කළ විට, සුදු වැළි එතරම් ඝනව අසුරා නැති බව අවබෝධ කර ගත්තේය.

වයස අවුරුදු හතළිස් පහක පමණ ශැඬි සිහිය හැකි, ඉතා හොඳට හැඳු පැලඳ සිටි කාන්තාවක් නිවස තුළ සිට ඉස්තෝප්පුවට පැමිණියා ය. ඉතා සුභද්‍ර සිතමකින් මුළු සරසා ගත් ඇඟ ඇඬි රිස නොපලා මද වේලාවක් ඔහු දෙස බලා සිටියේ ඔහු කොතනකදී හෝ මීට පෙර හමු වී තිබුණත් ඒ කොතනදීදැයි තීරණය කිරීමට නොහැකිව බව පැවරිත් නොදැන සිටියේය.

"ඔබ පැවරිත් වෙන්නට ඇතැ"යි ඇඟ ඇසුවා ය.

"ඔව්. ඔම පැවරිත්. ඔබ නිරංජලා හේද?"

"ඔව්. එන්න පැවරිත්. අපි කන්තෝරු කාමරයට ගිහින් කතා කරමු."

එහි හොඳ අසුන්ගත් වහාම "අපි එහෙමම ශාකවිචාරවට බහිමු හේද? මොකක්ද මස්වර පැවරිත්ට මගෙන් කෙරෙන්න ඕන උදව්ව?" යිතා නිරංජලා ඇසුවාය.

මද වේලාවක් නිහඬව ඇ දෙස බලා සිටි පැවරිත් ඇගේ ඉරිසව් අධ්‍යයනයට ලක් කළේ ය.

"මම මස් නිරංජලාගෙන් බොහෝම වැදගත් ආරංචියක් දැන

ගන්න ඕනේ. පසුගිය අවුරුදු විස්සක විතර කාලයක් තිස්සේ කෙරිගෙන යන මිනීමැරුම් මාලාවක් තියෙනවා. ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂණ කටයුතු කරන්න මට භාර වෙලා තියෙනවා. කවුරු කොඳු කියලා ඔප්පු කරන්න කැපෑම තැනත්, මේ මිනීමැරුම් මාලාවට සම්බන්ධ වූයාගේ සැකකරු විදිහට අපි හිතාගෙන ඉන්න පුද්ගලයා .. "

"පැට්ටිස්. මට බොහොම කනගාටුයි. ඒ ගැන කතා කරන්න මම කැමති නැ. ඒත් මං එකක් කියන්නම්. පොලීසිය ගමන් කරන්නේ වැරදි පාරක. ඔබ කියන්න යන පුද්ගලයා ගැන මං දන්නවා. මං හොඳට දන්නවා. එයා ගැන හොඳට දන්න හිතම කෙරෙන්න කවදාවත් එයා ඔබ වගේ දෙකට සම්බන්ධයි කියලා හිතන්නේ නැ. මට වැඩියම කනගාටු ඒකයි."

"හොඳයි නිරංජලා. අපි යන පාර වැරදියි කියලා ඔබ කියනවා නම් මාත් එක පිළිගන්න සතුටුයි. ඔයා නීතියෙටරියක් හේ. ඉතිං ඔයාට ඒක ඔප්පු කරන්න පුළුවන්ද?"

"මං ඒ ගැන කතා කරන්න කැමති නැ."

"ඒ කියන්නේ ඔයාට ඒ ගැන කතා කරන්න එපා කියලා ඒ පුද්ගලයා නීතියක් දාලා තියෙනවද?"

"නැ පැට්ටිස්. මං මගේ අතීතය දිගා හැරිලා බලන්න කැමති නැ."

"ඒ වුණත් ඔයා දෙන හෝඩුවාවකින් අනාගතයේදී සිදුවිය හැකි මිනීමැරුම් කිහිපයක්ම වලක්වා ගන්න පුළුවන් නිරංජලා."

"විල්සන් කියන්නේ මැස්සෙක්වත් මරන්න නොහිතන, හරිම කරුණාවන්ත හදවතක් ඇති පුද්ගලයෙක්. මට හිතා ගන්න බැරි එයා ගැන හොඳට දන්න හැරිසන් පසුගිය දවස් ඇති එයාගේ නම නිවැරදි කරන්න ඉදිරිපත් නොවුණේ කියලෙයි."

"මට විතරක් නොවෙයි නිරංජලා, හැරිවත් ඔහේ විල්සන් සුරියවික්කාර නිවැරදි පුද්ගලයෙක් බව ලෝකයාට පෙන්නලා දෙන්න තමයි. ඒක කරන්න ඔයා මට උදව් කරන්න හිතේ. ඔයා ඒ ගැන දන්න දේවල් මට කිව්වොත්, අපට ඉතාම පහසුවෙන් එයාගේ නම හුද්දු කරන්න පුළුවන්. අන්න ඒ තිසාම තමයි මං නිරංජලා හමුවෙන්න ආවි."

"බොහොම කනගාටුයි පැට්ටිස්. මට ඒ උදව්ව කරන්න බැ."

"නිරංජලා. මට බැ කියන්න එපා. පොලීසියේ රාජකාරිකර්ම වඩා මේක මගේ පෞද්ගලික වුවමනාවක්. මට ඔහේ මගේ පරම්පරාව, රත්නදේවියගේ සිංහයාගෙන් පැවත එන ඒ සුරියවික්කාර පරපුරේ

නාමය නිර්දේශ කරන්න."

"ඔයා කවුද? " ඒ වදන වලින් තැනි ගැන්වුන නිරංජලා ඇතුළුවා. ඇය ඒ සමගම ඔහු දෙස බලා සිටියේ ඔහු දුටු විට හොඳට දැක පුරුදු මුහුණක් බව සිහියට නැගුනේ මක් නිසාද යැයි යන්නද යළි සිහියට නගමිනි. පැට්ටික් කිසි කලබලයක් නැතිව ඇයට මදක් සිතන්නට අවකාශ දුන්නේ ය.

"මට ඇත්ත කියන්න පැට්ටික්. ඔබ කවුද?"

ඇගේ මුහුණෙහි වූ දැඩි බව දැන් පහ වී ගොස් ඇත. පැට්ටික් බලා සිටියේ එම අවස්ථාව උදාවන තුරුය. දැන් ඇගෙටද ඔහු ඊළඟදව දැන ගැනීමට අවශ්‍යතාවයක් ඇති වී තිබේ. එය ඔහුගේ මේ ගමනේ කාර්මිකත්වය උදාකරලීමට ඉවහල් වන බව ඔහු දන්නේ ය.

"චිල්ලන්ට හිටී වැඩිමහල් සහෝදරයෙක් ඊළඟදව ඔහු ඔබට කියලා ඇති හේද?"

"ඔව්. එයාට තෙල්ලන් කියලා සහෝදරයෙක් හිටී බව එයා මට කියලා තිබුණා."

"මම තමයි ඒ තෙල්ලන් කුරියබණ්ඩාරගේ පුතා. පැට්ටික් කුරියබණ්ඩාර."

නිරංජලා කුමක් කියන්නදැයි නොදැන ඔහු දෙස මද වේලාවක් බලා සිටියේය. ඔහුට ඇය දැන් පෙනෙන්නේ චිල්ලන් ලෙසටමය. සැබවින්ම චිල්ලන්ට බොහෝ සෙයින් සමාන රෑ සතුවක් ඔහුට හිමි වූයේ කෙසේදැයි දැන් ඇයට වැටහේ. පැට්ටික් ද ඇයට සිතන්නට මද වේලාවක් ඉඩ දුන්නේ ය.

"හොඳයි මං මේ කියන කිසිම දෙයක් වෙන කිසිම කෙනෙකුට නොකියන බවට පොරොන්දු වෙනවා නම් මං ඔයා අහන පුණ්‍ය වලට දන්න හැටියට උත්තර දෙන්නම්."

"බොහොම සතුටයි නිරංජලා. මට දැන ගන්න ඕනේ චිල්ලන් අංකල් නීති විද්‍යාලයෙන් ඉවත් වුයේ ඇයි කියන එකත්, ඉන් පස්සේ ඔබත් ඔහුත් අතර යම් අදහස් හුවමාරු කර ගැනීමක් වුණා නම් ඒ ඊළඟද විස්තරයකුත් තමයි."

"මං එකට උත්තර දෙන්නම්. හැබැයි මම කියනු පොරොන්දුව ඔබ දෙන්න ඕනේ."

"ඔව්. මේ ගැන කිසි දෙයක් කිසිම කෙනෙකුට නොකියන බවට මං පොරොන්දු වෙනවා."

"මං කොතනින්ද පවත් ගන්නේ? ඔයාගේ අප්පච්චි දුර දිග නොහිතා කරගත්ත විවාහය නිසා සීයාගේ පවුලට සිදු වුණ විපත ඔයා දන්නවාද?"

"ඔව් මං ඒ ගැන දන්නවා."

"මං එහෙනම් ඉන් පස්සේ වෙච්ච දේවල් වලින් කතාව පවත් ගන්නම්" කී නිර්මලා මොහොතක් නිශචිත සිටියේ ඒ කතාව සිහි ගන්වා ගැනීමටය.

•••

"අම්මගෙත්, අප්පච්චිගෙත් අවසාන කටයුතු වලින් පස්සේ විල්සන්ගේ පීච්ගේ ගුහාක් වෙතත් වුණා. මව විල්සන් කීප වතාවක්ම කීවවා "ඔයා නොහිටියානම් මං මොනවා කරන්නද කියලා මව හිතා ගන්න බැ" කියලා. මමත් පුළුවන් තරම් එයාගේ හිත හදන්න නොයෙකුත් දේවල් කීවවා."

"විල්සන් කොහොමටත් ආගමට දහමට ගුහක් ලැදි කෙනෙක්, අපි ඒ කාලේ ආසාවෙන් නවකතා පොත් කියවනවා වගේ එයා ආසාවෙන් කියවන්නේ බර්මය පිළිබඳ පොත පත තමයි. අර සිද්ධියෙන් පස්සේ එයා තව තවත් දහමට සම්පව කටයුතු කරන්න වුණා. හැම පෝතදාකටම සිල් ගන්නත් එයා පෙළඹුණා."

"විල්සන් කැපීණිය පැහැගේ, ඒ ගොල්ලන්ට දුර නැ කමක් තියෙන ගෙදරක නැවතලා තිටියේ. දෙමව්පියන් අහිමි වුණාට පස්සෙන් එයා ඒ ගෙදරම තිටියා. වෙනසකට වුණේ නිවාඩුවකටත් ගමට නොගිය එකයි, එයාට වෙන විය කියදම් පියවා ගන්න හවස් වරාවක පුළු රැකියාවක් කරපු එකත් විතරයි."

"ඒ දවස්වල නීති විද්‍යාලයේ දේශන ඉවර වුණාට පස්සේ අපි දෙන්නා පශ්චිම පිටකොටුවට එනවා. මගේ බස් එක එකතුරු මහරගම් බස් රෝල්ට් එකට වෙලා, මා එක්ක කතා කර කර ඉඳලා මං බස් එකට ගොඩ වුණාට පස්සේ එයා පිටවෙලා යනවා."

ඇ ඒ දිනවල කෙතරම් සතුටකින් පසු වන්නට ඇද්දැයි පැට්ටිත් සිතන්නට වුයේ ආරම්භයේදී මලානිකව තිබූ ඇගේ මුහුණ දැක් ප්‍රබෝධමත් වී ඇති නිසාය. කටහොඬි වූ ඇගේ මරුණ ස්වභාවයද දැක් නැත.

"එදත් එයාගේ මමයි පුරුදු විදිහට නීති විද්‍යාලයේ ඉඳලා පිටකොටුව දිහාවට එනවා" ඇගේ කටහඬ එකවරම ගෝකී බවකින් යුක්ත විය. මුහුණෙහි තිබූ පිබිදීමද තුරන්ව ගියේය. තත්පර කිහිපයක් ඇතුළත වූ ඒ වෙනස් වීම පැට්ටිත් මව්ගෙට පත් කලේය.

දිග ගුහුමක් හෙළ ඇඟ නැවත කතා කරන්නට වුවාය.

"මං ඇතළුම දැක්කා අපි දිනාවටම තෙත් හෙලාගෙන හිටිය, විල්සන් කරමටම උස, ඒ වුණත් එයාට වඩා විකක් වගය යැයි හිතන්න ඉච්චත්, කඩවසම් පෙනුමක් තිබුණ ඒ පුද්ගලයෙහි. එයාගේ ඇස් දෙක රතු වෙලා, එයා විල්සන් දිහා උනන්දුවෙන් බලා හිටියත් විල්සන් එයාට දැක්කේ නෑ. අපි එයා හිටි තැන පසු කරගෙන ගියා. ඒත් මට ඉවෙන් වගේ තේරුණා ඒ මනුෂ්‍යයා අපි පස්වගේ එනවා කියලා. එයා විල්සන්ට අනතුරක් කරන්න එන පුද්ගලයෙක් බැව්සට මං කැක කළා. මං මගේ අතේ තිබුණ පොත් දෙක තුනක් ඕන කමින්ම බිම වැටෙන්න ඉඩ ඇරියා. එතකොට අපි දෙන්නම් නැවතුණා. විල්සන් පොතේ විහිළුවකුත් කරලා පොත් වික මට අහුලලා දුන්නා. ඒ අතරවාරයේ අර මනුෂ්‍යයා අපිව පසුකරගෙන ගියා. මටත් ඕන වෙලා තිබුණේ ඒක කරගන්න තමයි. මට පොතේ සහනයක් හිතට ඇති වුණා. අපි ආපසු ඉදිරියට යන්න වුණා. ඒත් අපි පසුකරගෙන ගිය අර මනුෂ්‍යයා ආශෙමත් පාර අයිතේ තිබුණ හතක් යටට වෙලා විල්සන් දිහා බලාගෙන ඉන්න වුණා. මගේ හිතේ බය ආශෙමත් අයුත් වුණා."

"විල්සන්, අර අර ඉස්සරහ ගත හාට ඉඳන් ඔයා දිහා බලා ඉන්න මිනිසා අපිව ගලේ කරනවා."

"විල්සන් එයා දිහා බැලුවා."

"ආ.. ඒ මං හොඳට දන්න ගමේ කෙනෙක්."

"ඒ මනුෂ්‍යයා විල්සන්ට ඔළුව පහත් කරලා මද සිතගවිත් පෑවා. ඒ එක්කම එයා මුහුට එන්න කියලා අතින් සංඥාවකුත් කළා."

"එපා යන්න, එපා යන්න" මං කිව්වා.

"බයවෙන්න එපා තීරංජලා. එයා මට මගේ කතෝදරයක් වගෙයි. ඔයා ඔහොම ඉන්න."

"ඒ මනුෂ්‍යයා කුටු කුටු ගාලා මොනවද විල්සන්ට කිව්වා. විල්සන්ගේ මුණ වික වික වෙනස් වෙනවා. මුළුමන විස්මයත් එයාගේ මුණෙන් පමි වුණා."

"නැ..ඒ.. " කියලා එයා කිව්වා මට යාන්තමට ඇහුණා. ඒ දෙන්නා තව විකක් මගෙන් ඇඟට ගියා. තව කවි මොනවද ඒ මනුෂ්‍යයා විල්සන්ට කිව්වා. ඉන් වික වෙලාවකට පස්වේ විල්සන් මා හාවට ආවා."

"කිසි දේකට බය වෙන්න එපා තීරංජලා. එයා මගේ හොඳ හිතවතෙක්, මට එයා එක්ක බොහොම වැදගත් දෙයක් කතා කරන්න

කියෙනවා. අපි හෙට හමුවෙමු. මට එයත් එක්ක ගන්න හිතේ.”

“මගේ හිතට ලොකු දුකක් ඇති වුණා. වෙනදා මං එක්ක බස් නැවතුම්පල ගාවට ගත විල්සන්ට නවත්තන්න කමතෙක් හිටිය එක ගැන ඉරිසිතාවකුත් ඇති වුණා. ඒත් විල්සන්ගේ ආකෘතිනාත්මක, මුහුණ දැක්කාම් එයාට විරුද්ධව විවතයක් වත් කියන්න මගේ දිව නැමුණේ නැ.”

“ඊට පත්වෙන්නිදා සිකුරාදා දවසක්. එදා විල්සන් ලෙස්ටර්ස් වලට ආවේ නැ. මට එදා කිසිම වැඩක් හරි හිතකින් කරන්න ලැබුණේ නැ. කොටින්ම කියනවා නම් ඒ සිකුරාදා දවසයි, සති අන්තයයි මට හරි තින්දක් තිබුණෙත් නැ. එයා සළලත් ආපු නැති වුණාම මං හොඳටම බල වුණා. විල්සන්ට අනතුරක් වුණා වත් ද? මං එදා ගෙදර ගියේ ඊට පත්වෙන්නිදත් එයා ආවේ නැත්නම් කැලණියේ එයා නැවතීමා ඉන්න ගෙදරට ගිහින් විපරම් කරලා බලන්න හිතාගෙන.”

“ඊට පත්වෙන්නිදත් විල්සන් ආවේ නැ. මං කැලණියට ගියා, එයා නැවතීමා හිටපු ගෙදර ඇත්ව්වත් මං දන්නවා. මං ඊට ඉස්කරත් දවස් දෙක තුනක්ම එහේ ගිහින් තියෙනවා.”

“ඇත්ටි මාව බොහොම ආදරෙන් පිළිගන්නා. මගේ දුක සැර විමසලා මට හේ එකකුත් හදලා දුන්නා. ඉන් පස්සේ එයා එක සැරේටම මගෙන් ඇහුවා “නැබැට්ම තීරංජලා. මොකද මේ විල්සන්ට වෙලා තියෙන්නේ?” කියලා”

“අහේ මං දන්නේ නැ ඇත්ටි. එයා දැන් දවස් තුනක්ම ලෙස්ටර්ස් වලට ආවත් නැ. එයා ගෙදර ඉන්නවිද?”

“නැ දව. ඊයේ හවස මෙහේ ඇවිත්, මගේ ගහන් හිලව් බේරලා, කළින් දැනුම් දෙන්න බැරි වුණ නිසා කිසලා තවත් රූපියල් සියක් වැඩිපුර දිලා ගියා. ඒත් මං වැඩිපුර දිලු සල්ලි හත්තේ නැ. එයා හිටියේ හරිම කලබලෙන් වගෙයි. එයා ගාව තිබුණ පසුමිබිගේ තව සල්ලි හොඳකුත් තිබුණ බව මං දැක්කා. මං ඒත් විහිළුවට ඇහුවා බැංකුවක් වත් තිත්දද කියලා. එයා හිතා වුණා මිසක් උස්කර දුන්නෙත් නැ.”

“පුතා ඇයි මේ කලබලෙන් වාගේ බඩුත් අස්කරගෙන ගන්නේ?” බැරීම නැත මං ඇහුවා. “මගෙන් මොකවත් අඩුපාඩුවක් එහෙම වුණා ද?”

“අහේ නැ. මට ඇත්ටිගෙන් කිසිම කරදරයක් වුණේ නැ. මං ගෙයක් කුලියට ගත්තා.”

"එයා කතා කරන්නේ කලබලෙන් වගේ. එයාගේ ඇත් දෙක නිතරම වගේ හේට්ටුව දිසාවට යොමු වෙනවා. හරියට ලොකු වරදක් කරපු කෙනෙක් විදිහට. විල්සන් පරම් නිව්වල පමණක් මං කවදාවත් දැකලා නැ. ඒත් එදා එයා සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස්."

"එයා ආවේ තනියම ඇත්ට්?"

"මව්, එයා ආවේ තනියම තමයි. ඒත් ගෙයක් කුලියට ගන්නා කිව්වාම මං ඇහුවා මොකද පිළිවෙළක් වෙන්න හිරිහැර තියෙනවද කියලා. එතකොට එයා ගැස්සිලා ගියා."

"ඇයි ඇත්ට්ට කවුරුවත් එහෙම මොකවත් කිව්වද? මගේ හිරිහැර නම් එහෙම අදහසක් නැ."

එයා කතා කරපු හැම වචනයක් පාසාම හේට්ටුව දිසා වලනවා. හරි සැකෙන් බයෙන් වගේ කතා කළේ. මගේ වටේට හේ එකකුත් බිට්වා. නැත්නම් බඩු විකස් පට්ටගෙන දුවන්නයි ගැදුවේ."

"මව් දැක දරාගන්න බැරිව ඇහුනා. මව් හිතාගන්න බැරි, එයාට ඒ තරම් ආදරෙන් හිටපු මව් තොකිසා එයා ගිගු ඇයි කියලා. මගේ අතින් මං දැනුවත්වම කිසිම වරදක් වුණේ නැ."

"එදා එයාට එක්කරගෙන ගිය මනුෂ්‍යයා ගැන මව් ලොකු තරහවක් ඇති වුණා. එයා ආවට පස්සේ තමයි මේ ඔක්කොම වුණේ. ඒත් මොනවා කරන්නද?"

"මං එදා ඉඳන් හැමදාම දෙවියන්ට යාඥා කරනවා. මගේ විල්සන්ව මව් මුණගස්සලා දෙන්න. මව් නැවත එයාට දකින්න පලස්වන්න කියලා. ඒක තමයි මව් තියෙන එකම සැකසිල්ල."

"ඒ දවස්වල නිති විද්‍යාලයේ කිහිප දෙනෙක්ම විල්සන් ගැන මගෙන් ඇහුවා. ඒත් මං මොනවා කියන්නද? එයා වෙත ගැහිලයක්ව් බැඳලා මහරගම පැත්තේ ඉන්නවා කියලා කතාවකුත් පැහිරිලා තිබුණා. මහරගම පොලේ එයා තවත් එයා තරම්ම උස, හොඳට ඇඟ පත තියෙන කෙනෙක් එක්ක ඉන්නවා දැකපු කෙනෙක් මව් ඒ ගැන කිව්වා. මාත් ඊට පස්සේ දවස් කීපයක්ම මහරගම පොලේ රස්තියාදු වුණා. ඒත් මව් එයාට හමු වුණේ නැ."

"ඊට මාසකට විතර පස්සේ මගේ හොඳම ශාප්ට්ස් විල්සන් බඩ දරා අම්මා කෙනෙක් එක්ක ඇස්වාට්ටුව හරිගෙ ඉන්නවා දැකලා තියෙනවා. ඒ ගැන කෙනාගේ අත බොහොම ආදරෙන් අල්ලගෙන ඒ දෙන්නා යනවා තමයි එයා දැකලා තියෙන්නේ. එයා ඒ බව මව් කිව්වට මං විල්සන් ගැන හොඳට දන්නවා. බෝකියත්වයෙන් වගේ එයා කවදාවත්ම එහෙම දෙයක් නොකරන බවට මව් විස්වාසයි."

“ඊට මාස තුනකට විතර පස්සේ මට විල්සන්ගෙන් ලියුමක් ලැබුණා. ඒක බොහොම කෙටි ලිපියක්.”

“මිනිසන්ටම ලැබීම කරදර රාහියකට මුහුණ දීමක්. එක පුණ්ණයකට විසූමි ගොයන කොට තව පුණ්ණ දාහක් ගොඩ ගැහිලා. හිඬ බුද්ධිය ඇතිව කෙනෙකුට වැඩ කරන්න සමාජයෙන් ඉඩක් ලැබෙන්නේ නෑ. මේ පුණ්ණ වලින් ගැලවෙන්න තියෙන්නේ එකම එක මාර්ගයයි. ඒ මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්න සුදානම් වෙලයි මං. මේ ලියුම ලියන්නේ. නැවත කිසි දාක මට හිබව මුණ ගැසෙන එකක් නැහැ. මා ගැන බලාපොරොත්තුව ඇතිව නොදුදු සුදුසු කෙනෙක්, ඔබට ආදරය කරන කරන කෙනෙකු හමු වුණ විට ඔහු හා විවාහ වෙන්න කියන එක තමයි ඒකෙ ලියලා තිබුණේ.”

නිරංජලාගේ කට හඬ වෙලුන තුළ විස. ඇගේ දෙනෙත් කළුමින් බර වී තිබුණි. ඇය ලේන්සුව ගෙන දෙනෙත් පිස දමන්නට වූවාය.

“ඉතිං පැට්ටක් හිඟ තිත්තවද ඒයාගෙන් මේ සමාජයට වරදක් වෙළී කියලා.”

“මටත් කිසි ඒක ඔප්පු කරලා බාජපායේ නම් නිදොස් කරන්න තිරංජලා. ඊට පස්සේ එයාට ඔයාට හමු වුණේ නැද්ද?”

“මම පුරුද්දකට වගේ හැමදාම දෙවියන්ට ආයු කරනවා මගේ විල්සන්ට මට මුණ ගස්සන්න කියලා. මෙහෙම මං හිතන්නේ අවුරුදු හත අටක්ම වගේ යන්න ඇති.”

“පොලිසියෙන් ඇවිත් එක පාරටම වගේ විල්සන් ගැන තොරතුරු මගෙන් අහන්න වුණා. මට අවුරුදු හත අටකින්ම වගේ විල්සන් හමු නොවුන බව මං කිව්ව ඒ ගොල්ල විශ්වාස කරපු බවක් පෙනෙන්න තිබුණේ නෑ. අපේ ගෙදර අවට ඩී. අයි. ඩී. කාරයෝ ගැවසෙනවා කියලා මට හිතුවා. ඒත් මං ඒ කිසි දෙයක් නොදන්න විදියට හිටියා. මාසයක් විතර මෙහෙම හිඟ. ඒ අතර තුර තුන් හතර විතාවක්ම පොලිසියෙන් කෙනෙක් ඇවිත් මගෙන් පුණ්ණ කරලා ගත්වා. මට තේරුණ විදියට, කාගේ හරි මරණයකට විල්සන් මූලික වුණ බවට එයාලා යැක කරනවා. ඒ මැරුණ කෙනාගේ කෙරේ “රත්නේශ්වර වන්දනා” කියලා ලියලා තිබුණ බොහෝ එකක් තිබුනලු. ඒ හිඟ තමයි විල්සන් ගැන මේ පුණ්ණ කරලා තියෙන්නේ.”

“ඊත් අවුරුදු තුනකට විතර පස්සේ දවසක මාව හමුවෙන්න කාර එකකින් මනුස්සයෝ දෙන්නෙක් ආවා. ඒ ගොල්ලන්ගේ තවුවකට මට පෙනී හිටින්න පුළුවන්ද කියලා විස්තර කතා කරගන්නයි ඒ

ගොල්ල ආවේ. එතකොට රැ. හතට විතර ඇති. මායි, වැඩ කරන ගැණු කෙනයි විතරයි ගෙදර හිටියේ. කතාව ගතකොට එක සැරේටම එක මනුෂ්‍යයෙක් නැතිවලා ඇවිත් "නෝනා, ඇත්ත කිව්වොත් අපි නෝනට අනතුරක් කරන්නේ නැ. අපට විල්සන් භාමු ඉන්න තැන කියන්න" කියලා මගේ වෙල්ලට පිහියක් තිබ්බා. අතින් මිනිසා හිඟත් වැඩිකාර ගැහිවත් ගැට ගතලා මං ඉන්න කාමරේට ගෙනාවා. ඒ ගොල්ල ගෙදර දොරවල් වගලා මට වද දෙන්න සුදානම් වෙත බව මට තේරුණා. නමුත් මාත් විල්සන් ඉන්න තැනක් දුන්නේ නැතේ. ගැබැයි දැන ගෙන හිටියත්, මාව මැරුවත් මං ඒ ගොල්ලන්ට ඒ ගැන කියන්නේ නැ. මගෙන් උත්තරයක් ගන්න එක ලේසි නැති බව දැනගන්නාම ඒ ගොල්ල මාව කුස්සියට ඇදගෙන ගියා. ලොකු ගසක කුරක් කුස්සියේ ලිපට දාලා ඒ ගොල්ල රත්කරනවා. "නෝනාට වඩා අමාරු කාරයින් අපි කතා කරවලා තියෙනවා" කියලා පුරයාරම් දොඩමින් ඒ ගොල්ල බොහොම සන්සුන්ව ඒ වැඩේ කරගෙන යනවා. මාත් මැරෙන්න නම් බය නැ. ඒත්.. ඒ ගොල්ල කරන්නේ ගත්තේ මොකක්ද කියලා හිතෙන කොට මගේ ඇඟ හිතල වෙලා ගියා. මං ඇස්දෙක පියාගෙන දෙවියන්ට ගාඤා කරනවා. මගේ විල්සන් දේවත්මයක ඉන්නව නම් මට ඇවිත් පිහිට වෙන්න කියලත් මං ගාඤා කරනවා."

"නෝනා, මං මේ අන්තිම පාරටයි අහන්නේ. අපට විල්සන් භාමු ඉන්න තැන කියනවාද නැද්ද?" කියලා මනුෂ්‍යයෙක් හඬගෙන් කතා කරන කොට මං ඇස් දෙක ඇරියා.

රත් වෙට්ට ගසකි කුර අත් මෙත් එකක් දමාගෙන එක කොනකින් අල්ලගෙන ඉන්න මනුෂ්‍යයෙක් ඒක මා ගාවට වික වික කීව්වු කරනවා. මං අවසාන වතාවටත් විල්සන්ට ගාඤා කළා."

"එක සැරේටම හරිම පුදුම දෙයක් සිද්ධ වුණා. අර මිනිසා මා ජීව්‍ය ගසකි කුර ලං කරන කොට එක සීමාවකට වඩා ඒක මට පිං කරන්න මිනිසට බැරි වුණා. ඒක නැමෙන්න වුණා. හරිසට මා වටේ මොකක් හරි ආරක්‍ෂක වලල්ලක් තියෙන පිදියට. ඒ මිනිසට තේන්න හිඟින් එක සැරේටම ගසකි කුර පස්සට අරගෙන වෙගයෙන් මගේ දිනාවට පිං කළා. එතකොට ඒක කොයි තරම් දුරට නැමුනද කියන්නේ අර මිනිසගේ අතත් ඒකට පිටිවුණා. ඒ මිනිසා අතින් ගසකි කුර බිම වැටුණා. මං තව තවත් විල්සන්ට ගාඤා කරන්න වුණා. එයා තමයි මගේ ගැලවුම් කාරයා. අර බිම වැටුන ගසකි කුර, අපට අදෘශ්‍යමාන වෙලා ඉන්න කෙනෙක් අතට අරං වත්තවා මං දැක්කා. ඒක අර මිනිස්සු දෙන්නා පිටිවෙත නොපිටිවෙත භාතට ලං වුණා.

උ. දෙන්නා කොයි තරම් බය වුණාද කිව්වොත් පහ එහා කිසිලා පස්ස දොරෙන් එළියට පැනලා ගියා. මම පස්සේ වැඩි කාර ගැහු කෙනාවත් මුදුවලා මේ වෙළුම් කිහිප දෙනක් කිසි කෙනෙකුට නොකිසින විදියට පොරොන්දු කර ගත්තා. එදා ඉඳලා ම. මොන හේතුවක් හිසාවත් දෙවියන්ට ගැහැ කරන එක නැවැත්තුවේ නැ. මගේ විල්සන්ට මට දකින්න සලස්වන්න. දෙවියන් වෙලා ඉන්නවා නම් මට දේව ආත්මය හෝ දැක ගැනීමට සලස්වන්න කිසිලා ම. ගැහැ කරන්න වුණා."

"මෙහෙම අවුරුදු කීපයක්ම ගියා. දවසක් මගේ ගැහැටට දෙවියෝ සවන් දෙන්න ඇති. එයාට ගැහැ කරන මේ ගත්තීමත් කාන්තාව ගැන එයාට අනුකම්පා තියෙන්න ඇති. ම. විල්සන්ට ඕනෙන් දැක්කා. එයාගේ මුහුණ පුරා රැවුල වැටිලා. හරියට තාපසයෙක් වගේ එයා හිටියේ. "මේ සංසාර කාශරයෙන් එතෙර වෙන්න, මේ සංසාර ගමන සෙව් කර ගන්න මාර්ගයක මම ගමන් කරනවා. මා වෙනුවෙන් ඔබේ ජීවිතය කැප කරන්න එපා" ඔහු මට කීව්වා."

"මට එක කරන්න බෑ. මට ඔබ කුමාගේ දෙපා ඒක වැටිලා එක විනාශයක් ඉන්න ඉඩ දෙන්න කිසිලා ම. ගැහැ කරන්න වුණා. එතකොට සිහිනෙන් හරි පෙනුන ඒ රූපය නැති වෙලා ගියා."

"ම. ආයෙමත් පුරුදු විදියට ගැහැ කරන්න වුණා. තවත් අවුරුද්දකට දෙකකට විතර පස්සේ නැවතත් මට එයාට ඕනෙන් පෙනුණා. මගේ අධිස්ථානය ම. නැති කරගත්තේ නැති බව එයාටත් හේරෙන් ඇති. එයාට දකින්නම ආසානම් එයා ඉන්න තැනට එන පාර මට කීව්වා. එයාට දැක්කාමවත් මගේ හිත වෙනස් වෙලා, එයා ගැන මගේ හිතේ තියෙන බලාපොරොත්තුව ම. අයින් කර ගනිව් කිසිලා හිතාගෙන වෙන්න ඇති එයා මට එහෙම කිව්වේ."

"මට එදා රැ. හරියට තිත්ද ගියේ නෑ. උදෙන්නම අවදි වුණ ම., ඕනෙන් කිව්ව විදියට එයා ලිටුපු තැන හොයා ගෙන ගියා."

මෙතෙක් අපුරු වී තිබූ කීරංජලා ගේ මුහුණ ප්‍රීතියෙන් බබලන්නට පිය. ඒ ගැන සිහිමත් ඇයට සතුව ගෙන දෙන්නක් බව පැවරින්නට අවබෝධ විය.

"මට එයාට මුණ ගැහුණා. ම. අර ඕනෙන් දුටුවා වගේම ගමයි එයා හිටියේ. මුහුණ පුරා ඝන රැවුලක් වැටිලා. මහින් සමාරය ගැන කලකිරීමෙන් පසුවෙන ඔහු වන ගත වෙලා ජීවත් වෙනවා. කාත් කවුරුවත් නැති මහා විනාශකරයක තනියම ජීවත් වෙනවා. සංසාර කාශරයෙන් එතෙර වෙන මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්න උත්සාහ කරමින් ඉන්නවා. ම. එයාගේ දෙපා ඒක වැටිලා කොයි තරම් වෙලා

හිටියද දන්නේ නැ. එයා මට බුදු බිණ කියා දුන්නා. මං ඒවා කළිනුත් අඟලා තිබුණ ඒවා තමයි. නමුත් එයාගේ මුඛින් නික්මුණ ඒ වදන් කෙළින්ම මගේ හදවතට ඇතුළු වුණා. මගේ සිත සන්සුන් වුණා. මං හෙදර ආවා. විල්කන්ට මේ සංඝාර සාගරයෙන් එතෙර වෙන්කර ගත්තිය ලබා දෙන්න කිසලා මං කාමත් ගැඹුර කරනවා.”

නිරංජලා මද වෙලාවක් නිහඬව සිටියාය.

“ඉතින්, දැන්වත් සියා විල්කන් ගැන යම් කැකයක් තිබෙනවා නම් ඒක අහින් කර ගන්න. සිය වගේ අපරාධ වැලකට එයා යම්බන්ධ වෙන්නේ නැ. එයා කිරිඳුගෙයි.”

“හොඳයි නිරංජලා. මං එහෙනම් තව එක ඉල්ලීමක් කරන්නම්. ඉන් පස්සේ එයා ගැන තිබෙන කැකය සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කරගන්නම්. මට එයාට මුණ ගස්වන්න. මට එයාට දකින්න ආයයි.”

“කතභාවුසී පැවරිත්. විල්කන් දැන් එක කැකය ඉන්න කෙනෙක් නොවෙයි. සිංහරාජ අඩවියේ තැන තැන ඇවිදීමත් කල් ගත කරනවා. එයා සමහර කාලෙකට ගම්මානයක් අසල තිබෙන කැලැවක තිබෙන ගල් ගුහාවකට එනවා. එහෙම ඉන්න කාලෙකට තමයි එයාට හමුවෙන්න පුළුවන්.”

නිරංජලා මදවෙලාවක් පැවරිත් දෙස බලා සිටියා ය. ඇයට පැවරිත් තුළින් තරුණ වියේ වූ විල්කන්ගේ රුව මැළි පෙනෙන්නට විය.

“පළිස් නිරංජලා.. සියාට හිත කමක් තිබෙනවා නම් ඒක කරන්න පුළුවන්.”

ඇය අසුනින් නැගිට කාමරය වෙත විය නැගුවා ය. ඇය ඉන් පිටතට ආවේ ඒකාකී පහකට ගසකට පමණ පසුවිය.

“සියාට කිවෙමි නම් හමුවෙන්න ආවාට කමක් නැ කිසලා තාපස භූමා කිව්වා.”

“එහෙනම් අපි දැන්ම පිටත් වෙමු.”

“පැවරිත්. එයා ඉන්න තැනට ගන්න පැය හතරක වත් පා ගමනක් ගන්න සිහි. දැන් හිඟින් එන්න වෙලාවක් නැ. සියා කැමති නම් අපි හෙට උදෙන්ම පිටත්වෙමු.”

“හොඳයි මං. කිසිව විතර එන්න ද?”

“උදේ පහට වගේ එන්න බලන්න. මං සුදානම් වෙලා ඉන්නම්.”

රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයෙහි, සිංහරාජ අභිවිඳව මායිම්ව පිහිටි සිංහපුර නම් කුඩා ගම්මානයක් වෙයි. ඉන් ඔබ්බෙහි ඇත්තේ ගතවර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේම ඡිත්ස් සතාගේ පා පහසක් නොලැබූ සිංහරාජ රක්ෂිත වනාන්තරයයි. සිංහපුර, දිළිඳු ගොවි පවුල් පහසක් පමණ පිවිත් වන නොදියුණු ගම්මානයකි. ගමෙහි වූ එකම සිල්ලර හා තේ කඩය අසළ මෝටර් ගසිකලය නතර කරන ලෙස නිරංජලා පැවරික්ව තිබාය.

"ආ.. තෝනා. හුග කාලෙකින් නොවැ දැක්කේ?" මුලුත් කහට නිසා රතු පැහැති වූ දහන් පා කටි පුරා සිනාගෙමින් කඩයෙහි මුදලාලි නිරංජලා පිළිගත්තෙන්, ඇය මෙනෙහි අමුත්තියක් නොවන බව පැවරික් පසක් කර ගත්තේය.

"ඔව් මුදලාලි. අවුරුදු දෙකකට විතර පස්සේ මං ආවේ."

"තාපස භූමාව ජිලදී දැකපු කෙනෙක් නං නැ තෝනා. පත්‍ර ගිය දවස් විසේ හඳු වැස්සකුත් තිබුණා. මං දන්න හැටියට තාපස භූමා මේ පැත්තේ ඉන්න හැටියක් නැ."

"මේ මහත්තයටත් තාපස භූමා ඉන්නවා නම් මුණ ගැහෙන්න ආසයි කිව්වා. මං එක්කරගෙන ආවා. අපි එකකළ මේ මෝටර් ගසිකලේ පොඩ්ඩක් බලා ගන්න පුළුවන්ද මුදලාලි?"

"හොඳයි තෝනා."

"පැවරික්. අපි මොනවා හරි කාලා යමු. ආයි කැලේට වැදුනට පස්සේ කන්න දෙයක් ලැබෙන්නේ නැ. වතුර විකක් හරි බොන්න ලැබෙන්නේ දිය පාරකින් තමයි. පැවරික්ව නම් මේවා පුරුදුක් කැඩිව ඇති."

"නැ. නැ. මට සිවා හොඳට පුරුදුයි. මං එංගලන්තේ ඉන්දදීන් අවුරුද්දකට සැරයක් නොවරදාවම බුෂ් වෝකිං යනවා. ඒත් මේ ගමන මෙහෙම එකක් බව දැන ගත්තනම් මං සුදානම් වෙලා එනවා. ඒත් කමක් නැ."

එංගලන්තයේදී කොතරම් වනාන්තර ගතව ඇවිද තිබුණත් මෙවැනි සුවසක් එම ගමන් වලදී තමන් නොලත් බව ඔහු නිරංජලාව කීවේය. ඔහු කිසිදා නොපුටු ගස් වර්ග හා පළිතුරු වර්ග වලින් ගසන වූ මෙම වන පියසෙහි ඇවිදින විට කිසිම විඩාවක් හඳුනා

නොදැනුනා පමණක් නොව තිරුගේ වන්ඩ තාපයෙන්ද හිටුනව කිසි තිරුගැරයක් නොවුණි. වරින්වර ගත දැවටෙන මන්ද මාරුකය සිතට ගෙන දෙන උංචාබිඟ නිසා ගමන් විඩාව නොදැනෙන බව නිරූපණ ක්වූය.

තාපසතුමා සිටින ගල් ලෙන වෙතට යාමට අඩි පාරක්වත් නොතිබුණ අතර එකම මාර්ගෝපදේශයකට වූයේ ඒ ගම්පයේ කළ මුදුනක තිබූ ගල් තලාවකි. ඒ ගල්තලාව වෙත පැමිණි විට ඇතිත් දිස් වූයේ සිරිපාද කන්දයි. පැවරික් ඒ දැකුමකළ දර්ශනය දෙස මද වෙලාවක් බලා සිටියේය.

"අර ඇත පෙනෙන ගල් ගුහාවේ තමයි තාපස තුමා ඉන්නේ" ඒ කන්දෙන් එතා පැත්තෙහි වූ තවත් කන්දක මැද හරියේ සිටු කළු ගල් කුලක් දෙසට අත දිගු කරමින් නිරූපණ ක්වූය. එදෙසට යාමට තවත් පැයක් වත් ගත වනු ඇතැයි පැවරික් සිතුවේ ය. එහෙත් අවට පරිසරයේ සුන්දරත්වය නිසා හිටුන්ගේ ගතට විඩාවක් තම දැනුමේ නැත. කෙසේ හෝ යාන්තමින් මධ්‍යස්තය පසු වූ විට ඒ ගල් ලෙන වෙත ගො විමට හිටුනව හැකි විය.

ගල්ලෙන ඉදිරිපිට වූ ගල් තලාවක් මත බවුන් වඩමින් සිටි තාපස තුමා හිටුන්ගේ දර්ශනයට හසු විය. ඔහු හිටුන්ට පිටු පා සිටි බැවින් ඔහුගේ මුහුණ කෙබඳුදැයි පැවරික්ට දැක ගත නොහැකි විය.

"තාපස තුමා භාවනා කරනවා. අපි එකට බාධා නොවෙන විදියට එතුමා කතා කරන තුරු බිම ඉඳ ගෙන ඉමු" ඒ අසළිට ගො වන විට නිරූපණ ගෙමින් ක්වූය.

එහෙත් පසු පසින් ඔහු වෙතට ගො වෙත්ම තාපස තුමා හිටුන්ට කතා කළේ ය.

"ඉත. ඔය හරමි දුර බැහැර පෙදෙසක සිට පැමිණි ඔබ කුමක් නිසා ඔබ වටිනා කාලය මෙබඳු නිරර්ථක කටයුත්තකට වැය කරන්නෙහිද?"

පැවරික් මවිතයට පත් වූයේ එය ඔහු කිවේ තමාට බව තේරුම් ගත් නිසාය. තාපස තුමාට පිටුපා සිටි හිටුන් එතුමා දුටුවේ කෙසේද? සමහර විට හිටුන්ගේ අඩි හඩ එතුමාට ඇසෙන්නට ඇත. එහෙත් තමා දුර බැහැර රටක සිට පැමිණි බව ඔහු දත්තේ කෙසේද?

නිරූපණ තාපස තුමාට වැද එකක් පස්ව සිටිතැයි. පැවරික් ද ඇය අනුව එසේ කළේ ය.

"තාපස තුමනි. මේ තරුණයාට ඔබ දැකීමට අවශ්‍යම බැව් කී හෙයින්, ඔබ තුමාට කළ යාත්‍රාවත් පසු, ඊට ඔබ තුමාගේ

අකමැත්තක් නැති බව පෙනුන නිසාවෙනුත් මොහු කැඳවාගෙන පැමිණියෙමි." නිරංජලා ඉතා ගෞරව පෙරදැරිව සිටියා.

"දරුවා, අනුන් ගැන සොයමින්, ගවහිසාව ගැන සොයමින් නිරාපරාදේ කාලය වැය කරන්නේ මන්ද? ඉදිරිය ගැන සිතා, අප ගමන් කරන මේ සංචාර සාගරයේ 'නොතිර' බව සිතා කටයුතු කරන්න."

"තාපස තුමනි, මගේ නැදැසින් එකිනෙකා ඇත නොව ගනිමින් විනාශ වෙනවා දකින්නට මා කැමති නැ. මට චිත්තමනා ඔවුන් අතර පවතින මේ ජන්මාන්තර වෛරය සම්පූර්ණව පත් කරන්න. මගේ පියාගේ කාමයෙන් මට ජිකට උදව් කරන්න."

"දරුවා, මේ ගැමි ප්‍රශ්නයකටම මුළු ඔබ පියා බව මම නොකියමි. ඉන් පසුව ඇති වූ නොයෙකුත් ක්‍රියාවන් මෙයට මුල් වූ බව මම දනිමි. ඒ ගැමි සිදුපිටිකිත්ම ඔවුන් අතර ඇති වූ වෛරය එන්න එන්නම වැඩි වූ බැවින් සිදු වූ විපත බලන්න. දැන් එය කිසිවකුට නවත්වන්නට බැරි තරමට උග්‍ර වී ඇති සැටි නොපෙනේද? ඔබ නිහඬව නොසිටියොත් ඔබද ඊට ගොදුරක් වනු ඇත. ඔබ පියා විසින් උග්‍ර තත්වයට පත් කරන ලද මෙම පළිගැනීම වැලැඬී පැවරී ඊට ගොදුරක් වෙන්න එපා."

"තාපස තුමනි, මගේ පියා රට හැරදා ගිය පසු මොවුන් සමඟ සිටු සියළු සමබන්ධකම් වළින් තොර වීම නිසා මේ ප්‍රශ්නය මෙතරම් දුර දිග ගිය බව දනිමි. එහෙත් ඔහු මේ බවත් දැන සිටියා නම් මෙය මේ තරම් දුර දිග නොයවා සම්පූර්ණව පත් කිරීමට මෙහි එන බව මම දනිමි. ඔහුට කළ නොහැකි වූ දෙය මා විසින් වත් කළ යුතු වෙයි. පියා නිසා ඇති වූවායැයි සිතෙන ප්‍රශ්නයක් විසඳීමට පුහුණු ඉදිරිපත් වීම ඔබ අගය නොකරන්නේ මන්ද?"

තාපස තුමා ඔම අතගා වැළි අහුරක් අතට ගෙන එය පැටිරක් වෙත පැවරීය.

"දරුවා, මා අත ඇති මේ වැළි ස්වල්පය ඔබට පෙනෙන්නද?"

"එතෙමයි තාපස තුමනි."

"ඒ නමා ඔබ දන්නා ප්‍රමාණය. මේ මග පොලොවෙහි ඇති වැළි ප්‍රමාණය ඔබට සිතා ගත හැකිද? ඒ නමා ඔබ නොදන්නා ප්‍රමාණය."

පැටිරක් නිහඬව සිටියේ ඔහුගෙන් ඊට වඩා උදව්වක් නොලැබෙන බව දැන් නිසාය. එහෙත් මේ තාපසයා ඔහුට නම් කැකයකි. පීටරට සිට පැමිණි නමා කවුදැයි ඔහු හඳුනා ගත්තේ කෙසේද? නිරංජලා සමඟ තමා පැමිණෙන බව ඔහු දන්නේ කෙසේද?

"තාපස භූමනි, ඔබතුමාගේ සුව දුක් කෙසේද?" යි නිරංජලා ඇසුවාය.

"මම සුපුරුදු සුවයෙන් පසුවෙනවා නිරංජලාවෙනි, චිරිත් වර පැමිණෙන මගේ මිය ගිය සොහොයුරිය ගේ භුතාත්මය මගේ දැනෙන බිඳ දමනවා. මට පරිභව කරනවා. මා යුතුකම් පැහැර හැරිය අයකුගේ කියමින් මට දෝෂාරෝපනය කරනවා. ඒ හැරෙන්නට වෙනත් කිව යුතු තරම් දෙයක් නැ."'

"තාපස භූමනි, ඔබතුමාගේ සොහොයුරිය මිය ගියේ ද?" එය පැවරිත්ට අලුත් ආරංචියකි.

"තමන්ට ජීන කප්පුන්ට ජීන කිරීමට තරම් කේතියක් නොමැති බව දැන ගත් ඒ අකරණීය, මේ කෲර කමාරයෙක් සමු ගන්නා, ඔවුන් කෙරෙහි ඇති කර ගත් වෛර සිතකින් මේ ලොවෙන් සමුගන්නා, ඒ වෛරය පිරිමසා ගන්නා තුරු අන්තර් ගවයක දුක් විඳින ඇය පළිගැනීමෙන්ම ඇගේ හිත සුව සදා ගන්නා අතර අප දෙන අනුභාගනාවන් අදහන්නේ නැත. අප සම්මා සම්බුදු තථාගතයන් වහන්සේ දෙනු බණ දහම් නොපිළිගන්නා ඇය වෛරයෙන් වෛරය සංසිදුවා ගැනීමට ශාමන් තව තවත් අභියෝගය පිළිගනිමින් මුඛයට පිං කරමින්, ඔවුන්ගේ සංසාර ගමනද දිගු කරනවා."

"තාපස භූමනි, මිය ගිය අයකු ජීවත් වන අයෙකුට ජීන කරන්නේ කෙසේ ද?"

"ඔබ හරි ප්‍රතා, ඇයට දැන් එසේ කළ නොහැකි වුවත්, එය කරන ක්‍රමය ජීවතුන් අතර සිටියදී ඇය දැන සිටියා, ඔබ ඒ ගැන විමසා වෙහෙසට පත් වෙන්නට එපා, ඔබ ගේ සංසාර ගමන කෙටි කර ගන්න බලන්න. බයා දහම් ලියවී ඇති පොත පත කියවා දහම් දැනුම් වැඩි කර ගන්න. අනුත් ගැන නොහොතා තමන් ගැන සොයන්නට බලන්න."

"තාපස භූමනි, මධ්‍යස්තයද පසු වෙලා, ඔබ තුමාට දිවා ආහාරය පුරා කිරීමට අවසර දෙනු මැනවි."

"ඔබට අවසර දෙමි පින්වතිය."

නිරංජලා හා පැවරිත් එකතු වී කවුසානන්ට දිවා ආහාරය කකසා පිළිගන්නට ලදී. ඔහු දිවා ආහාරය තිම කරන තුරු ඔවුහු එකත්පත්ව සිටියහ.

දිවා ආහාරයෙන් පසුව පැවරිත් තාපස භූමාගෙන් පැහැයක් ඇසීමට ඇති බව කීවේය.

"තාපස තුමනි, ඔබ තුමා කළී කතාවකින් මගේ පිතෘ මේ මනිමැරුමේ ද්‍රාමයේ කොතක සිටින බවට සැකයක් පහල කළා. ඔහු මෙරටින් පිටව ගියාට පසුව නැවත කිසිම දිනයක මෙහි පැමිණියේ නැ. ඉතිං ඔහු මෙයට සම්බන්ධ වන්නේ කෙසේ ද?"

"දරුව, මා අන්තර්ගතය ගැන කී දේ ඔබ විශ්වාස කරනවා ද?"

"නැත තාපසතුමනි."

"එසේනම් මෙයට මා දෙන පිළිතුර ද ඔබ විශ්වාස නොකරනු ඇත. එනිසා මා ඔබ පිතෘ ගැන යමක් නොපවසමි. එහෙත් ඔබ ඔත්තු සපයන්නට යොදවා ඇති පුද්ගලයින්ගෙන්, ඔබ පිතෘගේ ඊට ඇති සබඳකම් ඔබට දැන ගන්නට ලැබෙනු ඇත. අන්තර්ගතයක සිටින ඔබ පිතෘගේ හිසවතෙකු, ඔබ මාර්ගයෙන් ආරක්ෂාකර දුන් විට ඔබ අන්තර්ගතයෙහි පිටත් වන මිනිසුන් ගැනද විශ්වාස කරනු ඇත."

"තාපස තුමනි, ඔබතුමා විඩාවට පත් වී ඇති යෙයක් පෙනෙන්නට තිබෙනවා."

"මගේ සොහොයුරිය දැන් මෙහි පැමිණ ඔවුන් පාවා නොදෙන ලෙසට මගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඔවුන් මා වෙතෙසට පත් කරනවා."

"තාපසතුමනි, එසේ නම් අප ඔබතුමාගෙන් සමුගන්නමි."

"ගොදුරු පින්වතිය."

"තාපස තුමනි, සමු ගැනීමට පෙර ඔබතුමා මේ ප්‍රශ්නවත්ත අවවාදයක් දෙනවා නම් සතුටු වෙමි."

"පුත. දෙවන රාජසිංහ රජතුමාගේ කාලයේදී රත්දෙණියල සිංහයා නමින් විරුදාවලිය ලත් අපගේ, ඔබගේ ඒ මිත්තෘගේ ගෙන් පසුව රත්දෙණියල වලව්වාසීන් විසින් කරන ලද සාපරාධී ක්‍රියා වොහෝ ඇත. එම වලව් බිම අසල පදිංචිව සිටි අසරණ දුගී මිනිසුන්ගේ රුධිරය, දහදිය, කදළු එම වලව්වෙහි පසට එකතු වී ඇත. ඔවුන් කළ ඒ සාපරාධී ක්‍රියා නිසා එහි නිවාසයන්ට මුහුණ දීමට සිදු වූ ව්‍යසනයන්ගෙන්, ඉදිරියේදී මුහුණ දීමට සිදුවන ව්‍යසනයන්ගෙන් කිසි අඩුවක් නොවනු ඇත. ඒ සිදුවීම් වලක්වාලීමට නම් එහි අනාගත හිමිකරු වන ඔබ, එම ගමෙහි වසන දුගී දුප්පත් ගොවි ජනතාව වෙත එම ඉඩකඩම් බෙදා දෙන්න. මිය ගිය ශ්‍රෝතීන්ට පින් පමුණුවා එය දන් දෙන්න. හැකි සෑම අවස්ථාවකම දන් පින් කිරීමට යුතුයුද්‍ර වන්න. එහිත් මිය ගිය ඔබේ ශ්‍රෝතීන්ටත්, ඔබටත් යහපතක්ම වනු ඇත."

"අපට අවසර"

තාපස කුමාරයෙක් සමුගත් ඔවුහු නැවත මහ මුකුලාන මැදින් ගමන් කරන්නට වූහ.

"පැවරිත්, ඔයා තාපසතුමා ගැන සිතන්නේ මොනවාද?" මුකුලාන මැදින් එන අතර නිරංජලා ඇසුවාය.

"මම හිතන දේ හරිද වැරදිද කියන්න මම දන්නේ නැ. ඒත් තාපසතුමා නාමිත් මගේ පියා සමඟ තරගින් පසුවන බව මම තේරුම් ගත්තා. ඔහු මෙසේ වනගතව දුක් විඳින්නේ මගේ පියා විසින් කරගන්නා ලද විවාහය නිසා සිදු වූ ක්‍රියාදාමයෙන් බව ඔහු සිතනවා ඇති. සමහර විට ඔහු අතින් සිදුවූයේ ගම් වරදක් නිසා පොළිසියට නොරෙන් මෙසේ වනගතව සිටිනවා වන්නටද පුළුවන්."

"පැවරිත්, ඔබ මට හරි පුදුමයක්, ඔබට මේ හමුවීමෙන් පසුව වත් විශ්සත් ගැන සැකයක් ඇති නොවේ යැයි මා විශ්වාස කළා."

"තරඟවන්න එපා නිරංජලා, මං හිතන විදිය හරිමයි කියලා මං කියන්නේ නැ. මගේ රාජකාරියේ හැටිට මම හිතන්න පුරුදු වෙලා ඉන්නේ එහෙම නමයි. කැත්තම් මට මගේ රාජකාරිය හරිට කරන්න ලැබෙන්නේ නැ. හරි ඔත්තුවක් ලැබෙන තුරු මම සැකය තුරන් කර ගන්නේ නැ."

"ඉතින් දැන් ඔබ කාගෙන්ද ඔය හරි ඔත්තුව බලාපොරොත්තු වන්නේ?"

"මම හිතුවා කසෙ මුදලාලියෙන් මේ තාපසතුමා ගැන විස්තර විකක් දැන ගන්න. ඒකට ඔයාගේ අමනාපයක් තියෙනවද?"

"නැ පැවරිත්, ඉන් පස්සේවත් ඔබේ ඔය සැකය දුරු වෙලා යාවි කියලා මං හිතනවා."

කඩය වෙත පැමිණි පැවරිත් තාපසතුමා ගැන දන්නා දේවල් තමන්ට පැවසිය හැකිදැයි මුදලාලියෙන් විමාලේය.

"ඇයි මහත්තයෝ, පත්තරේකටවත් ලියන්නද? එහෙම නම් කරන්න එපා, තාපසතුමා කැමති නැ නිතරම වගේ එතුමාට මිනිසුන් ඇවිත් කරදර කරනවා?"

"නැ, නැ, එහෙම එකකට නොවෙයි, මට කැමතියි තාපසතුමා ගැන දැනගන්න, මම පත්තර කාරයෙක් නොවෙයි."

"එහෙම නම් මං කියන්නම් මහත්තයෝ" කී මුදලාලි එපුවත් මෙසේ පවසන්නට විය.

"මුළින්ම සිය කියන තාපසයා දැකපු කෙනෙක් විදියට ගම්මු කියන්නේ කැලේටි දුර කඩන්න ගිය රත්මැණිකා කියන ගැහැනු ළමයා. ඒ මීට අවුරුදු විස්සකට වැඩිවර ඉස්සර. කැලේ තියෙන වටිනා ගස් අනවසරයෙන් කපන්න කැලේටි එන මිනිසුන් ඉන්නවා. එහෙම ආපු මිනිසුන් දෙන්නෙක්, කැලේ දුර කඩන්න ආපු ඒ දැරිපි දැකලා ඒකිව් අල්ලගන්න හදලා තියෙනවා. මේ කෙල්ල කැලේ කඩාගෙන, පණ බේරගන්න උවලා තියෙන්නේ තව තවත් කැලේ ඇතුළුවීම තමයි. තාපස තුමා ඉඳලා තියෙන ගල්තලාව උඩට කෙල්ල උඩගෙන ගෙන කොටි පස පැටලිලා, වැටිලා තියෙනවා. අර මිනිස්සු දෙන්නා කෙල්ල අල්ලා ගන්න පනින කොටම කෙල්ලත් ඒ මිනිස්සු දෙන්නත් අතර ගිනි ජාලාවක් ඇති වුණාලු. ඒ ගිනි ජාලාවෙන් බේරෙන්න පස්සට පනිනකොට ඒ දෙන්නා වගේවම ගිනි ජාලා ඇතිවෙලා. ඒ දෙන්නට කරකියා ගන්න දෙසක් වෙලා නැ. පස්සේ තාපස තුමාගෙන් සමාවත් අරගෙන ආයෙම කිහිම දාක කැලේ කපන්නත් නොඑන බවට පොරොන්දු වුණාට පස්සේ තමයි තාපස තුමා ඒ අයට ගන්න දීලා තියෙන්නේ. ඒ කෙල්ල ඔය සිද්ධිය ගමට ගිහින් කිව්වාම ගමේ මිනිස්සු තාපස තුමා බලන්න ඇවිත් තියෙනවා. ඒත් ඒ කා එක්කවත් එතුමා කතා කරලා නැ. භාවනානුයෝගිව ම ඉඳලා තියෙනවා. ඊට පස්සේ කැලේ අතරම. වෙව්ව කෙනෙක් හොඟන්න ගිය පිරිසකට තාපස තුමා හමුවෙලා තියෙනවා. ඒ වෙලාවේ ඒ නැති වුණ ළමයා ඉන්න ඉසව්ව තාපස තුමා හරිසවම කියලා තියෙනවා. ඒ සිද්දියෙන් පස්සේ ගමේ මිනිස්සු පුස්තකයක් ආපුවාම, කාට හරි ලොකු අසනීපයක් වුණාම තාපස තුමා ගාවට ගන්න පුරුදු වෙලා තියෙනවා. එතුමා හිටියොත් පිළිසරණ වෙන බවත්, සම්හරදාකට එහෙම ගිහාම එතුමා මුණ නොගැසෙන බවත් ගම්මු කියනවා. සෙතෙහ සනවා එනවා වැඩි වුණාම තාපස තුමා ඒ පළාතෙන් පිටවෙලා ගියි."

"ඉන් පස්සේ මේ නෝනා ඇවිත් තාපස තුමා හමු වුණානේ. නෝනට තාපස තුමා හමුවුණ බව දැනගත්තාම ගම්මු කිහිප දෙනෙක් ගිහින් තාපසතුමා හමුවෙලා තියෙනවා. ඉන්පස්සේ ආපපු තාපස තුමා ඇත කැලෑවට ගිහින් තියෙනවා. දැන් තම මිනිස්සු තාපස තුමා හමුවෙන්න යන්නේ නැ. ඒ හමුවෙන්න ගියාට එතුමාට දැක ගන්න ලැබෙන්නේ නැති නිසා. ඔන්න ඔව්වර තමයි මහත්තයෝ අපි තාපස තුමා ගැන දන්නේ"

මුදලාලීට සතුති කපි පැට්ටික්, නිරංජලා සමඟ සිය මෝටර් සයිකලයට ගොඩ විය.

"එතකොට පැවරිත් අපට විල්සන් ගැන කාරයක් විදියට සලකන්න අපහසුයි හේද?" විල්සන් පිළිබඳ විස්තරය ඇතුළු තැරි විමසුවකි.

"ඔව් අංකල්."

"එතකොට විල්සන් කියනු දෙවල් ගැන පැවරිත් හිතන්නේ කොහොමද?"

"මං එංගලන්තේ ඉන්න කොට මග වගේ මුණ බලලා අනාගතය කියන කෙනෙක් ගාවට අම්මා මාව එක්කරගෙන ගියා. හිත එක ප්‍රමාණයකට දියුණු කර තත්ත්ව කෙනෙකුට තමන් ඉදිරියේ ඉන්න පුද්ගලයාගේ හිත කියවන්න පුළුවන් කම තිබෙනවල. හැබැයි ඒ ගොල්ල අනාගතය ගැන කියන දෙවල් කියනට කියසත්ම හරි යන්නේ නෑ. මෙයත් ඒ වගේ කෙනෙක් කියලයි මං හිතන්නේ. අනෙක මං මගේ අප්පට්ටිගේ හැට්න් දන්නවා. විල්සන් මාමා තාපසයෙක් වුණාට තාම මගේ අප්පට්ටිත් එක්ක තිබෙන තරගව අඩුවක් වෙලා නෑ. ඒ නිසා තමයි එයා මගේ අප්පට්ටි මේ උස්තලට යම්බන්ධ බව කිව්වේ. ඒ එක්කම මට හිතන දෙයක් තමයි එයා ව්‍යාජයව ආරක්‍ෂා කරන බව. ඒකෙන් මට කිහිප සැරයක්ම කිව්වේ මේ පරීක්ෂණ නවත්වලා දාන්න කියලා."

"පහුගිය දවස් ටිකේ මේ කරනු පරීක්ෂණ වලින් කියාට මොනවද හිතෙන්නේ?"

"මං මේ පරීක්ෂණය ගැන සැලකෙන දෙයක් දැනගත්තා. හෙට, පයන්න භාරතිමලගේ මරණ පරීක්ෂණයේ විස්තර අරගෙන එනවා. අපි මෙහාටම ඇවිත් ඒ විස්තරය කරන්න කියමු හේද අංකල්?"

"ඔව්. ඒක හොඳ අදහසක්."

...

ජයන්ත ඉතා උබෝධයෙන් යුතුව කාමරයට ඇතුළු විය.

"ජයන්තගේ මුහුණෙන් මට පෙනවා අපට පරීක්ෂණය කරගෙන යන්න හොඳ කොටුවාවල් කිහිපයක්ම ලැබ්ලා ඇතෙයි කියලා."

"මටත් එහෙම හිතෙනවා සර්. මං එහෙත්ම මට දැන ගන්න ලැබුණ දේ විස්තර කරන්නමකෝ."

"1998 මාර්තු 16 වනදා රාත්‍රී 8.00ට විතර සුරනිමල සුපුරුදු විදුලි ජාලයේ රාත්‍රී ආහාරය අරභයනා. එයාගේ ගෙදර උසන පිහන කටයුතු, අස්පස් කරන දේවල්, විත්තචරිත බලාගන්න විශේ වැඩ කරලා දෙන පෝඩුවක් ගන්නවා. ඒ කමලදාසයා එයාගේ පවුලයි. කමලදාස කියන්නේ සුරනිමල මුලින්ම වැල්ලවාය පැත්තේ දාපු කඩේ උදව්වට හිටපු මනුෂ්‍යයා. සුරනිමලට හැම දෙයකදීම උදව්වට හිටියේ කමලදාස තමයි. රමණගේ මරණයෙන් පස්සේ කමලදාස තවත් වකස් සුරනිමලට ලං වුණා. මුලදී කඩේ වැඩපලවලට විතරක් උදව් වුණ කමලදාස, පස්සේ ගෙදර දොර වැඩකටයුතු කරලා දෙන්නත් ඉදිරිපත් වුණා. කමලදාසයා එයාගේ තරුණ ශීර්ෂ ප්‍රේමය කැමෙන් පස්සේ කුසගිත අස්පස් කරලා දාලා එයාගේ ගෙදරට ගියා."

"ඒ දෙන්නා පදිංචි වෙලා ගන්නේ සුරනිමලගේ ගෙදර ඉඳලා මවර් කියක් විතර දුරින්, ඒ වත්තේම පහළින් තියෙන ගෙදරක්. ඒ අය ඊ. නවසට් විතර නිදාගන්න සුදානම් වුණා. එතකොට කවුද දොරට තට්ටු කරනවා ථේමාව ඇහුණා."

"කමලදාස .. කමලදාස .. මේ මම.. මම.. "

"ඇයි මුදලාලි මොකවත් කරදරයක්ද? " අහමින් කමලදාස දොර ඇරිනා.

"කිසි කතාබහක් නැතිව සුරනිමල ගෙදරට ඇතුළුවලා පුටුවක් ඉඳගන්නා."

"කමලදාස, මේ ඉඩමයි වත්තයි කමලදාසට ලිගන්න මං හිතාගෙන හිටියේ, මං මල්ලුවත් ඒක කියලා තිබුණා. මං හිතනවා මල්ලි ඒක කලාව කියලා."

"මොනවද මුදලාලි මේ කතාකරන්නේ? මං කෝරි එකක් හදාගෙන එන්නද?" කියලා ථේමා ඇහුවේ වෙනදට වඩා අමුත්තක්, දැකපු නිසයි. මුදලාලි හිතයක් දැකලා බයවෙලා කියලායි ථේමා හිතුවේ."

"හොඳයි ථේමා."

"කමලදාස ඇවිත් සුරනිමල ඉඳගෙන හිටිය පුටුව ගාව ශීඝ්‍ර ඉඳ ගන්නා. එයා තාමත් ඉස්සර වගේම සුරනිමලට ගෞරවයෙන් සලකනවා."

"අර හැඩගේ මර හිනාවි.. මර හිනාවි.. " සුරනිමලට කියවුණා.

"ඇයි මුදලාලි? කවුරුවත් ගෙදරට ආවාද?"

"තාම කමී ඇවිල්ලා නැ. ඒත් කොයි මොහොතක හරි ඒවි."

"කවුද මුදලාලී?"

මුදලාලී ටික වේලාවක් තිස්සේද වෙලා හිටියා.

"මගේ මාරයා කමලදාස.. ගෙදර ඉන්න විදිහක් නෑ. අර මල ඉලව් හිතාම ඇහෙන්නවා."

"මුදලාලී හිතයක් දකින්න ඇති. ව්‍යාකූලයා ගැන බය වෙන්න දෙයක් නෑ. කියලා තන්දන මගත්තකා කිව්වේ. දැන් ගෙ අගේට කිසි කරදරයක් නැතිව අවුරුදු හත අටක්ම ගියානේ."

"නෑ කමලදාස උග්‍ර භාම ඉන්නවා. තැත්තම් කොහොමද මව් අර ඉලව් මර හිතාම ඇහුනේ?"

"ථෙමා කෝපි කෝපය මුදලාලීට දන්නා. මුදලාලී එයාට ස්තුති කරලා ඒක අතට ගත්තා."

"මං කොයිතරම් දුක් මගත්ති වුණාද අපේ පවුල නගා සිටුවන්න. එකෙක් දෙකෙක් කරපු පාහර වැඩක් නිසා ඒ පවුලත් ඉවරයි, මේ පවුලත් ඉවරයි" මුදලාලී කිව්වා. ඇත්තටම ඒක මුදලාලී කාගේවත් දිගා බලාගෙනවත් කාටවත් කියපු දෙයක් නොවෙයි. ඒ වදන් පෙල මුදලාලීගේ කටින් ඉබේම පිටවුණා කිව්වා නම් තමා වඩා හරි."

"මොනවද මුදලාලී මේ කියවන්නේ?" ථෙමා ඇහුවා.

"කෙල්ලේ අද තමයි මගේ අත්තිම දවස. මං දැනුවත්ව කාටවත් වරදක් කරලා නෑ. මං වරදක් කළා නම් ඒ වැරදි කරනවුන්ට ඉඩදීමා හිටිය එක විතරයි. ඔව් මං උත්සාහ කළා නම් මව් ඒ ඔක්කොම නවත්තන්න තිබුණා. ඒත් මගේ හිතෙත් කොහක පළිගැනීමේ වෙතනාවක් හැංගිලා තිබුණ නිසා මං ඒක නවත්තන්න උත්සාහ කලේ නෑ. කවුද හිතුවේ මෙක ඔය තරම් දුරදිග යන පුස්තකයක් වෙච්ඡි කියලා. ඒ මාරයා අත්තිමේදී පවුලේ එක එකා බිලි ගත්තා. අද මාව බිලිගන්න එනවා. ඔව්. උග්‍ර අද එනවා මාව බිලිගන්න. මං මැරෙන්න බය නෑ. ඒත්.. ඒත්.. මව් දුක මං කරපු හැම දෙයක්ම ගහට ඉගි කැපුවා වගේ උකාරයි."

"මුදලාලී. අද අපිත් එක්ක අපේ කාමරේ නිදාගන්න" ථෙමා කිව්වා.

"වැඩක් නෑ ථෙමා. කවුරු හිටියත් නැතත්, මාරයා ඇවිත් එයාගේ කාරිය කරල යනවා. මව් කළින් තව අය හිටියා කියලා මාරයා හැරිලා ගියේ නෑනේ. තිකං උඹලත් අමාරුවේ වැටෙන්නවා. මං කරපු වරදට මං තනියම මුහුණ දෙන්නවා."

"මුදලාලිට එහෙම වෙනත රෙන්ත බැ. මුදලාලි දුප්පත් මිනිස්සු කී දාහකට උදව් කරලා තියෙනවද? මුදලාලිට එහෙම වෙනත රෙන්ත බැ."

"මහ රහතන්හාන්ගෙවත් කරපු පව් පඩිසත් දීලා තියෙනකොට මේ පැනගත්ත අපට ඒක වෙන එක තවත්තත්ත බැ කමලදාස."

"තව ව්‍ය වෙලාවක් සිග වගේ දේවල් කිය කිය ඉඳලා 'ආයුඤ්ඤා' කඩදාසි කොලයක් ඉල්ලගෙන ලියුමක් ලිව්වා. ඒකේ කොපියක් මං මේ පයිල් එකට දාලා තියෙනවා. ඒකේ තියෙන්නේ කමලදාස පදිංචිවෙලා ඉන්න වත්තේ කොටසයි. ඒ ගෙයි කමලදාසට පවරන්න කියන එකයි. ඒ ලියුම ලිව්වේ තන්දන මුදලාලිට. ඊට පස්සේ එයා පුටුවෙන් නැගිට්වා."

"මුදලාලි අද මෙහේ ඉන්න."

"ඔන නැ කමලදාස. වෙන දෙයක් වෙද්දෙන්. කවදා හරි අපි මැරෙන්නත් එපාකැ."

"ඔහේ යන්න මුදලාලිගේ තනියට" ඉඳමා කමලදාසට කිව්වා.

"ඔව් මුදලාලි. යං මාත් එන්නමි."

"එපා කමලදාස. කමලදාස ඉන්න. හොඳට දොරවල් වහලා තිදාගන්න. එලියට පහලියට බසින්න එපා."

"එහෙම කිව්වත් කමලදාස සුරතීමල මුදලාලි පස්සෙන් එන්න සුදානම් වුණා. ඒත් සුරතීමල ඒකට ඉඩ දුන්නේ නැ. අත්තිමට කමලදාස ඇහුවා එහෙනම් මං තන්දන මුදලාලිට කෝල් එකක් දීලා එන්න කියන්නද? කියලා."

"එපා එපා. කාටවත් මං නිසා කරදර කරන්න එපා කමලදාස" කියලා මුදලාලි ගියා. මුදලාලි එහෙම කිව්වත්, ව්‍ය වෙලාවකට පස්සේ කමලදාස තන්දනට කතා කරලා විස්තරේ කියලා තියෙනවා."

"හොඳයි කමලදාස. මං දැනමම එනවා" කියලා තන්දන කිව්වලු.

"තන්දනට එහාට එන්න පැය බාගයක් විතර යන නිසා විනාඩි විස්සක් විහිටයක් විතර කාලයක් තමාගේ හෙදරම් රැඳිලා හිටපු කමලදාස වත්තට ඇතුළුවන ප්‍රධාන ගේට්ටුව ආවට ගියා. ඒ තන්දන මුදලාලි ආපු ගමන් ඒක අරින්න බලාගෙන. කමලදාස එතනට වෙලා ව්‍ය වෙලාවක් බලාගෙන හිටියා."

"වත්තට කාරෙක ඇතුළු කරන්න ලොකු ගේට්ටුවක් තිබුණා. ඒ ඇරැහොම වත්ත වෙට්ට අඩි දහයක් විතර උස කාරපයකුත් බැඳලා. ඊට උඩින් කටුකමඩි පට්ටල් තුනකුත් දාලා තිබුණා. කාටවත් ලේසියෙන්

වත්තට ඇතුළු වෙන්න බැ. ප්‍රධාන දොරටුවට අමතරව ඒ කිට්ටුවෙන්ම තවත් පුංචි ගේට්ටුවක් තිබුණා. එහෙම තැන්පත්ම ගෙදරට කවුරු ආවත් ලොකු ගේට්ටුවම අරින්න එපායැ. කමලදාසගේ ඇත් එක වරම ඒ පුංචි ගේට්ටුව දිහාවට යොමු වුණා. ඒ ගේට්ටුව ඇරලා දාලා. එක වෙන්න බැරි දෙයක්. ඒ ගේට්ටුව කිසිම වෙනුවක එහෙම නිකං ඇරලා දාලා තිබෙන්නේ නැ. ඒ ඇරත් හැන්දෑවේ හයට විතර බිඬු වගයක් ගන්න කඩේට ගිය කමලදාස, ආපත් ඇවිත් ඒ ගේට්ටුව විහපු හැටි එයාට හොඳට මතකයි. ගේට්ටුව මොන හේතුවක් නිසා ඇරිගත්, ඒ ගමන්ම වගන එක කමලදාස පුරුද්දට වගේ කරන එකක්. එයා හැඟී හැඟී ගේට්ටුව ගාවට ගියා. ඒ දොරේ ඉබ්බා ගේට්ටුව ගාව ඕම තිබෙනවා. එයා ගේ දිහා හැරලා බැලුවා. ඒ පැත්ත කරුවලයි. ලයිට් ඕක්කොම තිබ්ලා දාලා. එයා වෝච් එක ගේ පැත්තට ගැහුවත්, දුර නිසා වැඩි ගමක් පෙනුනේ නැ. මිනිසුන් ඇහට පණ විකක් ආවේ ඇත එන කාර එකක ලයිට් එලිය නිසා. ගේට්ටුව ඇරිගේ කොහොමද කියලවත් එයාට මතක නැ."

"මොකද කමලදාස අයියෝ මේ ගොල්ලකක් දැකලා වගේ?" ඊජ එබේ ඉස්කරණා සිටි එබේ සිටිය යුදා ඇහුවා."

යුදා කියන්නේ තන්දනගේ බොඩිගාඩ්ට.

"අර.. අර.. පොඩි ගේට්ටුවේ ඉබ්බා ඇරලා.. කවුරුගේ ඇවිත් තිබෙනවා."

"ඊකින් නැගපත් ඒජ එකට" තන්දන සිටිවා.

"ඒ ගොල්ල ගේ ගාවට ඇවිල්ලා ඊජ එක නැවැත්තුවා. ඊජ එබේ ලයිට් එලියට පෙනුනා ගෙදර දොර ඇරලා තිබුණ බව. කමලදාස වෝච් එකත් අරං ඉස්කර වුණා. ගෙට ඇතුළු වුණ ගමන් විදුලි පහන් දැල් වුවා. ගෙදර කිසි කලබලයක් ඇතිවුණ ලකුණක් පෙන්න නැ. ඒ ගොල්ල කෙලින්ම ගිගේ සුරනිමලගේ කාමරේට. විදුලි පංකාවේ එල්ලලා තිබුණ සුරනිමලගේ සිරුරත් එක්ක විදුලි පංකාව හෙමත් හෙමත් කැරකෙනවා. බේල්ලට දාලා තිබුණ "රන්දෙණිගල ව්‍යාජුගා" කියන පුවරුව ඇරැණාම ඇගේ වෙත කිසිම තුවාලයක ලකුණක් වත් නැ. තන්දන කැ ගහගෙන ගිනිත් අයියාට පහතට ගත්තා. වැඩක් නැ. එතකොටත් එයාගේ වැඩ අවසානයයි."

"තන්දන වහාම ඒ සිද්ධිය පොලිසියට දැනුම් දුන්නා. පොලිස් පරීක්ෂණ වලින් අනාවරණය කරගත් කරුණු රාශියක් තිබෙනවා. අර විවෘත කර තිබුණ කුඩා දොරටුව ලග විශාල ලෙස වැටුණ බව පළුරක් තිබෙනවා. ඒ පළුරේ ගත් කීපයක්ම තැලිලා පොඩිවෙලා

හිමින් තිබෙනවා. පසුගිය දිනවල ඒ ප්‍රදේශයේ මද වැඩ ඇතිවෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා පළුර හරින විකක් හෙත සහිතයි. ඒ අතර මෝටර් සහිත රෝදයක සලකුණු වගකක් සටහන් වෙලා තියෙනවා. ඒ නිසා මිනීමරුවා මෝටර් සහිතලෙකින් පැමිණී. පුද්ගලයෙකු බවට පොලීසිය හැක කරනවා."

"හේට්ටුවේ ඉබ්බා කඩා දමා තිබුණේ නැ. ඊට දමා තිබුණ ඉබ්බා සාමාන්‍ය කෙනෙකුට පහසුවෙන් අරින්න පුළුවන් එකක් නොවෙයි. ඒ නිසා මිනීමරුවා අත එක්කෝ එහි යතුර හිමිය යුතුයි. තැනනම් ඔහු ඒවා විවෘත කිරීමෙහි ගපනෙකු විය යුතුයි."

"සුරතීමලයේ මරණය රාත්‍රී 10.00ත් 11.00ත් අතර සිදුවී තිබෙන බව මරණ පරීක්ෂක වාර්තාවට සඳහන් වෙනවා. ඊට ආසන්න කාලය තුළ මහා මාර්ගයේ ගමන් ගත් මෝටර් සහිත පිළිබඳව පොලීසිය හොඳලා බලලා තියෙනවා. ඒ කාලය ඇතුළත බස් වලින් ගමන් කළ අය, පයින් ගිය අය, වෙනත් වාහන වලින් ගමන් කළ අය, පාර අසින් ඇති ගෙවල්වල අය, තේ කඩ වල හිටි අය මේ ගැම කෙනෙකුගෙන්ම පොලීසියට ආරංචි ලැබිලා තිබෙනවා. මේ අනුව මෝටර් සහිතකරු රන්දෙණිගල ප්‍රදේශයේ සිට පැමිණි එකක් බව පොලීසිය හැක කරනවා. ඔහු ඇඳ සිටි කළුපාට ඇඳුමත්, දමා තිබුණ හෙල්මට් එකත් නිසා ඔහු ගැන වැඩි විස්තරයක් ලබා ගැනීමට පොලීසිය හැකි වෙලා නැ. මේ පිළිබඳ පරීක්ෂණ කටයුතු පැවැත් වෙනවා. පොලීසියට සැලකෙන විශ්වාසයක් තියෙනවා මිනීමරුවා පිහිටි කොටු කර ගන්න පුළුවන් වෙයි කියලා."

"එතකොට දැනට හොඳාගත තියෙන තොරතුරු එව්වරයි හේද?"

"තවත් එකක් කියන්න තියෙනවා සර්. මං සුරතීමලයේ කපේ තිබුණ රන්දෙණිගල වනාන්තා කියන පුවරුවේ අතුරු විශේෂඥයකු ලවා පරීක්ෂණයට භාජනය කෙරෙව්වා. ඒ අතුරු, කලින් පුවරුවල තිබුණ අතුරුවලට වඩා හාත්පසින්ම වෙනස්. ඒක මං හිතන්නේ සර අපේ මේ පරීක්ෂණ වලදී ප්‍රයෝජනවත් සාක්ෂියක් වෙන්න පුළුවන්."

"ඔව් ඒක ඇත්ත. දැන් එහෙකම පයත්තට තියෙන්නේ රන්දෙණිගලට ගන්න. සමහර විට ඔය මෝටර් සහිතකාරයා ගැන වැඩි සමත් එහෙත් හොඳා ගන්න පුළුවන් වෙයි. පොලීස් පරීක්ෂණයට ලක් වුණ ඒ කාලසීමාව තුළ රන්දෙණිගලට එව්වත් ආපු මෝටර් සහිතලෙකක් ගැන වාර්තා වෙලා තැනේ. ගැබැසි පාරේ යන ගැම වාහනයක්ම මිනිසුන්ගේ දර්ශනයට ගසු නොවෙන්නත් පුළුවන්. ඒ වගේම දැනපු ගැම මිනිසෙක්ම පොලීසියට ආක්ෂි දෙන්න නොඑන්නත් පුළුවන්. කොහොමවත් එයේ හිසාම මොකක් හරි තොරතුරක් දැන

ගන්න ලැබේවි."

"මිනේ බොස්" කී ජයන්ත පුවුවත් නැතිවිටේ ය.

"ජයන්ත. ඒ ගමන් රන්දෙණිගල කුමාරිභාමියේ පැහැරගෙන යාම සම්බන්ධයෙන් පොලිස් පොතේ සටහන් වෙලා තියෙන විස්තරත්, ඒ පිළිබඳව ගම්මුත් කියන දේවලුත් විපරම් කරලා බලන්න. ඒ සිද්දිය වෙලා දැන් අවුරුදු තිහක් විතර ගිහින් තියෙන නිසා, එදා ඒ ගැන කතා නොකරපු අය අද බය නැතිව කතා කරන්නත් පුළුවන්."

"අපේ ඉදිරි පරීක්ෂණ වලට කම්මදාය කියන පුද්ගලයා ඉතා වැදගත් කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්. එයා සුරනිමල මුදලාලියේ විනාපාර ආරම්භ කරපු කාලයේ ඉඳලම හිරි කෙනෙක්. ඒ නිසා මේ අපරාධවලට මුල් වූ හේතු සම්බන්ධයෙන් යම් කිසි හොඳුවාවක් එයාගෙන් දැන ගන්න නොලැබෙන එකක් නෑ. එතකොට සුරනිමල මුදලාලි කරපු පාපොච්චාරණය අනුව, රන්දෙණිගල කුමාරිභාමි පැහැරගෙන යාමට පවුලේ අයගේ ඇති සම්බන්ධකම් පෙන්නුම් කරනවා වෙන්න පුළුවන්. මඳක් උත්සාහ කළා නම් ඒක තවර කරන්න පුළුවන් බව පෙනිලත්, එයා ඒක නොකළකා හිරි බව වෙන්න ඕන එයා කියන්න ඇත්තේ. ඒ එක්කම රන්දෙණිගල විනාශයා වශයෙන් මිනීමැරුම් කළ පුද්ගලයන් ගැන තත්දන විමසීමලෙන් හිරි බවත්, ඔවුන් තත්දන අතින් විනාශ වුණ බවටත් සැකයක් ඇති කර ගන්න පුළුවන්. විසියෝ පරිග තත්දන මලට ගත් නිසා සමහර විට මිනීමැරුවා කවුද කියලා එයා අළුතින් ගන්න ඇති. සුරනිමලයේ මරණය වුණේ ඊට අවුරුදු අටකට පස්සේ. මව් පෙර ගැම මරණයක් අතරම තිබුණ පරතරය අවුරුදු හතකට වැඩි වෙලා නෑ. ඒ නිසා මං හිතනවා රන්දෙණිගල විනාශයාට තත්දන විනාශ කළා කියලා, ඒ නිසා තමයි සුරනිමලයේ කෙරී තිබුණ පුවරුව ලියා තිබුණ අත් අකුරු කලින් තිබුණ අත් අකුරු වලට සමාන නොවුණේ. එතකොට මව් සැරගන්න විශ්වාසයක් තියෙනවා සුරනිමලට මරා දැමුවේ ඔව්හු පුද්ගලයෙකුට බව. එහෙම බැලුවොත් මේ මිනීමැරුම් වලට කිහිප දෙනෙක්ගෙම සම්බන්ධයක් ඇති බව පෙනෙනවා. ඒක හිතන්න ආමාරු දෙයක් වුණත්, ගත වුණ දීර්ඝ කාලය දිනා බැලුවාම කිසිම දෙයක් වෙන්න බැරි දෙයක් කියලා අතක දාන්නත් බෑ."

සුරනිමලයේ අවමගුලව සහභාගි වී, හත් දවසේ දානය දින දක්වා එහි තහර වී සිටී විමලසිරි, පසු දින හැටි සහ පැටිරිස් හමුවට පැමිණ එහි දී තමන් ලබා ගත් තොරතුරු විස්තර කළේය.

"මං ඕනෑම විදිහට සුරනිමලයේ අවමගුලව භාරදාහක් පත්දාහක් විතර දෙනා සහභාගි වෙන්න ඇති. ඒ ආපු හැම කෙනෙක්ම වගේ සුරනිමලයේ හොඳ සමගි කිව්වේ. මිනිසා කැසෙන පිරිසකට රක්ෂාවලු ලබා දීමා තියෙනවා. හැබැයි ඒ ආපු අයගෙන් හුණ දෙනෙක්ම තන්දන ගැන බොහොම අපැහැදිලිමකින් සමගි කතා කළේ."

"ඒ අයගේ කතා විලින් මට තේරුණා තන්දන අයිතව හුණත් හරු කරපු කෙනක් කියලා. සුරනිමලයේ පසුගුණා පිරිපස්සෙන් තන්දනගේ හෙවනැල්ල වැටීමා තියෙනවා. සුරනිමල ලබා ගත්තු සමහර කොන්ත්‍රාත් වැඩ තන්දන මැති ඇමතිවරුන්ට කරපු උදව් නිසා ලැබුණ දේවල්ල. තන්දන කරපු වැඩ නිසා සුරනිමලට බොහොම වාසි ලැබීමා තියෙනවා. ඒ වුණත් සුරනිමල මල්ලි කරන වරදක් දැකපු හමන්ම ඒකට අවවාද කරනවා. තන්දනත් පුතා වගේ ඒ අවවාදේ පිළිගත්ත බව අගවනවා."

"සුරනිමලයේ බිරිඳ හැකි වුණාට පස්සේ දරුවා පොද්ගලික පාසලක තේවාසිකව නමත්වලා තියෙනවා. දරුවගේ වැඩකටහුතු හැම දෙනෙක්ම වගේ කෙරිලා තියෙන්නේ තන්දන අතින් තමයි. ඒ කිසිත්තේ තේවාසිකාගාරයට එක්කරගෙන යන්නෙන්, ආපසු ගෙදරට අරගෙන එන්නෙන් තන්දන තමයි. පොත්පත් අරං දෙන එක, නිවාඩු කාලවල පොති විනෝද ගමනක් යන එක මේ වගේ වැඩ සිත්කොම කරලා තියෙන්නේ තන්දන තමයි. සුරනිමල ව්‍යාපාර කටහුතු වලට කොටුවෙලා. ඒ නිසා පයදේව තාත්තට වඩා බාප්පාට පුංචිම අසාධාරණ තැ. එයාගේ අසුන බැඳපු තෝනත් එක්ක පයදේව අවමගුලට ඇවිත් ගිටියා. පයදේව තම ඒ තරම් කනගාටුවකින් ඉන්න බවක් පේන්න තිබුනේ නැ. එයාගේ තොනා හරිම ලස්සනයි සර්. කුමාරිකාවක් වගේය කිව්වට වරදක් නැ. එයා තම තැනි ගැනීමකින් හිරි බව පේන්න තිබුණා. සුරනිමල මැරෙන්න දවස් තුනකට විතර උඩදී සමගි පයදේව විවාහ වෙලා තියෙන්නේ. ඒ සමඟ වලව්වක හැදෑන වැඩුන

දරුවෙක්ල. රජමල්වත්ත කියන වලව්වේ. විවාහයෙන් පස්සේ පසළොස් වාසපායේ ගෙදරට පදිංචියට ගියේ. එතැන් සිට ඉඳලා තිබෙන්නේ තාත්තත් එක්ක."

"තන්දන නම් හරිම කනගාටුවෙන් ඉන්න බව පේන්න තියෙනවා. එයා පොලීසියට බණිනවා. මෙව්වර දේවල් වෙද්දීත් පොලීසිය නිහඬ වෙලා, බුදිය ගෙන ඉන්නවා. එහෙම තැත්නම් පොලීසිය මිනීමරුවන් ආරක්ෂා කරනවා කියලා කියනවා. එතරකට තමහර දෙනෙක් මිනිසාගේ පස්සට කියනවල පොලීසිය නිදාගෙන ඉන්න එක ගැන තන්දන මහත්තයා සතුටු වෙන්න එළැබි. එහෙම තැත්නම් තන්දන මහත්තයා අද ඉන්නේ හිරගෙදරනෙ කියලා."

"තන්දනත්, පසළොස්වත්, ලේලිය ඇරඹුණාම ඒ තුන්දෙනාගෙම බොඩ්ගාඩ් එහෙම තැත්නම් හෙවතැන්ලේ වගේ තව ගැටියෙක් හිටියා. මිනිසට අවුරුදු 25-26ක් විතර වයස ඇති. ගොදු උස මහත කඩවසම් ඉලක්දාරියා. සුදා කියලා තමයි තන්දන මිනිසට කතා කරලේ. මිනිසා කොතන හිටියත් ඇස් දෙක හසර වටේට හරි ඉක්මනට යවනවා. බොහොම උනන්දුවෙන් ඒ අයව ආරක්ෂා කරන බව පෙනෙන්න තිබුණා."

"ඒ හැමදෙනාටම වඩා වේදනාවෙන් හිටියේ කමලදාස කියන මනුෂ්‍යයා තමයි. මිනිසා වැල්ලවාල ගමේ මනුෂ්‍යයෙක්. සුරනිමලගේ කසේ වැඩවත්, ගෙදර දොර වැඩකටුකු වලටත් ඒ කාලේ ඉඳලම උදව්වට ඉඳලා තියෙන්නේ කමලදාස තමයි. සුරනිමල යන යන තැනට මිනිසවත් එක්කරගෙන ගියා. ගෙදර මුරකාරයා, කෝකිසා උගේ කමලදාස තමයි. මැනකදී මිනිසට කසාදයක් බන්දලා දීලා තියෙන්නෙත් සුරනිමලම තමයි. හැඩකාර තරුණ ජීමිස්සියෙක්. මං හිතන්නේ ඒ දෙන්නගෙ වයස පරතරය අවුරුදු විස්සක්වත් ඇති. ඒ ජීමිස්සිට තන්දන අතින් වරදක් සිදුවෙලා තියෙනවල. පස්සේ ඒ දෙමවුපියෝ සුරනිමල හමුවෙන්න ඇවිත් අඩලා වැලපිලා අවතඩුව කිව්වාම සුරනිමල උන්වත් කැරගෙන ගානක් දීලා, ජීමියගේ අනාගතය මං ඩාර ගන්නම් කියලා, කමලදාසට බන්දලා දීලා තියෙනවා. සුරනිමල හිටිපු හෙට පහලින් පොඩි ගෙයකුත් හදලා දීලා තියෙනවා ඒ පෝඩුවට ඉන්න. ඒ පොඩි ගේ කැල්ලත්, ඒ අවට ඉබ්බ කැල්ලත් ඒ දෙන්නට ලියලා දෙනවා කිය කිය හිටියට ඊට ඉස්කරවෙලා තමයි මේ මරණය සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ."

"සුරනිමල ශ්‍රිය ගෙදරට පදිංචියට ගියත් දැන් අවුරුදු දහයක් විතර වෙනවල. ඒ ගමේ ඉන්න සුවාරිස් කියලා මනුෂ්‍යයෙක් එක්ක කමලදාස බොහෝම ශාලාවලා ඉන්න බව මට තොරුණා. ඒ නිසා

මමත් කොහොම හරි සුවාරිස් එක්ක හොඳට යාළු වුණා. සමහරදාකට සුරනිමල කොළඹ වැඩ කරනුතු වලට ගිහින් දුවස් තුන හතර ඉන්නවලු. ඒ දුවස්වලට කමලදාස සුවාරිස් අයියා ගමඹ වෙන්න යනවලු. එහෙදී හින් අඩියක් එහෙම ගන්නත් අවස්ථාවක් ලැබෙනවාලු. මරණ ගෙදර වැඩ කරනුතු වලටත් සුවාරිස් සැහෙන්න උදව් කළා.”

“අර ජිම්ස්සිට තන්දනගෙන් වරදක් වෙලා තමන්ට කරගන්න වුණා කියලා සුවාරිස්ගෙ ගෙදරදී කමලදාස කියලා කියෙනවා. ඒත් ඒ ජිම්ස්සි හරි හොඳ බවත් තමාට ආදරෙන් බලන බවත් එයා කියලා කියෙනවා.”

“සුරනිමල කොළඹ ගිය සමහරදාට තන්දන තම නිවසට පැමිණෙන බවත්, එහේ පැමිණ තමන් කොහේ හෝ රාජකාරියකට යවා ඒ ජිම්ස්සියත් සමග කාලය ගත කරන බවත්, ඊළඟ ගිය දවසක කමලදාස සුවාරිස්ට කියලා තියෙනවා. ඒ ගැන එකට අසනුටු වුණත් ඔවුන්ගේ අභියසක කමත් ප්‍රයෝජන ගන්න එක තන්දන හවත්වලා නැ. බැරිම තැන කමලදාස එක සුරනිමලගේ කන්හි තියලා, ඒ බව දැනගත්තාම සුරනිමලට ගොදවම නැගලා, ඒ මොකවත් නිසා නොවෙයි. සුරනිමල කමලදාසට සැලකුවේ තමන්ගෙම සහෝදරයෙක් වීදියට. එදා සුරනිමල ගිහින් තන්දනට හොඳවම දොස් කියලා, ආයෙත් එහෙම මං ගෙදර නැති වෙලාවක ඒ පැත්තේ පස් පාගන්න එන්නත් එපා කියලා කිව්වලු. සුරනිමලගෙන් තන්දනට ඔය වගේ අවවාද අනුශාසනා ඕන තරම් ලැබිලා තියෙනවා. ඒත් එදා ඒ වෙව්ව දෙසින් පස්සේ දෙන්න අතර පොඩි නොහොඳ නෝස්කඩුවක් ඇතිවෙලා තියෙනවා. ඒ දෙන්නගේ ආස්තරෙන් ටිකක් අඩුවෙලා, සුරනිමල තමාට මදි පුංචි කමක් කළා කියලා තන්දන හිතන්න ඇතිලු. ඔය සිද්දිය වෙලා තියෙන්නේ දැනට මාස හතරකට විතර කලින්.”

“පසදේවි දැන් බැඳලා ඉන්න ගැහැනු ජිම්සට තමා අකමැති බව සුරනිමල කමලදාසට කියලා තියෙනවා. සුරනිමලත් ඒ පවුලේ අයත් අතර අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ වෛරයක් තිබිලා තියෙනවලු. ඒක සුරනිමල අකමැති වෙන්න එක හේතුවක්. සුරනිමලත් එක්ක ව්‍යාපාර කරනුතු කරපු මුදලාලි කෙනෙක්ගේ පසත්ති කියන දියණිය එක්ක පසදේවියේ සම්බන්ධයක් තිබිලා තියෙනවා. ඒ කවුරුත් හිතලා තියෙන්නේ පසදේවි ඒ ජිම්සට බළුවී කියලා. ඒක සුරනිමල ඒ විවාහයට අකමැති වුණ තවත් හේතුවක්. ඒත් පසදේවි කියලා තියෙන්නේ පසත්තිත් තමනුත් විවාහ වීමේ බලාපොරොත්තුවත් ඇසුරු නොකළ බවත්, තමන් කර ගන්නා මේ විවාහය නිසා එම පවුලේ උදවිය හා තිබුණ පැරණි අමනාපකම් අවසාන වෙන බවත් තමයි. මේ සම්බන්ධව

තන්දන සම්පූර්ණයෙන්ම කැමති වෙලා තිබුණා විතරක් නොවෙයි. ඒ දෙන්නගේ සම්බන්ධය ඇති වෙන්න කටයුතු කරලා තියෙන්නෙත් තන්දන බව දැන ගත්තාම පූර්ණිමයෙන් හිතේ තන්දන ගැන තිබුණ කරතව තවත් වැඩි වෙලා තියෙනවා.”

“මේ අතරතුර ඒ ගැණු ජිමයෙන් පවුලේ අයට හිඟ සම්බන්ධව ගැන ආරංචි වෙලා ඒකට විරුද්ධතා ඇති කරන කොට තමයි, ජයදේව රහසින්ම විවාහ වෙලා බාප්පාගේ හෙදරට ගිහින් තියෙන්නේ.”

“පූර්ණිමයෙන් අවමගුලට සහභාගි වුණ මැඩි ඇමෙඩ්වරු කිහිපදෙනෙක්ම මේ වනාන්තා කෙසේ හෝ අල්ලා ගන්නා ලෙසට පොලිස්පති කුමාර් බලකර සිටින බවට පොරොන්දු වෙලා තියෙනවා.”

“අවමගුල් කටයුතු කෙරෙන අතර, තන්දන සම්ලදායට කියලා තියෙනවා, එයා ඉන්න ගේගී ඉඩමයි කම්මදායට ලියන්න කියලා අයියා කියා තිබෙන ඒ පොරොන්දුව ඒ විදිහටම ඉෂ්ට කරනවා කියලා. ඒත් කම්මදාය බයෙන් ඉන්නේ, එයාගේ ගැහිව තන්දනගෙන් බේරගන්නේ කොහොමද කියලා. ඒ එක්කම එයා හරිසව උක් වෙනවා එදා පූර්ණිමයට අර භාගසිකයාගෙන් බේරගන්න නොලැබුණ එක ගැන. මගේ ජීවිතේ දිලා හරි මට ඒක කරන්න ලැබුනනම් මං ඒක කරනවා කියලා ටරින් ටර කිහිප වතාවක්ම කම්මදාය සුචාරිත්ව කියලා තියෙනවා.”

“විමලසිරිට භූගත් විස්තර හොඳා ගන්න සුචාරිත් උදව් කරලා තියෙනවා වගෙයි.”

“ඔව් ඔව්. කම්මදායත් එක්ක වැඩි පුරම ගැවසුන පුද්ගලයා සුචාරිත් නිසා මං දැනගත්තා විශ්වාසදායක විදිහට ආරංචියක් ගන්නවා නම් අල්ලගන්න ඕන මිනිසා එයා කියලා. මාත් ඉතිං පූර්ණිමය මුදලාලියෙන් රක්තාවක් ගත්තු කෙනෙක් විදිහට රහපැව්. මං මිනිහත් එක්ක අවමගුල් හෙදරට අවසන් කරන දේවල් ගේන්න ගියා. ඒ යනකොට එයා මගෙන් විස්තර ඇහුවා. මං කීවා මගේ ගැහිවත් තන්දන නිසා ජිමයෙක් ලැබුණ බව. ඒක කීවම මිනිසා මං ගැන අනුකම්පා කරන්න වුණා. ඒ පාර තමයි එයා ටික ටික කීවට අර ප්ලේමා කෙල්ලටත් තන්දනගෙන් කරදර තියෙනවා කියලා. ගැබැඬි අපි දෙන්නගේ ඒ කතා බහ බොහෝම කල්පනාවෙන් කරන්න මං තීරණය කරගෙනයි හිටියේ. අර සුදා කියන මිනිසා බොහොම හෙවිල්ලෙන් ඉන්නේ. බැලූ බැල්මට ආත්තුවරයෙක් වගේ පෙනුනට, මිනිසා වෙලාවකට බැල්මක් දානවා නිකං අළු වෙලා යන සයිස් එකට. උග් මිනිස්සු හතර පස්දෙනෙක්ම බාවලා ඉන්න, පමුණුවේ සුදා කියලා පාතාලේ ටිකක් ප්ලිඤ්ඤා කෙනෙක්ල.”

"හොඳයි. විමලසිරි දැන් මං විමලසිරිට පවරන්න අදහස් කරන්නේ භාරදුර කාර්යයක්. සුරතීමල මුදලාලි ධනවතෙක් බවට, බලවතෙක් බවට පත් වූයේ වැල්ලවාය ප්‍රදේශයේ ඔහු විසින් පවත්වාගෙන ගිය වෙළඳ සැලක් නිසා. ඔහුගේ ව්‍යාපාරවල ආරම්භය, ඔහුට හිටිය මිතුරන්, හතුරන් වගේ දේවල් හොඳා ගන්න ඕනේ. රහසිගතවම පරීක්ෂණ කරන්න. විවිධ වෙය වලින් සැරසිලා, විවිධ පුද්ගලයින් පිළිගව රහතාමින් පරීක්ෂණ කටයුතු කරන්න. වැඩේ භාරදුර බව මම දන්නවා. ඒ නිසා විමලසිරිට දවස් තුනක් දෙන්නමි. ඒත් වැඩේට තවත් කල් අවසන්වම මට කියන්න. මං ඒ ගැන හිතලා බලන්නමි."

•••

"පයදේව විවාහ වුණ මේ රජමල්වත්ත වලව්වේ අය ගැන අංකල් දන්නවද? විමලසිරි කියනු පිළිගව ඒ අය රත්දෙණිගල වලව්වට සම්බන්ධ වගෙයි මට පෙනෙන්නේ."

"ඇයි පැට්ට් ක් මං නොදන්නේ? මං ඔයාට කිව්වේ අර ශ්‍රී ලාල් කියලා කෙනෙක් ගැන. එයා තමයි රජමල්වත්ත පරපුරේ දැන් ඉන්න එකම කෙනා. එයාලට හිටියේ එකම එක දුවක් චිතරයි. ඒ කෙල්ල හරි හැඩකාරියක්. මාඩව් විශ්ව විද්‍යාලයට තේරුණා එකට ඒ ගෙදර පොඩ් සාදයක් පැවැත්තුවා. මටත් ඒකට ආරාධනා ලැබුණා. හැබැයි ඒ තමයි මට ඒ අයට හමු වුණ අවසාන වතාව. ඊට පස්සෙත් කීප සැරයක්ම මම එයාලාට ටෙලිෆෝන් කරලා තියෙනවා. ඒ ඇගරන්න ඒය සම්බන්ධයක් තිබුණේ නෑ. හැබැයි මට හිතාගන්න වෑ මේ විවාහය ශ්‍රී ලාල් කොහොම දරාගෙන ඉන්නවද කියලා."

"අපට එයාගෙන් මොනවා හරි විස්තරයක් දැනගන්න බැරවෙන එකක් නෑ නේද අංකල්?"

"ඔව්. හොඳ අදහස. දැන් අපට ඊළඟට ආරංචි එන්න තියෙන්නේ කාගෙන් ද?"

"පසත්ත රත්දෙණිගල ඉඳලා එන්නේ අනිද්දාට."

"හොඳයි. අපි එහෙත්ම හෙට රජමල්වත්ත වලව්වටට යමු. මං දැන්ම ශ්‍රී ලාල්ට කතා කරන්නමි."

•••

පෙරාදෙනිය මල්වත්තට නුදුරින් අවුරුදු සිහසනව වඩා පැරණි වූ දෙමහල් මන්දිරයකි. පැරණි වුවත් තවමත් ඉතා ශක්තිමත් වූ මෙම මන්දිරය “රජමල්වත්ත වලව්ව” නමින් හැඳින්වෙයි. මෙහි ආදි නිවාසියෝ හත වර්ෂ කිහිපයකට පෙර, සිංහල රජ දවස, රජතුමාට යෙවය කළේ, පසුව ඉංග්‍රීසි පාලකයන් හා එකතුවී ඔවුන්ගෙන්ද තාත්ත මාත්ත ලබා ගත්හ. වර්තමානයේ මෙහි හිමිකරු වූයේ ශ්‍රී ලාල් ජිනනායක නම් වූ අධිනිධියා වරයෙකි.

සිය එකම දියණිය, තම පවුලට නොගැලපෙන තරුණයකු හා විවාහ වීම ගැන ඉතා කම්පාවට පත්ව සිටින ශ්‍රී ලාල්ට, පසු සිය දින කිහිපයම තිදි සුව අත පිළිමට නොගැසී විය. ඔහු ගේ කිරිද වූ මුහුර්දු එය පිද දුරා ගත්තේ ඉතා අපහසුවෙනි. තම දියණිය කෙරෙහි වූ විෂවාසය නිසා, ඔවුන්ගේ සම්බන්ධය ගැන විරරම් කර නොබැලීම නැත ශ්‍රී ලාල් දැන් කමාවම දොස් පවරා ගනී.

හැරි ජයසුන්දර සහ පැට්ටික්, රජමල්වත්ත වලව්වට පැමිණියේ ඔවුන් මෙසේ තම දියණිය ගැන කම්පාවෙන් පසු වන අවස්ථාවෙනි.

“ඉතිං ඉතිං ශ්‍රී ලාල්. අපි මේ බොහෝම කාලයකට පස්සේ හේද ගමුවුණෝ? මේ මගේ ඡිත්‍රයක් පැට්ටික්.”

“අපුන ගන්න ලැබීම ගැන බොහෝම සන්තෝසයි. එන්න අපි ඇතුළුව ගිහින් වාඩි වෙමු. මං හිතන්නේ අපි මේ ගමුවුණේ අවුරුදු පහකට විතර පස්සේ හේද හැරි?”

“හැ. අවුරුදු හයකට පස්සේ. අපි අත්තිම විතාවට ගමු වුණේ මාඩම් විෂම් විද්‍යාලයට යන්න තේරුන දවසේ මෙසේ තිබුණ පාටියෙදි” හැරි පරණ සිද්ධියක් යළි සිහිපත් කළේය.

“හැට්ටි හොඳ මතකයක් තියෙනවා” සුදුමක් හෙළමින් ශ්‍රී ලාල් කීවේ ය.

“ශ්‍රී ලාල් මට ඇත්ත කියන්න. ඔයයි, මුහුර්ගි දීභා බලපුවාම මට හිතෙනවා ඔය දෙන්න බොහෝම කනගාවුවෙන් ඉන්නව කියලා.”

“අපේ මං දන්නේ නැ හැරි. අපට හරි අකරතැබ්බක් හේ වුණේ. මේවා කොහොම කවක් ඇරලා කියන්න ද?” මුහුර්දු කතාවට හවුල් වුවා ය.

"මං එහෙනම් ඇත්තම කියන්නමිනෝ. මවත් පිකක් පිකක් හය ගැන ආරංචි වුණා. මං ආවේ රාජකාරි වැඩකවත් එක්ක. ඉතිං මං අහන ප්‍රශ්න වමුත් ඔයාලට හිතට වේදනාවක් ඇති වෙන්නත් පුළුවන්. ඒත් මව හරි උත්තරයක් ලැබෙනවා නම් මගේ රාජකාරියට ඒක ලොකු උදව්වක් වෙයි."

"අහන්න හැරී. හැරී වෙනුවෙන් අපි ඕනම උදව්වක් කරන්නම්. ඇරත් ඔව්ව උත්තර හංගලා, රැක ගන්න දෙයක් අපට දැන් නැගේ."

"මේ ඉන්න පැවරිත් මාත් එක්ක එකතු වෙලා මිනී මැරුමක් ගැන හොඟනවා. මිනී මැරුමක් කිව්වට ඒක මිනී මැරුම් වැලක්. රත්දෙණියල වන්දනා ගැන ශ්‍රී ලාල්ව අලුතෙන් කියන්න ඕන නැහැගේ."

"ඔව්. ඔව්. මං ඒ ගැන දන්නවා."

"ඒ ගැන හොඟන කොට අපට ආරංචි වුණා පසරුව, මායිව් එක්ක විවාහ වෙලා ඉන්නවා කියලා."

"ඒක ඇත්ත හැරී. මං ඒකයි කිව්වේ අපට දැන් නැති වෙන්න දෙයක් නෑ කියලා. එක පැත්තකින් අපට අපේ දුව නැති වුණා. අනෙක් පැත්තෙන් පරම්පරා ගානක් තිස්සේ අපට උරුම වෙලා තිබුණ රත්දෙණියල වලව්වත් අපට අහිමි වුණා."

"ඒ කොහොමද රත්දෙණියල වලව්ව ඔයාලට අහිමි වුණේ?"

"හැරී දන්නවනේ, විල්කන් මව එයාගේ අයිතිය පවරලා අතුරුදහන් වුණ බව. ඉන් පස්සේ මං ඒකට මුර කාරයෙක් හෙම දාලා ඒ වලව්වත් වත්ත පිටියත් බොහොම හොඳට තියාගෙන ගිටියා. සමහර නිවාඩු දවස් අපි ඒ වලව්වට ගිහින් ගත කරලා එනවා. මායිව් හරි ආසයි රත්දෙණියල වලව්වට. ඉස්කෝලේ නිවාඩු දෙනකොට එයා අහන එකක් තමයි කවිඳිදු අපි රත්දෙණියල ගත්තේ කියලා. ඇයි ඒ වත්තේ හරියට පමිතුරු ගත් තියෙනවනේ. ඇරත් එක එක ජාතියේ කුරුල්ලෝ කිරිල්ලිගෝ සිංදු කියනවා, අහං ඉන්නත් හරිම ආසයි. හැරිට මතකද අර වත්ත පතල තියන දිග ඇල්ල. එතනට ගිහින් තාත්ත එයා හරි ආසයි. ඉතින් එයා උපාධිය ගන්නට පස්සේ මං ඇහුවා මගෙන් දුට්ටි ලොකු තැන්ගත්, අමතක නොවන ලොකු තැන්ගත් දෙන්න ආසයි. ඔයාට මොකක්ද ඕගේ කියලා. එයා ගත් කවිවම් කිව්වේ රත්දෙණියල වලව්ව එයාට දෙන්න කියලා. ඒක ඉතිං කොහොමටත් ඔයාටමනේ අපි දෙන්න ඉන්නේ කියලා මං කිව්වා. ඒක විතරක්මැ. මේ රජමල්වත්ත වලව්වත් ඔයාට තමයි කියලා මුහුර් කිව්වා. එතකොට එයා බොහොම සන්තෝසෙන් හිනා වුණා. මව වලව්

දෙකක් මින් නැ අම්මේ. මං රන්දෙණියලු වලව්වට හරි ආයයි එයා කිව්වා. එයා ඒක හදිසි කළේ නැ. ඒ වුණත් එයා ඉල්ලුපු රද්ද හේද කියලා මං, රන්දෙණියලු වලව්ව එයාගේ නමට ලියලා දුන්නා.”

“හික මාඩව්ට ලියලා දෙන දවස්වලත් මාඩව්ගෙයි ජයදේව්ගෙයි සම්බන්ධය තිබුණාද?”

“නැ මං හිතන්නේ නැ.”

“මාඩව්ට රන්දෙණියලු වලව්ව ලියලා දීපු බව දන්න කෙනෙක් ඉන්නව ද?”

“මං ඒක අප්පා වෙර ගහලා කරපු වැඩක් නම් නොවෙයි. හැබැයි මං ඊට පස්සේ නිවාඩුවකට වලව්වට ගිය වෙලාවේ, මුරකාරයට කිව්වා මේ පුංචි මැණිගස් වලව්වට හරි ආයයි හේ. ඒක නිසා මං ඒක එයාගේ නමට ලිව්වා, දුන් ඉතිං වලව්ව වත්ත වෙනදට වඩා හොඳට බිහා ගන්න මිනේ කියලා මං කිව්වා. ඒ ඇරෙන්න වෙන කාටවත් මං කිව්වේ නැ.”

“හොඳයි. ශ්‍රී ලාල්ට කියන්න පුළුවන්ද මාඩව්ගෙයි ජයදේව්ගෙයි සම්බන්ධය ගැන බිහා දන්න දේවල්.”

“හික වෙලා තියෙන්නේ මෙහෙමයි. මාඩව්ට මුල්ම පත්වීම ලැබුණේ මහනුවර පොද්ගලික බැංකුවකට. මං නං කැමති වුණත් නැ මාඩව් රස්තාවක් කරනවට. ඒත් ඉතිං එයාගේ පීච්තේට අනවශ්‍ය වීදිහට ඇතිලි ගසන්නත් මං කැමති වුණේ නැ. මාඩව් පොඩි දවස්වල ඉඳලම මොන වැඩේ කළත් ඒක හරිට කරනවා. ඒ නිසා වැඩි කාලයක් නොහිඟිත් බැංකුවේ නාය දෙන අංශයේ ප්‍රධානියා හැටියට එයා පත් වුණා. නන්දන බිස්නස් වලට නාය ගනුදෙනු කරලා තියෙන්නේ ඔය බැංකුවෙන් තමයි. දවසක් නන්දන බැංකුවට ආවාම මාඩව්ට දැකලා තියෙනවා. නන්දන ඇවිත් ඇහුවලු මේ රජමල්වත්තේ කුමාරගාමි හේද කියලා. මාඩව් හිනාවෙලා කිව්වලු මට එහෙම විහිළු කරන්න එපා. ඒ පවුලේ කෙනෙක් වුණත්, ඒ වීදිහට මේ වගේ තැනකදී කතා කරනවට මං කැමති නැ කියලා. ඉතින් බොංහොම ගෞරවයෙන් වගේ මාඩව්ට කතා කරන කොට නන්දන ගැන සුළු පැහැදීමකුත් එයාට ඇතිවෙන්න ඇති. ඊට වික දවසකට පස්සේ ජයදේව පිලිමතලාව පැත්තේ අලුතෙන් ෆැක්ටරියක් දාලා තියෙනවා. ඊට පසුවෙනිදා දවල්, ජයදේවයි නන්දනයි, නුවර ප්‍රධාන හෝටලයක ඒ වෙනුවෙන් සාමාන්‍ය පාටියක් දාලා තියෙනවා. ඒකට සහභාගි වෙන්න බැංකුවට ගිහිල්ල මාඩව්ට ආරාධනා කරලා තියෙන්නේ ජයදේව තමයි. මට ලැබුණ ආරංචි වල හැටියට ඒ පාටිය වෙලාවේ, නන්දන කෑගෙන උත්සාහයක් අරගෙන තියෙනවා ජයදේවයි මාඩව්වයි

දිං කරන්න. අපේ එකී ඒකට අනුමුණා. ඕන වෙලා තියෙන්නේ මිට මාස හතකට විතර උඩදී. බැංකුවේ මොන සිද්දියක් වුණත් ඒක ගෙදර ඇවිත් අම්මට කියන පුරුද්දක් මාඩව්ගේ තිබුණා. මගුර මට ඒවා කියනවා. ඒ කියන කතා වල හැට්ට මට හිතූනා මාඩව්ට දිං වෙන්න පයදේව් උත්තාහ කරන බව. දවසක් මගුර ලවා මං එයාට පොඩි අතතුරු ඇහවීමකුත් කළා. ඔයා දන්නවා හේද ඔය පයදේව් කියන කෙනා සල්ලි කාරයෙක් වුණාට අපේ පවුල්වලට නොහැළපෙන කෙනෙක්. ඇරත් එයාගේ ඔය නන්දන කියන බාප්පා මහ එපා කරපු එකෙක්. උං ආවට වැඩිස කතා බහකට යන්න එහෙම එපා කියලා. කෝ ඒ කිව්වට මාඩව් ඒවා ගණං ගත්තේ නැහේ. ඒ වික කියලා එකී දවසක් ගියේ නැ පයදේව්ත් එක්ක දවල් කැමකට හෝටලේකට ගියා කියලා මට ආරංචි වුණා. එදා ගෙදර ආවාම මං එයාට හොඳට කරුණු පැහැදිලි කරලා දන්නා. උං ඇහැ ගහගෙන ඉන්නේ ඔයාට නොවෙයි රත්දෙණියල වලව්වට. ඔය නන්දන කියන එකා කියලා තියෙනවා කවදා හරි දවසක මං රත්දෙණියල වලව්වේ උරුමක්කාරයා වෙනවා කියලා. ඒක උග්ට කරන්න බැරි වුණ නිසා දැන් උග් ඒක උගේ බැහැන්ඩියා ලවා කරගන්න හදනවා. හැරිට කියන්න ඔය නන්දනා මිට අමුරුදු කීපයකට ඉත්තරවෙලා මගෙන් ඇහුව හේ හාමුලට ඔය රත්දෙණියල වලව්වෙන් ඇති ප්‍රයෝජනයක් දැන් නැහේ. ඔය මට විකුණලා දාන්න. මං වටිනාකම වගේ දෙකක් වුණත් දෙන්නම් කියලා. මං ඒ හැම විකාවකම මිනිසට කිව්වේ ඔය ඔයෙ තිබුනදෙන්. ඒක විකුණන්න තරම් මට අගේතියක් නැ. ඇරත් පරම්පරාවෙන් උරුම වුණ දෙයක් අපි විකුණන්නේ නැ කියලා. අපි කොච්චර දේවල් කිව්වත් මේ කෙල්ල අපි කියපු දේවල් විශ්වාස කළේ නැහේ. අපට බහා කියන්නත් ආවා. අපි පයදේව්ට අකමැති එයා අඩු කුලේ නිසාල. අපි නිගම බොද්ධයින් නම් ඇයි ජන්මයෙන් මිනිසුන් මනින්නේ කියලා අපෙන් අහන්න වුණා. අපේ පරම්පරාවල යම් වෙරයක් තිබුණා නම් ඒක ඒ දෙන්නගේ විවාහයෙන් අවසන් වෙව් කියලත් එයා කිව්වා.”

“බැරිම තැන මං හිතුවා යුරනිමලත් එක්ක මේ ගැන කෙලින් කතා කරන්න. නන්දන වගේ නොවෙයිගේ යුරනිමල. එයාට මං හෝටලේකට දවල් කැමට ආරාධනා කළා. මිනිසා බොහොම යත්තෝගෙන් ඒක බාරගෙන මාත් එක්ක හොඳින් කතා කළා. අපරාදේ කියන්න බැ. කොයි තරම් ලොකු ධනවතෙක් වුණත් මිනිසා අපට තියෙන ගෞරවයේ නම් අඩුවක් පෙන්වුවේ නැ. කැම කන ගමන් මිනිසට මං හමුවෙන්න අවශ්‍ය වුණ හේතුව කිව්වා. ඒක කිව්වාම එයා විකක් කල්පනා කරලා මෙහෙම කිව්වා.”

"හාමුලා මේ විවාහයට අකැමති නම් මමත් ඒකට කැමති නැ. මොකද දෙමව්පියන්ගේ ආශිර්වාදය නොලැබෙන විවාහ ජීවිතයක් සාර්ථක වෙන්නේ නැ කියලා මං අත් දැකීමෙන් දන්නවා. මගේ පුතා හාමුලාට සුදුසු නැ කියලා හාමු හිතනවා වගේම මං හිතනවා මගේ පුතාට හාමුගේ දුටු සුදුසු නැ කියලා. අපි කටයුතු කරන්න සිටින අපේ මට්ටමෙන්, හැබැයි හාමු එක පුණ්ණයක් තියෙනවා. ඔය හාමු කියපු කතාව මට විශ්වාස කරන්න අමාරැයි. මගේ පුතා, මං දන්න හොඳ පවුලක ගැණු පිම්බෙන්න එක්ක සම්බන්ධ කමක් තියෙනවනේ. මං දන්න හැටියට ඒ දෙන්න බිඳින්න බලාගෙනයි ආත්සරේ ගෙනියන්නේ. ඉතිං මට හිතෙන්නේ නම් හාමුට කවුරු හරි ලගාවක් දීලා කියලා."

"නැ මුදලාලි, අපේ දුටු කියනවානේ පසළොස්වක බිඳිනවමයි කියලා."

"ඒක නම් අදහා ගන්නත් අමාරැ දෙයක්. ඒත් ඔය හරුණා හිස වල ඇති වෙන ආදර කැක්කුම ගැන මම දන්නේ නැ. හාමු කියන එක ඇත්ත නම්, මට පුතාට අවවාදයක් දෙන්න පුළුවන්. මගේ පුතා වුණත්, පසළොස්වක මං කියන එක අහසිද දන්නේ නැ. රත්දෙනිගල වලව්වේ හාමු හෙක්ටර් අකමැති වුණාට නෙල්සන් හාමු එයාගේ විවාහ කරගත්තනේ. මං නත්දුන මල්ලිට කියන්නම්. මම කියන ඒවට වඩා බාජලා කියන ඒවා පුතා අහනවා."

"එතකොට මට තේරුණා වැඩේ හරි තොයන බව. මං කිව්වා "නත්දුන තමයි ඒ දෙන්නගේ සම්බන්ධයට උඩ ගෙඩි දෙන්නේ" කියලා. ඒ පාර එයා කිව්වා "හොඳයි. මං එහෙනම් ඒක නවත්වන්න පුළුවන් හැම උත්සාහයක්ම ගන්නම්" කියලා. ඔය කතාව වුණේ දැනට සති දෙකකට ඒතර උඩදි."

"මං හිතන්නේ ඔය පුණ්ණ උඩ තාත්තයි පුතයි අතර කතාවක් ඇති වෙන්න ඇයි. ඊට දවස් කීපෙකට පස්සේ තමයි මාධව් මට කතා කරලා කිව්වේ එයා පසළොස්වක් එක්ක විවාහ වුණා. එයා ගැන හොයලා බලන්න එපා කියලා."

"පස්සේ මට ආරංචි වුණා තාවකාලිකව නත්දුනගේ හෙදුර ඒ ගොල්ල පදිංචි වෙලා ඉන්නවා කියලා. මහ පසට මහලක් ගන්න නත්දුන සැලසුම් කරන බවත්, ඉන් පස්සේ ඒ ගොල්ල රත්දෙනිගල වලව්වට පදිංචියට ගන්න සැරසිලා ඉන්න බවත් මට මුරකාරයාගෙන් ආරංචි වුණා."

"තමන් ඒ මුරකාරයමද එතන ඉන්නේ?"

"නැ. නත්දුන මුරකාරයට කිව්වලු මට පස්සේ මේකේ අයිතිකාර"

මාඩව් තෝනයි, මේ එයාට බැඳලා ඉන්න ජයදේව මහත්තයයි කමයි. ඒ තිසා කිසිම කෙනෙකුට ඒ දෙන්නගේ අවසරයකින් තොරව වලව් වත්තට ඇතුළු වෙන්න ඉඩ දෙන්න එපා කියලා. විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලාල් භාමුවටත්, මැණිකෙටවත් වත්තට ඇතුළු වෙන්න දෙන්න එපා කිව්වලු. ඊට පත්‍රවෙතිදා මුරකාරයා ඇවිත් මට ඒ විස්තරය කිව්වා. මං කොහොමද භාමු, භාමුව වත්තට ඇතුල් වෙන්න එපා කියන්නේ. මං තන්දුන මහත්තයට කිව්වා වත්තට වෙන කෙනෙක් මුරට් දාගන්න කියලා. මං ඒ මුරකාරයාට අපේ හඳුරන්කෙන වත්තට යැව්වා."

"මදැයි වෙව්ම වැඩේ. දැන් මොකක්ද ශ්‍රී ලාල්ගේ බලාපොරොත්තුව?"

"මං දැන් කොහොම හරි තෙල්ගත්ව කන්ටැක්ට් කර ගන්න බලනවා. අපට වත්තේ අයිතිය තිබුණේ තුනෙන් පංගුවකට විතරයේ. තෙල්ගත්ව කියනවා එයාගේ උරුමය ඉල්ලන්න කියලා. එතකොට අපට උත්තර පොඩ්ඩක් යොහිත්ත යොහිත්ත ඉන්න පුළුවන්. තවු ව දැමීමාම තිත්දුවක් දෙනකල් උත්තර වලව්වෙන් එළියට ගන්නවා. ඊට පස්සේ වැඩි ටික අපට බලා ගන්න පුළුවන්. ඔය වගේ වැඩි මං ඕන තරම් කරලා තියෙනවා. කාටවත් එහෙම අනුන්ව අයිතී ඉඩමක් බලෙන් පදිංචි වෙලා ඉන්න නීතියෙන් ඉඩක් නැ."

"හොඳයි ශ්‍රී ලාල්. ඔයාගේ වැඩකටයුතු ඒ විදියටම සාර්ථක වෙන්න කියලා අපි කියනවා. ඒ වගේම ඔයා දුන්න විස්තර ටිකට බොහෝම සතුකිසි. ඒවා අපට අපේ ඉදිරි වැඩකටයුතු වලදී බොහෝම ප්‍රයෝජනවත් වෙන්න පුළුවන්" කී හැරි පුවුවෙන් නැගිටියේ.

"මට මිස්ටර් ඒකනායකගෙන් පොඩ් ප්‍රශ්නයක් අහන්න තිබෙනවා. තන්දුන ගාල්වෙලා හිරිගා කිව්ව ගැහුණු මෙයා ගැන යමක් කියන්න පුළුවන්ද?"

"ඒ ගැන තම මම දන්නේ නැ. හැබැයි සුරනිමල ඒ ගැන කිව්වේ බොහෝම සිරිශස්මි නිසා ඒක බොරු වෙන්න බැ."

"මිස්ටර් ඒකනායකගේ දුවගේ විවාහයෙන් පස්සේ දුව ගමුවෙන්ත හරි, සභාකරුණ හරි උනන්දු වූයේ නැද්ද?"

"මම දුවට කලා කලා." මගුරු පිළිතුරු දුන්නා ය.

"ඒත් එයාට කලා කරන්න ජයදේව ඉඩ දුන්නේ නැ."

"මගේ අවසරය නැතුව කිසි කෙනෙක්ව මාඩව්ට කලා කරන්නත් බැ. ගමුවෙන්තත් බැ. සිටත් කෙනෙක් ඉන්නවා නම් ඉස්සෙල්ලා මාව ගමුවෙන්ත ගියේ. මං ගැන කියලා තිබෙන අපහාස කතා ඉල්ලා අස්කර ගන්න ගියේ."

"ජයදේව කතා කලේත් ටිකක් සැරෙන්. අපට ගිවිසුමට ගට

වෙනත් පුළුවන්ද හැරී. මව ආරංචි හැටිකට කිසිම කෙනෙක්ව මාඩුව හමුවෙන් පසුවලට ඉඩ දෙන්නේ නැ.”

ඔහුගෙන් සමුගත් හැරී සහ පැවරික් සළු කොළඹ බලා පිටත් වූහ.

•••

“මම හිතුවට වඩා සමන සාර්ථක වුණා. මුල් දවසේ මව හිතු තරම් තොරතුරක් හොඳා ගන්න ලැබුනේ නැ. ඒත් එදා එකතු කර ගත්තු සුළු සුළු ආරංචි වලින්, ඊයේ හොඳ ප්‍රයෝජනශක් ගත්තා. මම සුරතීමලගෙහි තන්දනගෙහි අතිතය ගැන සැහෙන විස්තරයක් හොඳා ගත්තා. සමහර විට ඒවා අපේ ඉදිරි වැඩ කටයුතු වලට ප්‍රයෝජනවත් වෙනත් පුළුවන්.” කාර්යාලයට ඇතුළුවෙමින් විමලසිරි කීවේය.

“එහෙම නම් ඔහු වාර්තාව පැත්තකින් තිබලා ඒකේ සඳහන් වෙලා තියෙන කරුණු අපට කියන්න. වාර්තාව පස්සේ හෙමත් සිරුවෙ බලන්න බැරියැ.”

•••

“මාතර නගරයේ නිමුණ “නාචිමන ස්වෝරස්” කියන කංඩිට බඩු කිරින රස්කාවට එනකොට සුරතීමලට වසන අවුරුදු දාහතක්වත් නැ. තැන්පත් විනිත ගතිගුණ නිසා කංඩි මුදලාලියගේ හිත බොහොම ඉක්මනට දිනාගන්න මිනිසට පුළුවන් වුණා. ඒ කංඩි කළින් වැඩ කරපු මිනිස්සු බඩු හොරකම් කරලා, මුදල් හොරකම් කරලා මුදලාලියගේ අතවම අහුවෙලා තියෙනවා. ඒත් සුරතීමල කංඩි වැඩට ඇවිත් අවුරුදු දෙකතුනක් ගතකනුත් එහෙම දෙයක් නොවුණ නිසා සුරතීමල ගැන මුදලාලියගේ පැහැදීමක් ඇති වුණා. සුරතීමල විගතිසඳුම් කරන්නෙත් බොහොම කල්පනාංවත්. පඩි ගත්තු දාට මුදලාලියගෙන් අවසර ඉල්ලගෙන තැපැල් කන්තෝරුවට යන සුරතීමල, එයින් කොටසක් හෙදරුවා ගවනවා. එයාගේ පවුල නගා සිටුවන්න පුළුවන් ගැම දෙයක්ම එයා කළා. තාත්තට ලැබෙන ආදායමෙන් චිතරක් ඒක කරන්න බැරී බව එයා දැන ගෙන හිටිනා. ඒ නිසාම තමයි ඒ තරම් අඩු වශයින් එයා රස්කාවක් හොඳාගත්තේ.”

"සුරනිමල කඩි වැඩිට ආවාට පත්ගේ මුදලාලිගේ වෙලද ව්‍යාපාරයන් එන්න එන්නම දිගුණු වුණා. සුරනිමලගේ පැමිණීම තමන්ට මාතෘවා ගෙනාව බවට මුදලාලි විශ්වාස කළා. ඒ නිසා සුරනිමලට පඩියට අමතරව තව කිසිත් හරි දෙන්න මුදලාලි පුරුදු වෙලා හිටියා."

"සුරනිමල ගෙදරට ගව්න මුදල ඇරැණාම, ඉතුරු මුදල පොතක දාලා ඉතුරු කරන්න පුරුදු වෙලා හිටියා. මුදලාලි දවසක් සුරනිමලගෙන් ඇහුවා සල්ලි එකතු කරලා මොනවා කරන්නද බලාපොරොත්තු වෙන්නේ කියලා."

"මාත් දවසක මුදලාලි වගේ කඩයක් දානවා" සුරනිමල කීවා.

"මුදලාලිගේ ගෙදර තිබුණේ කඩි කිට්ටුවම තමයි. ඒ නිසා මුදලාලිගේ බිරිඳ දවල් කෑම ඒගොල්ලන්ට කඩිට ගෙනෙල්ලා දෙනවා. බිරිඳට වැඩ වැඩි වුණ දවසට එයාගේ දුව තමයි කෑම අරගෙන කඩිට එන්නේ."

"බිංහාම අවුරුදු පහක් හයක් විතර ගියා. සුරනිමල මුදලාලිගේ කඩෙන් කිසිම දෙයක් තොරකම් කළේ නෑ කියලා මුදලාලිට කටිපුරා කියන්න පුළුවන් කම තිබුණා තමයි. නමුත් දවසක්දා මුදලාලිට තිබුණ වටිනාම වස්තුවත් අරගෙන සුරනිමල පැනලා ගියා. මුදලාලි සුරනිමලට දරුවෙක්ට වගේ ආදරෙන් තමයි හිටියේ. ඒත් මුදලාලි ගමේ වැඩි දෙනෙක් වාගේ උසස් යයි සම්මත කුලයකට අයත් කෙනෙක්. එයා ඒ ගැන ආධිමිබරගෙනුත් හිටියා. ඒ නිසා කවදාවත් මුදලාලි තමන්ගේ විවාහයට කැමති නොවන බව දැන ගෙන හිටිය නිසා තමයි සුරනිමලට ඒ විදියට යන්න වුණේ. තමන්ගේ දියණිය, එකම දරුවා වුණත් තම පවුලෙන් නැදැයත්වත් ලොකු අගෞරවයක් කළා කියලා මුදලාලි ඒ දුව, පවුලෙන් ඇත් කළා. මරණයටත් ගෙන්න ගත්තේ නෑ කියලා හැම නැතම කියන්න වුණා. තමන්ට හිමි කිසිම දෙයක් තමන්ගේ මරණින් පසුවත්වත් දුවට හිමි නොවන විදියට නීතිගෙනුත් කටයුතු කළා."

"ඉතින් සුරනිමල රමණත් එක්ක ඇවිත් වැල්ලවාය පුද්දෙගේ පදිංචි වුණා. ඔහිහා ඇල්ල-වැල්ලවාය මහ මාර්ගය අසල තිබුණ වැලිපන්න හන්දියේ සිල්ලර කඩයක් දමා ගත්තා. එයාට මිනිසුන්ගේ හිත් දිනාගන්න පුදුම ගැඹියාවක් තිබුණා. වැඩි කාලයක් ගන්න ඉස්සර වෙලා ඒක ඒ පළාතේ තිබුණ දිගුණු කඩයක් හත්වයට පත් වුණා. සිල්ලර බඩු වලට අමතර නැඹිලි, කුරුම්බා වගේ දේවල් එයා කඩෙන් තිබෙමි ප්‍රධාන මාර්ගයේ ගමන් කරන බස් මගින්ගේ පිපාහස සංසිදුවන්න විතරක් නොවෙයි. ඒකට බස් මගින්ගේ ලොකු ඉල්ලුමකුත්

තිරෙන බව දැනගෙනයි. මේ වැඩ කරනු වලදී රමනත්, කම්මලාස කියලා ගමේ කරුණායෙකුත් සුරනිමලට සැලකෙන අත හිත දීමා තිබෙනවා."

"සුරනිමල චිවාන වුණාට පස්සෙන් ගෙදරට කරන සැලකිලි අඩු කලේ නෑ. කමාගේ එකම නැගෙනහිර මහනුවර මැහුම් ඉගෙන ගන්න පත්තිකකට දැමුවා. අනිත් මල්ලිලාට හොඳට ඉගෙන ගන්න පොත් පත් නිසියාකාරව අරන් දුන්නා. තමන්ට බාල සොහොරු වු තන්දන, කරක මිත්තියන්ගේ ආස්සරට වැටිලා නොමග ගත බව පිසාගෙන් දැන ගත්තාම, එයාට වහාම කඩේ වැඩට උදව්වට ගෙන්න ගත්තා."

"සුරනිමල මේ කඩේ දමාගෙන හිරිස පණික බොහෝම සාමකාමී ඉරෙඳුගෙස්, උප්පත් හොඳි පතතාව තමයි වැඩිය මේ ඉරෙඳුගෙස් හිරිසේ. තමුත් තන්දනගේ පැමිණීමත් සමග, ගමේ තිබුණ ඒ සාමකාමී වාතාවරණය ටික ටික නැති වෙන්න වුණ බව ගමේ ශ්‍රාම සේවක මහත්මයාට හේරුම් ගිහින් තිබෙනවා. ගමේ පළමුවෙනි වතාවට හරකෙක් නැතිවෙලා, කවුරු කමාද කියලා හොඳා ගන්න බැරවුණා. ඊට ටික දවසකට පස්සෙ තවත් හරකෙක් නැති වුණා. ශ්‍රාමසේවකගෙන්, ගමේ අනෙක් අයගෙන් සැකය තන්දන දිසාවට යොමු වුණේ මේ හරක් නැති වෙන්න වුණේ තන්දන ඇවිත් වැඩ කාලයක් ගන්න ඉස්සර වුණ නිසයි. මේ වෙත කොට ගමේ හිරිස තවත් කරුණායින් දෙතුන්දෙනෙක්වත් එකතු කර ගෙන තන්දන කැලැබිද තැනක කප්පු පෙරන බවට රාවයකුත් පැතිරිලා ගිහින් තිබුණා. ශ්‍රාමසේවක සුරනිමලට තමන්ගේ සැකය ගැන කීවාම මිනිසා එක විශ්වාස කලේ නෑ. තමන් එක්ක තිබෙන කරුණකට, කවුරුගේ බොරු කතා ගෙනවා කියලා එයා කිව්වා. බොහෝම ඉන්නකොට තුන්වන හරකත් නැති වෙන්නයි ගියේ. ඒත් ශ්‍රාමසේවකයි, ගමේ තව පිරිමි හතර පස්දෙනෙකුයි මේ වෙතකොට සුදානමින් හිරිස බව තන්දන දැනගෙන හිරිසේ නෑ. ඒ නිසා බඩුත් එක්කම හොරු අල්ලගන්න පුළුවන් වුණා. තන්දනට පොළිසියට ගෙනිව්වා. එතකොට තමයි සුරනිමලට මලයගෙ තරම පෙනුණේ. සුරනිමල වෙව්ව අලාබය ගෙව්වා නැවත එගෙම දෙයක් වෙන්න ඉඩ නොතිබෙන බවට ශ්‍රාමසේවකවත්, පොළිසියේ සාපත්ති මහත්තයවත් පොරොන්දුවෙලා තන්දනට එළියට ගත්තා. පොළිසියෙන් එළියට ආපු ගමන් සුරනිමල අත දිග ඇරලා හොඳ කම්මුල් පාරක් තන්දනට දුන්නා."

"ඇ යකෝ, මොකක්ද හෝ මේ කරපු බල වැඩේ? මොනවා කරන්නද හෝ මේ පාරතර වැඩේ කරන්න හැදුවේ. මගෙන් ඉල්ලුවනම් පොට මං සල්ලි නොදී ඉන්නේ නැහේ" කියලා හොඳටම දෙම කප කර සුරනිමල තන්දනට ගෙදර එක්කරගෙන ගියා. ගෙදරට ආවත්

සුරනිමලයේ කේන්තිස අඩු වුයේ නැ. ඒත් රමනා කොහොම හරි සුරනිමලයේ හිත සන්සුන් කළා. මල්ලිටත් එයා අවවාද කළා. මල්ලිත් පොරොන්දු වුණා ආයෙත් එහෙම වැඩක් කරන්නේ නැ කියලා. තන්දන කාට ගණංකාර කම් පෙන්නුවත් අයියට තිබුණේ ලොකු බයක්. තෙරවයක්. අයියට ඉහලින් සමක් කරන්නවත්, කතා කරන්නවත් ගන්නේ නැ.”

“තමන්ට පොලිසියට කොටු කරලා දුන්න නිසා ග්‍රාමයේවකයේ දුටු උස්තනවා කියලා තන්දන කියපු කතාවක් ආරංචි වෙලා ග්‍රාමයේවක කොපාවිෂ්ට වුණා. ඒත් සුරනිමල මැදිහත් වෙලා තන්දනට සමාව ගන්න කීවම ඒක ගට්ටන් වුණා. බණ්ඩරපු කියන මිනිසා තමයි ග්‍රාමයේවකට තන්දනව කොටු කරගන්න හිත්තුව දීලා තියෙන්නේ. ඒ මනුස්සයා බොහොම සන්සුන්, යාන්තමට කාලා ඕලා ඇදලා ඉන්න පුළුවන් තරමට ආදායමක් ලැබුණ දුප්පත් ගොවියෙක්. දුවෙකුයි පුතෙකුයි එයාට හිටියේ. ඔය සිද්දි වෙලා මාස හයක්වත් ගියේ නැ බණ්ඩරපුගේ දුටු හිටි හැටියෙම අතුරුදහන් වුණා. බැද්දට ගියාලු දුර කඩන්න. ඒත් ආපසු ආවේ නැ. මිනිසා ග්‍රාම යේවක ගාවට ගියා. ඒත් පලක් වුයේ නැ. මේ වැඩේ කරන්න ඇත්තේ තන්දන කියලා ගමේ කා අතරත් කතාවක් තිබුණා. ඒත් ඔප්පු කරන්න කිසිම සාධකයක් නැ.”

බණ්ඩරපු සුරනිමල මුදලාලිට මේ බව කීව්වා. ධාරපු වුණා. දුටු ගෙනත් දන්නොත් ඒ ගැන කාව්වත් පැමිණිලි නොකරන බවටත්, පොලිසියේ පැමිණිල්ලත් ඉල්ලා අස්කරගන්නා බවටත් එයා කන්නලව් කළා. ඒත් වැඩක් වුයේ නැ.”

“පොලිසියටත් කියලා වැඩක් නොවුන නිසා බණ්ඩරපු ඉන් ඉහළ තැන් වලටත් දැනුම් දෙන්න ගත බව ආරංචි වුණා. ඒක ආරංචි වුණාම සුරනිමල ගිහින් බණ්ඩරපු හමුවෙලා දුටු ගෙනවිත් දෙන බවටත්, මේ ගැන කාව්වත් නොකියන ලෙසටත් බණ්ඩරපු පොරොන්දු කරවාගෙන දුටු ගෙනල්ලා දීලා තියෙනවා. ඒ ජිම්ස්සි පත්‍ර ගිය දවස් විතේ හිටියේ කොහෙද, කවුරු අරං ගියාද, කොහොම ආවද කියන එක අහිරහයක්. බණ්ඩරපුගෙ කට වහන්න සුරනිමල මුදලාලි රැජිගල් පන්සියකුත් දීලා තියෙනවා. පස්සේ ඒ කෙල්ලට බන්දලා දෙන්නත් සුරනිමල මුදලාලි උදව් කරලා තියෙනවා.”

“ගිහිට පස්සේ තමයි රත්දෙණියල කුමාරිකාමී හිටිහැටියෙම පැහැරගෙන ගිහින් කියලා ලොකු ආන්දෝලනයක් ඇති වුයේ. ඒකට සැක පිට තන්දනවයි එයාගේ සහවරයා පිරිසයි පොලිසිය විසින් අත්අඩංගුවට ගෙන තියෙනවා. තන්දනත්, ඒ පිරිසත් ඒ දවස්වල

වන්දනාවක ගිහින තියෙනවා. ඒ ගොල්ල පැහැරගෙන යාමට සම්බන්ධ වුණා කියලා ඔප්පු කරන්න කිසිම සාක්ෂියක් ලැබිලා නැ.”

“ඊට මාග හඟකට විතර පස්සේ වුච් මල්ලි, ඒ කියන්නේ තන්දකගේ සහවර පිරිසේ කෙනෙක්, සුරියවැව ප්‍රදේශයේ ඉන්න තම යොහොසුරියගේ ගෙදර ගිහින තියෙනවා. ඊට කලින් දවසේ එයාගේ මස්සිනා ඇවිත් මොකක් හරි ප්‍රශ්නකට මිනිසට ගොදවම් දෙහි කපලා ගිහින. මස්සිනා ලොකු හේනක් කරපු කෙනෙක්. හේගේ කෙලවරකට වෙන්න මුකලානට කීට්ටුවෙන්න එයා මුලින් හදාගෙන හිටපු පැල් කොටේ තියෙනවා. අලුතෙන් ගේ හැදවට පස්සේ කලින් පදිංචි වෙලා හිටපු ඒ පැල් කොටේ පෝර, කෘමිනාගෙන දුවන, වෙනත් උපකරණ ආදිය දාන මඩුව විදිහට එයා පාවිච්චි කරලා තියෙනවා. බිමතව මස්සිනාගේ ගෙදරට ගිය වුච් මල්ලි මස්සිනා එක්ක ආයෙමත් ලොකු අරියාදුවක් ඇති කරගෙන. පස්සේ මිනිසා අර පැලට ගිහින ගිනි තියලා. පැල ගිනි ගන්නකොට මස්සිනාගේ අක්කගේ ඇතට වෙලා බලා හිටියලු. මිනිසා පැලට ගිහිං තියෙන්නේ පිහිඳකුත් කරකව කරකව. ඒ නිසා බයට ඒ ගොල්ල පැලේ හටගත් ගින්න නිවන්න ගිහින නැ. ඊට පත්‍රවෙතිදා තමයි ඒ ගොල්ල දන්නේ වුච් මල්ලිත් ඒ ගින්නටම දාලා අලුවෙලා ගිහින කියලා.”

“බන්ධප්‍රයෝග දව එක ආරංචි වුණාම “මට කරපුවට ගිය වුණා මදි” කියලා කීප දෙනෙකුටම කියලා තියෙන නිසා එයාට හදි කරපු අයගෙන් කෙනෙක් විදිහට වුච් මල්ලි ගැන හිතන්න පුළුවන්. ඒ විතරක් නොවෙයි. ඒ ලිමිස්සි හැමදාම රැට කතරගම දෙවියන්ට පහනක් පත්තු කරලා උන්ට දඬුවම් කරන්න කියලත් කියනවලු. ගිය සිද්දි වලින් පස්සේ තන්දකත් එක්ක ගමේ ඉන්න එක, ප්‍රශ්න ගොඩකට මුණ දෙන්න වෙන වැඩක් කියලා හිතපු සුරනිමල බුත්තල ප්‍රදේශයේ අක්කම් හලක් දමාගෙන ඒ පැත්තට පදිංචියට ගියා. සුරනිමලගේ යොහොසුරෙක් වන සතත් කඩේ වැඩ බාර ගත්තා.”

“අක්කම් ව්‍යාපාරයට බැහැපු සුරනිමල එන්න එන්නම දවසින් දවස දියුණුවට පත් වෙන්න වුණා. මැතිවරණ කටයුතු වලදී තන්දක බැහැලා වැඩ කරපු කෙනෙක්. සුරනිමල මුදල් හදල් වලින් මැති ඇමති ගොල්ලට උදව් කරලා තියෙනවා. ඒ නිසා ලැබුණ දේශපාලන බලය නිසා තමයි සුරනිමලගේ මේ දියුණුවට හේතුව වෙන්න ඇත්තේ.”

“රජයෙන් ලැබුණ සහයෝගය නිසා පෙරෙකමගල් ව්‍යාපාරය වික වික දියුණු වෙන්න වුණාම තව තවත් පෙරෙකමගල් රටෙහි ප්‍රදේශ කීපයකම විවිධ කරන්න සුරනිමලට හැකියාව ලැබුණා. බොහෝ විට

සුරතිමල අතින් සිදුවුනේ රජයේ නිලධාරීන් හා වෙනත් ව්‍යාපාරිකයින් අතර ඇති අම්බන්ධකරණ කටයුතු තමයි. සේවක පරිපාලන කටයුතු කෙරෙහි නන්දන අතින් තමයි."

"1977 මාර්තු මාසේ ද්‍රවසක රමනාව, ඒ කියන්නේ සුරතිමලගේ විරුද්ධ ඉතාම අතිරික්ත විදිසට භාෂනක කරලා තියෙනවා. මේ ගැන කොතෙකුත් කවිකතා තියෙනවා. විරුද්ධවාදී දේශපාලකයෙකුගේ වැඩක් කියලා තියන අයත් ඉන්නවා. ඒත් වැඩි දෙනෙක් කියන්නේ රත්දෙසිනල කුමාරිභාමි ගසෙක් වෙලා ඇවිත් එයාට කරපුදේට පළුගත්තා කියලයි."

"රිටි පස්සේ 1983 ද්‍රවසක වැල්ලවාය කංඩි කටයුතු කරගෙන ගිය අනන්තර් දුරුණු විදුසට ලක්කරලා මරලා දාලා තියෙනවා. ඒ සිද්දියෙන් පස්සේ සුරතිමල කංඩි වෙනත් පුද්ගලයෙකුට විකුණලා දාලා ගියා. ඉන් පස්සේ ඒ ගමන් එක්ක සුරතිමලගේ කිසිම සම්බන්ධ කමක් තිබිලා නෑ. ඒත් නන්දන වරින් වර ඇවිත් එයාගේ චක්ෂුෂ්‍යයෙන් හමුවෙලා තියෙනවා. විශේෂයෙන්ම මැතිවරණ කටයුත්තක් ලං වෙන කොට එයා ගමට කීට්ටු වෙන එකක්, ඒ සහවරයින් එක්ක කරන කටයුතුත් වැඩි වෙනවා. ඒ චක්ෂුෂ්‍යයෙන්ගෙන් කෙනෙක් වන "පොඩි මගස්තැන" කියන පුද්ගලයා තමයි ඒ ද්‍රවස්වල නන්දනගේ වෙඩිගාඩි."

"1989 ඇතිවුණ බිහිසුණු කාලපරිච්ඡේදයේදී ගමේ හිටිය නන්දනගේ චන්ඩි දෙන්නා, ඒ පසානේ හිටිය අභිංසක කොල්ලන්ට හමුදාවට හා පොලිසියට අල්ලලා දිලා තියෙනවා. බන්ධිප්‍රගේ ප්‍රකාශිත අල්ලගෙන ගියාම භ්‍රාමයේවක ඇවිත් එයා වෙනුවෙන් කතා කරලා තියෙනවා. එතකොට ඒ පුද්ගලයා භාර හමුදා මේජර වරයා විශයෙන් කටයුතු කරලා තියෙන්නේ රුවන් බණ්ඩාර කියලා මහත්මයෙක්. භ්‍රාම සේවක එයාට හමුවෙලා කිව්වලු ගමේ ඉන්න රේඩිඊ කාරයෝ හමුදා කියලා මං දන්නවා. ඒත් මේ සිරිමලා බොහෝම අභිංසක ජීවියෙක්. ඔහු කවුරුනේ පරණ කෝන්තරයකට තමයි මෙයාට අල්ලන්න හිස්තුවක් දෙන්න ඇත්තේ කියලා. භ්‍රාමසේවකගේ කීම් අහලා, මේජර රුවන් බණ්ඩාර සිරිමලාට අනතුරක් නොකර තිදහස් කරලා තියෙනවා. ඒ එක්කම "නොදන්න කමට මේ කොල්ලෝ කුරුවිටේ පෝස්ටර් එකක් අලවලා ඇයි. ඒ වගේ දෙයක් ලොකුවට ගන්න එපා යර්" කියලත් භ්‍රාමසේවක කිව්වලු. රිටි පස්සේ ගමේ කවුරුනේ පොලිසියට හරි හමුදාවට හරි අරගෙන ගන්න ඉස්සරවෙලා භ්‍රාමසේවක ආලෝකයෙන් අවසර ගන්න බවට රුවන් බණ්ඩාර පොරොන්දු වුණාලු."

"රිටි අම්තරව භ්‍රාමසේවක, ද්‍රවසක ගවස් වරුවක මේජර රුවන් බණ්ඩාරට ගමේ පත්තලට එන්නක කියලා, ගමේ තරුණ තරුණියන්වත් එතනට කැඳවලා දේශනයක් කරවලා තියෙනවා. ඒ

වෙලාවේ රුවන් කියලා තියෙනවා නොදැන හරි භුක්තවාදී වැඩිකරගත්තු කරන කෙනෙක් ඉන්නවා නම් අද ඉඳලා ඒ වැඩ අතාරින්න මිනේ. අදින් පස්සෙන් ඒ වැඩ කරන අයට කිසිම සමාවක් දෙන්නේ නැති යිලො.”

“රට දවස් තුනකට පස්සේ ඒ ගමේ වෙල්ලායකට ආයන්නව තිබුණ අම්බලමක් ලෙස, ගහක එල්ලලා මරලා තිබුණ නන්දනගේ චක්ඛොලයින් දෙන්නාගේ මිනි දෙක ගම්මු දැකලා තියෙනවා. ඒ දෙන්නගේ ඇගේ හැම තැනම තිබුණ තුවාල නිසාත්, අම්බලමේ ලෙස තිබුණ ලේ පැල්ලම් නිසාත් මරන්න ඉස්සරවෙලා දරුණු වදයට කැප කරලා තිබුණ බව පෙනෙන්නට තිබුණාලු. එදා රැ. මිර විකාරෙන් යමෙකු කැ ගහන සල්ලේ අහල පහළ හිටපු කිහි දෙනෙකුටම ඇතිලා තියෙනවා. ඒත් ඒ තිහණ කාලයේ මොන සල්ලෙක් ආවත් කිසි කෙනෙක් හොයලා බලන කාලයක් නොවෙයි. ඒ දෙන්නා අල්ලලා දීපු කොල්ලෙන්ගේ යාළුවෝ එකතු වෙලා කරපු වැඩක් කියලා තමයි වැඩි දෙනෙක් ඒ ගැන කිව්වේ. ඒත් ඒක කරපු කෙනෙක් ගැන හොඳිවාවක් වත් හොයා ගන්න ලැබුණේ නැ. ඇරන් ඒ කාලේ ඔය වගේ දේවල් ගැන හරි පරීක්ෂණ කෙරිලත් නැ. හැබැයි තත්දුන ඒ ගැන හරි පරීක්ෂණයක් කරන්න දේශපාලන වශයෙන් සැලකෙන බලපෑමක් කරලා තියෙන බවට ගමේ කතාවක් තියෙනවා, ඒත් වැඩක් වෙලා නැ.”

“ඉන් පස්සේ තත්දුනගේ චක්ඛොලයින්ගෙන් ඉතුරු වුනේ පොඩි මහත්තයා විතරයි. මිට අවුරුදු තුන හතරකට ඉස්සරවෙලා තත්දුට එකතු වුණ තවත් වන්ඩි පගේ කොල්ලෙන් පොඩි මහත්තයා එක්කරගෙන ඇවිත් තියෙනවා. ඊට කිහිපයේ සුදා කියලා, මිනිසා බොහෝම හැඩ වැඩ ඇති ඉලන්දාරියෙක්. මිනිසාගෙයි පොඩිමහත්තයාගේ ලොකු දුවයි අතර දේම සම්බන්ධයක් එහිදී ඇති වෙලා. ඒකට පොඩිමහත්තයාටත් පවුලවත් අකමැති වෙලා නැ. එහෙම ඇවිත් හිටියට සුමාන දෙක තුනකට පස්සේ මිනිසාටත් තත්දුන ඇවිත් එක්කරගෙන ගියා. ඊට පස්සේ මාය දෙක තුනකට විතර සැරයක්, පොඩි මහත්තයන් එක්ක සුදා ගමට ඇවිත් යනවා.”

“මිට අවුරුදු දෙකකට විතර උඩදී කඩුවකින් කපලා කොටලා, පස්සේ ගහක එල්ලලා මරලා දාලා තිබුණ පොඩි මහත්තයාගේ මිනිසා ගමට ගෙනාවා. එයා යාලුවෙලා හිටිය හොර කැණියෙක්ගෙ ගෙදර යනකොට අතරමග රැකගෙන හිටපු කෙනෙක් ඒ වැඩේ කළා කියලයි කියන්නේ. ඒකට කැක පිට ඒ කැණියගෙ මිනිසාව අත් අඩංගුවට ගත්තත් එදා රැ. එයා වැඩ පලේ ඉඳලා තියෙන නිසාත්, එයාට විරුද්ධව කිසිම සාක්ෂියක් නොතිබුණ නිසාත්, එයාට නිදහස් කරන්න සිද්ධි වුණා. මිනිසා වැඩ කරලා තියෙන්නේ තත්දුනට අයිති පුක්

මැණික් පැන්වර්ගක මුරකාරයා විදිසට, ගැහැනු එකකම තමයි වැඩ කරලා තියෙන්නේ. පොඩි මහත්තයා කාලයක් තිස්සේ රැව රැව ඒ මිනිසා නැති වෙලාවලට ඒ ගෙදරට රිංගලා තියෙනවා කියලා පොලිසියට ආරංචි ලැබුණා. ඒ මරණයට සම්බන්ධ කෙනෙක් පොලිසියට කොටු කර ගන්න ලැබුණේ නැ."

"ඔව්වර තමයි ඒ ගමේ මේ පවුලට සම්බන්ධව සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ."

"ඔය කතා විලින් මට තේරුම් ගියේ සුරනිමිලට කොහොම වෙතත් තන්දනට තම කැසෙන්න තරහා කාරයෝ ඉන්න පුළුවන් බවයි."

"ඔව් පැට්ටිත්. ඒත් මං තං හිතන්නේ නැ මේ වගේ මුළු පවුලකින්ම පළිගන්න තරම් හේතුවක් ඒ කාටවත් ඇති වෙච්ඡි කියලා."

"ඔව් අංකල් කියන කතාවත් ඇත්ත. ඒත් ඒ වැඩ නිසා එයාට තරහා කාරයෝ ගොඩක් ඇති වෙන්න පුළුවන්. එතකොට එයාගෙන් පළිගන්න අවශ්‍ය කෙනෙකුට උදව් උපකාර කරන්න කැසෙන පිරිසක් එකතු වෙන්න තියෙන ඉඩ වැඩි වෙන්නවා. තමන්ට පළිගන්න කේතියක් නැති වුණාට කේතියක් ඇති කෙනෙකුට උදව් කරන්න මේ වගේ සිද්ධි ප්‍රයෝජනවත් වෙන්න පුළුවන්."

"මට දැන් මෙහෙම එකක් හිතෙනවා. අර බණ්ඩරපුරේ දුටු පැහැරගෙන ගියාගේ. ඒ තැනටම වෙන්න බැරිද මිශුරියෙල්වත් පැහැරගෙන යන්න ඇත්තේ. ඒ ගැන විකක් විපරම් කරලා බැලුවොත් හොඳයි හේද?"

"ඔව්. ඒ වගේම ඒ පළාතේ ග්‍රාමසේවක. එයා තන්දන ගැන අපැහැදිලිකින් ඉඳලා තියෙන්නේ. එයාගෙන් වුණත් තව තොරතුරු විකක් දැන ගන්න පුළුවන් වෙච්ඡි. විමලසිරි ඔය පැහැරගෙන ගියා කියන බණ්ඩරපුරේ දුටු එක්ක කතා කරලා බැලුවො එහෙම නැද්ද?"

"නැ. ඔම ඒ ගැන ඒ තරම් උනන්දු වුණේ නැ."

"එහෙනම් විමලසිරි ආයෙමත් එයාට ගිහින් ග්‍රාම සේවකත්, බණ්ඩරපුරේ දුටුත් සම්බවෙලා තව විස්තර විකක් ලබා ගන්න බලන්න. දැන් තම විමලසිරි පොලිසියෙන් කිව්වට කමක් නැ. අද පොඩි විවේකයක් අරගෙන ගෙව වැඩේ පටන් ගන්න."

"ඕයෝ බොස්"

"අංකල් ගෙව ජයන්ත රත්නදේවියාගේ ඉඳලා විස්තර එකතුකරගෙන එනවා. අරි ගෙව ගවය තුනට ආයෙමත් මෙතනට එකතු වෙමු."

"රත්දෙණියගෙ සම්මානස හා ඒ අවට මෝටර් සයිකලයකින් සිට කිසින දවසේ ගිහින් තිබෙන්නේ තත්දනගේ බොඩිගාඩ් විදියට වැඩ කරන සුදා කිසින මනුෂ්‍යයා තමයි. කවුරුත් මිනිසුන් හරි නමක් දන්නේ නැ. සුදා කිසිලා තමයි හැමෝම මිනිසට කතා කරන්නේ." ජයන්ත රත්දෙණියගෙ ප්‍රදේශයෙන් ඔහු ලත් තොරතුරු අනාවරණය කරන්නට පිළි.

"සුරතීමලයේ මරණය වුණු දවසේ රෑ හතට පිතර සුදා මෝටර් සයිකලයකින් ගතවා දැකපු මනුෂ්‍යයෙක් ඉන්නවා. හැඩැයි මිනිසා ආපසු ආපු වෙලාවක් දැකපු මනුෂ්‍යයෙක් නම් හොයා ගන්න බැරි වුණා."

"දැනට මාග තුන හතරකට පිතර උඩදී තත්දන සම්මන්ත්‍රණයකට සහභාගි වෙන්න එංගලන්තෙට ගිහින් තිබෙනවා. හැඩැයි එයා තනියම ගිහින් නැ. සුදා එක්ක තමයි ගිහින් තිබෙන්නේ. සුදා වන්නි පසේ මිනිසෙක් උනාට සැහෙන උගත් කමක් තිබෙන කොල්ලෙක්ල. ඉංගිරිසින් හොඳට කතා කරනවාල. ඒ දෙන්නා රට ඉඳන් ආවාට පස්සේ දවසේ ඒ ගෙදර ලොකු උත්සවයක් තිබලා තිබෙනවා. ලොකු උත්සවයක් කිව්වට ඒකට වැඩි දෙනෙක් සහභාගි වෙලා නැ. එදා සුරතීමල මුදලාලි මොකක් හරි ප්‍රශ්නයකට තත්දනත් එක්ක වාද වෙලා තිබෙනවා. එයා බොහොම සැරෙන් තත්දනට කතා කළාල."

"මම කොයිතරම් දේවල් අපේ පවුල වෙනුවෙන් කරලා තිබෙනවද? මට ඕන වුණේ අපි හැමදෙනාම එක වගේ සිළුම උස්සගෙන ඉන්නවා දකින්න. උඹ මොකද කපේ? උඹ තමයි අපේ පවුලේ අයට වල කැපුවේ" කිසිලා සුරතීමල කිසිනවා ගෙදර වැඩ කරපු ගමේ මනුෂ්‍යයෙකුට ඇඟිලා තිබෙනවා."

"හැඩැයි තත්දනත් එදා නිකං ඇරලා නැ. වෙනදට අයිතා මොනවා කිව්වත් කට පියාගෙන ඉන්න තත්දන එදා අයිගත් එක්ක වාද කරලා."

"මං නොගිටියනම් අද අයිගන්නින් වලේ නොවෙයි ද? මං නොවෙයිද රත්දෙණියගෙ ව්‍යාකූලයෙන්ගෙන් පවුල ආරක්ෂා කර ගන්නේ. උං හිටියනං උගේ සල්ලි වලින්, බිජිල් අත ගොදවලා අපෙන් පළිගන්න එක තතර කරන්නේ නැ. අයිගට මරන්න කිසිලා සුදාට සල්ලි දෙන්න ඉදිරිපත් වුණේ කවුද? මං ඔය කිස්කොම හොඳලා

බලලා තමයි වැඩ කරනු කලේ. දැන් ඉතිං අපට කිසි බයක් තැබක් නැතිව පාරේ බැහැලා යන්න පුළුවන්."

"උංට මොනවා කළත් මට කමක් නැ. උඹ මොකක්ද අපේ එකිව් කරපු අපරාදේ. ඒකිව් ඉතුරු කරන්න තිබුණත්?"

"ඒක ඒකියේ කරගෙමි. ඒකි මොකටද ඉස්සරහට පැන්න? උන් දෙන්නම මෙකට වගකියන්න හිතේ."

"උන් දෙන්නා? උන් දෙන්නා නොවෙයි උඹ කරපු වැඩේ නොවෙයිද මේ හික්කොටම මුල?"

"ඔව් ඉතින් අයියට මං කරපු වැරදි විතරක් පෙනෙන්න? මං කරපු හොඳ මුහුන් මතක නැ. මං හිත්ලා නොවෙයිද අයියට කොත්තරාත් වැඩ ලැබෙන්න මුණ? මේ අයියගේ හිස්තස් පටන් ගන්න මැඩි ඇමිනි ගොල්ල අයියට උදව් කලේ මං එයාලට කරපු උදව් නිසා නොවෙයිද?"

"ඒ වෙලාවට හුදා එක අඩි සල්ලේ ඇඟලා මට මේ විස්තරේ කියපු ගෙමි මනුස්සයා ඉක්මනට එතනින් අයින් වුනාලු. කතාව ඊට පස්සේ ඒකක් දික් ගැහිලා තියෙන බව එයාට පෙනුනලු. හුදාවත් සුරතීමල මුදලාලි බැනලා වෙන්න ඇති මුණ රතු කරගෙන ඉන්නවා ඊට පස්සේ එයා දැකලා තියෙනවා. සුරතීමල මුදලාලි ගිහින් තියෙන්නෙත් කරගෙත් වගේ."

"ඊට පස්සේ අපි සර් කියපු නිසා රත්දෙව්ගල විලව්වේ කුමාරිනාම් පැහැරගෙන ගිය එක ගැන ගෙමි මිනිස්සු, විශේෂයෙන් වයසක් උදවිය, කියන කතා ගැන විපරම් කරලා බැලුවා. පොලිස් පොතේ සටහන් වෙලා තිබුණ විස්තරම තමයි ඒ ගොල්ලන්ගෙන් දැන ගන්න ලැබුණේ. ජුවානිස්ගේ කොල්ලො ඔය වැඩේ කරන්න ඇතිය කියලා තමයි වැඩ දෙතෙක් විස්වාස කරන්නේ. විශේෂයකට සදහන් කරන්න තියෙන්නේ මියුරියෙල් ඉගෙන ගත්තු පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාලයේ කෙල්ලො කොල්ලො තුන්තාරකියක් විතර අවමගුලට සහභාගි වුණ එක ගැන තමයි. ඒ ආපු පමෙයින්ට ගෙමි මිනිස්සුන්ගේ කටකතා නිසා සුරතීමලගේ පවුලේ අය මෙකට සම්බන්ධ බව තේරිලා, මිනිසගේ ගේ වට කරලා තියෙනවා. පමෙයි එක බව ආරංචි වෙලා සුරතීමලයි, පවුලේ අනිත් අයයි පැනලා ගිහින් පොලිසියට වාර්තා කරලා. පොලිසියෙන් එතකොට කොල්ලො ගෙදර තාප්පෙ කඩලා, වත්තට ඇතුළුවෙලා, ගේ කුඩු කරන්න හදනවා. පොලිසියෙන් ඇවිත් ඒ පමෙයි පිරිස විසුරුවා ඇරලා ඒකෙදි මුම්කත්වය ගත්තු පමෙයි දෙන්නව් අත්අඩංගුවට අරගෙන තියෙනවා. එක්කෙනෙක් පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය සංගමයේ සභාපති රුවන් බණ්ඩාර. අනෙකා එකේ උපසභාපති ප්‍රියන්ත සපරමාදු."

"ඒක හොඳ ආරංචියක්. මට රුවන් බණ්ඩාර කියලා කෙනෙත්

ගැන මිටි ඉස්සරවෙලා සදහන් වුණා මතකයි."

"හිටි අංකල්, මේජර් රුවන් බණ්ඩාර, හිමිණ සමයෙදී වැල්ලවාය පැත්ත තාරටි හිටපු හමුදා නිලධාරියා, ගැබැයි ඒ දෙන්නා එක්කොනමද කියලා අපට හොඳලා බලන්න වේවි."

"පස්සේ සුරනිමල පොලිසියට ඇවිත් මේ කරුණා ලිවෙයි භූමි දේවම් කලබල වෙනවා. මේකට අපේ ඇති සම්බන්ධයක් නෑ. ඒ ලිවෙන්නට තමන්ගේ හිතවතියකට වෙච්ච දේව කේන්ත්‍රී ගාමන් කාඩ්පතකි. තමුන්ගේ සහෝදරී වගේ හිටපු කෙනෙක්වගේ මේක වෙලා තියෙන්නේ, නොදැන කරපු වරදක් නිසා මං කැමතියි පැමිණිල්ල ඉවත් කරගෙන සාමදාන වෙන්න කියලා. ඒ විදියට ඒ දෙගොල්ල සමාදාන වෙලා ඒ උණතම නිරාකරණය කරගෙන තියෙනවා."

"පසත්ත ගොයා ගත්තු කරුණු අතර බොහොම වැදගත් දේවල් කීපයක් ගැනම කියවුණා. සුද්ධා සුරනිමල මරන්න කියලා සල්ලි දීපු කතාවක් කියවුණා. ඒ කියන්නේ කවුරු හරි කෙනෙක් සුරනිමල මරන්න කියලා සුද්ධා සල්ලි දීලා තියෙනවා. ඒකෙන් පෙනෙන්නේ සුරනිමලත් එක්ක තරහින් හිටපු නම කෙනෙක් ඉන්නවා කියන එක හේද? අනික දැනට මාස තුනකට විතර ඉස්සරවෙලා තන්දන සම්මන්ත්‍රණයකට සහභාගි වෙන්න රට ගිය එක. මේකට සුද්ධා එක්කයි ගිහින් තියෙන්නේ. එහේදී මොකක් හරි අපරාධයක් ඒගොල්ල කරපු බවට ඉඟියක් තියෙනවා. සුරනිමල "අපේ එකීවච්ච" බේරුවෙ තැන්ගේ මොකද?" කියලා ඇහුවා. අපේ එකී මැද්දට ආපු නිසයි ඒක කරන්න වුණේ කියලා තන්දන කිව්වා. මේකෙන් පෙනෙන්නේ උණගේ විකක් ඇතට විහිදිලා යන එකක් බවයි. අපි නොදන්න දේවල් බොහොමයක්ම මේකට සම්බන්ධ වෙලා වගෙයි මට හිතෙන්නේ."

"අනික් එක හමයි තන්දන කියලා තියෙනවා විනාසයන්ගෙන් පවුල ආරක්ෂා කර ගන්නේ එයා කියලා. එතකොට විනාසයා කියන්නේ එක්කෙනෙක් නොවෙන බවත්, ඒ හැම දෙනාම තන්දන අතින් විනාස වුණ බවත් හිතන්න පුළුවන්. සුරනිමලත් ඒකට කිසි දෙයක් නොකිව්වෙ එයා එහෙම විශ්වාස කරපු නිසා වෙන්න පුළුවන්. එහෙම නම් සුරනිමල මරාදාන්න ආපු විනාසයා කවුද කියලා උණතමක් ඇති වෙනවා."

"ඇත්ත. අපට දැන් තන්දන ගැන යැක කරන්න සිද්ධි වෙනවා. මිනිසා සුරනිමලත් එක්ක වික වික නොගොද වේගෙන ආපු බවකුත් පෙනෙන්න තියෙනවා. මිනිසා සුද්ධා ලව්වා ඒ වැඩේ කෙරෙව්වා වත්ද? මග මිනීමැරුම වුණ දවසේ රැ. ඝතට විතර සුද්ධා මෝටර් සයිකලයෙන් ගියේ කොහේද?"

"තන්දනයි පසදේවයි කියන විදියට කමලදාසගේ දුරකතන ඇමතුම් ලැබෙන කොට ඒ දෙන්නා සුද්ධා එක්ක සුරනිමලගේ ගෙදර

විලා පිටින් වෙලා තිබෙනවා. සුදා ගතවා දැක්කයි කියපු මුදලාලි රැ
දහගාමාරට කඩ වහලා තිබෙන්නේ. නමුත් රැ හතට ගිය සුදා
එතවා නොදකින්න හේතුව මොකක්ද? උපකොට එයා දැකලා තිබෙනවා
තන්දනගේ ඊජ එක රැ කඩ වහන්න ඔන්න මෙන්න කියලා තිබෙද්දි
යනවා. එතකොට සුදා කොහොමද තන්දනට එකතු වුණේ? මුදලාලි
කියන කතාව ඇත්ත නම් සුදා ඒ වෙලාවේ හෙදර ඉන්න විදිහක් නැ.
එතකොට ජයදේව් කියන්නේ බොරුවක්. ඇයි ජයදේව සුදා බෙරගන්න
හදන්නේ?"

"කමහර විට ජයදේවගේ විවාහයට පිතා අකමැති වුන නිසා
ජයදේවත් පිතා එක්ක තරගෙන් හිටිසද දන්නේ නැ. ඒත් තාත්තා
කෙනෙක් එහෙම දේකට විරුද්ධ වුණා කියලා එයාට අනතුරක්
වෙනවා දකින්න පුතෙක් කැමති වෙමි කියලා හිතන්න අමාරැයි."

"තාත්තාගෙයි පුතාගෙයි අතර හිඬුන පුණෙන ගැන අපට දැන
ගන්න පුළුවන් කමලදායගෙන් තමයි. තන්දනට තිබෙන බයට මිනිසා
මුකුත් නොකිය ඉන්නත් පුළුවන්. කමහර විට සුවාරිස්ගෙන් යමක්
දැන ගන්න බැරි වෙන එකක් නැ."

"ඔව් එතකොට දැන් අපි මේජර රුවන් බණ්ඩාර ගැනත්
හොඳත්ත හිතේ. ජයන්තට තිබෙන රිඟ කාරය තමයි රුවන්
බණ්ඩාර ගැන විස්තර පුළුවන් කරමි හොඳා ගන්න එක. හමුදාවේ
මේජර කෙනෙක් නිසා එක ඒ කරමි අමාරැ වෙන්න දෙයක් නැ."

ඔවුන් පිටත්ව ගිය පසු පැටිරික් හා හැරි මද වෙලාවක්
සාකච්ඡා කරමින් සිටිය හ.

"අංකල්. අපි ඇත්තවම සුදා කියන මනුෂ්‍යයා එදා රැ හෙදර
හිටිසද කියලා හරිකට දැනගන්නත් හිතේ."

"ඔව් ඒක හොඳ අදහසක්."

"ඒක දැන ගන්න තිබෙන්නේ මාධ්‍යයෙන්ම තමයි. මඟුරි කියන
විදිහට කාවචන් ලේසියෙන් මාධ්‍ය හමුවෙන්න බැ. අංකල්ට පුළුවන්ද
මාධ්‍යයේ හොඳම ගෙහෙළිය කවුද කියලා හොඳා ගන්න."

"මට පුළුවන්. මං ශ්‍රී ලාල්ගෙන් ඒක දැන ගන්නම්."

ඒ අනුව ශ්‍රී ලාල්ට කතා කළ හැරි මාධ්‍යයේ කිට්ටුම හිතවතිය
රිද්මා බව දැනගත්තේය. ඇගේ දුරකතන අංකයද ලබා ගැනීමට ඔහු
සමත් විය.

"දැන් මම මාධ්‍ය හමුවෙන්න කැමැත්මක් හදා ගන්නම්." කතුවට
පත් පැටිරික් කීවේය.

ඉන් දෙදිනකට පසු වැල්ලොයට තොරතුරු රැස් කිරීමට ගිය විමලසිරි, හැරී පසුපසින්ද මා පැවරීයේ හමුවට පැමිණියේ ය.

"සර් නිශ්ම නැතට තමයි මට ගන්න කියලා යොමු කළේ" විමලසිරි කීවේය.

"මම මුලින්ම ගියා ග්‍රාමසේවකයෙක් හෙදට. ඕනිසා අවුරුදු හතළිස් පහක් විතර වසය කෙනෙක්. මම පොලීසියෙන් කියලා කිව්වාම එයා කිව්වා දෙන්න පුළුවන් ඕනම සහයෝගයක් දෙන්නම කියලා. අර පරණ සිද්දි වෙනකොට මිනිසාගේ තාත්තා තමයි ග්‍රාම සේවක. එයාට දැන් අවුරුදු හැටපහක්ල. ඒ වුණාට තාම කුඹුරු වැඩ කරනවා. පුතාට රාජකාරිය පවරලා එයා විශ්‍රාම ගන්නා කියලා කිව්වා. එයාගෙන් තමයි මම වැඩිපුරම විස්තර දැනගත්තේ."

"ග්‍රාමසේවක මහත්තයාගෙන් අපට දැන ගන්න ඕන, මට අවුරුදු විසිපහකට විතර ඉස්සර සිදු වුණ දෙයක් ගැන ආරංචි කිහිපයක්. අර බස්සිප්පු කියලා කෙනෙක්ගේ දුවක්, රන්දෙණිගල කුමාරිනාම පැහැරගෙන ගන්න ඉස්සරවලලා පැහැරගෙන ගිහින් තියෙනවිනේ. අන්න එයාට සංගමන හිටපු තැන ගැන තොරතුරු විකක් දැන ගන්න අපට සිහි. ඒකට පොලී උදව්වක් කරන්න පුළුවන්ද?"

"මහත්තයෝ, මහත්තයා සිංහාම අහන කොට මට පරණ සිද්ධියක් මතක් වුණා. ඔහු මියුරියගේ කියන දැරවි පැහැරගෙන ගිහින් මාස හයකට හතකට විතර පස්සේ, ඔහු මහත්තයාලා ආවා වගේම මොර්ට් සයිකලයකින් ආපු හොඳ කඩවසම්, පැහැපත් පෙනුමක් තියෙන මහත්තයෙක්, මගෙන් ඔහු විකම ඇහුවානේ. ඒ මහත්තයාට එදා දුන්න උත්තරේම තමයි මට ඔහු මහත්තයාලෙටත් දෙන්න තියෙන්නේ. මාලිනි කෙල්ල නම් තාමත් මට කරපු දේට උන්ට හොඳක් වෙන්න එපා කියලා දෙවියන්ට කියනවා. හැබැයි ඒකී, ඒ ගැන කාවචන් කියන්නේ නෑ කියලා තාත්තට පොරොන්දුවක් දීලා තියෙන නිසා, ඒ ගැන වචනයක්වත් කතා කරන්නේ නෑ."

"හොඳ නාතක් දෙනවා කිව්වොත් ඒ ගැන කියාවිද?"

"අර මහත්තයන් සිංහාම ඇහුවා. මං කිව්වා හොඳයි මං හෙට ඒ ලිහියට අපේ හෙදටට ගෙන්නන්නම්. මේ ආපු වෙලාවට වගේ මහත්තයා මෙහාට එන්න කියලා. ඒත් මාලිනි කෙල්ල කළුබි හල හල හිටියා මස් කිසි දෙයක් කිව්වේ නෑ. ඒකිගේ කඳුළු අතරින් ඒ මහත්තයාටත් හේරෙන්න ඇති එයාට ඒ අපරදේ කරපු එවුන් ගැන

නිශ්පාදන වෛරය. ඒ වූණත් ඒ කෙළවර තව දුරටත් සමාජයෙන් එන නිසා වලට වූණ දෙන්න සුදානම් නැ. පස්සේ අර මහත්තයා ආපත්‍ර ගියා."

"ඊට පස්සේ ඒ හිටපු ග්‍රාම සේවක වට පිට බැලුවේ රහස්‍ය කියන්න සුදානම්ත්, වෙන කවුරුවත් ජීව පාන ඇත්ද කියලා විමසන්න වගේ. ඊට පස්සේ එයා ඉඳගෙන හිටපු පුවට අපි හිටිය කිට්ටුවට ඇඳගෙන ඇවිත් ගෙමිත් කතා කරන්න වුණා."

"මහත්තයෝ දැං මං කියන්න යන එක රහසක්. කිසිම කෙනෙකුට මේ වික කියන්න එපා. මහත්තයෝ පොලිසියෙන් කියනු නිසාත්, මේ මන්ත්‍රාණ්ඩ් ගැන ගැබ්ගින්නම් උනත්තුව වට පෙනෙන නිසාත් මං මේ වික කියන්නේ."

"මාලිනි කෙළවර වැඩිමහල් සහෝදරයෙක් හිටියා හිරිමලා කියලා. මොඳි පගේ කැටයෙක්. මිනිසා කාන්තාව උදව් පදව් කරගෙන හිටියා කියත් ඉස්කෝලෙකට ගිහින් ඉගෙන ගත්තෝ නැ. ඒ දවස්වල මිනිසා පාව කාසිපනම් විකක් ඇති බව මට තේරුණා. ගමන බිමකත් විකක් උපාරයෙහිත් වගේ ගියේ. උන ගැන හොඳින් දැන ගෙන හිටි නිසා මට විකක් සැකයක් ඇති වුණා. මං දවසක් මිනිසාගෙන් ඇහුවා, "උඹ ම හරක් චාන්න ගත්තා කියලා ආරංචියි. උඹට කොයින්ද ඔබගරම් සල්ලි ලැබුණේ?" කියලා."

"ඇයි රාජිණම්. රාජිණම් මාව කැම තිස්සෙම සැකයි. මේ පාර අපේ වගාව පස වුණා කියලා සැමෝම දන්නවා."

"උන මොකිනා. මට කිව්වේ බොරුවක් බව උගේ ඇස් දෙකෙන් මං තේරුම් ගත්තා. වගාව කරු වුණ එක ඇත්ත. ඒත් ඒතරම් සල්ලි ගොඩක් ජිනෙන් ලැබෙන්න විදිගක් නැ. ඔබ සල්ලි අත දිග ඇරලා පියපැහැදුම් කරන්න ඉස්කර වෙලා දවසක මිනිසාත් එක්ක මහත්තයෙක් කතා කර කර ඉන්නවා ගමේ කෙනෙක් දැකලා තීරයනවා. මං ඒ ගැන විකක් හොඳලා බැලුවා. ඊට දවස් තුනකට පස්සේ මිනිසා කොළඹ ගිහින් තියෙනවා. ආපත්‍ර ආවේ දවස් දෙකකට පස්සේ. ඒ ආවට පස්සේ තමයි මිනිසා අත සල්ලි කැටයෙන්න වුණේ. මං මිනිසාගේ අර මහත්තයාට මු මොනවා හරි ඔත්තුවක් දන්නා. ඒ මහත්තයා වෙන්න ඇති සල්ලි දෙන්න ඇත්තේ. මං ඔබ ගැන කා එක්කවත් කිව්වේ නැත්තේ උනට කරදරයක් වෙන්න පුළුවන් බව දන්න නිසා. ඒ ගිහින් ආවට පස්සේ දවසේ තමයි අපට ආරංචි වුණේ මුට් මල්ලි, ඒ කියන්නේ අද ඔබ ලක්සෙට කොඩ්දාලා ඉන්න තත්දන මුදලාලි කියන හරක් හොරාගේ එක් ගෝලයෙක්, හිනි කියාගෙන මැරිලා ඉන්නවා කියලා අපට ආරංචිය ආවේ."

"ඉතිං මහත්තයෝ දැං ඔබ සිද්දිය වෙලා අවුරුදු ගානක් ගිහින් නිසා ඔබ සිද්දි ගැන කතා කරන්න ගමේ මිනිස්සු ඔබ වෙත එකක් නැ. ඇරත් ඒ කාලේ ඒ කෙරුවාවල් කරපු නත්තනගේ ගමේ හිට

වත්ති එකෙක්වත් ඉතුරු වෙලක් නැත. මහත්තයා අද හවස පහට හයට වගේ ආපසු එන්න. මං සිරිමලාට “ඉහාට එන්න කියලා පණිවිඩයක් යවන්නමි.”

“මම හවස එහාට ගියා. අවුරුදු පනහක් විතර වයස ඇති පුද්ගලයෙක් අපිට දැක්කාම තුනට හතරට නැඹිලා මෝඩි පත් කිනාටත් දැමමා. ඒ සිරිමලා වෙන්න ඇති කියලා අපට හිතුණා.”

“මහත්තෙලව මොනවද මගෙන් දැන ගන්න හිතේ?” මේක අහියොත් විදියට ඇහුවා.

“මිනිසාට කළේ වලට ගන්න පුළුවන් බව දැන ගෙන හිරි නිසා අපි හිතුවා ඒක ඉස්සරහට දාලා කතා කරන්න.”

“මට බොහොම වැදගත් ආරංචියක් දැන ගන්න හිතේ. ආරංචියේ වැදගත් කම නිසා මම සිරිමලාට රුපියල් දහදාහක් දෙනවා. හැබැයි ඇත්ත හරියට කියන්න හිතේ.”

“මිනිසාගේ මුණ මලක් පිටුණා වගේ වුණා.”

“මහත්තෙලව මොකක්ද දැන ගන්න හිතේ?”

“අපි කාරයෝ කිව්වා. මිනිසා ටිකක් ගැස්සිලා ගියා.”

“අපේ මහත්තයෝ සිටා ගැන කතා කරලා මට කරදරයක් වෙවිද දන්නේ නැ?”

“නෑ නෑ අපි මිස ගැන කාටවත් කියන්නේ නෑ. කියන හැම විචනයක්ම රහසිගතව තියා ගන්නවා.”

“ඒ වුණත් මහත්තයෝ... මේ.. මේ.. මං මං..., මං නං ඒ වැඩේට පොඩ්ඩක්වත් සම්බන්ධ වුණේ නෑ. ඒ කුමාරිභාමි, ආඥ මහත්තයෙකුට තමයි ඔක්කොම තර්ජ. මට තං බලාගෙන ඉන්නවත් බැරි වුණා.” “මිනිසාගේ මුණ සුදු මැලි වෙලා ගිහින්න. මං මිනිසාට බොන්න විතුර ටිකක් ගෙනත් දන්නා.”

“සිරිමලා කිසි දේකට බය වෙන්නවත් කලබල වෙන්නවත් එපා. මේ කියන සාක්කිය සිරිමලාට විරුද්ධව අපි පාවිච්චි කරන්නෙත් නෑ. අපට හිතේ මේ සිද්දියේ අග මුල ගැටගහ ගන්න විතරයි. මේක පොලීසි පොතේ හරි උසාවියකදී හරි ප්‍රශ්න කරන දෙයක් නොවෙයි කියලා මං රුපියල් දහදාහ අපට ගන්නා. කළේ දැක්කාම මිනිසාගේ මුණ තිබුණ අර බය හඬය නැති වුණා.”

“මට අවුරුදු විසිපහකට නිහකට විතර උඩදී මහත්තයෙක් අපේ ගෙදරට මාව හොයාගෙන ආවා.”

“ඔහෙටද සිරිමලා කියන්නේ?” ඒ මහත්තයා මගෙන් ඇහුවා.

“හිටි මට තමයි සිරිමලා කියන්නේ.”

“මට පොඩි ආරංචියක් සිරිමලාගෙන් දැන ගන්න හිතේ. ඔර ආරංචිය කියලා අපට උදව් කලොත් රුපියල් දෙදාහක් දෙනවා.”

"ඒ කාලේ රාජ්‍යයේ දෙදාසක් කිව්වාමි ලොකු කාණක්. රාජ්‍යයේ දෙදාසක් දෙවවා නම් මහත්තයෝ අපායට ගිහිල්ලා එන්නත් බැරියා. මිං කවදාවත් එහෙම කානක් දැකලත් නැ. මට ඉන්න, හිටින්න හොඳ තෙයක් හදාගෙන පෙළමක් කරන්නත් බැරියා කියලා මට කිව්වා."

"හොඳයි මහත්තයාට මහෙන් දැන ගන්නෙ මිගේ මොකක්ද?"

"මහේගෙ කංගිටි දැනට අමුරාද්දකට පිහර පඩිදු කවුරුහර පැහැරගෙන ගියානේ. ඒ කෙල්ලට උං ගංගෙන හිටිපු තැන තමයි මට දැන ගන්න කියේ. මිං කාර්වත් ඒ ගැන කියන්නේ නැ."

"මහත්තයාට අගමල් කාරණේකටද අපේ කංගිටි ගංග ගෙන ඉන්න තැන දැන ගන්න මිගේ?"

"කමුගේ දන්නවා ඇති නේ රන්දෙයියල පැත්තේ කුමාරකාමි රකන්නේ අතුරාදකත් වෙලා කියලා, පොළිසියෙන් ඇවිත් මේ පැත්තත් පොද්දි පාලි වෙ. ඒ මගේ කංගි. මම කංගිටි ගොසනවා. මට හිතෙනවා මගේ කංගිටිත් කමුගෙගේ කංගිටි ගංගලා හිටිපු සැනමි ගංගගෙන ඇතික කියලා. තමුගේ ඇත්ත කියනවා. මිං කමුගෙට තොකලකා ඉන්නේ නැ."

"රාජ්‍යයේ දෙදාසක් අකාරින්න බැගේ මහත්තයෝ. ඒ මහත්තයා කික අගන්න කලින් මිං කංගිගෙන් ඒ ගැන අසලා තිබුණා. ඒත් කංගි මගේ දිනා බලං තිබ්බා මිගක් කිසි දෙයක් කිව්වේ නැ. ඒ නිසා මට කිකට උත්තරේ කංගිගෙන් ලබා ගන්න බැරි බව මිං දැනගෙන තිබ්බා. ඒත් මට ඒ කාලේ මග ගැන රොඩ් සැකයක් තිබුණා. ඒ නිසා ඒ මහත්තයාට මිං කිව්වා මම දවත් දෙකක් තල් දෙන්න. මං හරිසට විපරම් කරලා බලලා ඒ ගැන කියන්නම් කියලා. මහත්තයා මට රාජ්‍යයක් කියනුත් දිලා. මහත්තයාගේ ගෙදර ලිපිතයත් කොල්ලක් ලියලා මට දුන්නා. හරි විස්තරයක් ලැබුණාම මිං ඉන්නේ මේ ගෙදර. මේයාට ඇවිත් කියන්න කියලා මහත්තයා ගියා."

"කන්දන මහත්තයාගේ චක්කෝලයෙන් හිටිනා මුට් මල්ලි කියලා. මිහිගෙගේ අත්තා සුරිසවැටි පැතිගේ සේනක් කරන කෙනෙක්ට කගේටි දිලා තිබ්බා. කිසි වලව්වේ කුමාරකාමි ගැහි මුණ දවත්වල කතිකකට දවසක් එහර මුට් මල්ලි එකගේ පිරිසර කවුරුහර එක්ක සුරිසවැටි යනවා. තිබ්බා ඉන්නට එහෙම ගියේ නැ. සමහර දවත්වලට තනිකමක් යනවා. මට මිහිගා ගැන රොඩ් සැකයක් ඒ දවත්වල තිබුණා. මිං ඉන්නේ හොර රහසෙම ඒ සේසසියාගේ ගේනට ගියා. මිහිගෙගේ සේනේ රකානක්ට වෙන්න පරණ ගෙදර තිබුණා. එදා කැන්දැවේ මිං ඒ පරණ ගෙදර අසලි මුකලානට වෙලා හැංගිලා හිටියේ කරුවල බැදුනාමි එකතට හිඬ. විකක් විපරම් කරලා බලන්න."

"කරුවල වැටුණා. මිං කිසිත් හෙවිස් ඒ ගේ යාටට කිව්වු මුණා. ඒක දැන් කියව්න පාමිමිසට ගන්නේ කැහි මුණාට දොර පතෙල්

එහෙම හොඳට හසිංසා කිරීමට හිමිදුණා. ඒ හැම එකක්ම අතුලු දාලා, හෙට ඇතුළු වෙන්කර ගෙන ඉස්සර පැත්තෙහි තිබුණ දොරටුවත්, පස්සේ පැත්තේ තිබුණ දොරටුවත් අතුලු දාලා, මට ඇතුළුව යන්න විදිහක් නැ. මේ හෙදුර නම් කාම හරි හිර කරගෙන ඉන්න පුළුවන් කියලා මට සැකයක් ඇති වුණා."

"මං ඒ හෙට ඇතුළු වෙන්කර විදිහක් බල බල ඉන්නකොට මං දැක්කා කවුරුහරි කෙනෙක් අනූත් හෙදුර පැත්තේ ඉඳලා ටෝචි එකකුත් පත්තු කරගෙන, පරණ හෙදුර පැත්තට එනවා. මං හතිකරි මුකලානට වැදිලා පළුරකට මුළාවෙලා බලාගෙන තිබ්බා. ඒ ආපු කෙනා අගේ තිබුණ පිහානක් වගේ එකකුත් කිවුණා. එයා දොර ඇරලා ඇතුළුව ගිහින් ආපහු දොර වැසුවා. මට හිතුනා හිර කරගෙන ඉන්න කෙනාට කැමි ගෙඩිවිවා කියලා, ඒත් මට ඒ කිව්වුවට යන්න බය හිතුනා. අහුවුනොත් කපෝතිමත්."

"මිනිසා එතනින් ගියේ පැය බාගයකට විතර පස්සේ. ඒ ගිහිනුත් විනාඩි දහයක් පහලොවක් විතර බලං ඉඳල මං ආපහු ඒ පැලට කිව්වු කලා. මං හෙදුර තිබුණ හැම දොරකටම ජනේලකටම හෙමන් තාලේ තව්වු කලා. එතකොට එක සැකකදී මට කවුරු හරි අමාරුවෙන් කෙළුරි ගානවා ඇහුණා."

"කවිඳු ඇතුලේ ඉන්නේ?" මං ඇහුවා.

"ඔයා කවිඳු?" කෙළුරිමි සඬ මගෙන් ඇහුවා.

"මං මේ ගමේ කෙනෙක්. ඔගේ කවිඳු?"

"අගේ මාව මේ අපායෙන් බේරගෙන යන්න. මගේ අම්මයි අප්පම්මයි මං ගැන හිත හිත මැරි මැරි උපදිනවා ඇති."

"නෝනගේ නම මොකක්ද?"

"මිහුරියලේ සුරියවත්තාරා."

"නෝනා කිසි දේකට බය වෙන්නේ නැතිව ඔය හිරිසා වගේ දවස් දෙක තුනක් ඉන්න. මං නෝනාට බේරගෙන යන්න එනවා."

"මට ඒ නෝනා ගැන ඇති වුණේ හරම කනගාවුවක්. එතකොට නෝනාට පැහැරගෙන ගිහින් මාස හතක් විතර ඇති. මාස හතක්ම මෙහෙම හිර හෙදුරක ඉන්න වුණා කීවාම මොන හරම වේදනාවක් විඳින්න ඇත්ද?"

"පලුවෙකිඳු උදෙසාම මං අර පස්වත් මහත්තයා දිගු ලිපිනය අනුව මහත්තයා හොඳාගෙන ගියා. මහත්තයා හෙදුර හිටියේ නැ. මහත්තයා දවල් කැමට හෙදුර එනවා කියලා, ඒ හෙදුර උදවිය කිව්වා. මට බොන්න ගේ එකකුත් දන්නා. මං මහත්තයා එතනම තිබ්බා. මහත්තයාට මාව දැක්කාම සතුටු හිතුනා. මාව කාමරේට අරගෙන ගියා. ඒ හෙදුර නෝනාට කියලා මටත් කැමි ලැස්ති කරන්න කිව්වා."

"මං විස්තරේ කිව්වා. මහත්තයාගේ මුහුණ, හපෝ ඒක දැක්කාම නාමත් මගේ ඇගේ මයිල් කෙලින් වෙනවා. ඇස් දෙක රතුරවලා. ගතෙක් වුණා වගේ. කොයි තරම් කේන්ඩ් හිඟත් එයාට් කෑ ගහන්න විදිහක් නෑ. අත පය මිටි කරගෙන වේදනාව මිරිකලා දාන්න බලන්නවා."

"මට තව පොඩ් ගමනක් යන්න තියෙනවා. මං එනකං මෙහේ ඉන්න හීනේ. ඒ ආපුළාම මං අර පොරොන්දු වෙව්ව ගාන දෙනවා" කියලා මහත්තයා මාත් එක්ක කෑම කෑවා. මං කෑවාට මොකද මහත්තයාට නං එක බත් කපික් වත් හරිගට් කන්න බැරි වුණා."

"එදා රැ. හයට හතට විතර මහත්තයා ගවත් මහත්තයෙක් එක්ක ආවා. ඒ ආපු මහත්තයා නම් බොහෝම නිව්වට, අහිංසක මහත්තයෙක් කියලා මට දැකපු ගමන්ම තේරුම් ගියා. ඒ මහත්තයාත් මගෙන් විස්තර ඇහුවා. මං ඒ වික ආපහු ඒ මහත්තයාටත් කිව්වා. ඒ මහත්තයා කිව්වා අපි මෙක පොලිසියට කියමු කියලා."

"මං හොඳටම බය වුණා. අපේ මහත්තයෝ පොලිසියට නම් යන්න එපා. මං මේ විස්තර කිව්ව බව දැනගත්තොත් ඔව් ගමේ පිඩුමක් වෙන්නේ නෑ."

"මං හම්බුවෙන්න ගිය ජස්ටිස් මහත්තයාට, අර ආපු මහත්තයා කතා කළේ උත්කුං කියලා. ජස්ටිස් ඒ මහත්තයාට කතා කළේ පුංචි හාමු කියලා."

"සිරිමලාට පුළුවන්ද ඒ කෝනාට හිර කරලා ඉන්න තැන අපට පෙන්කන්න?" ජස්ටිස් ඇහුවා.

"මට පුළුවන් මහත්තයා."

"එදා රැ. අපි ඒ හෙදර නැවතීමා හිටියා. පහුවදා උදෙන් ජස්ටිස් මහත්තයාගේ පීච එකෙන් අපි තුන්දෙනා සුරිගවැවට ආවා. අපි ඕන කමිත්ම ටිකක් හෙමිත් ආවේ. කලින් ගියාට වැඩක් නෑහේ. රැ. වුණාම අපි හෙමිත් හෙමිත් ඒ පීච එකෙන්ම මුකලානෙ ටිකක් උරට ආවා. අපි බොහෝම පරිස්සම් වුණා කාටවත් ඇහෑ නොහැරෙන්න. හද එලිය තිබුණ නිසා අපට ඒක ඒ තරම් ප්‍රශ්නයක් වුණේ නෑ."

"ඉන් පස්සේ අපි තුන්දෙනා පරණ ගේ තිගෙන හරිගේ මුකලානට වෙලා හැංගීමා බලාගෙන හිටියා. ජස්ටිස් මහත්තයා ගතඩ පොල්ලක් අරගෙන ආවත් අතික් මහත්තයා නම් නිකම්මයි හිටිගේ. ජස්ටිස්ට ඕන වුණේ ගතඩ පොල්ලෙන් ගහලා, දොරක් හරි පහේලයක් හරි කඩලා, ඇතුළට ගිහින් කුමාර්ගාමව බේරගන්න. ඒත් එතකොට සඳ්දේ ඇහීමා හෙදර ඉන්න මනිස්සු එන්න පුළුවන් නිසා ඇතුළට යන්නේ කොහොමද කියලා හිත හිත ඉන්න කොට අපි දැක්කා විදුලි පන්දමකුත් අරගෙන කවුරු හරි පරණ ගේ පැත්තට එනවා. අපි පළුරකට මුවා වෙලා නිස්සඳ්දවම හිටියා."

"එන මිනිසා බිලා දුන්න බව එයාගේ ගමන් විලාසයෙන් අපි පේරැම් ගත්තා. මිනිසා දොරේ අතුළු ඇරිලා. ඒ වුණාට කමිත් දවගේ වගේ දොර ආපහු වැසුවේ නැ."

"තෝ මේ පර බැලේලි කියලා දොර ගාව දුදගෙනම උග බේරිගත් දුන්නා."

"මාව මරපිල. මාව මරපිල. ඇඬි හොඳි මට මේ හැටි වද දෙන්නෝ?" ගැහැණු කටහඬක් අපට ශාන්තමට ඇහුණා."

"මව් තිව් දුටුව කරලා ගන්න තමයි මං ආවේ."

"ඇරලා කිබුණ දොර අතරින් ආලෝකයක් ආපු නිසා උග ඇතුළෙ කිබුණ ලාම්පුවක් පත්තු කරන්න ඇති කියලා අපි හිතුවා."

"කකඩ පොල්ලත් අරගෙන පස්විත් ගෙට පැන්නා. අපි දෙන්නත් ඒ එක්කම ඇතුළට ගියා. චුරි මල්ලි අපි ආපු තද්දෙට හැරිලා බලන කොටම පස්විත් කකඩ පොල්ලෙන් බිළුවට ගැහුවා. උග හිමි වැටුණා."

"මහත්තයෝ, ගමේ මිනිස්සු මට මෝඩයා කියලා කියනවා. මං එහෙම මෝඩයෙක් පිදිගට ගමේ දුන්නේ මහත්තයෝ, එහෙම නොහිටියොත් අපේ දුප්පත් කම නිසා උං මාව කසි කියලා හිතලා. මගේ නංගිට ඒ අපරාදෙ කරපු මුත්ත මාත් හිතෙන් කාර කර කර හිරිගේ. දැන් මට හොඳට පේරැනෝ ඒකිටත් ඒ අපරාදෙ කපේ මුත්තම තමයි කියලා. මටත් හොඳ අවස්ථාවක් ලැබුණේ මුත්තගෙන් පළු ගන්න. මාත් පස්විත්ට උදව් වුණා උගව අල්ලලා කනුවක ගැට ගසන්න. මියුරියෙල් නෝනා අර හාමු මහත්තයාට දැක්කාම අඩාගෙන දුටගෙන ඇවිත් එයාට බදා ගත්තා. මටත් කළුඵ ආවා මහත්තයෝ, නෝනාට කිසි දෙයක් කියන්න වචන එන්නෙ නැ. මහත්තයාත් එහෙමයි. ඇස් දෙකේ කළුඵ රිරිලා නෝනාගේ බිළුව තදින් අත ගානවා. ඒ මහත්තයා ගසියෙන් හුස්ම ගන්න නිසා හිතේ හිබුණ ආවේගය කොසි තරමිද කියලා මට හිතා ගන්න පුළුවන් වුණා. ඒ අතර තුර මං අරුව හොඳ කම්මුල් පාරවල් කීපයක්ම දුන්නා. මුව තමි දුතුරු කරන්න හොඳ නැ කියලා මං පස්විත්ට කිව්වා."

"අපේ බලන්න අයියේ මුං මට කරපු දේ" කිය කියා නෝනා අසනවා. නෝනගේ බඩට මාග හයක්වත් ඇති කියලා මට හිතුණා. ඒ නෝනා උං කරපු දේවල් අඩ අඩ කියන්න වුණා. චුරි මල්ලි, සුරිං, පොඩ්මහත්තයා, තන්දුන, සතත් එයාට වද දුන්න හැටි, රමනා නෝනා හිතා වෙළී ඒ දිසා බලං හිරිග හැටි එයා කිව්වා."

"මහත්තයෝ මගේ කහොදරි නොවුනත්, ඒ නෝනාට දීපු වද ඇහුවාම මටත් ඒ නෝනා ගැන අනුකම්පාවක් ඇති වුණා. මගේ නංගිටත් මුං සිය වද දෙන්න ඇති හේද කියලා මට හිතුනා. මුව තම කැළි කැළි වලට කැහුවත් මිදි."

"නංගියා, පෙර කරපු අකුසලයක් නිසා නංගිට මෙහෙම දෙයක්

වෙනත් ඇති. දැන් අපි මීවා අමතක කරලා දාමු. මං නංගිව මෙතනින් බේරගෙන යනවා. හෙට අයුත් ඉරක් පාසාලා තියෙව්. අපි අයුත් දවසකට, අයුත් විදියකට මුහුණ දෙමු. අතීතයේ රැළි ඉන්න හිතේ නැ. හෙට දවස අද දවසට වඩා හුන්දරයි" අයියා බොහෝම අමාරුවෙන් ඒ වචන ටික කිව්වා."

"අයියාගේ තුරුල්ලට වෙලා, අයියා බිදාගෙන හිටපු නංගි එක පාරටම එයා දිහා ඇති ටික නොගත බලං ඉඳලා එයාගෙන් ඇත් වුණා. කුමාර්භාමියේ ඇස් දෙකෙන් හින්දර පිටවෙනවා වාගේ මං දුටුවේ."

"අයියාට පිස්සුද? මට කොහින්ද අයුත් ලෝකයක්, අයුත් ඉරක්. මුං මාව දුකණය කරන කොට, මගේ අම්මට අපරවිචිට කරපු නිගුණ අයියාට ඇහුනා නම් ඔහොම කියන එකක් නැ. මුං හැම එකාගෙන්ම පළි ගන්න හිතේ. නිකං මරලා බැ. මුංව කිතු කිතු වලට කපලා, දුක වද දිලා මරන්න හිතේ. මුංගේ පවුල් ජිනාය කරන්න හිතේ" කුමාර්භාමි කැගහන්න වුණා. ඒත් අයියාගේ එයාට සත්හුන් කරන්න හදනවා."

"නංගි වෙරියෙන් වෙරිය කිහිපාක සන්සිඳුන්නේ නැ. හිත කළබල කරගන්න එපා. එන්න අපි යමු."

"මුළු අපට මෙහෙම් දාලා යන්න බැ. මු ගෙනාපු වෙරියේ ටික මුගේ ඇඟට දාලා මුළු පුළිචලා අපි යමු පස්වත් කිව්වා."

"එපා එපා ඔකට අනතුරක් කරන්න එපා. අපි ආපු වැඩේ කරගත්තමේ."

"එහෙම කරන්න වැනේ හාමු. මු ගමට ගියොත් මේ මනුෂ්‍යයාට ගතරිත් ඉන්න ඉඩ තියන්නේ නැ. අපි ඉන්න තැන් ගොයාගෙන ඇවිල්ලා අපටත් කරදර කරන්න පුළුවන්. හාමු එළියට වෙලා ඉන්න. මායි සිරිමලයි මේ වැඩේ ඉවර කරන්නම්. චුට් මැණිකෙන් එළියට යන්න."

"අයියා යන්න එළියට" චුට් මැණිකේ කෙත්තියෙක් කැ හැසුවා. " මට කරපු දේවල් වලට මමයි මුට් මරන්න හිතේ."

"හාමු එළියට ගිහින් දොර වහගෙන හිටියා. චුට් මැණිකේ අරුගේ කට බදින්න කියලා මට කිව්වා. මං කට බැන්දා, අරුගේ බය ඇස් දෙකෙන් පේන්න වුණා. චුට් මැණිකේ කැමි කාපු වෙලෙක් තැටියක් එතන සිටුණා. එයා පස්වත්ට කිව්වා ඒක දෙකට කඩන්න කියලා. ඊට පස්සේ.. ඊට පස්සේ.. මං ඒ ගැන කියන්න යන්නේ නැ. මතක්කරෝ. චුට් මැණිකේ උපට දීපු වද වලින් මං තේරුම් ගත්තේ මැණිකෙට උං කොයි තරම් වදයක් දෙන්න ඇද්ද කියලා."

"උගෙ වැඩ ඉවර වෙන කොට චුට් මැණිකෙ ගේ වලින් නැව්ලා. උගේ අප්‍රාණික සිරුර දිහා බලලා චුට් මැණිකේ කිව්වා, මං මගේ

වැඩි කළා. දැං සිංහලේ කැමති දෙයක් කරන්න කියලා. එකගේ අර කළේ තිබුණ ආවේගය දැන් නැ. බොහෝම සන්සුන්."

"ඉන් පස්සේ වුටි මල්ලි ගෙනාපු පැට්ටල් ටික පැල පුරා විසුරුවලා අපි ඒකට ගිනි තිබ්බා. ඒ පැලට ගිනි ඇවිලෙන කොට වුටි මැණිගේ හිනා වෙළුම් කැටි කාම මට මතකයි. මේ මේ බලන්න මගත්තොයා. ඒක මතක් වෙනකොට මගේ ඇගේ මයිල් කෙළින් වෙනවා. හරිහරි යම් දුකක් වගේ මර හඬ නගලා වුටි මැණිගේ හිනා වෙනන වුණේ. පස්සේ ඒ මගත්තුරු නොනටත් අරගෙන ආපසු ගියා. රූපියල් දෙදාහ මට දීලා ඒ මගත්තුරු මාව හම්බන්නොටින් බැස්සුවා. මං පත්‍රාවතීදා ඊදේ පාන්දර තිබුණ බස් එකෙන් ගමට ගියා."

"ඔන්න ඔය ටික තමයි අපි සිරිමලාගෙන් දැනගත්තේ. ඊට පස්සේ අපි පොරොන්දු වුණ රූපියල් දහදාහ මිනිසට දීම ආවා."

●●●

"ඔන්න දැන් තමයි ඇත්ත ටික ටික එළිදරව් වෙගෙන එන්නේ. එතකොට මිගුරියෙල්ව උන් මරලා නැ. එයාට බේරගෙන ගිහින් තියෙන්නේ උක්කුං එක්ක ආපු විල්සන් තමයි."

"ඔව්. විල්සන්ට තම පවුලැනීමේ වේතනාවක් තිබිලා නැ. ඒත් මිගුරියෙල්ව උන්ගෙන් දැඩිව පමුණන්න සිතවෙලා තියෙන බව පෙනෙනවා. ඒකට උක්කුං හවුල් වෙලා තියෙන බවත් පෙනෙන්න තියෙනවා. ඒ නිසා දැන් අපට තියෙන්නේ ඉන්පස්සේ මිගුරියෙල්වයි උක්කුංවයි උගේ මොකක්ද කියලා හොයන්න."

"ඔව්. ඒ අතරම අපි කමලදාසගෙන් තව සැකෙන විස්තරයක් ලබා ගන්න බලන්න සිටී. සමහරවිට සුවාරිස් කියන කෙනාට අල්ල ගත්තා තම එයා මාර්ගයෙන් වුණත් ඒ විස්තරය ලබා ගන්න බැර වෙන එකක් නැ."

"ඔව් අපි ඒ වැඩි විමලසිරිවම බාර කරමු."

●●●

"ඔන්න දැන් නිරංජලාගේ කතාවට මේ ටික පුට්ටු කරන්න පුළුවන්. එතකොට එදා හට්ක නිරංජලයි විල්සනුයි පටකොටුව බස් නැවතුම් පලට එතකොට, එයාට හමුවෙන්න ඇවිත් තියෙන්නේ උක්කුං තමයි. සිරිමලාගෙන් ආපු පණිවිඩේ අරගෙන තමයි මිනිසා එන්න ඇත්තේ. ඊට පස්සේ ඒ දෙන්නා සිරිමලා එක්ක ගිහිං මිගුරියෙල්ව බේරගෙන ආවා. එතකොට නිරංජලාගේ ගෙහෙලියක් ඇස්වාටුවට හරිගෙදි බඩදුරු අම්මා කෙනෙක් එක්ක විල්සන් ගතවා දැක්කා කියලා කිව්වේ මිගුරියෙල්ව එක්ක කාසල් ඉස්වරිතාලෙට ගතවා දැකලා තමයි. ඒ වගේම මහරගම පොල්ලේදි විල්සන්ට දැකපු කෙනෙකුත් ඉඳලා තියෙනවායේ. ඒකෙන් මං හිතන්නේ ඒ ගොල්ල පදිංචි වෙලා

ඉන්න ඇත්තේ මහරගම පැත්තේ ගෙදරක වෙන්න සිටේ.”

“ඔව්, සමහර විට ඒ ගොල්ල මහරගමින් ගෙනත් සල්ලි වලට ගන්න ඇති. චිල්සන් මහගෙදර විකුණන්න ඇත්තේ නංගියේ වැඩිකටයුතු වලට සල්ලි සිත නිසා වෙන්නක් පුළුවන්. සිංහ සික්කාම එක දවසවල වගේ වුණ දේවල් බවයි පෙනෙන්නේ.”

“ඔව් එතනට වෙනසම කතාව හරි. අපි බලමු ඉතුරු පිකත් ගැටි ගහගන්න.”

...

“මේපර රුවන් බණ්ඩාර ගැන නොදන්න කෙනෙක් හමුදාවේ නැ. උතුරේ සැහෙන කාලයක් සේවය කළ හමුදා නිලධාරියෙක්. අසු පහේදී කොළඹට මාරුවෙලා ඇවිත් තිබෙනවා. අසු නවයෙදී වැල්ලවාය පැත්ත හාර හමුදා නිලධාරියා වශයෙන් කටයුතු කරලා තිබෙනවා.” පසුදින පැමිණි පසත්ත, මේපර රුවන් බණ්ඩාර පිළිබඳ තොරතුරු මෙසේ දිග හරින්නට විය.

“එයා ගැන විස්තර හොඳාගෙන මම මාවතැල්ලට ගියා. ඒක කමිසි එයාගේ උපන් ගම. එයාගේ දෙමව්පියාගේ වලට පරම්පරාවකින් පැවත එන අය. එයාගේ අප්පව්ව් එයා කුඩා කාලෙම නැති වෙලා. සිහුව බාල සහෝදරයෙකුයි සහෝදරියකුයි ඉන්නවා. අම්මා දැන් වයසයි. මම රුවන් බණ්ඩාර ගැන යමක් දැන ගන්න සීඅයිඩී එකෙන් ආවා කියලා කිව්වාම එයාගේ සහෝදර් අම්මා ඉන්න තැනක සිටා ගැන කතා කරන්න බෑ කියලා කිව්වා.”

“තව පැයකින් විතර අම්මා භාන්සි වෙන්න ගතවා. මහත්මකාව පුළුවන් තම ඒ වෙලාවට එන්න.”

“මම පැයකට විතර පත්තේ එයාලගේ වලටවට ගියා. එයා මාත් එක්ක වන්න පහල ගහක් යට හදලා තිබුණ බංකුවක් පිහටි ගියා. එයා කියපු දේ අපි එයාගේ වටන වලින්ම කියන්නමකො.”

...

“1971 අපේල් මාගේ දවසක අයිතා කලබලෙන් වගේ නුවර ගියා. ඒක හරිම කලබල කාලයක්. ඒ කාලේ කැමිපසුත් වසලයි තිබුණේ. අයිතා ආපසු ආවේ බොහෝම කනගාටුවෙන්. අයිතලත් එක්ක එකට ඉගෙන ගත්තු ගැහු සිමසෙක්ව පොද්ගලික පුස්තක

නිසා ගමෙන් පැහැරගෙන ගිහින්, ඒ මිමියා ආශිය අතක් නැතිකලා අශියා අම්මට කිව්වා. පස්සේ දුටුකක අශියා හමුව වෙන්න ආපු යාළුවන් එක්ක අශියා තනා කරන කොට මට තේරුණා ඒ නැති වුණ මිශුරිගෙල් කියන ගැහු මිමියන් එක්ක අශියගේ පේම හමුවන්නියක් කිහිලා තියෙන බව."

"අශියා සැලකෙන කාලයක් එයා ගැන හිත හිත හිටිය බව මම දැන ගෙන හිටියා. කාලයක් හිතාට පස්සේ හිත හදාගෙන පුරුදු විදිහට කැමිපස් ගන්න පටන් ගත්තා, දෙකැමිබර මාගේ විශාලෙට උත්තර ලියලා බොහෝම ගත්තෝයෙන් හිටියා. උඩින්ම පාස් වෙන බව ගහකිකයි කියලා එයා කිව්වා."

"එදා මට හොඳට මතකයි. දෙකැමිබර පහරලාස් වෙනිදා, ලියුම් කාරයා ඇවිත් ලියුමක් දුන්නා, අශියගේ නමට එක තිබුණේ. කාමාන්තයෙන් කැමිපස් නිවාඩු කාලෙදී අශියට යාළුවන්ගෙන් ලියුම් එනවා. මං ඒ ලියුම අශියට දෙන්න එනකොට අශියා පත්තරේ බල බල හිටියේ."

"අශියට ලියුමක්" මං කිව්වා.

"කාගෙන්ද නංගි" කියලා එයා ඇහුවේ පත්තරේ දිසා බලාගෙනම.

"කාගෙන්ද කියලා ලියලා නම් නැ. හැබැයි අත් අකුරු විලින් තේන්නේ නම් ගැහු මිමියෙක් එවුපු එක්ක වගෙයි."

"මට එහෙම ලියුම් ලියන්න හිටිය කෙනා .." කියලා සුදුමක් ගෙලපු අශියා පත්තරේ පැත්තකට දාලා ලියුම් අතට ගත්තා. ඒත් ඒ ලියුම අතට ගත්තු හැටිගෙම අශියගේ මුණ වෙනස් වුණා. කුතුහලයක්, හැකයක්, ගත්තෝගයක් වගේ මේ හැම දෙයක්ම එක තත්තර කිහිපයක් ඇතුළතදී අශියගේ මුහුණෙන් පුකාස වුණා. ලියුමක් අරගෙන අශියා කාමරේට වෙහගෙන් ඇවිදගෙන ගියා."

"වික වෙලාවකට පස්සේ අශියා ගමනක් ගන්න සුදානම් වෙලා ඇපුම් ඇදගෙන කාමරෙන් එළියට ආවා."

"අම්මේ. යාළුවෙක්ට අකඩිප වෙලා කොළඹ ඉස්පිරිතාලේ නවත්තලාලු. මං හිටිය බලලා එන්න ලියේ."

"පුතා අදම එනවද?" අම්මා ඇහුවා.

"ඒක කියන්න බැ. ඊ. වුණේ නැත්නම් මං එන්න බලන්නම්. මගේ හොඳ යාළුවෙක්. දවස් දෙක තුනක් මං නැවිත් හිටියොත් කලබල වෙන්න එපා."

"අම්මා රුපියල් දහයක් අශියට දුන්නා. අශියා ඒකත් අරගෙන පිටවෙලා ගියා."

"දවස් දෙකකට පස්සේ අශියා ආවා. යාළුවා නාමත් ඉස්පිරිතාලේ. ඒ වුණත් ඒ තරම් පුණ්ණයක් නැතිකලා අශියා කිව්වා. ඒ වුණත්

අයිගගේ ඇස් ඉදිමලා සිටිනවා. අම්මා ඒ ගැන ඇහුවාම කිව්වේ විකක් හිටිමරන්න ටුනා අම්මේ කියලා.”

“ඊට පස්සේ සතියෙ සෙනසුරාදාත් අයිගා ගාල්ලා බලන්න ගියා. ඊට පස්සේ සතියෙන් ගියා. ඒත් තුන්වෙන සතියෙ ගාල්ලා බලන්න ගිය අයිගා ආවේ දවස් හතරකට විතර පස්සේ. අයිගාගේ මුණ කට්ටාවත්ම නැති කරමට ඉදිමලා. ඇස් තද රතු පාවිහි. “ගාල්ලා මැරැණා” සුගුමතුන් හෙලමින් අයිගා කිව්වා. එදා අයිගා කැමක් කැවෙත් නැ. ඔගේ බලාගත්තු අත බලාගෙන තිටියා. අයිගා ඔළුව බිත්තියේ ගතගෙන අඩනවා මට ඇහිලා තියෙනවා. අපට ඒක හරි පුස්තකක් ටුනා. ගාල්ලෙන් මැරැණාම දුක තමයි. ඒත් ඔය තරම්ම දුක් වෙන්නේ ඇයි? ඊට සතියකට විතර පස්සේ කොළඹ ගිය අයිගා සතියක් ගතකරාත් නැවත් කිටියාම අපි හොඳටම බයටුනා. දවස් දහයකට විතර පස්සේ අයිගාගෙන් ලිඟුමක් ආවා.”

“අයිගා යුධ හමුදාවට බැඳුනල. අම්මා තම ඒකට කොහෙන්ම කැමති ටුනේ නැ.”

“ඇයි පුතේ අපි උඹට විශ්ව විද්‍යාලයට යැව්වේ හමුදාවට අරින්නද?” අම්මා අහලා යැව්වා.

“අම්මේ හමුදාවට උගත් කෙනෙක් බැඳුනාම ඉක්මනට උසස් වීම ලැබෙනවා. මෙපර කෙනෙක් වෙලා මං ආවොත් එහෙම අම්මට යන්නෝය නැද්ද?” අයිගා උත්තර එව්වා. අම්මා එතකොට විකක් පසු බැව්වා. ඊට මාස හත අටකට විතර පස්සේ අයිගා යුධ හමුදා ඇඳුම පිටින් අපේ හෙදර ආවා. ඇත්තවම එදා අම්මට විතරක් කොළඹයි මටත් අයිගා දැක්කාම ඇති ටුනා හතුව කියන්න බැ. ඒ ඇඳුමට අයිගා පෙනුනේ බොහොම ගම්බර විදියට.”

“හැම නිවාඩු කලයකටම වාගේ අයිගා හෙදර එනවා. ඒ ආවත් වැඩි දවසක් හෙදර ඉන්නේ නැ. ඉඳලා හිටිලා අයිගාව හම්බ වෙන්න ගාල්ලෙන් එනවා. ඒ ආවාම අයිගා එයාට හොඳට සංග්‍රහ කරනවා. හැබැයි ඒ හැම වෙලාවකම ඒ දෙන්නා කතා කරන්නේ මේන්න මේ පුවටට ඇවිත් තමයි. ඒ කතා කරන්නෙන් වට පිට බල බල මොකක් හරි රහසිගත දෙයක් කරන විදියටයි. මට ඒ ගැන ගැක තිබිලා දවසක් අයිගාගෙන් ඇහුවා මොකද රහස් කතා කරන්නේ කියලා.”

“නංගි. එයා අපට ඔත්තු දෙන හොඳ විශ්වාසවත්ත කෙනෙක්. සිංහල මනුෂ්‍යයෙක්. ගාපනේ දෙමල මනුෂ්‍යයෙක් විදියට ලොකු රහස්‍යමක් කරලා අපට ඔත්තු සපයනවා. ඒ වගේ උදව්‍යට අපේ කාර්යාලවලට එන්න අපි ඉඩ කියන්නේ නැ. මෙහෙම පෞද්ගලිකව හම්බ වෙලා තමයි පොරතුරු කතා කරන්නේ. වැදගත්ම දෙයක් කියන්න තියෙන කොට නිවාඩු කාලේ කියලා බලන්නේ නැතුව එයා මේ හෙදරට එනවා” කියලා අයිගා කිව්වා. මං ඒ කතාව විශ්වාස කළා.

"අම්මා අයිතටි තුළුතු කරුණක් කරලා දෙන්න බැලුවාම අයිතා ඒ කිසි දේකට කැමති වුණේ නැ. දුටුකක් අයිතා කිව්වා මං ආපුවාම මග ගැන කතා කරනවා නම් මට පස්සේ ගෙදර එන්නේ නැ කියලා. එයින් පස්සේ අම්මා එයාට මහලුකුලා කරන්න කතා කරලි නැ."

"දුටුකක් අයිතා අර යාළුවන් එක්ක විත්ත පහල කතා කර කර ඉන්නකොට මං අයිතගේ කාමරේට ඇවිත් හෝදිසියක් කළා. මට මින වුණේ අයිතගේ එක්ක යාළු කවුරු හරි ගැහුණු ජිමයෙක් ඉන්නවද කියලා දැන ගන්න. අයිතගේ කමිස සාක්කුවේ තිබුණ පොකට් එක තමයි මං. මුළුම අරගෙන හෝදිසි කළේ. ඒකේ ලස්සන ගැහුණු ජිමයෙක්ගේ අතින් අල්ලගෙන, අයිතා ඉන්න ටින්නරුගේ තිබුණා. ටින්නරු ටිට්පස්සේ මියලා තිබුණා මියුරියෙලෙයි මමයි කියලා. 1971 ජනවාරි මාසේ දිනයක් ඒකෙ සවසන් වෙලක් තිබුණා. එතකොට මට මතක් වුණා අර අතුරුදහන් වුණ ජිමයගෙ නමත් මියුරියෙල් තේද කියලා. එහෙතම තාමත් අයිතා එයා ගැන මත මත ඇති. ඒක තමයි අයිතටි වෙත කවුරුවත් ගැන මත නොයන්නේ කියලා මං. හිතා ගන්නා."

"89 කලබල කාලේ අයිතා වැල්ලවාය ප්‍රදේශය හාරව් හිටපු හමුදා නිලධාරියා වශයෙන් කරුණු කළා. එහෙත් අයිතා ආවේ 90 මැද හරිසේ. ඒ ඇවිත් වැඩි දුටුකක් ගන්න ඉස්සරවෙලා කිව්වා එයාට යාපනේට මාරු කරලා කියලා. අයිතා එසේ ගියා. යාපනේ කියන්නේ අයිතටි නොපුරුදු කැනකුත් නොවෙයි. 90 දෙසැම්බර් මාසෙ නිවාඩුවට අයිතා ගෙදර ආවා. පොඩි වැඩකට කුරුණෑගල යනවා කියලා ගියා ගියාමයි අයිතා ආපසු ආවේ නැ. අපි පොලීසියට, හමුදාවට ගැම තැනටම දැනුම් දුන්නා. යාපනේ කොටි හමුදා එක්ක අභිතව් සටන් කරලා නමක් දිනාගෙන හිටි අපේ අයිතා කුරුණෑගලේ අතුරුදහන් වෙලා. හිතන්නවත් බැ."

"අයිතා ගිය ආම් ටීප් එක ගමට එන පාරේ පාළු තැනක කවත්තලා තිබිලා පොලීසිය හොඳා ගන්නා. එතන ආරවුලක් ඇති වුණ ලකුණු පොලීසියට පෙනිලා තියෙනවා. ලේ ගොඩකුත් එතන තිබුණල. ඒ ඇරෙන්න අද වනතුරු අයිතා ගැන කිසිම තොරතුරක් නැ."

"අර අයිතටි හමුවෙන්න සමහර දාකට එනවා කියනු පුද්ගලයා ගැන විකක් කියන්න පුළුවන්ද?"

"අයිතා කැබ්වෙලා මාස තුනකට විතර පස්සේ, ඒ යාළුවා, පස්විත් කියලා අයිතා එයාට කතා කළේ, එයා ආවා. මාස දෙකතුනකින් විතර අයිතා එයාට කතා කරනු නැති නිසා තමයි එයා මේ හොඳලා බලන්න ඇවිත් තියෙන්නේ. අයිතා ආගිය අතක් නැ කියලා අපි කිව්වාම පස්විත් ගල්බැඳිලා කිසි දෙයක් කරකියාගන්න විදිහක් නැතිව

වික වෙලාවක් හිටියා."

"කවුරු හරි එයාට ගලෝ කරන බවක් එහෙම එයා කියලා තිබුණද?"

"තැ එහෙම මොකවත් කියලා තිබුණේ නැ." "

"උන් මාවත් ගලෝ කරනවා" එයා එයාටම කියා ගන්නවා මිට ඇහුණා. ඊටත් වඩා හිමිත් "අපි පරාද වෙන්නයි යන්නේ" කියලා එයා ඔමනුවා. වික වෙලාවක් අමුතු ලෝකයක ඉඳලා එයා ආපසු ගොදු සිහියෙන් වගේ මගේ දිනා බැලුවා.

"කවුද එයාට ගලෝ කරන්නේ" කියලා මං ඇහුවා.

"වික වෙලාවක් නිස්සල්ලව ඉඳල "කොටි" කියලා එයා ඔමනුවා"

"කොටි? කොටි? ඇයි ඔයා ඒ බවක් හමුදාවට හරි පොලිසියට හරි කියලා තිබුණේ නැත්තේ තරහා හිඟින් මං ඇහුවා."

"කොටි. යාපනේ කොටි නොවෙයි. රත්නදේවියගේ කොටි" කියපු එයා ආපසු හැරිලා ආපු මෝටර් සයිකලේ නැගිලා පිටවෙලා ගියා.

"ඒ වික තමයි අපට එයාගෙන් දුන ගන්න ලැබුණේ."

"පයත්ත දුන්න ආරංචි වික බොහෝම වැදගත්. දැන් පයත්තට කියෙන්නේ පස්විත් සුරියගේ කියන පුද්ගලයා ගැන විස්තර විකක් හොයා ගන්න එක. එයා දැනට අවුරුදු විසිපහකට විතර ඉස්සර පෞඩ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ රියදුරෙකු වශයෙන් සේවය කරපු කෙනෙක්. විකක් මහත්සි වෙන්න වෙයි. උත්සාහ කරලා බලන්න."

●●●

"මොකද පැට්ටක් දැන් හිතන්නේ?"

"කතාවේ අඩු කැල්ලක් පුරව් ගන්න ඒ වික ප්‍රයෝජනවත් වුණා. ඕයුරියෙල්ව ගෙදරට අරගෙන ආවාට පස්සේ ඕයුරියෙල් තමන් ගැන කියලා ලියමින් රුවන් බණ්ඩාරට යවලා තියෙනවා. ඒ අනුව රුවන් බණ්ඩාර එයා හමුවෙන්න තියා. නමුත් වැඩි දවසක් යන්න ඉස්සරවෙලා කුමාර්භාමි මැරුණා බවක් පෙනෙන්න තියෙනවා. රුවන් බණ්ඩාර හමුදාවට බැඳෙන්න ඇත්තේ ඕයුරියෙල්ව කරපු දේවල් වලට උංගෙන් පළුගන්න බලාගෙන වෙන්න හිතේ. තත්දුතගේ වත්ගොළයින් දෙන්නාගේ මරණය සිදුකරන්න ඇත්තේ රුවන් බණ්ඩාර තමයි. සමහර පීට රමනාගේත්, සතත්තේත් මරණ වලට එයා සම්බන්ධ වෙන්න පුළුවන්."

"ඒ හැම කෙනාගෙම ඕනිය අසල තිබුණ පුවරුවේ එකම අකුරු බව සටහන් වෙලා තියෙන නිසා, ඒ ඔක්කොම කරන්න ඇත්තේ රුවන් බණ්ඩාර වෙන්න හිතේ. අපි රුවන් බණ්ඩාරගේ අකුරු තියෙන යමක් අරගෙන ඇවිත් පරික්ෂා කරන්න බලමු. එතකොට ඒක අපට තහනම් වශයෙන්ම කියන්න පුළුවන් වෙයි."

"හිටි. එතකොට ඒ කතාවේ අවසානයේදී රුවන් ඩන්ඩාරත්, "රන්දෙණියල කොටි" අතින් මරණයට පත්වෙලා. ජස්ටිස් "රන්දෙණියල කොටි" කියලා කිව්වේ තන්දන ගැන වෙනත් කිසිවක්. අනුවෙන් පස්සේ ඒ පවුලේ මැරුණා එකම කෙනා සුරනිමල විම නිසා රජත්තේ ජස්ටිස්වත් උන් මරන්න ඇති කියන එකයි. එයාටත් පලේ කරනවා කියලා කියලා තියෙනව් තේ. එතකොට සුරනිමලට මරන්න ඇත්තේ කවුද? විනාශයා වෙන්න බැ. තන්දන වරක් කියලා තියෙනව්නේ එයා අතින් විනාශයන් භාතනය වුණ බව. ඔය වික කමයි දැන් අපට පුරවිගන්න තියෙන්නේ."

...

කමලදාස හෝ සුවාරිස් ගමුව තන්දන ගැන වැඩි විස්තර කොසා කැනීමට ගැටු විමලසිරි පසු දින පැමිණියේය.

"මම ඔබ්. සුවාරිස්ව හොඳට ශාථ කරගන්නා. විනාශයා අල්ලගන්න අපට උදව් කලොත් ආණ්ඩුවෙන් දෙන දසලක්කයේ තැන්ප එයාට අරන් දෙන්නම් කියලත් මම කිව්වා. හැබැයි එයාට වැඩියත්ම ඔහු කරන්නේ එයාගේ ශාථවට, කමලදාසට උදව් කරන්න කියලා මට තේරුණා" විමලසිරි ඉතා ප්‍රබෝධයෙන් සූතුව කියන්නට විය. ඔහුගේ ගමන ඉතා සාර්ථකව ඇති බව ඔහුගේ මුහුණෙන් පැවරික් සහ හැරි අවබෝධ කර ගත් හ.

"මං ඔබට උදව් කරන්න කැමතියි. තමුත් මං ඒ තරම් දෙයක් දන්නේ නැතේ."

"සුවාරිස් නොදන්නවා වුණාට, කමලදාස මේ ගැන දන්නවා ඇති. සුවාරිස් කිව්වොත් කමලදාස අපට මේ ගැන විස්තර කියයි. එතකොට කැඳි මුදල ඔය දෙන්නා අතරේ බෙදලා දෙන්න පුළුවන්."

"ඉන් පස්සේ සුවාරිස් ඔබ් කමලදාසට කිව්වලු, "මං දන්න පොලිසියේ මහත්තයෙක් ඉන්නවා. ඒ මහත්තයාගෙන් කමලදාසට ආරක්ෂාවක් ලබා ගන්න පුළුවන්. ඒ නිසා හංගගෙන ඉන්න දෙයක් තියෙනවා නම් පොලිසියට කියන්න" කියලා. "මං හංගපු දෙයක් නැ. දන්න ඔක්කොම පොලිසියට කිව්වා" කියලා ඔහු කිව්වලු. ඒත් ඊට පසුවෙනිදා එයා සුවාරිස් හම්බවෙලා තියෙනවා."

"අර කතා ඊයේ හවසන අපේ ගෙදර ආවා. පුරුණ පුරුදු විදිහට මට කිව්වා අරක්කු බෝතලකක් අරං එන්න කියලා. මොක දෙයි හාමුදුරුවන්ට කියන්නද? ඔහු කනිසව සුදුවත් එක්කරගෙන

ගන්න කිව්වා. මං ගැදුවේ පුළුවන් තරං ඉක්මනට ගිහිං. ඒක අරගෙන එන්න. ඒත් සුදා හරි කට්ටියා. "පොඩි වැඩක් තියෙනවා කමලදාස අයියෝ" කියලා මාත් එක්ක තව කිහිප තැනකටම ගියා. ඒ ගිහින් අපි ආපත්‍ර ගෙදර ගතකොට රැ. දහසට විතර ඇති. මේ පිදිගට ගියොත් නම් මට ජීවත් වෙලා පලක් නැ. සුරනිමල මුදලාලි හිටියනං. ඔහොම, වෙන්න ඉඩ තියන්නේ නැ. ගැහි කියනවා අපි මෙහෙත් යමු කියලා. කොහේ ගන්නද? අහේ සුවාරිත් අයියෝ අපට මෙකෙත් ගැලවෙන්න උදව්වක් කරන්න. සුවරිත් අයියා දන්න තැනක් තැද්ද අපට ටික කාලයක් වහං වෙලා ඉන්න."

"හිකට වගේ පැනලා ගන්න ඕනේ නැ කමලදාස මලයෝ. මට තියෙනවා සුරනිමල මුදලාලියෝ මරණයට තත්දුන මුදලාලිත් හවුල් ඇතිග කියලා. ඔහේ දන්න ගමක් තියෙනවා නම් අර පොලිසියෝ මහත්තයාට කිව්වනම් උගෙන් ලේසියෙන්ම ගැලවෙන්නත් පුළුවන්. තැහි මුදලකුත් ලබා ගන්න පුළුවන්."

"තැහි මුදල කොහොම වෙතත් මේ අදුරැණිවයාගෙන් බේරලා ඉන්න ලැබුණොත් ඇති. ඒත් උප හරිම විභවර්ගියා. අපට මොකුත් කරදරයක් කරාපිද?"

"ඒ ගැන බයවෙන්න එපා. ඒ මහත්තයා මලයටයි, පෙම්පා නතාවයි ආරක්ෂාවත් හදලා දෙව්. අපි ගිහිං දැනම ඒ මහත්තයා හමුව වෙමු."

එහෙම කියලා සුවාරිත් කමලදාසට මා ජිගට එක්කරගෙන ආවා."

කමලදාසගෙන් අපට ගොඩක් විස්තර දැන ගන්න ලැබුණා. එයා කියන පිදිගට තත්දුනයි සුරනිමලයි අතර විතරක් නොවෙයි පසදෙවයි සුරනිමලයි අතරත් ටිකක් පුෂ්න තිබ්ලා තියෙනවා. හොඳම ආරංචිය තමයි මැරෙන්න මොහොතකට කළින් සුරනිමල කරලා තියෙන පාංපාවිචාරණය. එයා පොලිසියට කිව්වේ කියන්න තිබුන ඒවායින් අරික්කාලල, තත්දුනටත්, ඊටත් වඩා සුදාටත් තියෙන බය තිත්තාල මනිනා ඇත්ත නොකිව්වේ. සුරනිමල කමලදාසට කියලා තියෙන්නේ මෙන්න මේ ටිකයි."

"අර අභිංගක රත්දෙණියල වලව්වේ කුමාරිභාමිට කරපු දේ තමයි අපට මේ පව්කත් දුන්නේ. කමලදාස මේ මොකවත් දුන්නේ නැ. අද තමයි මගේ අත්තිම දවස. මං මේ ටික කියන්නේ මං සුදුසා කියන එක උඩට අඟවන්න නොවෙයි. මෙව්වර කාලයක් මෙවා ගිහේ තදකරගෙන ඉදගෙන පිදුපු වෙදිනාව දුන්නේ මං විතරයි. මං අපේ මලයන්හිටත්, භාමිනේවත් කොයිතරම් කිව්වද වෙරෙරගෙන් වෙරෙරග යන්නියෙන්ගේ නැ කියලා. පළිගැනීමේ වෙනතාවල් හිතෙන් අගිත් කර ගන්න කියලා. කෝ ඒ ගොල්ල ඒ කිසි දෙයක් ගතං ගහගේ තැගේ.

ඒත් මාත් ඒ වෙන දේවල් වලක්වන්න ඒ තරම් උනන්දු වුණේ නැ. තැන්තම මට ඒවා නතර කරන්න තිබුණා. කමලදාස, රජමා, මෙහෙ විරෙල්ලා. මං මේ මගේ හිතේ බර අඩු කරගන්න මේවා උබලව කියන්නේ. නයි පැටියෙක් සාක්කුවේ දාගෙන පුරුකල් කරලා ඇති දැඩි කළාව, සංභාරුර කරවි වරද කළ එකා පුද්ද කර කර, උග් කරපු හැම අපරාදකයින්ම උග්ව වෙර ගන්නට තමයි මං මේ වන්දි ගෙවන්නේ."

"රන්දෙණිගල කුමාරිභාමිවි පැහැරගෙන ගිහිං මරා දැමීමේ මල්ලි තමයි. මගේ හාමිනෙත් ඒකට උදව් කළා. මාස හය හතක්ම ඒකවි පැල් කොට්ඨාස නිර්කරගෙන උන් ඒකවි දුක වද දුන්නලු. ඒකවි දරුවෙක් ලැබෙන්න ලං වුණාම ඒකි හිටපු පැල් කොට්ටි ගිහි තිබලා, උගේ සහවරයෙක් ඒකවි මරලා දැමීමලු. ඒ පැලව ගිහි ඇටියෙන වෙලාවේ, පැල් කොට්ටි අසීරිකාර කාමල් ඒක දිනා බලාගෙන හිටියලු. ඔර වුරා නැගෙන ගින්නට අතරින් ගොතැනියෙ මර හිනා හඬ කාමල්විහි, පවුලෙහි ඇඟිලා තිබෙනවා. ගිහි දළ අතරින් ඒකගේ රූපෙන් යාන්තමිව් වගේ උන්ව පෙනිලා තිබෙනවා. ඒක ලේ වලින් නැවිලා. මර හිනාව ඇහුණාම කාමල්ගේ ඇඟ හිතල වෙලා ගිහලු."

"එදාගින් පස්සේ වුච් මල්ලි ආශිස අතක් නැ. ඒ ගින්නවම අහුවෙලා උගේ මැරෙන්න ඇති. මෝඩයා. හොඳවම බිලා තමයි ගින්න තිබෙන්න ගිහිං තිබෙන්නේ. හතර වටේවම පැරිල්ල දාලා තිබපු ගින්නව උගේ මැදි වෙන්න ඇති."

"ඊට පස්සේ මගේ හැඟවයි, මල්ලිලා තුන්දෙනෙකුයි, කුමාරිභාමිගේ අවතාරේ බිල්ලව ගන්නා. ඒ බිල්ලව ගන්න ඉස්කරුවෙලා උන් හැම එකාවම කුමාරිභාමිගේ මර හිනාව ඇඟිලා තිබෙනවා. මහ ලොකුවට අපේ ඉතුරු වෙව්ව එකා කිව්වා "මේ ඔක්කොම කරන්නේ රන්දෙණිගල සිංහ පැට්ටි. උන් දැන් වනාන්තර වෙලා. මං උන් ඔක්කොම විනාස කළා" කියලා. එගහනම කොහොමද අර මර හිනාව මට ඇගෙන්නේ. වනාන්තරෙක් නැ. මැරව්ව කුමාරිභාමි ගම ලෝක ඉදන් අපෙත් පළිගන්නවා. වික වික අපට වද දීදී අපේ පවුලේ එක එකා බැහැ ගන්නවා. අද මගේ දවස. එක පරිබල්ලෙක් කරපු බල වැඩක් හික්දා මං අපේ පවුල නඟා හිටුවන්න මං ගත්තු වැඩම නිෂ්චල වුණා."

"ඒ ඔක්කොමගේ ඉවසන්න පුළුවන්. ඔු මගේ පුතාවත් මේ විත්තැහිගට වන්දි ගෙවන විදියට හෙට කළාගේ. මොන එකකටද, දැන දැනත් වලව්වේ එකිකක්ව මගේ පුතාව පංගනාත කලේ. උග් බඳින්න ඉන්න පසන්ති කෙල්ලවත් වෙරා කරලා. හදගෙන් තිබෙන හැටියට, එකා මුලින් බඳින කෙල්ල මාස තුනකට වඩා ඒවත් වෙන්ගේ නැ කියලා කිව්වලු. ඒක හිපපු කරන්න තනතුරු කාරයෙක්වත් කල්ලිවලට අරගෙන පසන්ති කෙල්ලගේ හෙදරට එක්කර ගෙන ගියාලු. කවුද

මැරෙන්න කැමති. බිඳින්න ඉස්සර වෙලා සිහොම රැවටිලි කරන්නම බැන්දුව පස්සේ මොනවා නොකරයිද? මං ඇහුවා බිඳින්න කෙල්ලෙක් ඉන්ද්‍රි මොකටද මේ තව සීමාසහිතක් බිඳින්න තත්තේ කියලා. ඒකිටල වලව්ව ලියලා තියෙන්නේ. කවදා හරි වලව්ව උපරි හිම කරගන්නවා කියලා පුරකාරම් දොඩ දොඩ හිටපු මලයන්ති කවදා හරි ඒක කර ගනිමි. අර කෙල්ලෙවත් මරලා දාමි. මෙහේදී මිනි මරලා මදි වෙලාද මන්දා රට ගිහිනුත් මිනි මරලා එන්නවා. ඒකට අයිති ආනෙන් පංභුවයි කියලා දැනගත්තාම අනාගතයේදී ඒකට අයිතිවාසිකම් කියන්න හිටපු මනුස්සයාවත් මරලා දැමීමා. අවුරුදු හතරකට විතර ඉස්සරවෙලා මාව මරන්න කුලී කාරයෙක්ව යොදවපු ඒකට පළිගත්තා කියලා මට කියනවා. ඕවට රැවටෙයි නොන්න. ඒත් මට හිතාගන්න බැරි මේ ඔක්කොම කරපු උපට කුමාරිභාමියෙන් මුකුත් කරදරක් වෙන්නේ නැහැයේ."

"කමලදාස, උගේ කරදර මතුවටත් වෙනවා නම්, උගේ කරදර වලින් බෙරෙන්නම බැරි නම් උඹලට තියෙන්නේ මේ හෙදරත් පිට වෙලා වෙන පළාතකට ගිහිං අහුගෙන් පිළිතයක් පටන් ගන්න. මං මේ කුටිකෙස් එක අරගෙන ආවෙ උඹට දිල යන්න. කමලදාසෝ, උඹ එදා ඉදලාම මට මගේ හෙවනැල්ල වගේ ඉදන්, උඹට පුළුවන් හැටියට මට රැකවරණය දන්නා. මාව හොඳට බලාගත්තා. අසනීප වුණ හැම වෙලාවකම උඹට පුළුවන් හැටියට මට යාත්තු කළා. මෙක උඹ තියා ගනිං. මෙතන ලක්ක පහත් තියෙනවා. මලයන්ති ගැන මට කිසි විෂ්වාසයක් නැ."

"රට පස්සේ සුරතිමල මුදලාලි ඉඩ ගහන්න වුණා. අව්වර සිටු වරයෙක් වගේ ධනය තියෙන, හිත් දුගම් කටයුතු වලට අත දිග ඇරලා විශදම් කරපු සුරතිමල මුදලාලි ගැන මට කතාටුවක් ඇති වුණා."

"පර බල්ලා. දැන් මගේ වස්තුවත් ටික ටික කොල්ල කන්න පටන් අරං. මං විශ්වාස කළා උප මං වෙනුවෙන් බාර දීපු වැඩ කටයුතු ඒ විදියට කරන්නා ඇතිය කියලා. බලන කොට උප ඒවාගේ පාලනේ ටික ටික උගේ අතට අරගෙන, අන්තිමට මට තිබුණ ලොකුම වස්තුව, මගේ පුතාවත් උප රට්ටට ගත්තා. පුංචි කලේ ඉදලම උප මගේ පුතාට ආදරෙන් හිටපු නිසා, පුතා ගැන බලන එක මං උපට පවරලා තිබ්නා. උප ඒකෙ වාසිය අරගත්තා. පරබල්ලා. ලැප්ප නැතිව දැන් පුතාට අයිතිවාසිකම් කියන්නත් ආවෙත්. මගේ මැරව්ව ගැනිටත් උප නින්දා කළානේ. කමලදාසයෝ, උප කොහොමද කියන්නේ දරුවා මගේ නොවෙයි උගේ කියලා. අගේ බලන්න රමණ. උප රත්තරං කඳක් වගේ හිටිය හිතාවත් නිහඬ කළානේ. හිඟ් ඉතිං උගේ බල වැඩ වලට අත හිත දුන්න එගේ චිතානෙ දැන් වෙරෙන්නාද? මං උපට ආයෙ එහෙම මගේ දැහැට රේන්ක එන්න එපා කිව්වා. ගමහර

විව ව්‍යාඝ්‍රයා කියලා අර ගැහැනි එවන අවතාර උච්ච බය ඇති. උපරිව වඩා දරුණු එකෙක් හික්මා, ඒ අවතාරේ උච්ච බය ඇති. ඒකෙන් උච්ච ඉතරු කරලා අතින් අය එක එකා බිල්ලට ගත්තේ."

"සුරනිමල මුදලාලි මගෙන් ඇහුවා කමලදාසයෝ, නැද්ද බං. හිගේ අමාරුවට බොන වෙලෙන් ටිකක් කියලා. එයා කියන්නේ මොකක්ද කියලා මට තේරුනා. ඒත් ඒක නොතේරුණා වගේ මං කිව්වා "හිගේ අමාරුවට කොහින්ද බෙහෙත් මුදලාලි?" කියලා. කමලදාසයෝ. මං සිල්පඳු හතරක්ම මේ තාක් කල් හොඳින් ආරක්ෂා කරගෙන හිටියා. අපේ එකාට රැක ගන්න ඕන නිසා හතරවෙනි සිල්පඳු කම් මගේ අතින් කිහිප වතාවක්ම කැබැන්න ඇති. ඒ දුකට අද මට පස්වෙනි සිල්පඳුත් කඩන්න හිතෙන්නේ, මේ ඔක්කොම හිගේ අමාරුකං ඒකෙන්වත් මග ඇරෙයිද බලන්න. මම මැරෙන්න බය නැ. ඒත් මගේ හිගේ වෙදනාව වැඩියි."

"කව්ලාවත් රහමෙර පාතක නොකරපු මුදලාලි, මං ඉඳු හිට වුට්ටක් ගන්න බව තේරුණාම, ඒකේ ආදීනව් කියලා දෙන මුදලාලි, අද මගෙන් එහිත් වුට්ටක් ඉල්ලනවා. මං ගෙදර තිබුණ අරක්කු බෝතලෙකින් වුට්ටක් මුදලාලිට දන්නා. මුදලාලි එක හුස්මට ඒක හිට්වා. එයාගේ මුහු ඇහුල් වුණා. මේ දහල්ලාව මොකක් නිසා උකලා බොනවද අහනවා වගේ බැල්මක් මගේ පැත්තට හෙලුවා. ඒත් ටික වෙලාවක් ගතකොට ඒ ඔක්කොම හරි ගිහිං මට තව වුට්ටක් දාන්න කිව්වා."

"එක අතකින් මං මෙහෙම මැරෙන එකත් හොඳයි. එතකොට මේ ආත්මේදි මං කරපු පාපයට මේ ආත්මේදිම වන්දි ගෙවනවානේ. කමලදාසයෝ. මං කරපු කරක වැඩ වලට වඩා හොඳ වැඩ වැඩියි නේද?"

"ඔව් මුදලාලි."

"රහතන්නාන්සෙලවත් කරපු පටි පල දෙන කොට අපට එහෙම නොවෙයිද? මේ ආත්මේම ඒක පල දන්නාම ඊළග ආත්මේක හොඳින් ඉන්න පුළුවන්. මං කාව්වත් වරදක් කරපු කෙනෙක් නොවෙයිනේ. දැනුවත්ව මං කාව්වත් වරදක් කරලා නැ. මට වැරදි කරපු කිසිම කෙනෙක් එක්ක මගේ තරහක් නැ. මල්ලි උඹ එක්කත් මං තරහා නැ. පුතා උඹ එක්කත් මං තරහා නැ."

"මුදලාලිට ටිකක් වැඩි වෙලා බව මට තේරුණා. කියපු දේවල් පුනඥයා කියනවා. ඉන් පස්සේ "මං ගනවා ගන්න. දැන් මගේ හිත හුද්ද වුණා. දැන් මං මැරෙන්න බය නැ" කියලා මුදලාලි ගියා. මං එන්න ඇදුවාම මට එන්න එපා කියලා ශාර කළා. මුදලාලි ගියාට පස්සේ මං තන්දුන මහත්තයට කතා කරලා කිව්වා මුදලාලි හිගේ බරගන් ඉන්නේ. ගැහැනෙක්ගෙ මර හිතාවකුත් මුදලාලිට ඇහුණා කියලා කිව්වා. පුළුවන්කම ඇවිත් ගන්න එන්න කියලා."

"දැන්ද උච්ච මාව ගිත වෙන්නේ. මගෙන් වැඩි ගන්න කොට මං හොඳයි. වැඩි මක්කොම කරලා ඒකෙන් වාසි ගන්නට පත්තේ මං කරන මිනිසා."

"මුදලාලි නං. මහත්තයට එන්න කිව්වේ නැ. මේ මං හිතලා තමයි කියන්නේ මුදලාලි ආවොත් හොඳයි කියලා."

"ත්මි. මං එහෙනම් එන්නම්" කියලා තන්දන මහත්තයා කිව්වා.

"කෝල් එක දන්නට පත්තේ මං. මුදලාලියේ ගේ පැත්තට ගියා. මං පැයකට විතර පත්තේ ඒ පැත්තට ගියා කියලා පොලීසියට කිව්වේ තන්දන මහත්තයා උගන්නපු නිසා තමයි. මං දැක්කා පොඩ් ගේට්ටුව ඇරලා දුලා තිබුණා. ගේට්ටුව ඇරින්න පුළුවන් මිනිසව් හෙදර දොර ඇරගන්න බැරවෙන්න විදිගත් නැති බවත් මං දැන ගත්තා. මොකද පොඩ් ගේට්ටුවට යතුරක් තිබුණේ පයදේව මහත්තයා අත විතරයි. එතකොට පයදේව මහත්තයා අත හෙදර යතුරකුත් තියෙන්නවත්. දොර වහලා නොතිබුණේ එක්කො අමතක වීමකින්. එහෙම නැත්නම් පැහලා ගන්න ලෙසි වෙන්න. මට ගේ ඇතුළේ කවුරුගෙර කතා කරන සද්දෙන් ඇහුණා. ඒත් මං ඇතින් හිටිය නිසා ඒ කතා කරපු දේවල් පැහැදිලිව ඇහුණේ නැ. හෙට ගිහින් ඒ කියන දේවල් අතගන්න තිබුණත්, අනුවේ කියලා බය හිතූන නිසාත්, බයවම මගේ කකුල් මටම වාරු නොවුන නිසාත්, මං ඒ මල් පළුර ගාවම බිම ඉඳගෙන බලාගෙන හිටියා. මං දැක්කා කාමරේ ඉඳං, උස මනුස්සයෙක් එනවා. උග අපේ ගේ දිහාත් වික වෙලාවක් බලං හිටියා. ඒ එක්කම හොඳට අවට බැලුවා. ඊට පත්තේ ගේට්ටුව ගාවට ගිහිං අපේ තිබුණ සකසියකින් ගේට්ටුවට හොඳ පාරක් දිලා ඒක කැඩුවා. ඒ ඉබ්බා කඩලා ඇතුළට ආපු බව අගවන්න වෙන්න ඇති. ඊට පත්තේ මට ඇහුණා මෝටර් සයිකලයක් ස්ටාර් කරන සද්දේ. කරුවල නිසා ආපු කෙතාව මට අඳුන ගන්න ලැබුණේ නැ. ඒත් මට හොඳටම විස්වාසයි ඒ ඇතින් ගිගේ පයදේව මහත්තයා තම නොවෙයි කියලා. ඒ මිනිසා ඊට වඩා උසයි. ඒ වගේම ඒ මිනිසා තන්දන මහත්තයා තරම් මහත්ත නැ. මට හිතුවේ ඒ සුදා මල්ලි වෙන්න ඇති කියලා. උගේ උස මහත්, උගේ ගමන තමයි මිනීමරුවට තිබුණේ. අපේ මහත්තයෝ මං. මේවා කියපු බවක් උච්ච තම දැනගන්න තියෙන්න එපා. උග මාව ඉතුරු කරන එකක් නැ."

"කම්ලදාස බයවෙන්න එපා. අපි මිනීමරුවා කොටුකරලා අල්ලා ගන්නකම් මේ කිසි දෙයක් එළිවෙන්න තියන්නේ නැ. කම්ලදාසට තියෙන්නේ උසාවියට ඇවිත් සිට කියපු වික ඒ හැටියටම කියන්න. එතකොට අපට උච්ච ගත් යවත හැකි. කම්ලදාසටයි පවුලටයි පොලීස් ආරක්ෂාව ලබාදෙන්න අපට පුළුවන්. ඒ ගැන බය වෙන්න එපා."

"අපේ හොඳයි මහත්තයෝ."

"දැන් කමලදාස මේ ඊක අපට කියන්න එනවා කියලා කවුරුවත් දන්නවද?"

"නැ, මහත්තයෝ... හැබැයි මගේ පවුල කිව්වා පොළිසියට කියලවත් අපි බේරෙන්න බලමුද කියලා."

"පවුල විශ්වාසද?"

"ඔව් මහත්තයෝ."

"හොඳයි එහෙනම් මේක රහස්‍යක් හැට්ටට තියාගන්න."

"ඔබ ඊක තමයි මිනිසා ඒ ගැන අපට කිව්වේ. ඊට පස්සේ අපට හිතුවා ඔබ සුදා කියන මනුෂ්‍යයා ගැනත් විස්තර විකස් දැන ගන්න. තන්දන, කමලදාසගේ පවුලට වරින් වර සුදා ගැන කියනු දෙවල් තිබෙනවා. ඒ කියන විදියට සුදා කුමියට මිනි මරණ පාඨාසේ එබෙන්න."

"තන්දනට සුදා හමු වෙලා තිබෙන්නේ මෙහෙමයි."

"මව් අවුරුදු පහකට හයකට වගේ උඩදී සුදා ගිහින් තිබෙනවා තන්දන හමුවෙන්න. මොව්ට සයිකලේකින් ගිහින් තිබෙන්නේ. එතකොට හෙදුර මුරට හිරිස මනුෂ්‍යයා කිව්වල තන්දන, සුරනිමල මුදලාළි හමුවෙන්න ගිහින් කියලා. බොහොම වැදගත් ආරංචියකට ආවේ කිව්වාම ඒ මනුෂ්‍යයා තන්දනට ලෝන් කරලා ඒ බව දැනුම් දීම. තන්දන ඇහුවල කාගෙන්ද පණිවුඩේ අරගෙන ආවේ කියලා."

"මං ඩමබලපිටියේ කුරේ මහත්තයාගේ ගෝලයෙක්" සුදා කිව්වල.

"මං එන්න විකක් ප්‍රමාද වෙන්න පුළුවන්. සුදාට පුළුවන් කම් අපේ අයිතලාගේ හෙදුරට එන්න. මං දැන් ඉන්නේ එයේ."

"ඉඬං සුදා ඒ වෙලාවෙම එහාට ගිහින් තිබෙනවා."

"එතකොට තන්දනගේ බොඩිගාඩ්, පොඩ් මහත්තයාත් එතන ඉඳලා තිබෙනවා. සුදා කිව්වල පෞද්ගලිකව තන්දනට කතා කරන්න ගියේ කියලා."

"මෙතන ඉන්නේ මායි, අයිගයි, මගේ සහෝදරයෙක් වගේ ඉන්න පොඩ් මහත්තයායි විතරයි. අපි අතර රහස් නැ. කියන දෙයක් මෙහෙම කියන්න."

"මහත්තයා, මගේ බොස් ගැන මහත්තයාට කියන්න ගියේ නැහේ. බෙලින් මිනිසා, මං කුරේ මහත්තයාට වැඩ කිරෙන්නම් කරලා දීමා තිබෙනවා. කුරේ මහත්තයා අපි ලව්වා කරවන වැඩ මොනවද කියලා මහත්තයාට කියන්න ගියේ නැහේ."

"ඒත් සුරනිමලට ඕන වුණා මොන වැඩද කරලා දුන්නේ කියලා දැන ගන්න. එහා දන්න කුරේ මහත්තයෙක් නැ. තන්දන එයාගේ කනට කරලා කිව්වා, සලේ අරගෙන මිනිසුන්ව අතුරුදහන් කරන එක තමයි එයා කරන්නේ කියලා. සුරනිමල ගැස්සීමා ගියාම, තන්දන

කලබල නොවී මෙයාට කියන්න තියෙන දේ මොකක්ද කියලා අහගමු කිව්වා.”

“මහත්තයා දැන් දවස් කීපයකට උඩදී මැන්ස් කෙනෙක් ආවා මාව හමුවෙන්න. මිනිසා මා ගාවට එක්කරගෙන ආවේ බිලිබලපිටියෙ මං දන්න වැස්සි ප්‍රයිවර් කෙනෙක්. මිනිසා ඒ වැස්සි ප්‍රයිවරගෙන් අහලා තියෙනවා පොඩි කොන්තරාත් එකක් දෙන්න මනුස්සයෙක්ව රෙකමන් කරන්න පුළුවන් නම් ඒ ප්‍රයිවරටත් ගානක් දෙන්නම් කියලා. ගැබ්බි බිහි අයිතා කෙළින්ම මිනිසා මා ගාවට එක්කරගෙන ආවේ නැ. බිහි දන්නවා සිඅයිඩ් කාරයොත් අපි ගැන හෙවිලුලෙන් ඉන්න බව. ඒ නිසා මිනිසා මුලින් කිව්වලු තමුගේ හරි මිනිසෙක්නේ ලීයි. අපි දන්න කොන්තරාත් කාරයො නැ කියලා. ගැබ්බි ඒ මිනිසා ගාස්තු වෙව් කියන කොට බිහිව් තේරුම හිඟින් තියෙනවා ඒ මනුස්සයා ගමක ගැදුන මෝඩ් පගේ මිනිසෙක් කියලා. ඒ පාර් බිහි මිනිසව මා ගාවට එක්කරගෙන ආවා.”

“සුදා මල්ලි පොඩි කොන්තරාත් එකක්. වැඩේ කරලා දුන්නොත් පතගක් දෙන්නංලු.”

“කොන්තරාත් එකක් කිව්වට මං වැඩිය හනං හත්තේ නැ. අහප් පහළ අයගේ කුණු කොන්තරාත් මං බාර හත්තේ නැහැ මහත්තයා. ඒත් පතගක් කිව්වම අහස දාන්න ගිහෙන්ගෙන් නැ. මට හිතනා ලොකු මිනිසෙක්ව වෙන්න ඇති වැඩේ දෙන්න වෙලා තියෙන්නේ කියලා. මං කිව්වා මැති ඇමති ගොල්ලන්ට නම් මට බැ. කියනවා බලන්න මං වැඩේ දෙන්න ඕන කාටද?”

“නැ එහෙම කෙනෙකුට නොවෙයි. අර සුරනිමල කියන වාසල ගෘහ ඒකේ අයිතිකාර මහත්තයාට තමයි වැඩේ දෙන්න ඕන.”

“මං ඒ වෙත කොට සුරනිමල මුදලාලි ගැන ටිකක් අහලා තියෙනවා. එයා ගොදු සමාජ සේවකයෙක් හැටියටයි මං අහලා තිබුණේ.”

“ඒ මහත්තයා කාව්වත් කරදරයක් කරන කෙනෙක් නොවෙයි නේ හලෝ. මොකද ඒ මනුස්සයා තමුසෙට මොනවා හරි ජීවත්තියක් කරලා තියෙනවාද?”

“නැ නැ. ඒ මහත්තයා නම් මට මොකුත් කරලා නැ. ඒ වුණාට උගේ මලයා කෙනෙක් ඉන්නවා. ගැහු පිමයෙක්ව රජන්න බැ. මගේ නංගිවත් උග පැහැරගෙන ගිහින් දුමණක කලා. අපි දුප්පත් මිනිස්සු මලයා. උන්ට විරුද්ධව අපට අත ගොල්ලෙන්නවත් බැ. ඒත් අපට කරපු හිස චිත්තැහිය දැන ගත්තු වෙත සල්ලිකාර මහත්තයෙක් මාව හමුවෙන්න ආවා.”

“තමුසෙට නත්දුන මුදලාලි කරපු වැඩේට පළිගන්න ඕන නම් මං උදව් කරන්නම්. ගත විසදුම් ඔක්කොම මම දෙන්නම්. තමුසෙට

හොඳ භානකුත් දෙන්නම්. හිඟින් සුරතීමලට වැඩක් දෙනවා" ඒ මහත්තයා කීවිවා.

"සුරතීමල මුදලාලිට වැඩක් දෙන්න මට ඕන කමක් නැ. නන්දනගරයි වැඩක් දෙන්න සීනේ" මම කීවිවා.

"සුරතීමල වැටුනාම නන්දන වැටෙනවා. ඊට පස්සේ අපි උච්ඡ දල්ලෙමු."

"ඒ මහත්තයා හොඳ වැදගත් පවුලක කෙනෙක් කියලා මට තේරුණා. ඒ මහත්තයාට මේ වගේ වැඩක් කරන්න ඕන ඇයි කියලා මට හිතා ගන්න බැරි වුණා."

"ඇයි මහත්තයාට මෙහෙම දෙයක් කරන්න සීනේ" මං ඇහුවා.

"මගේ නංගි කෙනෙක්වත් නන්දනගා පැහැරගෙන හිඟින් දූෂණය කළා. ඒකට පළුගන්න තමයි මේ වැඩේ කරන්න හදන්නේ."

"ඉඬිං ඇයි මහත්තයා මං වගේ කෙනෙක්ට ඔය වගේ ලොකු වැඩක් පවරන්න හිතුවේ."

"මට උදව් කරන්න වෙන දෙන්නෙක් හිටියා. මං හිතන්නේ ඒ දෙන්නම නන්දනට අනුවෙලා. තමුසෙට සික කරන බැරි නම් තමුසේ වෙන කවරු හරි ලව්වා වැඩේ කරලා දෙනවා. ඒ යන විගදමත්, තමුසේගේ මහත්තියත් මං බලාගන්නම්."

"කවුද ඔය කියන මහත්තයා" කියලා මං ඇහුවා.

"අපොයි මං. නං ඒක කිහිපයේ නැ. මැරුවත් කියන්නේ නැ."

"හොඳයි මං. වැඩේ බාර ගන්නං. වැඩේ පටන් ගන්න මට දහයක් දෙනවා. වැඩේ කළාට පස්සේ ඉතුරු සල්ලි වික දෙනවා."

"මං ඕනිගෙත් ඇඬිරස් එක අරගත්තා. සුරතීමල මුදලාලිගේ ඇඬිරස් එකත් ඕනිඟා මට දන්නා. මොන වැඩක් කළත් කුරේ මහත්තයාට නොකිය මං කරන්නේ නැ. ඒ නිසා මං කුරේ මහත්තයාට එදා රැ මට ලැබුණ අලුත් කොත්තාරාත් එක ගැන කීවිවා."

"ඔය වැඩේ නම් කරන්න එපා පුතෝ, ඔය සුරතීමල මුදලාලි කියන්නේ මගේ හොඳ ශාථුවක්ගේ අයිතායෝ. කෝ තමුසෙට දුන්නු සල්ලි."

"මං මට ලැබුණු සල්ලි පෙන්නුවා."

"කුරේ මහත්තයා නන්දන මහත්තයාට කතා කරන්න බැලුවා. ඒත් ලගින් එක ගන්න බැරි වුණා."

"මං එතාගේ ගෙදර ඇඬිරස් එක තමුසෙට දෙන්නම්. දැන්ම හිඟින් ඔය විස්තරේ එයාට කියනවා. එතකොට ඒ මහත්තයා තමුසෙට කරන්න ඕන දේ කියාපි."

"ඔන්න ඊට පස්සේ තමයි මං මේ මහත්තයා හමුව වෙන්න මෙහාට ආවේ."

"තන්දුන මහත්තයා ගෝත් එක අරගෙන කුරේ මහත්තයාට කතා කළා. කුරේ මහත්තයා ඒ වෙලාවේ සිද්දිය ඇත්ත බව ප්‍රකාශ කළා."

"දැක්කද අපේ මස්සිනන්නියෝ වැඩි. මුලින් බැලුවා මෙහේ හිටපු එයාගේ පවුලේ තමිබන්නි අය ලව්වි අපෙත් පමුගන්න. දැන් උන් ගැන ආරංචියක් නැති වුණාම වෙන මිනිස්සුන්ට සල්ලි දීමා වැඩේ කරන්න හදනවා."

"අපේ එකීන් මෙව්ව නිස්සල්ල වෙලා ඉන්න එකගේ වැඩේ" සුරනිමල මුදලාලි කිව්වා.

"දැන් මේ පිමගෙත් තම එගෙම කොහොමද?"

"මව සුදා කියලා තමයි කවුරුත් කතා කරන්නේ. පමුණුවේ සුදා කිව්වාම බිම්බලපිටියේ කවුරුත් දන්නවා."

"ගොදුයි සුදා දැන් මොනවද කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ."

"කුරේ මහත්තයා මව කිව්වේ තන්දුන මුදලාලි කියන විදියට වැඩ කරන්න කියලා."

"ගොදුයි සුදා. තමුගෙව් ගොහොම සතුකියි මේ ආරංචිය අපව ගෙනාව්ව. තමුගේ උග දිපු දහය තියාගන්නවා. අපි දෙන්නම් තව හතළිහක්. ඒ කොන්නරාත් එක බාර දිපු එකාට වැඩක් දෙනවා."

"ඒ.. ඒ.. මහත්තයා. ඒ වැඩේ කැතියි හේ. එයා දිපු වැඩේ මං කරන්නේ නැතුව සල්ලි ගන්න එක හරි නැහේ. මං ඒ සල්ලි ආපහු එයාට දීමා, ඒ වැඩේ කරන්න බැ කියලා කියනවා. ඊට පස්සේ මහත්තයාගේ කොන්නරාත් එක කරන්නම්."

"ගොහොම ගොදුයි පුතා. මං හරි කැමතියි හිතොමි හෙලින් වැඩ කරන අයට. පුතා හිතන් මිනිසාගේ වැඩේ කරන්න බැ කියලා සල්ලි ඊටරින් කරන්න. ඒ එක්කම මං දෙනවා වෙන කොන්නරාත් එකක්. ඒකට මං දැන් ඇඩ්වාන්ස් එකකුත් දෙන්නම්."

"මහත්තයාගෙන් මව ඇඩ්වාන්ස් එපා. කියන වැඩක් මං තිහට කරලා දෙන්නම් ඊට පස්සේ මහත්තයාට සතුටු ගානක් දෙන්න."

"එගෙම කියලා පිට වෙලා ගිය සුදා ආපහු ඇවිත් තිගෙත්තේ සති දෙකකට විතර පස්සේ. කියපු වැඩේ කලාලු. ඒත් තන්දුන මුදලාලිගෙන් සල්ලි ගන්න එපා කියලා කුරේ මහත්තයා කියලා තිගෙන නිකා සල්ලි ගත්තේ නැලු. සතිගත් දෙකක් විතර එයාට ඒ පැත්තට නැවිත් ගැංගිලා වගේ ඉන්න කියලා කුරේ මහත්තයා කිව්වලු. ඒ පාර තන්දුන මුදලාලි එයාට පොඩිමහත්තයන් එක්ක ගමට පිටත් කරලා යැව්වා. සුදා ගැන මොන හේතුවක් නිසා තන්දුනට පැහැදීමක් ආවද කියන්න කවුරුත් දන්නේ නැ. පස්සේ මිනිසාගේ කතා බහටත්, පොඩි මහත්තයාගේ රෙකම්න්ගේත් එකත් සලකලා බලලා, කුරේ මහත්තයා එක්කත් කතා කරලා සුදාට තන්දුන ගාමම් තිහා ගන්න කටයුතු කළා. සුදා අහල පහලක

ඉන්තර්නාට් තන්දනට බොහොම ආරක්ෂාවක් තිබෙනවා වගේ හැඟීමක් ඇති වෙන බව තන්දන කීවේයාවක්ම ප්‍රේමට කියලා තිබෙනවා. ඒ වගේම සුදා, තන්දන කීවේ මොකක්ද ආගම ඇතිලෙක් බැලීමක් නැ. ඒ වැඩි කරනවා. තන්දනගේ වැඩ නිසා කතා පතුවලට, එකාගෙම ගැටවිරියෙ වැඩ කරන කිහිප දෙනෙක්වත් සුදාගෙන් භූටි බැටි ලැබිලා තිබෙනවා. කමහරු දවස් දෙක තුන ඉස්පිරිතාලෙ නැවතිලා ඉන්න තරම් භූටි කාලා තිබුණත්, උච්ච තිබෙන බය නිසා කිසි දෙයක් පොලිසියට කියලා නැ. ඒත් සුදා ප්‍රේමටවත්, කමලදාසටවත් කිසිම දාක සැරවැර වෙලාවත්, හිත රිදෙන වචනක් කියලාවත් නැ."

"පොඩි මහත්තයාගේ ගෙදර හිටපු කාලේ, පොඩිමහත්තයාගේ ලොකු දුව, සුසීමා, ඒකට අවුරුදු විස්සක් විතර ඇතිලු. ඒකත් එක්ක සුදාගේ ප්‍රේම කමහත්තයාගේ උවත් අරං තිබෙනවා. පොඩි මහත්තයාගේ සුදාට කැමති නිසා කිසි ප්‍රශ්නයක් වෙලා නැ. ඒකදීම ඒ දෙන්නගේ විවාහය සිදු වෙයි කියලා කමලදාසට සුදා කියලා තිබෙනවා. මට අවුරුදු කීපයකට ඉස්සෙලා පොඩි මහත්තයාට කවුරු හරි පිහිටෙන් ඇනලා, කපලා කොටලා එල්ලලා මරලා දාලා තිබෙනවා. ඒකෙන් පස්සේ තන්දන මුදලාලි විකක් බයෙන් ඉඳලා තිබෙනවා. පොඩි මහත්තයා කියන්නේ ලේසියෙන් කාටවත් මෙල්ල කරගන්න පුළුවන් කෙනෙක් නොවෙයි. මිනිසවත් වැඩක් දෙන්න කෙනෙක් හිටියනම්, තමන්ගේ ආයුගත් අඩු වෙන්න පුළුවන් කියලා තන්දන හිතන්න ඇති. හැබැයි ඒක හැකු හුවටටෙකට වෙච්ච දෙයක් බව දැනගත්තාම තන්දනගේ ඇඟට විකක් ලේ ඉනුවල. ඊට පස්සේ එකා සුදාට ස්ථිර වශයෙන්ම තමන්ගේ ආරක්ෂකයා විදියට පත්කරගෙන තිබෙනවා. සුදා දිනා බලපුවාම, මිනිසත් එක්ක කතා කරනකොට දාමරිකයෙක් කියලා හිතන්න හරි අමාරුලු. මිනිසා ඕනම කෙනෙකුට බොහොම ගරු කර ඇතිව කතා කරනවා. කමලදාස අයියේ කියලා තමයි මටත් කවුරු කතා කරන්නේ. ප්‍රේමටත් මිනිසා බොහොම ආදරෙන් කතා කරන්නේ. මට මගේ අක්කා වගේ තමයි ප්‍රේමක්කා කියලා නිතරම අපේ ගෙදර ආවාම කියනවා, දවසක් අපේ ප්‍රේමා ඇහුවා මල්ලිට අක්කා කෙනෙක් ඉන්නවද කියලා. අපේ නෑ අක්කේ. අපේ පවුලට ඉන්නේ මායි, අමමයි මල්ලියි විතරයි කියලා එකා කිව්වාලු."

"තන්දන මුදලාලි සරියකට දෙතුන් වතාවක් සුරතීමල මුදලාලි හමුවෙන්න එනවා. එතකොට සුදා කෙළින්ම එන්නේ අපේ ගෙදරට තමයි. "දාත්තයා ප්‍රේමක්කේ හොඳ ජලේන්වියක්" කියාගෙන කුස්සියට ඇවිත් වංගසිංහ උඩින් ඉඳ ගන්නවා. හරියට අපේ පවුලෙම කෙනෙක් වගෙයි."

"දවසක් ප්‍රේමා අහලා තිබෙනවා මල්ලි දිනා බලපුවාම දරුණු හිතක් තිබෙන කෙනෙක් කියලා පෙන්වන්නේ නැ. කොහොමද මල්ලි මේ පාතාල ලෝකට වැටුණේ කියලා."

"ඒක වුණේ මෙහෙමයි අක්කෝ. මං ඉස්කෝලෙ ගත කාලේ ගැනුණ මංගක් එක්ක ගාජ වෙලා හිටියා. හරි අහිංසක කෙල්ල. ලක්කන් කෙල්ල" සුදා ඇස් දෙක පිහදාන්න වුණා.

"මහිංගත් වුණම රස්කාවක් කරන්නත් එරැයි අක්කෝ. මං හමුදාවට බැඳුණා. මාව දිගෙනලාවට පුහුණු වීමට ගැටුවා. ඒ ගිහිං වැඩි කාලයක් වුණේ නැ. මට හමෙන් ලියුමක් ආවා. මගේ කෙල්ලට ගමේ කටේ මුදලාලියෙ පුතා බලහත්කාරකමක් කළා කියලා. මට ඒක ඇහුවාම ඉවසගෙන ඉන්න බැරි වුණා. මං කාවත් නොකියා ආපණු ගමට ආවා. මං කෙලින්ම ගිහිං මුදලාලියගේ පුතාගේ බෙල්ලෙන් අල්ලා ගත්තා."

"ඇ ගකෝ. තෝ එහෙනම් මගේ එකීටත් බලහත්කාරකමක් කළා ඇ?"

"ලගේ බෙල්ලෙන් අල්ලලා හොල්ලලා හොල්ලලා, පරඩැලා පත්ත වගේ ලෑව විසි කළා. ලෑ නැගිටලා ආවේ පිහියකුත් මට ලජ්ක් කරගෙන. ලෑ මං ගැන හරිහට දැනගෙන ඉන්න නැතිව ඇති. මං ලෑගේ පිහි පාර වලක්වලා අත තදින් අල්ලලා මර්කුවාම පිහිය බිම වැටුණා. වැට්ට්ට්ට් පිහිය මං අරගත්තා. පත්තරේ නම් තිබුණේ පිහිපාරවල් හතලිස් හතක් ලෑව වැද්දලා තිබුණා කියලා. ඒත් මං හිඟුවේ පිහිපාරවල් තුන්සියයක්වත් අනින්න ඇතිය කියලා. ඊට පස්සේ මං ගැංගි ගැංගි හිටියා. පස්සේ මං අඳුනන හමුදාවේ මහත්තයෙක්ගේ මාර්ගයෙන් කුරේ මහත්තයට ගෙට වුණා. මට දැන් ඉස්කරහට ගිහින් ගොදු රස්කාවක් කරන්න බැ ප්ලේමක්කේ. කුරේ මහත්තයා ගාව ඉන්නකොට පොලිසියෙකුත් ආරක්ෂා වෙලා ඉන්න පුළුවන්ගේ. ඉතිං මේක තමයි ඉතින් මට සදාකාලිකව කරන්න වෙන රස්කාව."

"ඉතිං මල්ලිගේ අර කෙල්ල?"

"ඒකි කැලෑ ගහට පැනලා දිවී නගගත්තලු"

"ඉතිං මල්ලි අතින් කී දෙකක් ජිතර පරලොව ගන්න ඇද්ද?"

"ගානක් කියන්න මං කැමති නැ. අක්කා බයවෙයි. දැන් මට ලින්නත් දාහයි මලත් දාහයි. සුසීම කියනවා දැන් ඔය වැඩ අතැරලා දාලා පිළිවෙලක ආදායමක් එන වෙන මාර්ගයක් හොඳා ගන්න කියලා. එයා නත්දන මුදලාලිටත් කිව්වලු පුළුවන්නම් මටත් වෙන රස්කාවක් හදලා දෙන්න කියලා. මුදලාලිත් මේ සුළු පුස්ත විකක් කියෙනවා. ඉන් පස්සේ මාව නිදහස් කරනවා කියලා කිව්වලු. බලමු. මටත් ඇත්තවම ආයයි ඇත කැලැබිදු පැත්තකට ගිහින් ගේතක් කොටලා හරි ජීවත් වෙන්න."

"ඉතිං සුසීමා නගා ඒකට කැමති වෙවිද?"

"මාත් එක්ක එන්න කැමතිනම් ඒක තමයි එයාට කරන්න වෙන්නේ. එහෙම නැත්නම් මේ විදියට ඉන්න වෙනවා."

"හිස සුදාගේ ගම එහෙම කොහෙද, එයාගේ අම්මා තාත්තා කවුද?"

"ගම පමුණුව කියලා පැත්තක්ල. පේමට කියලා තියෙන විදියට එයාගේ තාත්තා නැ. අම්මයි මල්ලියි තමයි පවුලේ ඉන්නේ. ඉඳලා හිරිලා දුවකක එයා මල්ලිට හරි අම්මට හරි වෙලියොත් කරනවල. කලාතුරකින් දුවකක් එයාට ගෙදරින් කතා කරනවා. ඒ ඇරෙන්න ගමේ ගතවා කියලා හිඟින් තියෙන්නේ එකම එක පාරලු."

"සුරනිමල මුදලාලියි, සුදාගෙයි අතර තිබුණ සම්බන්ධකම කොහොමද?"

"සුරනිමල මුදලාලි සුදාට බොහොම ආදරෙන් ඉඳලා තියෙනවා. මුදලාලි "සුදෝ" කියලා තමයි මිනිසට කතා කරන්නේ. "මෙහෙ වරෙන් සුදෝ", "සුදෝ මම වැඩේ උඩට කරන්න පුළුවන්", "මට ඇත්ත කියප. සුදෝ" ඔන්න මහොම ආදරෙන්ල සුරනිමල මුදලාලි මිනිසට කතා කරන්නේ. හැබැයි සුදා තන්දන මුදලාලිත් එක්ක එංගලන්තෙට ගියාට පස්සේ, මුදලාලි සුදා එක්ක තරහෙන් ඉන්නවා කියලා පේමට කියලා තියෙනවා. ඒ හැක සුදා කනගාටුවෙන් හිටියලු."

"තන්දනයි සුදායි රට හිස එක ගැන වැඩි ගමන් දන්නේ නැද්ද?"

"තන්දන මුදලාලි රට ගන්න දවස් කීපකට ඉස්සරවෙලා සුරනිමල මුදලාලිව සම්බ වෙන්න ආවලු. එදා සුදා සුව කේස් එකකුත් අරගෙනයි ඇවිත් තියෙන්නේ. ගෙදරට ආපු ගමන් එයා පේමට කිව්වල "අක්කේ ම. පොඩ්ඩකට කාමරේට ගිහි. එන්නද?" කියලා.

"කාමරේට ගියාට කමක් නැ. මොනවත් හොරකම් කරන්න එහෙම එපා" කියලා පේමා විහිලුවක් කලාලු. සුදා එලියට ඇවිත් තියෙන්නේ හොඳ පැත්තියට අත් දිග කම්පයකුයි, දිග කම්පමකුයි ඇඳගෙන, කෝටි එකක් එහෙම දාලා. වයි එකක් දාලා."

"ඔහ්. මේ අපේ සුදා මල්ලි නිකං එංගලන්තෙන් ආපු සුද්දෙක් වගේනේ. කවිද අප්පේ මේ ඇහුම් අරං දන්නේ. ලෙද්දීම මතුල් කන්න වගේ හදන්නේ?"

"නැ අත්තේ. තන්දන මුදලාලි මට අරං දන්නා."

"ඒ මක්කවෙයි?"

"පේමක්කට කිව්වාම මොකද? හැබැයි සුරනිමල මුදලාලිට ගෙම් දැන්ම දැන ගන්න තියන්න එපා. තන්දන මහත්තයා ඇහුවා පොඩ්මසත්තයට වැඩේ දෙන්න කොත්තරාත් එක දන්න මිනිසා ඉන්න තැන සුදා දන්නවනම් මොකද කරන්නේ කියලා."

"කියන්න මහත්තයා, උග් ඉන්න තැනක් කියන්න. ඒකා අපායේ හිටියත් මං හිඟිලා උග්ව බාවලා එනවා."

"උඹා ඉන්නේ අපායේ නොවෙයි දිව්‍යලෝකේ. මං මේ උඩ වැඩක් දෙන්න යනවා. උඹත් කැමති නං වරෙන්."

"මං එක පයින් කැමති වුණා. දැං මාත් තන්දන මුදලාලිත් එක්ක රච් යනවා" සුදා ආඩම්බරෙන් කීව්වලු.

"ඊට පස්සේ මං ඇහුවා මාඩව් කිසලා පයදේව එක්ක විවාහ වෙලා ඉන්න රජමල්වත්තේ කුමාරිභාමී ගැන, තන්දන හරි සුදා හරි කියපු ගමක් තියෙනවද කියලා. ඒ ගැන තන්දන තම කිසි දෙයක් කියලා නැලූ. ඒත් සුදා කියලා තියෙන්නේ හරි හොඳ නෝනා. පයදේව මහත්තයාට හරි ආදරෙයි. ඒත් මට වෙලාවකට ඒ නෝනා ගැන දුකක් හිතෙනවා. ඒ නෝනාව තීර කාරියක් වගේනේ පයදේව මහත්තයා තියාගෙන ඉන්නේ. තනියෙන් කොහේවත් යන්න එන්න දෙන්නේ නැ. කිසිකෙනෙක්ව පයදේව මහත්තයාගේ අවසරේ නැතිව් එයාව ගමුවෙන්න යන්න දෙන්නත් එපැයි කියලා මට හිතට එකකුත් දිලියි තියෙන්නේ. දැන් මට තියෙන ලොකුම රාජකාරිය තමයි ඒ නෝනාව ආරක්ෂා කරන එක."

"දැන් එහෙනම් විමලසිරිට තියෙන්නේ කවුද මේ සුදා කියන එක හොඳා ගන්න. එයා බිම්බලපිටියේ කුරේ කියලා කෙනෙක් ගාව වැඩ කරලා තියෙනවා. කොහොමහර් ඔනිසයේ මුල අපි හොඳා ගන්න ඕනේ. හැබැයි දැන් පුළුවන් තරම් ඉක්මන් වෙන්න ඕනේ. අදම වැඩ ටවත් ගන්න බලන්න."

"බලාගෙන ගියාම අංකල් මේක පකි ගාලක්නේ. දැන් මට හොඳට යමක් පැහැදිලි වෙනවා. මගේ අප්පට්ටිටයි, අම්මටයි මරන්න ඇත්තේ මේ මිනිස්සුම තමයි" පැට්ටිස් සුසුමක් ගහළුවා ග.

"ඔව්. මවත් ඒක දැන් ටිකක් පැහැදිලි වෙනවා."

"ඒ පිතරක් නොවෙයි අංකල්. දැන් තවත් ව්‍යාඝ්‍රයක් ඉන්න බව පෙනෙන්න තියෙනවා. මට හිතෙන්නේ සුදාව යොදවල තන්දන සුරනිමල මුදලාලිට මැරුවා කියලා. ඒ සුරනිමලගේ දේපල තන්දන විසින් පැහැර හැනිම සුරනිමල මුදලාලිට අහුවුණ නිසාත්, එයාගේ දේපල පලභිලෂිතවලට අයිතා අත දමන එක නිසාත්, අන්තිමට රත්දේවියාගේ වලව්ව පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකුත් වගේ දේවල් නිසාත් වෙන්න ඇති."

"ඔව්. කතාවේ හැරිගට පයදේව, තමන්ගේම කියලා තන්දන කියලා තියෙනවා. ඒක සුරනිමලට ගහපු ලොකු පහරක්. එයාව මාතෘකාව වට්ටන්නත් බලන්න ඇති. ඒත් මට හිතාගන්න බැරි අර මර හිතාව."

"අංකල්. මිනි මැරුමක් ජලාන් කරලා කරන කෙනෙක්ව ඔය වගේ දෙයක් කරන්න පුළුවන්. අංකල් "ගවුන්ඩ් ඔෆ් බැස්කර්ට්ස්" කියවලා ඇතිනේ. ඒකෙන් ඔය වගේ පරමිපරාගත පෙට්ටියකට ඒ

පරම්පරාවේ අතට බස කරන්න බලලෙක්කට ගොදාගෙන තිබෙනවා. මං හිතන්නේ කවුරු හරි වේප් කරලා ගැණිගෙනගෙන මර හිතාවක් දානවා. එයාගේ ගොදුර මානසිකව වට්ටන්න. බලමු. මට ජික හිරිපු කරන්න බැරි වෙන එකක් නැ.”

“දැන් මිය කතාවේ කොතනක හරි කියවුණා හුදා ඇවිල්ලා තියෙන්නේ කොත්තරාත් එකකට ගුරුහිමිලුව මරන්න කියලා. එතකොට ජ වෙලාවේ ජික නොකර ඇයි පස්සෙදී ජ වැඩි කලේ.”

“ජික පිළිතුරක් නොගා ගත හුතු පුස්තකක් තමයි අංකල්”

“පැවරික්. දැන් අපට හොඳටම පැහැදිලියි හුදා ගුරුහිමිලුව මරණයට වගකින්න ඕනේ කියලා. නමුත් පුස්තකයට තියෙන්නේ තන්දනගෙයි ජගදේවගෙයි කාක්කිවල සටහන් වෙලා තිබෙනවා එදා හුදා හිරියේ ජ ගොල්ලන් එක්ක කියලා. එදා කම්මදාසගේ කෝල් එක ආවාම හුදා එක්ක තන්දන පිටත්වුණ බවයි ජගොල්ල කිසිත්තේ. අරි කොතොම හරි මෙතේ ඇත්ත තැත්ත දැන ගන්න ඕනේ. ජගොල්ල හුදා බේරගන්න හඳුනවා තම ජ රුත්තත් මේ මරණයට සම්බන්ධ බව අපට හිතා ගන්න පුළුවන්. මෙතේ ඇත්ත තැත්ත දැන ගන්න තියෙන්නේ එකම එක පිළිගියි. පැවරික්ව පුළුවන්ද මාඩ්වී හම්බ වෙලා එයාගෙන් මේ ගැන දැනගන්න.”

“මට ජික කරන්න පුළුවන්. මං අදම ජිකට ගැලැස්මක් හදාගන්නම්.”

පැවරික් ජ වෙලාවේම රිද්මාව කථා කලේය. ඇය සිය දෙමාපියන් සමග පදිංචිව සිටියේ ගම්පහ ප්‍රදේශයේය. තමන් රසය පොලිස් නිලධාරියෙක් බව ප්‍රකාශ කළ පැවරික් ඉතාම වැදගත් වුවමණාවකට ඇය මුණගැසීමට අවශ්‍ය බව සැල කර සිටියේය.

ඉතාම හදිසි එකක් තම එදින සවසම තමන් හමුවීමට එන ලෙස ඇය ඇරැඹුම් කළාය.

පැවරික් රිද්මාගේ නිවසට ගියේ හැරිසන් ජයසුන්දරද සමඟය.

“ඉතින් මිස්ටර් පැවරික්ව මගෙන් කෙරෙන්න ඕන උදව්ව මොකක්ද?”

“රිද්මා දන්නවාද සිසාගේ හොඳම යාළුවා මාඩ්වී පිහඳි විවාහ වුණා කියලා.”

“හම් මට ආරංචියි. ජිත් එයා මට කීව්වේ නැ. මාත් හරිසට පුදුම වුණා ජික දැන ගන්නාමි.”

“මාඩ්වී දැන් ලොකු අමාරුවක වැටෙන්නයි යන්නේ. එයා විවාහ වෙලා ඉන්න කෙනා කිසිම කෙනෙකුට මාඩ්වී හමුවෙන්න ඉඩ දෙන්නේ නැ. ජිත් මං හිතනවා හිසට තම එහෙම පුස්තකක් ඇයි වෙන එකක් නැ කියලා. ඉතින් මට හිත මාඩ්වී ඉන්න බැරැරැම අවස්ථාව එයාට පැහැදිලි කරලා දීම, එයාට බේර ගන්න.”

"ගුහින් මට ගන්න දුන්නාට ඔයාට ගන්න දෙන එකක් නැහැනේ."

"රිඳ්මා, මම තමයි මේ ඉන්වෙස්ට්මේන්ට් එක භාරව ඉන්නේ. මම හැරියත් පසුගුන්දර" හැරී තමා කවුදැයි ඇයට හඳුන්වා දුන්නේය.

"මේ වෙලාවේ මායිව් වෙනුවෙන් ඔයා අපට ලොකු උදව්වක් කරන්න ඕනේ. මෙහෙම ඉල්ලීමක් ඔයාගෙන් කරන එක හරි නැහැ. ඒත් මායිව් වෙනුවෙන් මං මේ ඉල්ලීම කරන්නේ. ඔයාගේ බෝයි ලොන්ඩ් හැට්ට්ට් තමයි පැට්ට්ට්ට් එක්කරගෙන යන්න ඕනේ. නැත්නම් මෙයාට ඇතුළුව යන්න හම්බ වෙන්නේ නැ."

රිඳ්මා කුමක් කියන්නදැයි නොදැන මද වෙලාවක් නිහඬව සිටියා ය.

"මං කොහොමද ඒක කරන්නේ? මට වැ ඒක කරන්න."

"මං මේ ඉල්ලීම කරන්නේ මායිව් වෙනුවෙන්. ඔයාගේ හොඳම මිතුරිය වෙනුවෙන්. එයාගේ ජීවිතයට එල්ල වෙලා තියෙන තර්ජනයක් නිසා. එයා ජීවත් වෙනවා දැකින්න කැමති නම් ඔයා මේකට එකඟ වෙන්නම් ඕනේ."

"මං මගේම කතා කරන්න ඕනේ. එයා කැමති වුණොත් මං ඒකට එකඟ වෙන්නම්."

"ඔයා මගේම කතා කරන්න. එයා ඒකට අකමැති වුණොත් මට පොඩ්ඩක් දෙන්න. මම එයාට කරුණු පැහැදිලි කරලා දෙන්නම්."

රිඳ්මා මගේම කතා කළාය. ඔහුගෙන් ඊට විරුද්ධත්වයක් ඇති නොවුණි.

"මේ වැඩේ හෙටම කරන්න ඕනේ."

"හොඳයි මං. හෙට නිවාඩුවක් ගන්නම්."

පසු දින උදෑසන ශ්ලී හමුවීමට ඔවුහු සිරණය කළහ.

"රිඳ්මා, ඔයා කරන්නේ ලොකු උදව්වක්. මේ උදව්ව නිසා අපට මායිව් බේර ගන්න පුළුවන් වෙන බව මට විශ්වාසයි" විසිර යන විට හැරියත් පසුගුන්දර කීවේය.

පසුව උදෑසන දහය පමණ වන විට රිඳ්මා සමඟ පැට්ට්ට්ට් තන්දන මුදලාමිගේ නිවස වෙත පැමිණියහ. නිවස වටා වූ විශාල ප්‍රාකාරයකි. නිවසට ඇතුළු වීමට වුගේද විශාල ද්වාරයකි. පැට්ට්ට් ඒ ද්වාරය අසල වූ බොත්තමක් තද කළේය. මද වෙලාවකින්, එම ද්වාරයෙහිම වූ කවුළුවක් විවෘත කෙරිණි. එතුමන් හැඩ් දැඩ් මිනිසකුගේ

මුහුණත් ඔවුනට දැක ගත හැකි විය. දුටු පමණින් ඒ සුදා වන්නට ඇතැයි පැවරිත් කිතුනේය.

"මහත්තයලා දෙන්නාම ගෙදර නැ. එළියට ගිහින්." කිසිවකු කිසිවක් ඇසීමට පෙර සුදා පැවසුවේය.

"ආ.. සුදා.. මම රිද්මා. මාඩව් හමුවෙන්නයි ආවේ. මේ මගේ බෝයි ෆ්ලෙන්ඩ්."

"පොඩ්ඩක් ඔහොම ඉන්න නෝනා" කී සුදා තම යෙල් ෆෝතය ගෙන පසළොවට කතා කර රිද්මා සිය පෙම්වතා සමඟ මාඩව් හමුවීමට පැමිණ ඇති බව දැනුම් දුන්නේය.

"මහත්තයට නෝනාට කතා කරන්න ඕනෙලු" කී සුදා ෆෝතය රිද්මාට දුන්නේය.

"හලෝ රිද්මා. මොකද මේ හදිසියෙන්ම වගේ?"

"හදිසියෙන් නොවෙයි ජයේ. මේ පැත්තේ ශාච්චෙක්ගේ ගෙදර ආවා. ඒ ගමන් මට ඕනෑනා මාඩව් හම්බවෙලා ටිකක් කතා කරන්න. ඒදා අවමගුල් දවසෙදීත් හරියට කතා කරන්න ලැබුණේ නැහේ."

"ඔයා ආ එක හොඳයි. මාඩව්ත් පාච්චෙන් ඇත්තේ. සුදාට ෆෝන් එක දෙන්න. මං ඕයාලට යන්න දෙන්න කියන්නම්."

"මාඩව් නෝනට අනතුරක් වෙයි කියලා පසළොව. මහත්තයා හෙවිල්ලෙන් ඉන්නේ. ඒක නිසා මහත්තයාගේ අවසරේ නැතිව කිසි කෙනෙක්ට ඇතුළුව යන්න දෙන්න එපා කියලයි මට තියෙන්නේ" පවසමින් සුදා ද්වාරය විවෘත කළේය.

රිද්මා එනු ඇතැදීම දුටු මාඩව් ප්‍රීතියෙන් පිනා ගියාය. ඇය ඉදිරියට ගොස් ඔවුන් පිළිගත්තා ය.

"රිද්මා. කොහොමද කෙල්ලේ මං ඉන්න තැන හොඳා ගත්තේ?"

"ජයෙන් කමක් නැ. ඔයා අපට හොරාම මගුල් කැවා හේද?"

"නැ අනේ. රෙජිස්ටර් වුණාට අපි කාම උත්සවයක් ගත්තේ නැ. පසළොවගේ තාත්තා නැති වුණානේ. මායා භූතයින් විතර උත්සවට ගන්නයි අපි දැන් හිතං ඉන්නේ. ඒදාට මං ඔයාටත් ඉන්වයිට් කරන්නම්කො."

"දැන් ඉතිං මොකට මගුල් කතවද? ඔයා හැම දෙයක්ම පටලවාගෙන කරන්නේ. ඉස්සර මිනිස්සු මගුල් කාලා කැන්දුන් ගියා. දැන් කැන්දුන් ගිහින් මගුල් කතවා."

"ඒක නොවෙයි රිද්මා. මේ ඔයාගේ කවුද?"

"ආ. අපි ගමු ගෙට" කිසි රිද්මා පැවරිත්ද සමඟ නිවසට ඇතුළු විය.

"මේ තමයි මගේ ඇක්ටිං බෝයි ෆ්ලෙන්ඩ්."

"මම පැවරිමි" අත දිගු කරමින් පැවරිමි කීවේය.

"හඳු" කියා තම අත දිගු කළ මාධවී ඔවුන් දෙදෙනා දෙස වෙත වෙනම බැලුවාය.

"දැන් ඔයා ඔතන්නේ මහේෂ්වර මොකද වුණේ කියලා හේද? මහේෂ් හොඳට ඉන්නවා. මෙයා පොඩි රහසැමක් කරනවා. එහෙම නැතිව මෙතනට එන්න වෙන්න විදිසක් නැහේ. මේ පැවරිමි පොළිසියේ, නෑ ස්කොට්ලන්ඩ්‍යාඩ් එකෙන් ඔයාගේ මාමණ්ඩ්‍යේ මරණය ගැන පරීක්ෂණ කරන්න ආපු හෙනෙක්. එයාට ඔයා එක්ක පොද්ගලිකව කතා කරන්න ඕනෙය කිව්වා. ඔයාගේ පීපිහෙට්ට් කර්පනයක් ඇති වෙන ලකුණු පේන්න තියෙන බවට ඒහොල්ල සැක කරනවා. ඉතින් ඔයා දන්න හැම දෙයක්ම කියන්න. ඇත්තම කියන්න. තමුන්ගේ පීපිහෙ ආරක්ෂා කරලා දෙන්න මේ හොල්ල උත්සාහ කරන්නේ. නැත්නම් ඔයාටත් ලොකු කරදරයක් වෙන්න පුළුවන්."

"කාගෙන්ද? ව්‍යක්තයාගෙන්ද?"

"මට මාධවීගෙන් අහන්න තියෙන්නේ එකම එක ප්‍රශ්නයයි. මේ ප්‍රශ්නෙට ඔයා ඇත්ත උත්තරේ දුන්නොත් අපේ ප්‍රශ්න විසදෙනවා. එදා සුරතීමල මුදලාලියේ මරණය සිදු වුණ දා රැ කමලදාස කතාකරපු වෙලාව ඔයාට මතකද?"

"ඔවු. එතකොට රැ දසයට එකොලයට විතර ඇති."

"ඒ වෙලාවේ ඔයාලා මොනවද කර කර හිටියේ?"

"තන්දුන අංකලයි පයදෙවයි ඒ හොල්ල අසුරෙක් පටන් ගන්න යන ගැස්ටරිය ගැන කතා කර කර හිටියා. මාත් ඒවට ඇහුම්කන් දීමෙන් හිටියා."

"කෝල් එක ගත්තේ කවුද?"

"තන්දුන අංකල්"

"එයා කියපු දේ ඔයාට ඇහුනද?"

"ඔව්. අපි එතෙතම දැන්මම පිටත්වෙනවා කියලා එයා කිව්වා."

"ඔයා ඔබරු කියනවා. බස වෙව්ව වෙලාවට, අමාරුවේ වැට්ටව වෙලාවට තමයි හේද අපිව සිත වෙන්නේ. එහෙම නැති වෙලාවට බල්ලන්ට වගේ බහිනවා කියලා කිව්වේ නැද්ද?"

මාධවී මදක් අපහසුවට පත් වූ සෙයක් පෙනෙන්නට තිබිණි.

"ඔව්. ඒත් අන්තිමට කියපු ටික තමයි මං කිව්වේ. ඔයාට ඔහු හැම එකක්ම කියන්න ඕනේයැ?"

"මාධවී. ඔයා වැටෙන්න යන අමාරුවේ ඔයාට හේරෙන්නේ නෑ. සිරිසල් මෙක ගැන හිතන්න. එකයි මං කිව්වේ මට ඇත්තම කියන්න කියලා. එයා පිටත් වුණේ තනිමද?"

"නෑ හුදා එක්ක පිටත් වුණේ."

"ඔයා ඇත්තමද කියන්නේ?"

"ඔව් ඇත්ත තමයි. ඇයි?"

"මායිව්. මං ඇත්තම කියන්නම්. අපට පෙනෙන හැටියට ව්‍යාජයාට රහසට ගොදුරු වෙන්න ඉන්නේ ඔයා තමයි. ඒ නිසා තමයි මම ඔයාට ඇත්තම කියන්න කියන්නේ. ඇත්ත කියන්න. ඒ වෙලාවේ සුදා එතන ගිවිසේ නැ හේද?"

"පැට්ටක් ඔයා මට කරදර කරනවා. සුදා එතන ගිවිසම තමයි."

"හොඳයි එහෙනම් මට මේකට උත්තර දෙන්න. ඕන චුයෝ රෑ දහගාමාරට චිතරයේ. එදා හැන්දෑවේ හයෙන් පස්සේ සුදා කොහේවත් ගිහිත් ආවාද?"

"නැ. එදා මුළු හවස් වරුවම සුදා ගිවිසේ හෙදරම් තමයි."

"මායිව් මට බොහොම කනගාටුයි ඔයා ඔහොම කියනකොට. එදා රෑ හතට චිතර සුදා මෝටර් සයිකලෙන් යනවා දැකපු කෙනෙක් ඉන්නවායෝ. එතකොට සුරනිමල මුදලාලියේ ගෙට හැරෙන පාර භාවදී සුදාගේ පෙනුම තිබුණ කෙනෙක් මෝටර් සයිකලෙන් බැහැලා තල්ලු කරගෙන යනවා දැකපු කෙනෙකුත් ඉන්නවනේ. ඉතිං එකම සුදා කොහොමද එකම දවසේ එකම වෙලාවට දෙපලක ඉන්නේ."

"ඒක බොරුවක්. ඒක කොහොමවත් වෙන්න බැ. සුදා අභිංසක මෙහෙත්. ඔහොල්ල ඒ අභිංසකයාට අමාරුවේ දාන්න යනවා. සුදා සුරනිමල අංකල්ලට හරිම ආදරෙන් ගිවිසේ. එයා කවදාවත් අංකල්ලට අත තියන්නේ නැ. මට හොඳටම ඒක විස්වාසයි."

"ඔයා ඔය අභිංසකයා කියන සුදා මිනීමරුවෙක් බව ඔයා දන්නවද?"

ඇය තීරුයේතරව සිටියාය.

"සුදා කුලියට මිනි මරන කෙනෙක් කියලත් ඔයා දන්නව ද?"

"ඔව් ඒ චුණත් සුරනිමල අංකල්ලට මරන කොන්තරාත් එකක් එයා බාරගත්තේ නැ."

"ඔව් මායිව්. ඒක වෙන්නේ මෙහෙමයෝ. කොන්තරාත් එක බාරදෙන කෙනාගේ හැටියට තමයි බාර ගැනීම හරි නොගැනීම හරි සිද්ද වෙන්නේ."

"මට හේරෙන්නේ නැ ඔයා කියන එක."

"සුදා තත්දනවත් හිඟවත් හේද?"

"අපොයි ඔව්. පණ වගේ"

"තත්දන කිව්වොත් සුරනිමල මුදලාලිට වැඩක් දෙන්න කියලා එහෙම නොකර ඉඳිව්ද?"

"ඔයා මොනවද මේ කතා කරන්නේ. ඊද්මා. මට ඔයාලත් එක්ක මේ බහුබ්‍රිත කතාකරන්න වෙලාවක් නැ. මා එක්ක කතා කරන්න ඕන

නම් ඔයා ඉන්න, පැට්ටිස්ට් යන්න කියන්න. මට බෑ ඒයා අහන ඒවට උත්තර දෙන්න."

ඊළඟ පැට්ටිස්ට් දෙසත්, මාධව් දෙසත් මාරුවෙන් මාරුවට බැලුවාය.

"මාධව් ඔයාට මොකක් හරි අනතුරක් වුණොත්?"

"මට අනතුරක් වුණොත් ඒක බලා ගන්න මට මිනිසෙක් ඉන්නවා. මෙයා කවුද මගේ ආරක්ෂකයා වෙන්න. හරියට මගේ මස්සිනා වගෙයින් මෙයා කතා කරන්නේ" මාධව් කෝපයෙන් කීවා ය.

"ඔයා හරි මාධව්. ඔයාට හොඳට ඒක තේරුණා. මං ඔයාගේ මස්සිනා නිසා තමයි ඔයාට ආරක්ෂා කරලා දෙන්න මේ තරම් මහත්සි වෙන්නේ"

"පැට්ටිස්ට්, ඒ පාර ඔයා මොකාවද එන්න හදන්නේ?"

"සුරනිමල මුදලාලිට විශාකා කියලා සහෝදරයෙක් සිටිය බව ඔයා දන්නවද?"

"ඔව්"

"හොඳයි ඔයාගේ නාත්තට තෙල්සත් කියලා ඥාති සහෝදරයෙක් සිටියා කියලා ඔයා දන්නව ද?"

"ඔව් මං දන්නවා"

"ඒ දෙන්නගේ පුතා තමයි මම. මම පැට්ටිස්ට් සුරියවත්සාරය."

පැට්ටිස්ට් දෙස ඇය මොහොතක් ඇසි පිය නොහෙලා බලා සිටියාය. ඇගේ මුහුණෙහි වූ තොරස්සුම් වට තමා කවුදැයි දැනගත් පසු තුරන් වෙහෙයි පැට්ටිස්ට් බලාපොරොත්තු වූ නමුත් එය සිදු නොවීය.

"එතකොට ඔයා ආවේ අප්පව්වගේ මරණය ගැන හොඳින් වෙන්න ඇති" ඇය කැකයෙන් මෙන් ඇහුවාය.

"නෑ නෑ, ඒකට නොවෙයි මං ආවේ, නමුත් ආවාට පස්සේ මට තේරුම් ගියා ඒක කළේ කවුද කියලා. මට තේරෙනවා ඒක කරන්න හේතුව මොකක්ද කියලත්. ඒත් ඒක කිව්වට ඔයා විස්වාස නොකරන බවත් මං දන්නවා. ඔයත් හොඳටම දන්නවා තත්දන මිනීමරුවෙක්, සුදා මිනීමරුවෙක් කියලා. ඔයාටයි පතදෙව්වයි බය නැද්ද මිනීමරුවෙක් එක්ක ඉන්න. කොයි වෙලාවට හරි ඔය දෙන්නගේ ජීවිතත් අනතුරේ බව ඔයාට තේරෙන්නේ නැද්ද? මිනීමරුවා පුරුදු අයට කොයි තරම් මැරුවත් ගාණක් නෑ. අපට උදව් කරන්න මාධව්. මිනීමරුවන්ට නීතියේ රැහැනට අසුකර ගන්න අපට උදව් කරන්න."

"පැට්ටිස්ට් ඔයා ගත පාර වැරදියි. සුරනිමල අංකල්ව මැරුවේ රත්නදේවියාගේ ව්‍යාසුයා. ඔයා හොඳටම දන්නවා ව්‍යාසුයා කියන්නේ කවුද කියලා. සුරනිමල අංකල් උඩ ගොදුරු වුණ එක්කෙනෙක්

විතරයි. තව කී දෙනෙක් ඊට ඉස්සරවෙලා උග්‍ර ගොදුරු වුණාද? මේකට තන්දන අංකල් භාවිතන හදන්න එපා. එයා හමයි වනාන්තරයෙන් පවුල ආරක්ෂා කරන එක්කෙනා. ඒකී මරුවන් ගෙන් බෙරෙන්ත නම් උංව මරන්න එපයි.”

“ගොදුයි මාඩව් ඒ ඔයා හිතන විදිය තේද? ඒ වුණත් ජයදෙව් ඔයාට කියලා ඇති තේද වනාන්තරව තන්දන මුදලාලි කරපු දේ. එතකොට තන්දන අංකල් අතින් වනාන්තර පරලොව ඔයා නම් කවුද සුරතීමල අංකල්ව මැරුවේ. ඒකෙන්වත් ඔයාට යමක් හිතා ගන්න බැරිද?”

“ඔයාටයි යමක් හිතා ගන්න බැරි. අපි ඒකෙන් හිතා ගත්තේ තවත් වනාන්තරයක් ඉන්නවා කියන එකයි. අපි හිතන්නේ ඔයාගේ විල්සන් අංකල් හමයි දැන් ඉතුරු වෙලා ඉන්න වනාන්තර කියලා. එයා හමයි මේ වැඩේ කලේ.”

තව දුරටත් කරුණු පැහැදිලි කරදීමෙන් පලක් නොවන බව පැවරිත් තේරුම් ගත්තේය.

“ගොදුයි ඔයා කියලම හිටින්නම යුද්ධ එළා ගෙදර හිටියා කියලා මං. ඔයා කියන කතාව විශ්වාස කරන්නවා. හැබැයි ඒත් ඉදිරියට ඔයාට මොකවා හරි කැක හිතෙන දෙයක් සිද්ද වෙන්නවා වගේ පෙනෙන්නවා නම් මෙන්න මගේ ගෝත් නම්බර එක මට කතා කරන්න.”

“ඔයාටත් බොහොම සතුකියි මා ගැනයි ජයදෙව් ගැනයි හිතුවට. මට මුලදී විකක් පාරභා හිතා. සමාවෙන්න.”

ඉන්පසු රිද්මා හා මාඩව් අල්ලාප යල්ලාපයෙහි යෙදෙන්නට වූහ.

තේ පැත් සංග්‍රහයක්ද පැවැත්විණි.

“මට වොයිලට් එකට යන්න පුළුවන්ද?” පැවරිත් ඔවුන්ගේ කතාව ඉතා තීව්‍ර අවස්ථාවකට පැමිණි විටෙක ඇසුවේය. වොයිලට් එක තිබෙන පැන පෙන්වා මාඩව් නැවත රිද්මාව එකතු වූවාය. විනාඩි දෙකකට පමණ පසු පැවරිත් නැවත ඔවුනට එකතු විය.

“ඉඬිං කෙල්ලේ අපි ගිහිං එන්නමි.”

“මං කවුද කියලාවත්, මගේ පැමිණීම ගැනත් ඔයාගේ අසුන් නැදැයිත්ට නොකියන්නම මං කැමතියි” සමුගන්නා විට පැවරිත් කීවේය.

“හරි හරි පැවරිත්. මං ඒ ගැන කාවවත් කියන්නේ නැ. මටත් ඔයා ගැන දැන ගන්න ලැබුණ එක ගැන හරි සංතෝසයි. ඒත් මට මේ උණන නිසා ඔයාට හරියට කතා කරන්න බැරි වුණ එක ගැන කතාගාදියි. මේ උණන ඉවර වුණාට පස්සේ දවසක අපි හමුවෙමු.”

"බොහෝම සතුටයි මායිවි."

"ඔය දෙන්නගේ විවාහ පිවිසේ නිකන පතන හැම දෙයක්ම ලැබිලා සර්ව ප්‍රකාරයෙන්ම සාර්ථක වෙන්න කිසලා අපි ප්‍රාර්ථනා කරනවා" කියමින් ඔවුහු මායිවියගේ සමු ගත්හ.

"දැන් විකකටි කමින් ඇමතිතුමා කටා කරලා අපේ පරික්ෂණ කටයුතු ගැන ඇහුවා. මං කිව්වා බොහෝම සාර්ථකව ඒ කටයුතු කෙරිගෙන යන බව" පසු දින පැවරිකටි පැමිණි හැරි කීවෙය.

"මම ඊයේ රැන් මේ ගැන මුල දුදලා අහවි තිබලා බැලුවා. මට පෙනෙන විදිහට අපට තව සතිකඩින් විතර මේ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කර ගන්න බැරි වෙන එකක් නෑ. ආ. සිය පයන්තත් එන්නේ. ඕනිසගේ මුණ නම් ඒ තරම් හරි නෑ."

"වැඩේ සාර්ථක වුණාමය කිසලා කියන්න අමාරැයි සර්. බොහෝම විකසි මිනිසා ගැන දැන ගන්න ලැබුණේ." කියමින් පයන්ත පුටුවකට බර විය.

"වික වුණත් අපට හුණක් වටිනවා වෙන්න පුළුවන්."

"පස්විත් අත්තිමට වැඩි කරලා සියයෙන් දොස්තර සෙනෙවිරත්න කිසලා කෙනෙක් ගාවි. එයා දැන් විශේෂඥ වෛද්‍යවරයෙක්. මං ගිහින් එයාට ගමු වුණා. පස්විත් කිව්වාම එයාට ඒ තරම් මතකයක් තිබුණේ නෑ. පස්සේ මං කිව්වා රත්දේවියගේ චිත්‍රපිටික නෙල්ගත් සුරියබණ්ඩාර කිසන දොස්තර කෙනෙක් සතා කරලා රස්සාවට දාපු කෙනා කිසලා. එතකොට එයාට මතක් වුණා. එයා කිව්ව විස්තරය මෙකයි."

"පස්විත් බොහෝම හොඳට අවුරැදු කීපයක්ම මා ජිග වැඩි කළා. හරි හොඳ එකා. නිවාඩුවක් එහෙම ගන්නේ හරි කලාතුරකින්. මෙතෙම ඉන්නකොට දවසක් මිනිසා ඇස් දෙයක් කළළු පුරෝගෙන මා ගාවට ආවා."

"ඇයි පස්විත්?"

"අපේ සර්. හරි වැඩිකගේ වෙලා සියයෙන්. අපේ නෙල්සන් හාමුණේ මුළු පවුලම විනාස කරලුනේ."

"ඇ...ත්. කවුද?"

"කවුරු කළාද කිසලා දන්නේ නෑ සර්. මට සති දෙකක් නිවාඩු

දෙන්න. අවසාන කටයුතු කරන්න කෙනෙක් ඉන්නවද දන්නෙත් නැ.”

“ගම්ම හිස මිනිසා අවසාන කටයුතු හිමි වුණාට පස්සේ ආපත්තු ආවා.”

“සර් මගේ අතින් සරලව වරදක් වුණා නම් සමාවෙන්න එයා කිව්වා.”

“නැ ජයවිත් අතින් අපට කිසි වරදක් වෙලා නැ.”

“සර් මං රස්කාවෙන් අස්වෙන්න තීරණය කලා.”

“ඒ මොකද ජයවිත්?”

“තෙල්සන් භාමුගේ නංගිව පැහැරගෙන ගිහිත්. මට ඒක ගැන හොඳත්ත මිනේ.”

“ජයවිත් මොන වැඩේ කරන්නත් ජීවත් වෙන්න එපායැ. ජීවත් වෙන්න සල්ලි මිනේ. සල්ලි හම්බ වෙන්න රස්කාවක් කරන්න මිනේ. ඉතින් රස්කාවේ ඉන්න ගමන්ම ඕක කරන්න බලන්න.”

“සල්ලි පුශ්තයක් නැ සර්.”

“සල්ලි පුශ්තයක් නැ?”

“හිටි සර්. තෙල්සන් භාමු කමයි මට ඒ රාජකාරිය පැවරුවේ. මං වොහොම සත්තෝසෙන් ඒ වැඩේ චාරගත්තා. ඇරග් පුංචි මැණිකේ ගැන හොඳන එක මගේ යුතුකමක්.”

“හොඳයි ජයවිත්. ජයවිත් මා ගාව හොඳට වැඩ කලා. ඒ නිසා කවදා හරි දවසක ඒ තෝනව් හොයා ගත්තොත් ආපත්තු එන්න. මං රස්කාවට ගන්නම්.”

“එදා එදායින් පස්සේ මං ජයවිත්ව දැක්කේ නැ.”

“එයාට හිටපු ශාථි මිත්‍රයින් ගැන එහෙම එයා කවදා හරි කියලා තිබෙනවද?”

“නැ. මිනිසා කතා කළොත් කතා කරන්නේ තෙල්සන් ගැනයි ඒ පවුලේ උදව්ව ගැනයි විතරයි.”

“එයාට හිටපු ශාථි ගැනු පෙරෙස් ගැන වත් කියලා තැද්ද?”

“ඡම. එහෙම කෙනෙක් ගැන දවසක් කිව්වා එයේ මතකයි. ඒත් දැන් නම් මට හරිසට නිව්වියක් නැ. අවුරුදු විසිපහකට විතර ඉස්සර වෙච්ච දේවල්ගේ. යුනන්දා... යුනන්දා.. පොඩ්ඩක් මෙහාට එකවද?”

“හිසාව මතකද අපේ කාරෙයේ දැනට අවුරුදු විසිපහකට විතර උඩදි ජයවිත් කියලා කෙනෙක් වැඩ කලා.”

“ජයවිත්.. මි..මි.. මට ඒ තරම් නිව්වියක් නැ.”

“අර රත්දෙනිගල වලව්ව ගැනයි, තෙල්සන් කියලා මාත් එක්ක ඉගෙන ගත්තු දොස්තර කෙනෙක් ගැනයි නිතරම කියවන හාදයා.”

"ආ.. මට මතකයි. 'උක්කුංඳු කොහෙදු කියලාගේ හෙල්ලක් අපට අලුත්තලා දුන්නේ. එයා අපේත් අස්වෙලා ගියාගේ කා ගැනද හොඳත්ත තියෙනවා කියලා."

"ඔව් ඔව් ඒනිසා තමයි."

"මට එයාව මතකයි"

"එයා යාළුවෙලා හිටපු කෙතෙක් ගැන මොනවා හරි දවසක් කිව්වා නේද?"

"ආ ඔව්. මං මගේ පරණ ඇදුම් වගෙක් විහි කරන්න හදනකොට එයා කිව්වා අගේ මැඩිමි. මේ ඇදුම් හරි හොඳයිගේ. අලුත් ඒවා වගේනේ. මේ ටික මේ ටික.." කියලා එයා ගොත ගහන්න වුණා. මං එතකොට ඇහුවා ඇයි පස්විත් අලුරන ගැණු ලේඛයක් එහෙම ඉන්නවද කියලා. මිනිසා ඇඹරි ඇඹරි ඔව් මැඩිමි කියලා කිව්වා. පස්සේ මං ඒ ඇදුම් එයාට දුන්නා ඒ ලේඛය දෙන්න කියලා."

"එයාගේ නම ගම එහෙම කිව්වේ නැද්ද?"

"මං ඇහුවා. එයා මට කිව්වා. ඒත් මට හරියට දැන් නිව්වියක් නැ. මිනිසා ඒ දවස්වල නැවතිලා හිටියේ මහරගම පැත්තේ. ඒ පළාතේ ගමක නමක් කමයි කිව්වේ. ඒත් මට හරියටම මතක නැ."

"ඉතින් ඊට විඩා විස්තරයක් අපට හොඳා ගන්න ලැබුණේ නැ."

"හොඳයි. පසත්තට දැන් තියෙන්නේ මායිව් ගැන හෙවිල්ලෙන් ඉන්න. මට තියෙන ගැටියට එයාගේ පිවිසෙට අනතුරක් වෙන්න හොඳවම ඉඩ තියෙනවා. නන්දනටත්, පයදෙව්වත්, විශේෂයෙන් සුදාටත් සැකයක් ඇති නොවෙන විදියට වැඩේ කරන්න බලන්න."

"සුදාගේ ගම පමුණුව. ඒකෙන් මිනිසට පමුණුවේ සුදා කියලා තියන්නේ. පමුණුව තියෙන්නේ මහරගම පැත්තේ. සමහර විට පස්විත් යාළුවෙලා හිටිය කෙල්ලගේ ගම පමුණුවද දන්නේ නැ" කියූ හැරි, දොස්තර කෙනෙවිටත්ත මහතාගේ බිරිඳට කතා කර ඒ ගැන විමසා බැලුවා. එය තමාට ඒ තරම් නිව්වියක් නැතත්, එදා පස්විත් කිවේ එබඳු නමක් ගැනි තමා සිතන බව ඇය ප්‍රකාශ කර සිටියාය.

"මට තියෙන විදියට පස්විත් ඒ ගැණු ලේඛයට බැඳුන ඇති. ඒ දෙන්නට ලැබුණ දරුවා සුදා වෙන්න ඕනේ. පස්විත්ට බැර වුණ දේ පුතාට කරන්න කියලා චාර කරන්න ඇති."

"මට තියෙන විදියට මුලින් කළ මිනි මැරුම රුවක් බණ්ඩාර කරන්න ඇති. සුරනිමලගේ මරණයට වග තියන්න මින සුදා තමයි."

සුදා ලව්ව තන්දුන ඒ වැඩේ කරගන්න ඇති. ගැබ්බේ තන්දුනටත් වරදින්ගේ මෙදා තමයි. එයා දුන්නේ කැඩිව ඇති සුදා කවිද කියලා. කෝකටත් පිමලෙයි ආවාම අපට සුදාගේ විස්තර දැන ගන්න පුළුවන් වෙයි."

...

"මං මුලින්ම කලේ බම්බලෙපිටියේ පොලිසියේ රාලොම් කෙනෙක් අල්ලගෙන කුරේ මහත්තයා ගැන විස්තර විකක් ගොයා ගත්තු එක." පසුදින උදෑසන පැමිණි පිමලෙයි, ඔහු විසින් යොයා ගන්නා ලද සුදා පිළිබඳ තොරතුරු මෙසේ පවසන්නට විය.

"කුරේ මහත්තයාට අයිති බාර එකක් බම්බලෙපිටියේ තියෙනවා. ඊට අමතරව එයාගේ සිකිගුරුව ඒපත්තියකුත් තියෙනවා. එතන තමයි එයාගේ මැර ගමුදාව ඉන්නේ. ඕනම වැඩකට, ඕනම පිදියකට හසුරුවන්න පුළුවන් පිදියේ අග එතන ඉන්නවලු. බිහි කියලා ඒ බාර එකට එන කස්ටමරස්ලා හොඳවම කට වුණාම ගෙවල් වලට ගිහින් ඇරලවන වැස්සි ප්‍රයිවර කෙනෙක් ඉන්නවා. මිනිසෙට රාලොම් මට අඳුන්නලා දුන්නා. මම සි අයි බි කාරයෙක් කියලා රාලොම් කීව්වා. "මේ මහත්තයා කිසි දෙයක්, කිසිකෙනෙක්ට ලීක් කරන කෙනෙක් නොවෙයි. බය නැතිව දුන්න දෙයක් තියෙනවාම මහත්තයාට කියන්න" කියලා එයා ගියා.

"මොනවද මහත්තයාට දැන ගන්න ඕනේ" බිහි ඇහුවා.

"මට දැන ගන්න ඕනේ, කුරේ මහත්තයා ගාව කාලයක් වැඩ කරපු පමුණුවේ සුදා ගැන."

"මිනිසා හරි හිත හොඳ කොල්ලා. දැන් මිනිසා මෙසේ කෑගේ. නුවර පැත්තේ මහත්තයෙක් ගාවට ගියා. ඉන් පස්සේ කිසි ආරංචියක් නැ."

"ඒ විස්තර මං දුන්නවා. මට දැන ගන්න ඕන මිනිසාගේ මෙසේ විස්තර මොනවද කියලා."

"අපේ කුරේ මහත්තයාට රටේ හැම තරාතිරමක පුද්ගලයෝ එක්ක සම්බන්ධකම් තියෙනවනේ. එයා එක්ක සම්බන්ධකම් තිබුණ ගමුදාවේ මහත්තුරු කීප දෙනෙකුත් හිටියා. කුරේ මහත්තයා ගාවට එන සමහරු ගමුදාවෙන් පැනලා ආපු අය. ඒ හොල්ලන් ගැන පොලිසියෙකුගේ ගමුදාවෙකුගේ හොඳතවා. නමුත් කුරේ මහත්තයා, ඒ

කවුරුත් ආරක්ෂා කරන විදිහ දන්නවා. ඒ හමුදාවේ මහත්තයෙක් තමයි සුදා මල්ලිවි අරගෙන ආවේ."

"මේයා උතුරේ කොටි එක්ක යුද්ද කරලා, ඒ ගැන කලකිරිලා, යුද්දය තිත්ත වෙලා පැනලා ආපු කෙනෙක්. කුරේට පුළුවන් නම් ටික කාලයක් මේයාව තිබාගෙන වැඩක් පලක් කර ගන්න. හැඩැති එක පාරටම ලොකු හේමිස් වලව් දාන්න එපා. ඒ වගේම ටිකක් ගංගගෙන වගේ තියා ගෙන ඉන්න." ඒ මහත්තයා කිව්වා.

"කුරේ මහත්තයා මහිගට කැමති වුණේ වෙන කිසි දෙයක් නිසා නොවෙයි, මිනිසුගේ ඇඟ පත දැකලා. යෝද පැටියෙක් වගේ හොඳ උස මහතයියෙක්. මහිගට බාර් එකේ වැඩ වලව් තමයි ගත්තේ. බාර් එකට එන කස්ටමර්ස්ලා ටිකක් දාගත්තාම සමහර වෙලාවට ඕන නැති පාරි දාන්න එනවා. සුදා ජිගට ගියාම මොන කෙරුම් කාරයක් නිකමිම නිස්සර්ද වෙනවා. වැඩ පෙන්නන්න ඕන නැ. ඒත් දවසක් එතන පොඩි පාරි එකක් දාන්න ආපු කොල්ලො පස්දෙනෙක්ට සුදා මල්ලි තනියම වැඩ දුන්නා. එදාගින් පස්සේ කුරේ මහත්තයා සුදා ගැන කවත් පැහැදුනා, ඇරන් උදා දුන්නවා ඕන කෙනෙකුගේ හිත දිනාගෙන වැඩ කරන්න."

"සුදා මල්ලි මාත් එක්කත් හරි පැණ. රූට කෙළින් වෙන්න බැරි තරමට බිලා ඉන්න මහත්තරු ඉන්නවා. සුදා මල්ලි උන්ට උස්සගෙන ඇවිත් මට බාර දෙනවා."

"ඩයි අයියේ. මේ අපේ හොඳ කස්ටමර් කෙනෙක්. අහවල් තැන මේයා ඉන්නේ. අද හිගේ අමාරුවකට ටිකක් වැඩි වෙන්න බිලා. ඉතිං මං ගිහින් ඒ මහත්තරුන්ට ඩොර් කරලා එනවා."

"සුදා නුවර හිගේ සෙයිසෙන්නම් වගේ. ඒ හිස ගමන් ආපහු ආවා. ඒ ඇවිත් සුමාන දෙකකට විතර පස්සේ ආපහු නුවර ගියා. ඒ යනකොට එයා කියලා හිගේ හරි ලස්සන පළාත. මං ඒ පැත්තට කැමතියි කියලා. පුළුවන් වුණොත් එහේම තවතිනවා කියලා කිව්වා. ඒ කිව්වා වගේම මිනිසා එහේ නැවතුනා. ඕව්වර් තමයි ඉතින් සුදා ගැන මට කියන්න තියෙන්නේ."

"සුදා බාර් එකේ වැඩ කළා ඇරුනාම කොන්තරාත් වැඩ කලේ එහේම නැද්ද?"

"කැ නැ. කුරේ මහත්තයා ඒ වගේ දේවල් එයාට දන්නේ නැ."

"කුරේ මහත්තයාගෙන් පිට වෙන කවුරු හරි එයාට එහේම වැඩ පංතකාන කරලා තියෙනවද?"

"මං දන්න හැටියට නම් නැ."

"එතකොට සුදා නුවර හිගේ එහේ මහත්තයෙක්ට මරන්න ලැබුණා කොන්තරාත් එකක් ගැන කියන්න නොවෙයිද?"

"ඒක ගැන මගෙන් අහන්න එපා. මමත් වැඩි විස්තරයක් දන්නේ නැ. සුදා මල්ලියේ ඔන කමට මාත් හවුල් වෙලා කරපු බොරුවක් ඒක. සුදා මල්ලි කිව්වේ එයාට වික කාලයක් මේ පළාතෙන් වගං වෙලා ඉන්න ඕනේ නිසා, මේ බොරුව කුරේ මහත්තයාට කරනවා කියලා. අපේ කුරේ මහත්තයාට නම් මේ ගැන කියන්න එපා."

"මිනිසගේ හරි නම්, ගම් එහෙම කොහොමද?"

"මිනිසගේ නම බිමකර. ගම් මහරගම් පැත්තේ පමුණුවේ. කුරේ මහත්තයා තමයි මිනිසට සුදා කියලා නම තිබ්බේ. මිනිසා අපට වඩා ගොඩක් පාවිච්ඡේ. කළින්ම අපි ගාව සුදා කියලා කෙනෙක් හිටියා, නම් දෙක පටලාවෙන නිසා තමයි පමුණුවේ සුදා කියලා එයාට නම තිබ්බේ."

"මිනිසාගේ ගම් පමුණුව කියලා මං දැනගත්තේ කුරේ මහත්තයා සුදා ගැන කියනකොට පමුණුවේ සුදා කියලා කියන නිසා. එයා කවදාවත් පමුණුවට ගතවා කියලවත්, ගමට ගතවා කියලවත් ගියේ නැ. අම්මා, ආත්තා ඔලන්නවත් එයා ගන්න උනන්දුවක් වුණේ නැ. මිනිසා මාත් එක්ක හුඟක් දේවල් ගැන කතා කරලා තියෙනවා. ඒත් කිසිමදාක ගෙදර ගැන කතා කරලා නැ. අඩුගානේ එයාගේ නම් බිමකර කියලාවත් කියලා නැ. ඒකත් මම දැනගත්තේ ගමේ සුදා එක්ක යාළුවෙලා හිටපු ගැණු පිමයෙක් මිනිසට හම්බවෙන්න ආපු දවසේ."

"ඒ ගැන විස්තර විකක් කියන්න පුළුවන්ද?"

"දවසක් දවල් දහගට එකොළහට විතර සුදා ලස්සන කෙල්ලෙක් එක්ක මගේ වැක්කියට ආවා. මං එදා සැහෙන්න පුදුම වුණා. මොකද කවදාවත් සුදා කෙල්ලෙක්ගේ අතින්වත් අල්ලනවා මං දැකලා නැ. සුදා එක්ක කතාවට වැටෙන්න කැමති අහනම් බොහොම හිටියා. මිනිසා ඒ කිසි දෙයක් නොදන්නවා, නොදැක්කා වගේ තමයි හිටියේ."

"ඔහි අයියේ. මේ නංගිව ගෙදරට ඇරලව්වා එන්න."

"සුළු දෙයක්ගේ මල්ලි. කොහොමද නංගි යන්නේ?"

"මහරගම් පමුණුවට" කියලා උත්තර දුන්නේ සුදාමයි. මං එතකොට තේරුම් ගත්තා ඒ පිමයා සුදාගේ ගමෙම පිමයෙක් කියලා.

"ඊට පස්සේ සුදාම පත්ස දොර ඇරලා එයාට නගින්න කිව්වා. එයා වැක්කියට නැග්ගේ වෙන කරන්න දෙයක් නැති නිසා ඔබ මට තේරුණා."

"මට සමාවෙන්න මිහිරි. මේක තමයි මගේ දෙවිය. මාව අමතක කරන්න" කියලා සැලෙන හඬකින් කියපු සුදා අතින් පැත්තට හැරලා යන්න වුණා. සුදා ඒ වගේ බොහොම අභිංගක විදිහට කතා කරනවා වටි කවදාවත් ඇඟිලා කැ. මටත් ඒ වචන වික එයා කියපු හැටියට දක හිතුනා. ඊළඟ පරාජයක්. සුදා ද පැරදුනේ. ඒ පිමයාද

පැරණි කිසිමා මට හිතා ගන්න බැ. මං වාගෙන් ස්වාධීන කරලා පිටත් වුණා."

"මං පස්ස බලන කන්නාඩියෙන් ඒ ලේඛන දිනා බැලුවා. එයාගේ ඇස් කළුලීන් පිරිලා. එයා සුදා ගිය දිනට බලනවා. සුදා පෙන්න නැ. එයාට ඉඩෙට්ටි වගේ ඉඩ තිබුණා. එයා ඇස් දෙක ලේන්සුවකින් වහගෙන ටික වෙලාවක් හිටියා. මං දැක්කා එයා හිත ගදාගන්න දරන වැයම. සුදා ගැන හොඳ මොනවා හරි කිව්වොත් ඒ ලේඛනේ දුක තුනී වෙයි කියලා මං හිතුවා."

"සුදා හරි හොඳ කොල්ලා නංගි. කාගෙන් හිත් දිනාගෙන ඉන්නවා" මං කිව්වා.

"කවුද සුදා කියන්නේ?" ඒ ලේඛන පුදුම වෙලා වගේ මගෙන් ඇහුවා.

"දැන් මේ නංගිට පමුණුවට ගිහින් ඇරලවන්න කියලා ඩාර දීපු සුදා ගැන මං කිව්වේ."

"ආයෝ... එයාගේ නමත් වෙනත් කරලා. එයාගේ නම බිම්සර. කවුද එයාට සුදා කියලා නම දැමීම?"

"අපේ වොස් තමයි. නංගි බිස වෙන්න එපා. අපේ ඒරයා එකේ මිනිසා හොඳ නමක් තිහාගෙන ඉන්නවා. පමුණුවේ සුදා කියන්නේ කවුද කියලා ඒ පැත්තේ නොදන්න කෙනක් නැ."

"එයා එක්ක යාලු ගැණු ලේඛනේ එකෙම ඉන්නවද?"

"නැ නංගි. එයා මුළු දවසම ගෙවන්නේ ක්ලබ් එකේ තමයි. කවදාවත් ගැණු ලේඛනේ එක්ක තනිපංගලමේ කතා කර කර ඉන්නවටත් මං දැකල නැ."

"එයා වෙනවද?"

"අපොයි නැ"

"ඊට පස්සේ එයා කිසි කතා බසක් නැතිව ගියා. පමුණුවට ආවාට පස්සේ මං ඒ ලේඛනයෙන් ඇහුවා ගෙදර කොහෙද කියලා. එයා මට පාර කිව්වා. මං ගේ ගාපින් ඒ ලේඛන බැස්සුවා. "ඩිග් අයිට් බොහොම ස්තූතියි කියලා ඒ ලේඛන බැකලා ගියා."

"මං ඉතින් ටිකක් ලොකු ගානක් දෙන්න පොරොන්දු වෙලා ඩිග්ට් කැමති කරගන්නා ඒ ගැණු ලේඛන ඉන්න ගෙදර පෙන්නන්න කියලා. මට ඒ ලේඛන එක්ක ටිකක් කතා කරන්න හිත කියලා මං කිව්වා."

"පසුවෙනිදා උදෙන්න ඩිග් මාත් එක්ක ඒ ලේඛන ඉන්න ගෙදරට. ඩිග් ගිහින් දොරට තවටු කළා. එයාගේ අම්මා තමයි දොර ඇරිගේ."

"මට මිහිරිව කතා කරන්න පුළුවන්ද?" මං ඇහුවා.

"එයාගේ අම්මා බිහිගේත් මගේත් හිසේ ඉඳලා පාදාත්තය දක්වා හොඳට බැලුවා. ඒත් අම්මා මුකුත් පුස්තකයක් අත්තනටත්, කතා

කරන්නවත් ඉස්සරවෙලා මිහිරි ඉස්සරවට ආවා.”

“ආ ඩම් අයිශ්. මොකද මේ හදිසියෙන්ම? බිම්සරට කරදරයක්ද?”

“නෑ නෑ නංගි. බිම්සර මලළි ගොදුන් ඉන්නවා. මේ බිම්සරගේ ශාප්වෙක්.”

“අයිශ්ලා ඇවිත් ඉදගන්න.”

“හැට්ම මොකද මේ බිම්සර පුතාට වෙලා තියෙන්නේ. අවුරුදු ගානකින් ගමට ආවෙත් නෑ. අම්මා බලන්නවත් අවුරුද්දකට සැරයක් එන්න එපායැ.”

“බිම්සර පොඩි වැඩක් බාරගෙන තියෙනවා ඇත්ටි. ඒක තමයි එයා කරන අත්තිම පොඩි එක. ඒක ඉවර කරපු ගමක් එයා එනවා කියලා මිහිරිට කියන්න කිව්වා.”

“ඔය ඇත්තමද අයිශ්? එතකොට අයිශ්ලා දන්නවද බිම්සර දැන් ඉන්නේ කොහේද කියලා?”

“ඔටි නංගි. මං කොළඹ එන බව කිව්වාම බිම්සර කිව්වා නංගිවත් හමුවෙලා දුක සැප දැන ගන්න කියලා. මෙන්න මෙකක් දන්නා” කියලා අපි මහරහමින් ගත්තු කාර්යයක්, බිම්සර දීපු එකක් විදිහට එයාට දන්නා.

“අපේ ඔය ඇත්තමද අයිශ්” කියලා මිහිරි හරිම අහිංසක විදිහට හිතා වෙලා ඒක බාර ගත්තා. එයාට ඒ විදිහට රචවන්න වෙලාව ඒක ගැන මට දකන් තිබුණා.

“ඔය ලිමින්නට හේ එකක්වත් හදාගෙන එන්නම් කියලා එයාගේ අම්මා කුස්සිය පැත්තට ගියා. එතකොට මං හඬ පාත් කරලා එයාට කිව්වා, මිහිරි, ඔයාට කියන්න වැදගත් යමක් තියෙනවා. මෙතන අම්මා ඉන්න නිසා ඒක කියන්න බෑ. මොකක් හරි කියලා පොඩ්ඩක් එලියට එන්න. අපි ඉස්සරග නැවතලා ඔයා එතකම ඉන්නම් කියලා. එයා ගොලුවෙලා, බිරාන්ත වෙලා වගේ මා දිසා බලාගෙන තිබ්බා.”

“නංගි බයවෙන්න එපා. එයාට කිසි අනතුරක් වෙලා නෑ. එහෙම වෙන්න ඉස්සරවෙලා එයාට බේරගන්න තමයි අපි හදන්නේ. ඒකට නංගි දිදුව කරන්න මිහේ.”

“එයාට මුකුත් කරදරයක් වෙලා නැහේ.”

“නෑ නෑ. එයා ගොදුන් ඉන්නවා.”

“මං කතාව එතනින් නැවැත්තුවා අම්මා ආපු හිතා. බිම්සර දැන් නුවර පැත්තේ වත්තක මැහේපර වැඩක් කරනවා. නමුත් පොඩි පුත්ත වගයක් හිසා වික කාලයක් වහංගු වෙලා ඉන්න තියෙනවා කියලා අම්මවත් රැවැට්ටුවා. හේ එක බිව්වට පස්සේ අපි ආපු වැක්කියට ඇවිත් පාර ඉස්සරග විකක් ඇතට වෙන්න නවත්තගෙන තිබ්බා. ඒ නංගි අපි ඉන්න තැනට ආවා. මං එයාට වැක්කියට නගින්න දොර

ඇරිඟ. එයා වැස්සියට නැග්නා."

"පරක්කු වෙනකොට මං හිතුවා මහරි අපට බය වෙලා නැවිත් සිටියවත්ද කියලා මං කිව්වේ මොනවා හරි කියන්න හිත තියා."

"අයිගලා බිම්සර ගැන දන්නවා නේද?" එයා ඇහුවා.

"ඔව්"

"බිම්සර ගැන දන්න කෙනෙක් මට හිරිහැරයක් කරන්න ඉදිරිපත් නොවෙන බව මං දන්නවා." එයා කිව්වේ ටිකක් ආසිම්බරෙන් වගේ.

"ඉන් පස්සේ එයා හොඳට හරි බර් ගැහිලා කාර් එකේ පස්ස සිටි එකේ ඉඳු ගත්තා."

"ඉතින් අයිගේ? මොනවද බිම්සරගේ තොරතුරු. මට දැනගන්නකම් ඉස්පායුවක් නැ."

"බිම්සර හොඳින් ඉන්නවා නංගි. හැබැයි එයා කෙනෙකුගේ උගුලකට අහුවෙන්න ලං වෙලා ඉන්න බව මට පෙනිනවා. එයාට බේරගන්න නම් අපට බිම්සර ගැන විස්තර ටිකක් දැන ගන්න ඕනේ. බිම්සර දිගා බලපුලාම, එයා එක්ක කතා කළාම එයා හරි වැදගත් පවුලක, වැදගත් ජිමයෙක් බව පෙනෙනවා. ජිමයෙක්, ඔය විදියට කාගෙවත් උගුලකට අහුවෙලා අමාරුවේ වැටෙන්න ඉඩ දෙන්න බැ. ඉතිං එයාට ඔය උගුලෙන් බේරගන්න අපට එයාගේ අතිතය දැනගන්න ඕන. එයා කාගෙ කවුද, කියලා දැන ගන්න ඕනේ. ඒ විස්තර ටික හරියට කිව්වොත් අපට බිම්සර එක්ක කතා කරලා එයාට බේරගන්න පුළුවන්."

"අයිගා බිම්සරගේ කාළුවක් කිව්වා නේද?"

"නැ නංගි. මං ඒ වුණත් බිම්සර ගැන හුණක් දේවල් දන්නවා. මං ඒ අයි ඩී කාරයෙක්. මං මගේ හැඳුනුම් පත එයාට පෙන්වුවා."

"නංගි උදව් කලොත් අපි බිම්සරට කිසි අතතුරක් වෙන්න නොදී එයාට ගෙදරට එක්කරගෙන එනවා."

"හොඳයි. එහෙනම් මං දන්න දේවල් කියන්නම්" ඒ ජිමයා සන්සුන් වෙලා කියන්න වුණා.

"බිම්සරගේ ගෙවල් තියෙන්නෙත් අපේ ගෙවල් ගාමමයි. පුංචි කාලේ ඉඳලම මං එයාට දන්නවා. බිම්සරගේ මල්ලි ඕන්ද මගේ වයසෙමයි. මාත් එක්ක එකට ගමේ ඉස්කෝලෙට ගියා. බිම්සර ඊට වඩා අවුරුදු දෙකක් වැඩිමල්. ඒත් බිම්සර අපේ ගමේ ඉස්කෝලේ නොවෙයි ඉගෙන ගත්තේ. රාජකීය විද්‍යාලයේ."

"බිම්සරත් එක්ක ශාල වෙන්න උත්සාහ නොකරපු තැණු ජිමයෙක් ඒ අපි හිටපු පළාතේ හිටියේ නැ. ඒ විතරක් නොවෙයි එයා ගිය විදුහත් පන්තිගෙන් කෙල්ලො කීප දෙනෙක්ම එයත් එක්ක ශාළ වෙන්න ඇවිත් තියෙනවා. එයගේ කඩවසම් පෙනුමත්, ගති භූෂණත්

ඒකව හේතු වෙන්න ඇති. මටත් එයා එක්ක යාළුවෙන්න හිතේ වගේ හැඟීමක් නැවා නොවෙයි. ඒත් එයා එක්ක යාළු වෙන්න ගිය කීප දෙනෙකුටම දුක වෙදනාව හිමි කරගෙන අතරමග තවතින්න වුණ නිසා මං ඒ හැඟීම කොහොම හරි යටපත් කර ගත්තා."

"බිම්සර පවුලේ අයටත්, පවුලේ අය බිම්සරවත් භූගත් ආදරෙන් හිටපු බව මට බිත්දු කියපු දේවලුත් තේරුම් ගිහිත් තිබුණා. කාට හරි අසාධාරණයක් වෙතවා ජේතවා තමි, එයාට බලාගෙන ඉන්න බැ. ඒ නිසා එයා රණ්ඩුවලට පැටලුන චාර අනන්තයි."

"අපි දෙන්න යාළුවෝ හරිම පුදුම විදිනකට. එදා විශුෂ්ට පන්තිගට ගිහිං පුරුදු වෙලාවට මං බස් හෝල්ට් එකට ආවා. බිම්සරත් ඒ වෙලාවේ බස් නැවතුම් පලේ හිටියා. මා එක්ක එයාගේ මොකු ඇඳුනුම් කමක් තිබුණේ නැතත්, මල්ලියෙයි මගෙයි තිබුණ ඇඳුනුම් කම නිසාත්, ගමේ කම නිසාත් එයා මට කතා කළා. ඒ කිව්වට ඉන්න එයාගේ යාළුවෙක් ගමිබ වෙන්න ආ බවත්, යාළුවා ගෙදර නොසිටී නිසා ආපහු යන බවත් එයා කිව්වා."

"ඒ වෙලාවේ අපේ විශුෂ්ට පන්තිගට එන තව ලිමයෙක්, සේපාල, එයාගේ යාළුවා කිහිප දෙනෙකුත් එක්ක බස් නැවතුම් පලට ආවා. සේපාල මා ගැන බොහොම උනන්දු බව මට තේරුම් තිබුණා. ඒත් මං එයාට තැමිති නැ. තමුත් එයා මට විහිළු කරන එකත්, පස්සෙන් එන්න හදන එකත් නැවැත්තුවේ නැ."

"මායි, බිම්සරයි කතා කර කර ඉන්න හැටි දැක්කාම එයාට ඉරිසියාවක් ඇති වෙන්න ඇති. "පන්තිගේ ඉන්නේ නම් විසාකා මහ උපායිකාව වගේ" සේපාල කිව්වා. ඒක කිව්වේ මට බව මම තේරුම් ගත්තා. ඒත් බිම්සරට ඒක තේරුමක් නැ."

"අපි ඉතිං කලුයි නේ" වික වෙලාවකට පස්සේ එයා කිව්වා. ඒ ඉතිං බිම්සර පාව නිසා වෙන්න ඇති."

"එතන හිටපු එක ලිමයෙක් දැනගෙන ඉන්න ඇති බිම්සරගේ තාත්තා මැද පෙරළිග වැඩ කරන බව. ඒ ලිමයා මොකක් හරි සේපාලගේ කනට කරලා කිව්වා. ඉන් පස්සේ සේපාල කිව්වා "අපේ තාත්තලා ඉතිං ඩුබායි ගිහිත් අරාබිත්ට පක්කිලිකම් කරලා එන්නේ නැහේ" කියලා. එතකොට බිම්සරගේ අවධානය එයා දිසාවට යොමු වුණා."

"කංගි. මෙයාලා මේ අපටද හිත්ට ගහන්නේ?" බිම්සර මගෙන් ඇහුවා. ඒක ඇහුවේ මගෙන් උනාට උත්තර දුන්නේ සේපාල."

"තොට තමයි ගකෝ මං කිව්වේ" කියලා එයා බය නැතිව කිව්වේ යාලුවෝ හතරදෙනෙක් හිටී නිසා ඒ අයගේ හඬගත් ඇඟට අරගෙන වෙන්න ඇති. බිම්සරගේ මුණ රතු වුණා. එයා අතේ තිබුණ සරසර බැත් එක බිමින් තිබ්වා. එයා රණ්ඩුවට යාම කියලා

බලවේලා මං එයාගේ අත් දෙකෙන් අල්ල ගත්තා.”

“එපා එපා බිම්සර අයියෝ” මං කිව්වා. එයා මගේ මුහු දිහා බලලා මගේ මුහුත් තියෙන බල තේරුම් ගන්න ඇති. එයා ගේ මුහුට හිනාවක් ආවා. පල් හිනාවක්. එයා හිනා හඬන්න කිව්වා “බල්ලො බුරුන එක ඉවසන්න තුළුවන් නංගි. ඒත් දැන් තරිත් බුරුන්න පටන් අරගෙන නේ” කියලා.

“කාටද යකෝ තෝ තරිතා කිව්වේ” කියලා සේපාල ඇවිත් බිම්සරගේ කොළර එකෙන් ඇල්ලුවා.”

“එහෙම ගැහිල්ලක් මං ජීවිතේටම දැකල නැ. බිම්සර අයියාගේ අත් දෙක වට පටි කාලා එහාට මෙහාට යනවා. ඒ කිසිම පාරක් අහක ගියේ නැ. අරුගේ උදව්වට කාලුවෝ හතර දෙනාත් ආවා. එතකොට වුණේ කකුල් දෙකත් එහාට මෙහාට විසි වෙන එකයි, ඒ විශ්වෙන මෙත් දෙන පාරවල් අරුගේ මුහුටල, ඇගේ කොතකක හරිසි ගැටෙන එකයි විතරයි. බිම්සරගෙන් බෙරෙන්න බැරි බව දැනගත්තාම අර ගාළුවෝ පොතුත් අරගෙන පැනලා දිව්වා. බිම්සර බිම වැට්ලා හිටපු සේපාලගේ කොළර එකෙන් අල්ලලා ඉස්සුවා. උස්කලා බිම ඇත්තා.”

“තෝ තරිගෙක් හේද?” බිම්සර ඇහුවා.

“එයාට සත්ත දෙන්න” මං කිව්වා.

“තෝ තරිගෙක් හේද?” බිම්සර ආගෙත් ඇහුවා. සේපාලගේ මුහු සේන්සියෙන් පුපුරන්නවා. ඒත් එයාට කිසිම දෙයක් කරන්න හසිරක් නැ.

“මං බිම්සරට අහකට ඇදලා ගත්තේ නැත්නම් එයාගේ මුහු තව කැරගත් බිම අතින්න තිබුණා. සේපාල කැහිට්ටාම බිම්සර දීපු පා පහර කිසි ආගෙමත් විසිවෙලා ගිහින් බිම වැටුණා.”

“ආගෙත් එහෙම තෝ මේ විශ්වෙන් පන්තිගට ඇවිත් ගැනු මෙහිත්ට විහිල කරලා අනුවෙන්න එපා බිම්සර කිව්වා. පොත් විතත් අනුලගෙන එයා ගියා ගියාමයි ආගෙත් ඒ විශ්වෙන් පන්තිගට ආවත් නැ. මං ඊට පස්සේ එයාට දැක්කෙත් නැ.”

“කමිගේ බොත්තං දෙකක් කැහිලා තිබුණා ඇරුණාම බිම්සරාගේ ඇගේ සිරිමක් වත් නැ.”

“බස් එකක් ආවාම අපි දෙන්නා බස් එකට ගොඩ වුණා. ඔස් හෝල්ට එකේ හිටපු අගත් අපි තහනකම් බලං හිටියේ හරිතට විරගෝ දෙන්නෙක් දැක්කාම කරන කැලකිල්ලක් විදියට වගෙයි. මං ඉදගන්වාම බිම්සරත් මගේ ආයගේ ඉඩ තිබුණ තැනකින් වාඩිවුණා.”

“තංගි අද හොඳටම බල වුණා හේද?” එයා ඇහුවා.

“නැ. මං පොඩ්ඩක්වත් බල වුණේ නැ. බිම්සර අයියා ලග පාත ඉන්නකොට ඇයි මං බල වෙන්නේ?” මම කිව්වා.

"එයා මාව පිනිවිල ගත බැල්මක් හෙළුවා. කිසිම පිරිමි ලෙමයක් මා දිහා එහෙම බලලා නැ."

"අයියා දැන් මොනවිල කරන්නේ?"

"මම හමුදාවට බැඳෙන්නයි ඉන්නේ."

"හමුදාවට බැඳෙන්න? ඒ ඇයි?"

"මාමා කිව්වා දැන් හමුදාවට බැඳෙන්න කල් හරි කියලා."

"මාමට සිත විලිහට ඇයි හිඟ වැඩ කරන්නේ?"

"නෑ මිහිරි. මාත් හරි ආයයි හමුදාවට බැඳෙන්න."

"එතකොට උතුරට යන්න වෙයිනේ. එතකොට යුද්ධ කරන්න වෙවිනේ."

"එයා හිඟා වුණා. නංගි තුරුවරයෙක් වුණාත් උනන්දු වෙතවා වගේ හමුදාවට බැඳුනොත් යුද්ද කරන්න වෙතවා. යුද්ද කරන්න වෙන්නේ නැත්නම් හමුදාවට බැඳෙන්නේ මොකවිද?"

"හිඟාට බය නැද්ද?"

"නෑ" එයා හිනාවෙලා කිව්වා.

"මිහිරි නංගි මගේ ජීවට වෙලා ඉන්නකොට මං යුද්ධ කරන්න බය නෑ" එයා කිව්වා. "හිඟා හැමදාම මගේ ජීවට වෙලා ඉන්නවා නේද?" එයා විහිළුවක් කපා කියලයි මං හිතුවේ.

"අයියා විහිළු කරනවා" මං එයාට කිව්වා. ඒ එක්කම එයා ඒක ඇත්තටම ඇහුවා නම් කොයි තරම් ගොදුරු කියලත් මට හිතුවා.

"අපේ ගේ පසුකරගෙන තමයි එයාලගේ ගදුරට යන්න තිබෙන්නේ. එයා සමුගන්න කොට මට කිව්වා අර මං බස්පේස්දී අහසු පුශ්කට හිතලා බලලා උත්තරයක් දෙන්න කියලා. මොන පුශ්කෙද අයියෝ කියලා මං ඇහුවම එයා හිනාවෙලා අත වනලා මගෙන් යමු ගත්තා. ගෙදර ගිහාට පස්ගේ කමයි මට එයා අහසු පුශ්කේ තේරුනේ. මට පුදුමි හිතුවා. අවටර හැඩ වැඩ ඇති ගැහැනු ලෙමයි එයා එක්ක යාළු වෙන්න එන්න දුගලද්දී, එයාට මා ගැන හිතක් ආටි කොහොමද කියලා."

"අපේ සම්බන්ධව අම්මලාගෙන් කිසිම විරුද්ධත්වයක් ආවේ නැ. ඒ වුණත් අපේ සම්බන්ධකම වැඩි දවසක් තිබුණේ නැ. එක පාරටම බිම්සර අයියා ආගිය අතක් නැඩි වුණා."

"එතකොට බිම්සරගේ තාත්තා ඉන්නේ මැදපෙරදිග."

"ඔව්. මගක ඇති කාලෙක ඉදන් එයා ගිවියේ මැදපෙරදිග. එයා හැම අවුරුද්දකට කැරගත්ම ලංකාවට එනවා. දැනට අවුරුදු හතකට විතර උඩදී එයා රට ගිහින් ඇවිත් ආපසු ගියා. ඒ ගිහා ගිහාමයි එයා ගැන කිසිම ආරංචියක් නැ. ගෙදර අය ඒ ගැන බොහොම දුගකන් ඉන්නේ. මාමා ආ ගිය අතක් නෑ කියන ආරංචිය ඇවිත් වැඩි

කාලයක් ගන්න ඉස්සර වෙලා තාත්තා ගැනත් කිසිම ආරංචියක් නැතිවී ගියා."

"කවුද එයාගේ හිස මාමා කියන එක්කෙනා?"

"එයා සුඛ හමුදාවේ මේජර් කෙනෙක්. මාමා කියලා එයා කියන්නේ, නෑ කමක් හිත්දා නොවෙයි. තාත්තාගේ මිත්තයක් නිසා. ඒ අංකල් බිම්සරට හරි ආදරෙයි. බිම්සරට මාමා සමක් කිව්වොත් ඉන් එයාට කිසි දෙයක් එයා පිළිගන්නේ නෑ. මාමාම තමයි එයාට හිටපු චිරයා. එයා හමුදාවට බැඳුනෙත් මාමා නිසා වෙනත් මිනේ."

"මාමාගේ නම ගම එහෙම දන්නවාද?"

"මාමාගේ ගම මාවනැල්ල. සමහරවිට අයිගලා අහලාත් ඇති, මේජර් රුවන් බණ්ඩාර ගැන."

"පියාගේ නම?"

"ජයරත්න සූරියගේ."

"එයාගේ තාත්තා මැදපෙරදිග හිරිසා කියලා කවුද කිව්වේ?"

"බිම්සරත් කිව්වා. ගමේ කවුරුත් කියන්නේ ඒක නමයි."

"එයාගේ හෙදර ඇඬිරස් එක දෙන්න පුළුවන්ද?"

"ආ මම දෙන්නම් කියලා එයා ඇඬිරස් එක කියලා, ඒ හොල්ලන්ගේ හෙදර ඉදුන් එයාට යන විදියත් මට කිව්වා. ඒ ඔක්කොම කිව්වට පස්සේ එයා කිව්වා දැන් මගේ වාගේ. මට කියන්න දැන් බිම්සර ඉන්නේ කොහේද? එයා කරදරයක් නැතිව ඉන්නවද? කියලා"

"එයා හොඳට ඉන්නවා. ඉන්න තැන කවුරුත් එයාට හොඳට සලකනවා. ඒ වුණත් එයා ඉන්න තැන හරි නෑ. තරක මිනිස්සු ඉන්න කල්ලියකට මිනිසා වැටිලා ඉන්නේ. තරක මිනිස්සුත් එක්ක ඉන්නකොට හොඳ මිනිසත් තරක් වෙනවා. තරක වැඩ කරනවා. ඒවා හැමදාම කර කර ඉන්න පුළුවන් වැඩ නොවෙයි. දැන්ම එතනින් අයින් නොවුණොත්, එයා ලොකු අමාරුවක වැටෙනවා. තංගිට පුළුවන් නම් බිම්සරට ලිගුමක් ලියලා දෙන්න. එයා කරන වැඩ ගැන ආරංචියක් ලැබුණා, ඔය අහගෙන් ඇත්වෙලා ආපණු හෙදර එන්න කියලා, මම ඒක බිම්සරට ලැබෙන්න සලස්වන්නම්."

"මං එන්නම් අයිගලත් එක්ක බිම්සර ඉන්න තැනකට. මට හොඳට විස්වාසයි එයා මං කියන එක අහවි කියලා."

"එයා ඉන්න තැනට ඔයා යන එක හරි නෑ. අපේ වැඩත් ඔක්කොම අප්පෙටි යනවා. ඔයා එදා ක්ලබ් එකට ගිය එක ගැනත් එයා ඒතරම් සතුටු නෑ නේද? ඔයා ලිගුමක් ලියලා දෙන්න."

"එයා අපට ලිගුමක් ලියලා දුන්නා. ඒ ලිගුමක් මේ ගයිල් එකේ, ඊට පස්සේ අපි එයාට මහරගමට ගෙනෙල්ලා ඇරලුවා. එයාට යන්න

දිලා වික වෙලාවකට පස්සේ මමත් ඒ පැත්තට ගියා. මට සිත වුණේ බිම්සරයෙ ගෙදරට ගිහින පස්විත් තැන යමක් දැනගන්න."

"මං ගිහින ඒ ගෙදර දොරට තට්ටු කළාම පස්විත්ගේ කෝනා දොර ඇරිලා."

"මට පස්විත්ව හම්බ වෙන්න පුළුවන්ද?" මම ඇහුවා.

"එයා මැද පෙරදිග ගිහින"

"එහෙනම් එයා ඉන්න තැන ලිපිනය දෙන්න පුළුවන්ද?"

"මහත්තයා කියලා තියෙනවා ඒක කාටවත් දෙන්න එපා කියලා" එයා ගත් කට්ටම කිව්වා.

"එයා උත්තර දුන්නෙත් සීතැව්ව එපාවට වගේ. එයාගෙන් ඊට වඩා යමක් දැන ගන්න නොලැබෙන බව මට තේරුම් ගියා. මං ආපසු ආවා."

"විමලසිරි සැගෙන වව්න ආරංචි විකක් අරගෙන ආවේ. දැන් මං හිතන්නේ අපේ පරික්ෂණය අවසාන වෙන්න බොහෝම සිතයි. නමුත් එතෙක් වෙන කාටවත් කඳුරයක් වෙන්න ඉඩ තියන්න හොඳ නැ. මං පස්තැටිය යැව්වා මාඩ්ඩ් ගැන හෙවිල්ලෙන් ඉන්න කියලා. එයා තුවර හෝටලයක තතර වෙලා ඉන්නවා. මගත් ගිහින පස්තැටිය එකතු වෙන්න. මොකක් හරි සැකයක් ඇති වෙන විදිගේ දෙයක් වුණොත් එහෙම, වහාම මට දැනුම් දෙන්න."

•••

"දැන් ඔන්න පැවරික් ආයෙමත් සියාගේ වාරේ. සියාව ඒ මනුෂ්‍යයාගෙන් ඇත්ත දැන ගන්න පුළුවන් වෙයි. පස්විත් අප්පවිට්ටි බොහෝම ලැදිව හිටියා. ඒ බව ඒ මනුෂ්‍යයාත් දන්නවා ඇති. ඉතිං ඔයා අප්පවිට්ටිගේ නම පාවිච්චි කළොත්, අපට ඒ විස්තරේ දැන ගන්න පුළුවන් වෙයි. එතනින් මේ ප්‍රශ්නය සම්පූර්ණයෙන්ම නිරාකරණය කරගන්නත් බැරි වෙන එකක් නැ."

"අංකල් හිතනවද එයා මට ඒ විස්තර කියාපී කියලා?"

"ඕව්. එයා කියාපී. මට ඒක හොඳටම විස්වාසයි."

•••

පැවරික් දොරට තට්ටු කළ විට මැදිවියේ කාන්තාවක් දොර විවෘත කළා ය. ඇය විමසුම් සහිත බැල්මක් ඔහු වෙත හෙළවා ය.

"මට මාගරට නැන්දුව හමුවෙන්න පුළුවන් ද?"

"මට තමයි මාගරටි කියන්නේ. මහත්තයා කවුද?"

"මම කවුද කියලා මෙහෙම කියන්න බැ. මට ඕනේ නැන්දන් එක්ක විකක් කතා කරන්න."

"එන්න ඇතුළට මහත්තයා."

විසිත්ත කාමරයේ අසුන් ගත් පැට්ටිත්තේ දෙතෙත් සුළු මොහොතකින් මුළු කාමරය පුරාම දිව ගියේය. එය සාමාන්‍ය තත්වයේ කෙනෙකුගේ නිවසකට වඩා විශාල බවත්, තිබූ භාණ්ඩ පවා ඉතා අතර්ථ තත්වයේ ඒවා බවත් ඔහු තේරුම් ගත් නමුත් වැඩි පුරම ඔහුගේ සිත ඇදී ගියේ බිත්තියේ රාමු කර එල්ලා තිබූ පටුලේ චිත්තය වෙතය. ඒ අතර සිය පියාණන් රට හැර යන දා ගත්, තම නිවසේ තිබූ ජායාරූපයට සමාන ජායාරූපයක්ද විය. දැන් ඔහුට තමා කවුදැයි හදන්නවා දීම පහසුය.

"මං නැන්දා කියලා කතා කළාට කමක් නැහැයේ."

"ඒකට කමක් නැ. මහත්තයා."

"මට මහත්තයා කියලා කතා කරන්න එපා. පුතා කියන්න. නැ. කමක් ඒකම හේ."

"මට තේරෙන්නේ නැ. මහත්තයා. ඇත්තටම මහත්තයා කවුද කියලා මට අළුත්තලා දෙනවද?"

"මගේ තාත්තා ජයවිත් අංකල් ගැන හුණක් දෙවල් කියලා තිබුණා. ගැමි තිත්තම ජයවිත් අංකල් ගැන කියන්නොට එයාගේ දෙනෙත් දීර්ඝමය වෙනවා" මාගරටිගේ මුහුණෙහි ඇති වන ප්‍රභාවය දුටු විට, තමා බොරු කතා ගෙතීමෙහි දක්ෂයකු බව ඔහුගේ මතුරන් කියන කියමන් බොරු නොවන බව ඔහු අවබෝධ කර ගත්තේ ය.

"ලංකාවේදී මට හිටපු එකම හිතවතා ජයවිත් තමයි. අපි දෙන්නා අතර පුංචි කාලේ ඉඳලම තිබුණේ පුදුම බැඳීමක්. මං රට යන දවසේ එයාට කිව්වා, අපි දෙන්නා අතරට තියෙන්නේ බොහොම සුලු වෙනසයි කියලා, බොහොම සුලු වෙනසයි. අපි දෙන්නටම හිරිගේ එකම තාත්තා කෙනෙක්. ඒ වුණාට අම්මලා දෙන්නා වෙනස් එව්වරයි" කියලා අප්පව්ව කියනවා.

"මහත්තයා කියන්නේ කවුරු ගැනද කියලා මට කිව්වයක් නැ. මහත්තයාගේ තාත්තා කවුද?"

"නැන්දට ජයවිත් අංකල් කියලා ඇතිගේ රත්දෙණියල වලව්ව ගැන."

ඇය තිහැස්සනා ය. ඇගේ දෙනෙත් දීර්ඝයෙන් බබලන්නටද විය.

"නැන්දා දන්නවා. එතකොට නැන්දා දන්නවා ඇති හේ තෙල්සන් සුරියබණ්ඩාර කියන්නේ කවුද කියලා. ඒ මගේ අප්පව්ව."

"හැ...ඡ. මහත්තයා, කෝ කෝ තෙල්සන් හාමු කොහෙද ඉන්නේ?"

"අප්පච්චි දැනට මාස හතරකට වැඩි උඩදී නැති වුණා. අපි නොදන්න කෙනෙක් එයා නිදාගෙන ඉන්නකොට වෙයි කියලා මරලා තිබුණා."

"අහෝ මහත්තයෝ මොකද අපට මේ වින්නැහිය වුණේ?"

"නැන්දේ. ඒ ගැන දුක් වෙන්න එපා. මං ආවේ නැන්දට පුළුවන් උදව්වක් කරලා ගන්න. ඒ උදව්ව කරන්න නම් නැන්දා මට ඇත්ත කියන්න හිතේ. ජස්ටින් අංකල් මැද පෙරදිග ගියේ නැ නේද?"

"මහත්තයාගේ මුණ දිහා බලාගෙන මම කොහොමද බොරු කියන්නේ? මහත්තයා හිතුවා හරි."

"ජස්ටින් අංකල්ට මොකද වුණේ?"

"මහත්තයා හිටි ගමන් අතුරුදහන් වුණා. කොහේ හිටියත් අවුරුද්දට නැති වෙලා පුරවගෙන එන මහත්තයා එක පාරටම ගමට නැවිත් හිටියා. හැබැයි එහෙම වෙත දවසක් ඒව් කියලා මට එයා කියලා තිබුණා."

"මගේ මේ කකුල් දෙකට පණ තියෙන කල්, මං ඔයාවත්, පුතාලා දෙන්නවත් බලන්න, නැම අවුරුදු නිවාඩුවකට එනවා. මව් අසනීපයක් වගේ තියෙනවානම් මං කල්පිත් දැනුම් දෙනවා. එහෙම මොකවත් නැතිව මම නැවිත් හිටියොත්, මං මළා කියලා හිතාගන්න" ජස්ටින් මව් වසර කිහිපයකට පෙර කී ඒ වදන් සිහි වී ඇත කළුපි කලහතට වුවා ය.

"ජස්ටින් අංකල් ඒ ගමට ඇවිත් ගෙවන මාසය ඇරැඹීම ඉතුරු දවස්වක මොනවද කළේ?"

"ඒ ගැන මගෙන් අහන්න එපා මහත්තයා."

"මම ඒ ගැන නොදන අහනවා නොවෙයි. මිහුරියෙල් නැන්දාට කරපු දේව, ඒ කරපු අයගෙන් පළිගන්න එයා වැඩ කළා. ඒත් ඇයි නැන්දේ, එයා ඒ තරම් දරුණු වැඩකට අත ගැහුවේ."

"ඇයි මහත්තයාට අප්පච්චි ඒ ගැන කියලා නැද්ද?"

"නෑ මට කිසි දෙයක් කියලා නෑ."

"මව් හිතාගන්න පුළුවන්. මේවා සමහරවිට තෙල්සන් හාමු, මහත්තයාලටත් කියන්නේ නැතුව ඇති. හාමු අවසාන වතාවට ලංකාවට ආපු හේතුව මහත්තයා දන්නේ නැතුව ඇති. ඒ ආවේ එයාගේ දෙමව්පියන්ගේ අවමගුවේ. ඒ ඇවිත් අතුරුදහන් වෙලා හිටිය කුමාර්භාෂ්ට ගොයන්න හාමු හරි වෙහෙසක් ගත්තා. ඒත් වැඩක් වුණේ නෑ. එයා අත්තිමට ඒක ජස්ටින්ට බාර දුන්නා. ඒ වෙනුවෙන් ගත වියදම් වශයෙන් නැම මාසයකට හාමු සැහෙන මුදලක් එයාගේ නමට එවන්න වුණා. ජස්ටින් නැති වුණාට පස්සෙන් නොදන්න කමට

මහත්තයා සල්ලි දීමටම එවලා තිබුණා. මට ඒ බවක් දැනුම් දෙන්න විදිහක් තිබුණෙත් නැ. දැන් මාගේ තුනක විතර ඉඳලා කිසිම මුදලක් ඇවිත් තිබුණේ නැ. එතකොට මට හිතුවා ඒ මහත්තයාට අතතුරක් වෙලා ඇතිකි කියලා."

"තැන්දේ. මට ඒ විස්තර කිසිකොම දැන ගන්න හිටේ. කරුණාකරලා මට ඒ ගැන කියන්න පුළුවන් ද?"

"හෙළිසන් හාමු මුලින් ලක්සයක් දීමා හිටා, විල්සන් හාමු, වලව්ව විකුණලා ගත්තු සල්ලි, ඒවායින් එයාගේ නංගියේ අනාගතේ ලක්සක කරන්න එයා හිතං හිටියා. ඒක වැරදුනාම ඒ සල්ලියේ අපේ මහත්තයාට දුන්නා කැමැති දෙයක් කරන්න කියලා. මහත්තයා රස්තාවෙන් අස්වෙලා නෝනට ගොයන්න වුණා. මාගේ පසකට ගසකට විතර පස්සේ නෝනට ගොයා ගන්න පුළුවන් වුණා. විල්සන් හාමුව එක්ක ගිහින් කුමාරිකාමට අරගෙන ආවා. එතකොට පස්පින් මාව බඳින්නයි හිටියේ."

"ඒ නෝනාව බලාගන්න හීන නිසා පස්පින් මාව බැඳලා, නෝනාගේ වැඩ පල මට බාර කළා. නෝනට වෙලාවකට ගොදු සිහිය තියෙනවා. වෙලාවකට එයාට කරපු අපරාදේ ගැන කිය කිය විස්තරක් වගේ කාල කරනවා. මහත්තයාටයි අයිතිවයි කියනවා උන්ගෙන් පළි ගන්න හිටේ. කැළි කැළි වලව් කපලා, උංව් මරන්න හිටේ. උං එයාට කරපු අපරාදේ ගැන කිය කිය උන්ව් ගෙමින් ගෙමින් මරන්න හිටේ කියලා කියනවා. විල්සන් හාමු ඒකට කොහෙත්ම කැමති වුණේ නැ. ඒත් අපේ මහත්තයා ඒ නෝනට තිබුණ ආදර ගෞරවෙ නිසා ඒක කරනවා කියලා පොරොන්දු වුණා."

"ඒ නෝනා විස්ස විදුනලෙ ඉගෙන ගන්න කාලේ ගාලුවෙලා හිරිස රුවන් බණ්ඩාර කියලා මහත්තයාගේට නෝනා ලියුමක් ලිව්වා. මං තමයි ඒක කැපලට දැමීමේ. රුවන් මහත්තයා ආවාම, නෝනා එයාට ඒ මිලේවිජයෝ කරපු අපරාදේ ගැන පළි ගෙමින් කියන්නට වුණා. ඒ මහත්තයාට ඒක ඇහිලා යක්ෂාරැකි වුණා. "මම මගේ හැම එකක්ගෙන්ම පළිගන්නවා." එයා වේදනාවෙන් කැ ගහලා කිව්වා. කේන්තිය නිසා එයා එයාගේ කෙස් අතින් කොට්ටර් ගසියෙන් ඇද්දලා කිව්වොත් ඒ කෙස් ගැලවුණ තැන් වලින් ලේත් එන්න වුණා. "මම උන් කැළි කැළි වලව් කපලා මරලා දානවා." එයා කේන්තියෙන් වෙවුලෙමින් කිව්වා. මියුරියල් නෝනට හරිම සන්තෝසයි. "මං දැනගෙන හිටියා හිටා මට කැමැත්තම ආදරෙ බව. හිතාට උක්කුං උදව් කරාමි. එහෙනම් හිතාලා පළිගන්නවා කියලා මගේ හිච්චට අග කියලා පොරොන්දු වෙන්න." කියලා එයා කිව්වා. ඒ දෙන්නම ඒක ඒ විදියට කළා."

"ඊට දවස් කීපයකට පස්සේ නෝනා එල්ලිලා මැරුණා."

"එයා රුවන් මහත්තයටයි, පස්විත්තටයි, විජයන් භාමුවයි, පොළිසියටයි ලියුම් ලියලා තිබුණා. විජයන් භාමුව තම ගොදුර බැනලා තිබුණාලු, පවුලේ අයට වෙට්ට දේ ගැන කිසිම කැක්කුමක් නැතිකලා. තෝතගේ හත් දවසේ දානෙන් පස්සේ ඒ මහත්තයා ගිණා ගියාමයි කොගේ ගියාද කියලා දන්නේ නැ. පස්විත්තටයි, රුවන් මහත්තයටයි ලියපු ලියුම් පළිගන්න සිත අයගේ නම්, උන්ට දෙන්න සිත දුටුවද ලියලා තිබුණලු. මං බයවෙයි කියලා, අපේ මහත්තයා, මට නම් ඒ ලියුම් පෙන්නුවේ නැ. ඒ ගොල්ලන් ඒ තෝතා කියපු පිළිවෙලට, කිසිම කලබලයක් නැතිව, ඒ දෙන්න සිත වද දීලා එක එක්කෙනාව මැරැබිලු. මගේ මහත්තයා කදේ ඔත්තු බලන එක විතරයි. කොට්ටර කිව්වත් එයාට මිනිසෙක්ව මරන්න තියා බලලෙක්ව පයින් ගහන්නවත් බැරි හිතක් තියෙන්නේ. එයා ඔත්තු බලලා තැන් හඳුලා දෙන්නවා. රුවන් මහත්තයා ඇවිත් වැඩේ අවසාන කරලා යනවා. හැබැයි රුවන් මහත්තයා පස්විත්තට කියලා තිබුණා, මේ වැඩේ මම කරගෙන යනවා, නමුත් මාව උන්ට කොටුවෙන් දුවකක් ඒව්. එදාට ඔත්තා පස්විත්ත බැ කියලා බැ. ඒක ඉස්සරහට කරගෙන යන්න සිංහේ. පස්විත්තට කරගන්න බැරිවෙන බව පෙනවා තම පුතාට හරි කියන්න සිංහේ."

"සුරතීමල මුදලාලිවයි, තන්දනවයි, පයෙද්වවයි, පොඩි මහත්තයා කියලා කෙනෙකුයි විතරයි එකලට මරාගන්න බැරි වුණේ. අන්තිමටම මරන්න තන්දනව ඉතුරු කරන්න සිත බව කුමාර්භාෂි කියලා තිබුනලු. එතකොට උග්ගයන් ගැහි ගැහි ඉද්දි. අන්තිමට එන්නේ උගේ වාරය තිසා දහදහස් වාරයක් මැරි මැරි උපද්දි. රුවන් මහත්තයා සිය කතාව කිව්වාම මං කිව්වා අගේ අපේ පුතාලට තම ඕකට ගාව ගන්න එපා කියලා."

"මං පුතාලා ඕකට හම්බන්න කර ගන්න හදන්නේ නැ. මම කොහොම හරි ඕක කරනවා" කියලා එයා කිව්වා.

"පුතා රුවන් මහත්තයට හරි ආදරෙයි. තාත්තා එයාට බලන්න එන්නේ අවුරුද්දට එක සැරයයි. ඒත් රුවන් මහත්තයා, තාත්තාගේ සංභාදරයෙක් කියලා තමයි බිම්සර පුතා හිතා ගෙන හිටියේ. මාමාව හරිම ලැදියි. මාමන් එක්ක හමුදා කඳවුරු වලටත් යනවා. පුතාට අවුරුදු දහහතරේ කාලේ ඉඳලා කරාවේ, පුංචි වගේ ඒවා අමතර පත්ති වලට දාලා ඉගැන්නුවේ රුවන් මහත්තයාම තමයි. එල්ලේ බලලා වෙඩිහිසන්නත් පුතාට පුරුදු කළා. පස්විත්තට ඒවාට විරුද්ධ වෙන්න ශක්තියක් තිබුණේ නැ."

"පුතාට අවුරුදු දහඅට වුණ දවසේ රුවන් මහත්තයා ඒ ගොල්ලන්ට කරන්න වුණ, ඒ භාර දුර කාරයක ගැන කියන්න පුතාට එක්කරගෙන ගියා. ඒ ගිණා ගිණාමයි පුතා තාම අපි බලන්න ආවේ නැ. ඒත් ඉඳහිට දවසක මල්ලිටත් මවත් වෙළුණාක් කරනවා. අපේ

දුක ගැට අහලා, එයා ගොදුන් ඉන්න බව කියනවා. තාත්තා කිව්වා වගේ එයාත් කියනවා අවුරුද්දක් වගේ කාලයක් එයාගෙන් කෝල් එකක් ආවේ නැත්නම් එයා නොඑන ගමන් ගියා කියලා ගිහා ගන්න කියලා.”

“මං හිතන්නේ පස්විත් දැනගෙන හිටියා පුතා හිටිය තැන. ඒත් එයා අපට එක කිව්වේ නෑ. හිටි ගැටියෙම රුවන් මහත්තයා ගැන ආරංචියක් නැතිව ගියා. පස්විත් ඇවිත් මට කිව්වා රුවන් මහත්තයාට උන්ට අහුවෙලා. දැන් මට තමයි වැඩි බාර අරගෙන කරන්න වෙන්නේ කියලා. එහෙම කියලා ගිහා ගියාමයි එයා ගැන කිසි ආරංචියක් නැතිව ගියා.”

“ඉතින් ඇයි පස්විත් මැද පෙරදිග ගියා කියලා පමණිත්වත් රචවන්නේ?”

“කරන වැඩ තියා එයාට උන්ට අහුවුණොත් උන් මුළු පවුලෙන්ම පමුණන්න පුළුවන් කියලා පස්විත් කිව්වා. අපි මේකට වන්දි ගෙවන්න සිත නැති නිසා, ඒ විදියට කරමු කියලා පස්විත්ම තමයි ඒ යෝජනාව කළේ.”

“ඒ වුණත් මට ගිහා ගන්න බැරි එයාගේ ශාලාවෙක්වත් එයාට පිට කැනකදි ගමුනොවුනේ කොතොමද කියන එක.”

“එයා කිසිම තැනක වැඩි කාලයක් ඉන්නේ නෑ. එක එක විදියට වෙස් මාරු කරගෙන එක එක විදියේ ඇඳුම් පැළඳුම් ඇඳගෙන ඉන්නවා. එයා ඇඳගෙන හිටි ඇඳුම් පවා වෙනස් වුණත්, මහත්තයා කිව්වා වගේ, එක පාරක් කතරගමදි ගමේ කෙනෙක් එයාට දැකලා, මේ අපේ පස්විත් මලයා හේද කියලා හිඟින් කතා කරලා තියෙනවා. එයා ඒ මනුෂ්‍යයාට නොදන්න විදියට හැසිරිලා. එයාගේ ගම අතුරාබිඳුරේ බවත්, වන්දනා නඩයකට එකතු වෙලා කතරගමට ආපු බවත් කියලා එතන හිටපු වන්දනා නඩයකට එකතු වෙලා හිමිත්ම මාරුවෙලා තියෙනවා. එයා ඒ වැඩිව දක්මයි.”

“ඉතිං ඔය විදියට වැඩ කරන්න ගොඩක් විශදම් වෙනවානේ?”

“ඔව්. ඉතිං තෙල්සත් හාමු ඒවාට ඇති වෙන්න තල්ලි එවනවනේ. අවුරුද්දකට කැරගත් මැද පෙරදිග ඉඳලා එනවා වගේ තැනි බෝග අරගෙන එනවා. ඒ තැනි බෝග ඔක්කොම තෙල්සත් හාමු තමයිලු එයාට එවන්නේ.”

“මට හරිම කනගාටුයි නැන්දේ මේ වෙට්ට දේවල්වලට. ඇයි මේ ගොල්ලන්ට වෙට්ට දේ වුණා. වරදක් කරපු කෙනෙක් ඉන්නවා නම් උඩ ඉන්න දෙව්ගෝ බලාගනිපි කියලා හිත හදාගෙන ඉන්න බැරි?”

“ඒක මහත්තයා ඉතින් මහත්තයාගේ අප්පට්ටිගෙන් තමයි අහලා බලන්න වෙන්නේ.”

"අපේ අප්පච්චි දැනගෙන හිටියද මේ ගල්ලි පාවිච්චි කරන්න පළිගැනීමේ වෙනතාවකට කියලා."

"හවු. තෙල්සන් හාමුත් කියලා තියෙනවා නංගිට කරපු දේව් ඔය හැම එකාගෙන්ම පළිගන්න ඔයේ කියලා. එයාගේ නංගිට වද දුන්නා මිදිවට උත් මුළු පරම්පරාවටම අපහාස කරලා තියෙනවානේ. තෙල්සන් හාමුටත් සැහෙන තරහවත් හිඟින් තියෙනව උත් කරලා තියෙන අපහාස වලටත්, නංගිට කරපු අතවරවලටත්. තෙල්සන් හාමු කළ දේ නිසා මේ මේ සිත්කොම වුණේ."

"මට නම් හිතාගන්න බෑ, ඔය තරම් උගත් මගේ අප්පච්චිත් ඔය වගේ දේකට උදව් පදව් කළේ ඇයි කියලා. බලන්න ඒක නිසා තව අහිංසක ජීවිත කියක් නැති වුණාද? තව ඉස්සරහට නැති වෙමිද? ඇරත් මේක ඒ පරම්පරාවෙන්ම ඉවර කරලා දැමීමා නම් ඉවර මේ. මොකටද ඊළඟ පරම්පරාවටත් මේක යවන්න කටයුතු කළේ? දැන් බිම්සරට හික කරන්න බැරි වුණොත් එයාගේ මල්ලිවත් සිකට ඇදා ගනිව් තේද?"

"නෑ මහත්තයෝ. මල්ලිව මේකට හවුල් කර ගත්තේ නෑ."

"නැන්දා කොහොමද ඒක හරිකට කියන්නේ?"

"බිම්සරට මේකට හවුල් කර ගත්තේ මිශුරියෙල් නෝනගේ ඉල්ලීමට. එයා මැරෙන්න ඉස්සරවෙලා කියලා තිබුණා එයා කැමතියි මහජනාව බිම්සර පුතා අතින් මැරෙනවා නම් කියලා."

"කවුද මහ එකා කියන්නේ?"

"ඒ නන්දන කියන කෙනෙක්. එයා තමයිලු කුමාරිහාමිට පැහැරගෙන හිඟින් දස වද දීපු එකේ මුලිකත්වය අරං තියෙන්නේ. එයාගේ රමනා කියලා නෝනා කෙනෙකුයි. ඒ නෝනව තමයි මුලින්ම මැරුවේ."

"ඉතිං ඇයි මහජනාව මරන්න ජස්ටිස්ගේ පුතාට බාර දුන්නේ. මට නම් හිතා ගන්න බෑ."

"මහත්තයා. බිම්සර මට මගේම පුතා වගෙයි. ඒත්.. ඒත්.. ඒ දරුවාගේ මට මම නොවෙයි. මිශුරියෙල් නෝනා."

"ඇ..ත්"

"මට. බිම්සර තමයි මිශුරියෙල් නෝනට ලැබුණ දරුවා. දරුවා ඉපදුන ගමන් උගේ බෙල්ල මීරිකලා මරලා දානවා. එතනින් තමයි පළිගැනීම පටන් ගත්තේ කියලා නෝනා කිය කිය හිටියා. බඩා ඉපදුනෙ ගෙදරදී. අපේ ජස්ටිස්ට ඉස්පිරිතාගේ වැඩි කරලා, ඒ ගැන පොඩි දැනීමක් තිබුණා. ජස්ටිස් දරුවට නෝනගේ අතට දීමා, කාමරේ දොරත් වහලා, කන් රදුගේ පුළුන් කැළි ඔබාගෙන හිටියා. දැන් දැන් අර පොඩි දරුවාගේ බෙල්ල නෝනා ... පහුවෙකිදා ජස්ටිස් නෝනාගේ කාමරේට හිඟින් වලකකොට නෝනා එල්ලලා මැරලා

සිටියා. තෝනට ඒ දරුවාගේ මුණ දැක්කාම මරන්න හිතලා නැ."

"මට මේ අහිංසක කිරි සප්පයාට මරන්න හිත දෙන්නේ නැ. මොන වරදක් කළාටද මේ කිරි සප්පයාට ම. මරන්නේ. මගේ පුතේ උණ පිවිස වෙගේ. උණ පිවිස වෙලා, උණ අම්මාට මේ දුකට පත් කරපු, උණට අවපාතකයෙක් කරපු ඒ පරමේලා කැළි කැළි වලට කරලා මරලා දාපං කියලා එයා ලියලා තියෙනවා. ඒ ලියුම පුතාට අවුරුදු දහ අට උනාම දෙන්න කියලා තිබුණා. රුවන් මහත්තයා පුතාට අවුරුදු අහ අට වුණාම ඒ ලියුම පෙන්නලා තියෙනවා."

"පුතා ඒක කියවලා හරියට ඇහුවලු. "හැණියෙකුට විඳින්න පුළුවන් වදයක්ද මුත් අම්මාට දීලා තියෙන්නේ. මුත් හැම එකාටම හම ගන්නවා. මගේ අම්මට කරපු දෙට මං මුත් ඔක්කොමගෙන් පළි ගන්නවා" කියලා එයා වේදනාවෙන් කැ හැහුවලු. ඊට පස්සේ රුවන් මහත්තයා, පස්විත් එක්ක එකතු වෙලා මෙතෙක් කරගෙන ආපු වැඩි වික කිව්වලු. පුතාට අවස්ථාව දෙන්නේ නක්දන කිසිත මහ එකාට මරන්න. අතින් වුත් ගෙන් අපට දැන් ඉතුරුවෙලා ඉන්නේ සුරතීමලයි, පොඩි මහත්තයයි, පයදේවයි විතරයි. අපි උන්ට වැඩේ දෙන්නම් කියලා එයාට කිව්වලු. ඊට පස්සේ රුවන් මහත්තයා පුතා දැන්ම ඉඳලා ඕකට සදානම් වුණොත් හොඳයි. ඒකට තමයි මං පුතාට එක්කරගෙන ආවේ කියලා කිව්වලු."

"මං හිතන්නේ අර ඉතුරු වුණා කියපු තුන්දෙනාටම මුකුත් කරන්න රුවන් මහත්තයාටත්, පස්විත්ටත් වැරි වෙන්න ඇති. ඊට ඉස්සර වෙලා, උන් ඒ දෙන්නට බිල්ලට ගන්න ඇති. පුතා මුලින්ම පොඩිමහත්තයාට මැරුවලු. මං පත්තර වල දැක්කා සුරතීමල මුදලාලිවත් මරලා කියලා තියෙනවා. ඒකත් පුතාගේ වැඩක් වෙන්න ඇති."

"මන්න අංකල් එයාගෙන් මම දැන ගත්තු දේ. දැන් මුළු කතාවම පැහැදිලියිනේ. අපි දැන් ඉක්මන් වෙන්න සිහේ. සුදා කරන්නේ රහපෑමක්. අපි ප්‍රමාද වුණොත් මිනිසා නක්දනටත්, පයදේවටත් අනතුරක් කරන්න පුළුවන්. අංකල් අපි අපේ කට්ටියට ඒගොල්ලන්ගේ ආරක්ෂාවට දාලා සුදාව අත්අඩංගුවට ගනිමු."

"මට පැවරිත්. මං ඒ වැඩේ කරන්නම්. එහෙනම් සියත් කුට්ටියක්. ඔයා මාඩිව් ගැන හෙවිල්ලෙන් ඉන්න. පවුලට හැවුණ හැම කෙනෙක්ම මරන්නත් පුළුවන් තේ."

ඒ මොහොතෙහිම පිටත් වූ පැවරිත් හවස් වන විට කුට්ටියක් ගෝටලයෙහි තැවතුණි. ඔහු හැරි පයපුන්දරට තමා පුත්ස් ගෝටලයේ තැවිනී, ඔහුගේ උපදෙස් නොඉටිසිල්ලෙන් බලාපොරොත්තුව සිටින බව කියා සිටියේය.

"අංකල් පුළුවන් තරම් ඉක්මනට අපට සුදුවා අත්අඩංගුවට ගන්න අවසරය ලබා දෙන්න. උමාද වීම ඒ තරම් ක්‍රමයට හුරු නැ." ඒ හෙත්, එදින මුළු රාත්‍රියම ඔහු බලා සිටී එම නියෝගය ඔහුට ලැබුණේ නැත. ඔහු කනත්ගල්ලට පත් විය.

පසු දින උදෑසනම ඔහු නැවත හැරී කතා කළේය.

"අංකල්, මොකද අංකල් දැන් තත්වය?"

"තත්වය මේකයි පුතා. මං අදාල පුද්ගලයන්ට කරුණු පැහැදිලි කලා. හැඩැයි සුදාගේ සුළු මුළු කියන්න මම ගිණි නැ. සුදාව මං අදහන්නවා දන්නේ සුරනිමලට මරපු කෙනා හැටියටයි. මං කිව්වා ඒක ඔප්පු කරන්න කාකින්න අපට තිබෙනවා. සුදා ලවා මේ වැඩේ කරවලා තිබෙන්නේ නත්දන බව මං කරපු කතාවෙන් ඒ අයට තේරුණා තිබෙනවා. ඒක ඒ ගොල්ල බලාපොරොත්තු වුණ එකක් නොවෙයි. එයාලට බයක් තිබෙනවා සුදාව මේකට කොටු කර ගත්තොත්, ඒකට සම්බන්ධ වුණ හැම කෙනෙක්ම නීතිය ඉදිරියට ගෙන එන්න පුළුවන් බව. ඒක නිසා තමයි ඒ ගොල්ලන්ගේ මේ උමාදය. හැකි තරම් ඉක්මනින් වචනයක් කියන්නම් කියලා තමයි ඉගලින් කියන්නේ. ඒක ලැබුණා ගමන් මං ඔයාට කියන්නම්."

ඒ උත්තරය පැමිණියේ හවසන පතට පමණකි.

."පැවරිත්. මං අපේ අනිත් ඔක්කොටමත් ආපසු කොළඹට එන්න කිව්වා. ඔයන් දැන්ම කොළඹට එන්න."

"ආ.. කොළඹ එන්න. එතකොට සුදාව අත්අඩංගුවට ගන්නේ නැද්ද?"

"මං කියන්නේ මට ඉගලින් ලැබුණ නිකේතය. ව්‍යාකූලයා අල්ලගන්න පත් කරපු කමිටුව විසුරුවා හරින්න කිව්වා. අපි හොයා ගත්තු දේවල් පරීක්ෂා කරලා බලන්න වෙන කොමිටියක් පත් කරනවා කිව්වා. ඒ කොමිටිය ගන්න තීරණය ක්‍රියාත්මක කරන්න මට නියෝග කරලා තිබෙනවා. ඔයාලා කරපු පරීක්ෂණ ගැන දැන් මට කිසිම වගකීමක් නැ. මං මේ වෙනකොටත් අපේ ලියකියවිලි ඒ අයට ඩාර දීලා ඉවරයි."

"ඉතිං අංකල් ඒවා කෙරෙන කොට ව්‍යාකූලයා උගේ වැඩේ ඉවර කරලා තිබෙන්නේ."

"ඒ ගැන ඔයා කලබල වෙන්න එපා පැවරිත්. දැන් ඒක ඔයාටවත් මටවත් අයිති වැඩක් නොවෙයි. මේක මං ඔයාට කරන නියෝගයක්. වහාම කොළඹ එන්න." කියා හැරී සංවාදය එතනින් නිම කළේය.

"ඒ ගොල්ල පරීක්ෂණ වාර්තා කියවලා බලලා තීරණ ගන්න කොට වෙන්න හිත දේවල් වෙලා ඉවර වෙයි. සුදා කවුද කියලා අංකල් ඒ ගොල්ලන්ට කිව්වා නම් ලේඛකයන්ම අපේ වැඩේ කරගෙන

ගන්න තිබුණා. අංකල් ජික හින කමින්ම නොකිසා හිරිගේ අංකල්වත් සුදාගෙන් ඒ වැඩේ කෙරෙනවා දකින්න ආය නිසා වෙන්න ඇති. තම පියාටද සොහොයුරිය නිසා පමුණැනීමේ වේගතාවක් ඇති වුණ නිසා හැරිටද එසේ විමට ඉඩ ඇතැයි ඔහු අනුමාන කළේය.

"ජින මට අපේ තාත්තා තන්දන අතින් මැරුණා කියලා දැන ගත්තත්, එහෙම පමුණැනීමේ වේගතාවක් ආවේ නැතේ. සමහර විට මං හැදුන වැඩුන පරිසරය නිසා වෙන්න ඇති."

තම කාමරයට පැමිණි ඔහු සුව කේශයෙහි පරිස්කමින් තබා තිබූ විදුරු කුට්ටිය දෙස බැලුවේය. එය ඔහු මාධව් හමු වූ දින, තන්දනගේ කාමරයට රහසිගතව වැළී ගත් පෙපර් වෙට් එකය.

"හොඳ වෙලාවට මං මේක පරීක්ෂණ කාමරයට දැමීමේ නැතහේ. දැන් කරන්න තියෙන්නේ පුළුවන් තරම් ඉක්මනට මේකත් අරගෙන එංගලන්තයට ගිහින් එහේ කෙරෙන අපේ පරීක්ෂණ වලට මේක පාවිච්චි කරන්න. මේ පෙපර් වෙට් එකේ තියෙන ඇතිලී කලකුණු අප්පට්ටිව මරන්න ආපු කාරෙකේ තිබුණ ඇතිලී කලකුණු වලට සමාන වුණොත්, අපේ හෙදුර දොරේ තිබුණ ඇතිලී කලකුණු වලට සමාන වුණොත්, තන්දනව ලේසියෙන්ම කොටු කර ගන්න පුළුවන්. සමහර විට තන්දන විතරක් නොවෙයි. පයදෙවත් මේ වැඩි වලට හවුල් ඇති. දැන් මාධව්ගේ තත්වය කොහොමද දන්නේ නෑ. එයා මට නිකමටමත් කතා කළේ නැතේ. එයාට පයදෙව ගැන තියෙන්නේ පුදුම විශ්වාසයක්."

පැට්ට් මාධව් ගැන සිතමින් සිටින ඒ මොහොතෙහි මාධව්ද පැට්ට් ගැන සිතමින් සිටි කාමරයට වී සිටියාය. එදා පැට්ට් ක් පැමිණ ගිය දිනයේ පටන්, මාධව් පයදෙව හා තන්දන ගැනත්, සුදා ගැනත් ඉතා විමසිලිමත්ව සිටියාය. සුරතීමලයේ මරණය සිදු වූ දවසේ සුදා නිවසෙහි සිටි බව කියමින් ඒ බොරුව ඇඟ කළේ පයදෙවගේ ඉල්ලීම නිසාය.

"මේවට නිකං සුදාව ගාවන්න සිත නෑ. අපි දන්නවනේ සුදා ගිය වගේ වැඩක් කරන්නේ නෑ කියලා." එදා පයදෙව කී කතාව ඇඟ විශ්වාස කළා ය.

"භාජපා මනිගව වික්කි බෝතලයක් හේන්න වවුමට යැව්වා. ඕවා ගැන කියලා නිකං පොලිසිවල රස්තියාදු වෙන්න සිත නෑ" පයදෙව කී සැට ඇයට තවම මතකය.

ඔවුන්ගේ කතා බහත්, ඉරියව් ගැනත් විමසිල්ලෙන් සිටින විට, ඒ සමහර දේවල් සැක කටයුතු බව ඇයට තේරුම් ගියාය. වරෙක පයදෙව සමක් කියා සිටි භාජපාට ඇඟත් ඉඟි කරනුද ඇඟ දුටුවා ය. කෙසේ වුවත් යමෙකු ගැන කැසගෙන් සිටින විට, ඔහු කරන ගැම

වැඩ කරගන්නාමි ඇයට පෙනීමද සාධාරණය.

ඇය ජයදේව හා විවාහ වන බව දැන ගත් බැංකුවේ ඇගේ මතුරන් ඇයට සුභ පැතුටි "ඔයා හරි ලකී. ඔයාට තැන්දම්මා කෙනෙක් තැනේ" කියමිනි. අම්මලා මෙන් තැන්දම්මලා සිටින බවත්, ජයදේවගේ මැණිගත්ගේ විශ්වාසී තමාගේද දුකට හේතුවක් බවත් ඇය එවිට කීවාය. තැන්දම්මා තැනුවාට මේ සිටින බාපපා ගැන නම් දැන් මාධව්ව කලකිරීමක් ඇති වෙගෙන එයි. ජයදේව බාපපා කියනවාට පිටින් කිසි දෙයක් කරන්නේ නැත. බාපපාද යන යන ගැම තැනම ඔහු කැඳවා ගෙන යයි.

"ඕස්තස් වැඩක්" ඒ ගැන විමසන විට ඔහු කියයි.

"ඉතින් මාවත් ඔයාගේ ඕස්තස් වැඩට අරගන්නකෝ" එවිට මාධව් කියයි. "එතකොට මටත් ඔයාලා එක්ක ඔය වැඩ කරන්න පුළුවන්හේ."

"පොඩ්ඩක් ඉවසන්න මාධව්. තව ටික දවසකින් මං මේ වෙස්සට්ටියල්ස් ඕස්තස් එක ඔයාටම බාර දෙන්න තමයි හිතාගෙන ඉන්නේ. බාපපාත් කිව්වා පිරිමි අපට වඩා ගැහැනු ඔයාලාට තමයි ඔය වැඩේ හොඳට කරන්න පුළුවන් කියලා. බාපපා ඔයා ගැන හරි පැහැදීමකින් ඉන්නේ. අපේ මේ ප්‍රශ්න ටික විසඳුවාට පස්සේ ඔයාට එක බාර දෙමු කිව්වා."

"ජයේ. ඇයි අපි භාමත් බාපපාත් එක්ක, බාපපාගේ ගෙදරට වෙලා ඉන්නේ. අපි දැන් වෙනම පවුලක්හේ. අපි දෙන්නා ශං රන්දෙණිගල වලව්වට. අපට ඒ ගෙදර ඉන්න පුළුවන්හේ."

"ඔව් මාධව්. බාපපාට ඕන කම තියෙන්නේ ජය පාටියක් දාලා, අපි දෙන්නා එකතු වෙනවා දකින්න. තාත්තගේ මරණය නිසාගේ ඒක කල් දාන්න වුනේ. තුන්මාසේ දානේ ඉවර වුණාට පස්සේ අපි එතාට පදිංචියට ගමු."

මාධව් සිටින්නේ ඒ තුන්මස ඉවර වෙනතුරු ඇතිලි ගනිමිනි.

එහෙත් දැන් දැන් ජයදේවගේ සමහර පිළිවෙත් ඇය රැස්කන්නේ නැත. එදින උදේ ඕස්තස් වැඩක් කියා නිවසින් බැහැරව ගිය ඔහු, දහවල් කැමට පැමිණියේ තුනට පමණය. ඔහු නිවසින් පිටවී යන විට "අද දවල් කැමට ගෙදර එන්න" යැයි මාධව් ඔහුගෙන් ඉල්ලීමක්ද කර තිබුණි. ඔහු එන බවට පොරොන්දුවක්ද දුන්නේය. එදා ඇය විශේෂ ආහාර වෙලක්ද පිළියෙල කර තිබුණි. ඔවුන් ප්‍රමාද වූ නිසා ඇයට තනියම එහි රත බලන්නට සිදු විය.

"පොඩ්ඩක් පරක්කු වුණා මාධව්. දන්නේ නැද්ද, රාජකාරි වැඩ වලට ගියාම. ඒත් ඔයා උසස් බත් වෙල කන්න ආසා නිසා අපි මගින්වත් කිසි දෙයක් කැවේ නෑ" කියා ජයදේව කී විට ඇගේ කෝපය නිවුණාය.

"වඩාහිත්තේ බෑ කියලා මං පුතාට කිව්වා ගෝට්ටේකින් කාලා යමු කියලා. කෝ ඉතිං භාමිනේ අපු රස කෑමක් උසනවා. ඒකම කන්න ඕන කියලා කිව්වනේ" කැමට ඉඳු ගනිමින් තන්දනඳු කීවේය. ඔවුන් කැම කන අසර දුරකථනය නාඳු විය. ඒ කතා කළ සරුණයා සුදාට කතා කිරීමට අවසන් වුව කිවෙන් මුළුතැන් ගෙයි සිටි සුදාට, මාධව් ඒ වඩ කීවා ය.

එසේ කිවු අය තම කාමරයට ගියේ එහි දොරදු මිදක් විවර කර තවමිනි. අය ගැම දෙයක් ගැනම ගෙවිල්ලෙන් සිටීමට සිතා සිටි.

"ආ මල්ලි. කොහොමද?" සුදාගේ දෙනෙත් උිරිහිමත්ව ඇත. ඔහුට ඉඳුහිට සිය කොහොසුරා මෙසේ කතා කරන බව ඇය දනි. ඒ ගැම විටකම ඔහුගේ මුහුණ මෙසේ ප්‍රබෝධමත් වේ.

"ආ .. කොයි වගේ කෙනෙක්ද? " ඔහුගේ මුහුණ අඳුරු විය.

"මටත් වඩා උස කෙනෙක්? වෙන මුතුන් ලකුණක් සිතන්න පුළුවන්ද?"

"ආ.. රාශිටි. මං දන්නවා මැත්තම. මැත්ත දවසක් මෙසේ ආවා. මනිස කවුරු කියලදු කිව්වෝ?"

"ඔව්. මං දන්නවා මල්ලි. අපි වගේ අයට පොලීසියට අල්ලගන්න ලැගිහින්නේ නෑ" ඔහු සෙමින් කී නමුත් එය කතාවට යටත් ගොමාගෙන සිටි නිසා මාධව්ට ඇසුණි.

"ඔව් මල්ලි. මං දන්නවා. ඊට ඉස්සර වෙලා අපිව සිත් එසෙත් අගිත් කරනවා. මල්ලිට බොහොම සතුහිසි ඕක කිව්වට. අම්මා සැපෙත් ඉන්නවද?"

"ඔහ්"

"ඔව් එයා ගැන කතාගාටුයි."

"හොඳයි මල්ලි. බොහොම සතුහිසි" කී ඔහු සංවාදය තතර කළේය.

ජයදේව හා තන්දන කැම ගනිමින් සිටි ස්ථානය පසු කර යන ගමන් ඔහු "මල්ලි ගෙදරින් කතා කරලා ගැට දුක බැලුවා. හුඟ දවසකින් ගෙදරට කතා කරන්නත් බැරි වුණානේ" කීවේය.

"ඔව් ඔව් සුදො, ඒවා කරන්න ඕන වැඩ" තන්දන කීවේය.

"කවුරුත් සතීපෙත් ඉන්නවද?"

"ඔව් මහත්තයා" කියමින් ඔහු මුළුතැන් ගෙය දෙසට ගියේය.

මාධව් කැම වල අවුපාටු බලන්නට වූයේ සුදා කළ කතාව අවබෝධ කරගන්නට උත්සාහ කරමිනි. මල්ලි කතා කර ගමකු ගැන ඔහුටත් දුන් බව ඇය සිතුවාය. සුදාටත් වඩා උස පුද්ගලයෙක්. මෙසේවත් දවසක් ආවා කිව්වා. එකකොට ඒ කතා කළේ පැවරිස් ගැන වත්දැයි ඇය සිතුවේ සුදාට වඩා උස පුද්ගලයෙකු මේ

ගෙදරට අවා තම්, ඒ එදා පැමිණි පැවරිකම් වන බැවිණි. රොමියුන ඔහු ගැන සෙවිල්ලෙන් සිටින බවද ඇයට සිතා ගත හැකි විය. එහෙත් සිත් එකෙන් අයින් කරනවා කියනු කතාව ඇයට තේරුනේ නැත.

කෑමෙන් පසු ඇය වෙත පැමිණි පයදේව පසුදින විදුරටිගත් බැලීමට යාමට ඇයට යෝජනාවක් කළාය.

"ඔයාට ගෙදරට වෙලාම ඉඳලා පාලුන් ඇති නේ. බාජපත් කිව්වා ඔයා එක්ක ගිහි. පිස්වර එක්ක බලලා එන්න කියලා."

විදුරටිගත් බැලීමට ඇය කැමති වුවත් එය බාජපා කියනු එක්ක බව දැනගත් විට ඇය අපකුට්ට පත් වුවාය. එහෙත් ඇය ඒ බවක් ඔහුට පෙන්නුවේ නැත.

කාමරයට යමින් සිටි තන්දනගේ යෙල් ගෝතය නාද වූයෙන් ඔහු එය කනෙහි තබා ගනිමින් මිදුල වෙත පියවර කැබ්බුවාය. පංගම් දුරකතනයට නිවසේදී එන පණිවිඩ වලට පිළිතුරු දෙන විට එයේ මිදුලට යාම ඔහුගේ සාමාන්‍ය පුරුද්ද බව මාධව් දැන සිටියාය. එහෙත් වෙනදා ඒ කිසි දෙයක් ගැන නොසොයන ඇය, එදින තන්දනගේ ඉරියව් ගැන මදක් විමසීමෙන් වුවාය.

ඔහුගේ මුහුණ අදුරු වන සැටිත්, කතා කළ පුද්ගලයා හා ඔහු එකතු නොවන බවත් මුහුණින් පෙනීය. එහෙත් පසුව ඔහු සන්සුන්ව කතා කරන්නට විය. පයදේවද බාජපාගේ ඉරියව් ගැන විමසීමෙන්ව සිටින බව ඇය දුටුවාය.

"මාධව් මට වතුර ටිකක් ගෙනවද?" කියා පයදේව කීවේ කමාව එකකින් මොහොතකට ඉවත් කිරීමට වන්නට ඇතැයි මාධව් සිතුවාය. ඇය මුළුතැන් ගෙය වෙත පිය නගන අතර එක වරම හැරී බැලුවේ ඔහු කුමක් කරනවාද කියා විමසීමෙන් විමටය. ඔහු වෙත පැමිණ සිටි තන්දන ඔහුගේ කනට කර යමක් ඔහුට පවසනු ඇය දුටුවාය.

"අරේ මන්දා. මේ ගොල්ලන්ගේ මේ ගුප්ත හැසිරීම මට තේරෙන්නේ නෑ" කමාවම කියා ගනිමින් මාධව් විදුරුවට වතුර පුරවන්නට වුවා ය.

වතුර විදුරුව එක හුස්මට බිඳී පයදේව "මාධව් අපට හදිසි ගමනක් යන්න තියෙනවා" කියමින් කාමරය දෙසට යන්නට විය.

"මට උදේ ඉඳන් ගෙදරට වෙලා කනියම ඉඳලා පාළයි. මාත් එන්නමි."

"ඔයා ඉන්න මාධව්. මේක හරිම වැදගත් ගමනක්."

"එකකොට මට යන්න සුදුසු නොවැදගත් ගමන් විතරද?"

"මනුෂ්‍යයා යමක් කිව්වාම ඒකට ගරු කරන්න ඉගෙන ගන්නා නම් හොඳයි" තන්දන කාමරයේ සිටි කියනු ඇයට ඇසුණි.

"මිනිසත් එක්ක එකට එක කියන්න හොඳ නෑ. පුතා ඉන්නෙට ලැස්ති වෙලා එන්න."

"මාමා ඔය විදිහට හිතන කියා තමයි ගැහු කවුරුවත් මාමාරි කැමති වෙන්නේ නැහුව ආයුරුණි."

"නෑ කෙල්ලේ. ඔය වගේ ගැහුත් එක්ක හෙටන පවුල් පිපිලේ මොකක්ද කියලා තමයි මං. කා එක්ක වත් පවුල් වෙන්න හිතුවේ නැත්තේ."

"බාප්පාත් එක්ක එකට එක කියන්න එපා මාඩව්" ජයදේවිය සෙමින් කීවේය.

"අනේ ජයේ. මාවත් එක්කරගෙන යන්නකො."

"මේක මොන කරදරයක්ද? මං එක පාරක් කිව්විනේ. ඔයා ගෙදරට වෙලා ඉන්න" ජයදේවිය ඇය දෙය හැරී බලා කෝපයෙන් කීවේය. ඒ ජයදේවිය සැරෙත් ඇයට කතා කළ ප්‍රථම දිනය විය. ඇයගේ දෙවනත් කළුපිත් බරවිය. ඇය විභා කාමරය වෙත දිව ගියාය.

"මෙහෙම තම පිටත් වෙලා වැඩක් නෑ. කොහොම හරි ජයදේවියත් එක්ක මේ ගෙදරින් යන්න හිතේ. එයා වැඩ කරන්නේ බාප්පා කියන හැටියට. මං ගැහි වෙලෙන් මා ගැන කිසිම තැකීමක් නෑ."

ඇය අඩක් විවර වූ දොර අතරින් බැලීමක් හෙළුවාය. නන්දන සිටින කාමරයට ඇතුළුවන දොරත්, ඉස්තෝපපුවත් එතුමින් පැහැදිලිව දක්නට ලැබුණි. එහෙත් තම කාමරය අදුරු බැවින් පිටත සිටින අයට තමා හොඳපෙනෙනු ඇතැයි ඇය සිතුවාය.

"නන්දන නැවත කාමරයට යනු ඇය දුටුවාය. ඒ යන ගමන්" ඉඳා උඩින් ලැස්ති වෙයන්. පොඩි ගමනක් යන්න කියෙනවා" කියා ඔහු කියනු ඇයට ඇසුණි.

"මදැයි එතරකට මට කට්ටි තනියම තමයි ඉන්න වෙන්නේ. මං ජයදේවියත් එක්ක යන්න හැදුවට දෙන දඬුවම වෙන්න ඇති."

"මං රෙඩ් අංකල්" කියමින් ජයදේවියද නන්දන ගේ කාමරයට යනු ඇය දුටුවාය.

"හරි යමු. මාත් රෙඩ්"

"මොකක්ද බාප්පා පුත්තේ?" ජයදේවිය විමසනු ඇයට ඇසුණි.

"අද මේ ඔක්කොම ඉවර කරලා දාන්න හිතේ" ඔහු සෙමින් කීවත් ඇයට ඇසුණි.

"මොනවද ඉවර කරන්නේ?"

"යමුකො මම කියන්නමි."

"මං එහෙනම් මාඩව්ට කියලා එන්නමි."

"හිත නෑ. යමු"

මාඩිව්ව ඇහුම් ආවේය. තමාගෙන් සමුගැනීමටත් තම කැමතාව ඛාජ්ජාගේ අවසර අවශ්‍ය වුණා නොවේදැ ඇය සිතන්නට වුවා. ඒ දවස්වල එයා එහෙම නෑ. එතකොට ඛාජ්ජා කපටි කමට ඒවට ඉඩ දීලා ඉන්න ඇති. ඒත් දැන් ඇය මේ වෙනසක්. එයා මා එක්ක යාල වුණෙත් ඛාජ්ජා කියනු නිසාද? පැට්ටික් කියනු කතාව ඇත්ත වෙන්න පුළුවන්ද? අංකල් ඇය ගතා ගෙන සිටින්නේ තමා සතු රත්දෙයාගල වලවට්ටද?”

“එළියට හිස තන්දන යළි කලබලයෙන් මෙන් ගෙට පැමිණෙනු ඇය දුටුවා. නැවත කාමරයෙන් ඔහු එළියට පැමිණියේ ලිපිපොතක් කිහිපකුත් රැගෙනය. ඔහුගේ අතැතිලි අතර හිර වී තිබුණ රතුපාට ආවලයින් පැන ඇය දුටුවා. ඇගේ සිතට බියක් ඇතිවිය. ඔහු තම කාමරය දෙසට පිය මහින්ද දුටු ඇය ඇදෙහි අනෙක් පසට හැරුණාය. ඉන් මොහොතකට පසු ඉදිරිපස දොර වැසෙන හඬ ඇයට සවනස විය.

පත්තලය වෙත පැමිණි ඇය ගේට්ටුවෙන් පිටත තවතා තිබු හුදාගේ මෝටර් සයිලකලයත්, ඇත යන තන්දනයත් ජීප් රියන් දුටුවා. ගේට්ටුව යළි වසා දමා, සයිලකලයට නැගෙන හුදා කුරුල්ලෙක් සේ පියණා ගියේය.

මාඩිව් ඇදව වී එළින උදේ පටන් සිදු වූ දෑ ආවර්ජනය කරන්නට වුවා. එවිට පැට්ටික් විසින් පවසන ලද දෙයෙහි සහයක් ඇතැයි ඇය සිතුවාය.

ඇගේ ඇඟහි හිරිහැටි පිළි ගියේය. ඇය කිලිපාලා ගන්නට විය. ඇයගේ නැගිටින්නට ඇය උත්සාහ කළ නමුත් දෙපා වාරු නැති වී යළි ඇදවම වැටුණාය. ඒ අත් කිසිවක් නිසා නොව නිවෙස පුරා පැතිර ගිය මරලතෝනියක් නිසාය. ගැහැණියක “හිං හිං හි ..” යනුවෙන් තහන මර සිතතවකින් මුළු නිවසම දෙදරුම් කැවේය.

“ඒ .. ඒ.. මිලුරියෙල් නැන්දගේ මර හිනාවද? පයදෙවගේ පවුලේ උදවිය බිල්ලට ගන්නකොට එයා නතලු මර හිනාවද?” ඇගේ ගත දහළියෙන් තෙත් විය. “මගේ අවසානය ලං වී ඇත්ද? අප්පව්ව්ව්ලා කියනු වචනවලට ඇහුම් කම් නොදන්න මට වෙට්ට හොඳ පාඩම” ඇය සිතන්නට විය. ඇගේ දෙනෙතින් කළුළු ගලන්නට විය. “අපේ අප්පව්ව් ඇළින් මාව බේර ගන්න. අපේ පැට්ටික් ඇළින් මාව බේරගන්න.”

“ඇයට පැට්ටික් දුන් දුරකතන අංකය සිහි විය. සිතට දුර ගත් ඇය ඇදෙත් නැගිටින්නට උත්සාහ කළේය. බිය වැඩි කම නිසා දෙපා වාරු නැති වූ ගෙයින් එසේ කළ නොහැකි විය. විත්තියේ ආචාරයද ඇතිව ගෙමින් සෙමින් ඇය අල්මාරිය වෙත පිය මැන අල්මාරියෙන් සිය අත් බැගය ගත්තාය. පැට්ටික් දුන් දුරකතන අංකය අතට ගත් ඇය සෙමින් සෙමින් කාමරයෙන් පිටතට වීන් දුරකතනය වෙත

පැමිණියාය. හිනා ගම් එන්නේ මාමාගේ කාමරයේ සිට බව ඇය තේරුම් ගත්තාය. දුරකතනය වෙත පැමිණි ඇය රිසිවරයා අතට ගත්තාය. එහි කිසි හඬක් නැත. එහි වයර කපා දමා ඇති බව ඇය දුටුවේ එවිටය.

"මං. ඉවරයි. මං. ඉවරයි. මුං. හොඳට පලෙන් කරලා කරපු වැඩක් වගේයි. දැන් මාව මරන්න මාරයා ජීව්. ඔබ සුදා ජීව් මාව මරන්න."

ඒ සමගම ඇයට දැඩි පීපාසයක් දැනුනේ ඇය මුළු තැන් ගෙය දෙසට ගමන් කරන්නට වුවාය.

තම පීප රියට නැගුන නන්දන නිහඬවම රිය පදවන්නට විය. ඔහු පසු පසින් සුදා ගේ මොටර් සයිකලය ඇදී එයි. ලොකු පුත්තයකට සිය බාප්පා පත් වී ඇති බව වටහා ගත් පියාදෙව්, ඔහුට එසේ කළපතා කරන්න ඉඩ හැරියේ ය.

"සුදාම සීන් එකෙන් අයින් කරන්න වෙනවා" මද නිහඬතාවකට පසුව නන්දන කීවේය.

"ඒ කිව්වේ?"

"ප්‍රතිභා ගැන පොලීසියට ඉව් වැට්ලා. මිනිසා අයියට මරපු බව ඔප්පු කරන්න පොලීසියට සාක්ෂි තියෙනවලු. අපි කැම කන වෙලාවේ කතා කරේ සුරේ මහත්තයා. එයා තමයි මට විස්තරේ කිව්වේ. ඒක නිසා දැන් සුදාම සීන් එකෙන් අයින් කරන්න කිව්වා. එයා මිනිස්සු දෙන්නෙක්ව එව්ලා. මගේ ඉන්නටුක්මත් බලාපොරොත්තුවෙන්. ඒ දෙන්නා හෝටලේක නිකරවෙලා ඉන්නවලු."

"පව. හරි හොඳ එක"

"ඔව්. මවත් දැකයි. ඒත් වෙන කරන්න දෙයක් නෑ. උච්ච පොලීසියට අනුවුණොත් අපි කොටුවෙනවා."

"කොහොමද උච්ච පොලීසිය කැක කරන්නේ. අපි පොලීසියට කිව්වනේ එදා මුළු දවසම සුදා හිටියේ අපිත් එක්ක කියලා."

"ඔව්. ඒකෙන් අපිත් නිකමම බොරු කාරයෝ වුණා"

"මට නම් හිතාගන්න බැ. අපි තුන්දෙනෙක්ම කිව්වනේ සුදා හිටියේ අපිත් එක්ක කියලා."

"තුන් දෙනාම. අපි දෙන්න විකරයේ එගෙම කිව්වේ?"

"නෑ. මාඩව්ත් එගෙම කිව්වා."

"ඔව් ඒක ඇත්ත. ඒත් මට ඒකිව කැකයි. ඒකි පස්සේ ඇත්ත කිව්වද දන්නේ නැ."

"නෑ නෑ. මාඩව් බොරු කියන්නේ නෑ. එදා සුදා එගෙ ගිය වෙලාවේ කම්මලාසගේ ගෙදර ලයිට් පත්තුවෙලා තියෙනවා දැක්කා

කිවිවා හේද? කම්මදාය සුද්ධාට අසුරගත්තද දන්නේ නැ."

"ඔව් එක්කො කම්මදාය කියන්න ඇති. එහෙම නැත්නම් මාගිව් කියන්න ඇති."

"නැ. මාඩිච් එහෙම නොකියන බව මට හොඳට විශ්වාසයි."

"ගැණු විශ්වාස කරන්න එපා පුතා. උං උංගේ වාසියට තමයි හැම දෙයක්ම කරන්නේ. මාඩිච් හමුවෙන්න ආපේනේ ඇවිත් ඉන්නවා කිව්වාම, පුතා ඒ හොල්ලන්ට යන්න දෙන්න කියලා සුද්ධාට කිව්වා හේද?"

"අපොයි ඔව්. එහෙම නොකර බැගේ. රිද්මාට ඉතිං අපිත් දන්නවනේ බාපපේ."

"රිද්මාට යන්න දන්නට මගේ කිසි අප්පාදයක් නැ. ඒත් රිද්මන් එක්ක ගියේ කවුද?"

"රිද්මා එයාගේ බෝයි ෆ්ලෙන්ඩ් එක්ක ආවා කියලා මට කිව්වා. ඒ දෙන්නා චිතරනේ ගියේ."

"රිද්මාට බෝයි ෆ්ලෙන්ඩ්ගේ කීදෙතෙක් ඉන්නවද?"

"එහෙම නුහුරට කතා කරන්න එපා බාපපේ. රිද්මයි මහේෂ්වරිය ඉස්කොලේ යන කාලේ ඉදලම ආපේවලා හිටපු දෙන්නෙක්, කැමිපත් එයෙත් එකටම හිටියා."

"ඉතිං එදා රිද්මා ගියේ මහේෂ් එක්කද?"

"ඔව් වෙනත් ඇති. මං ඒ වෙලාවේ හෙදර හිටියේ නැගේ."

"රිද්මා ගිහින් තියෙන්නේ මහේෂ් එක්ක නොවෙයි. වෙන මනුෂ්කයෙක් එක්ක. හොඳ ජැන්තියට ඇදලා හිටපු, ලකින් යනකොට සුවද හමන සෙන්ට් ජාතිකයෙක් දාලා හිටපු කෙනෙක් එක්ක රිද්මා ගිහින් තියෙන්නේ. සුද්ධාවත් වඩා උස හාදයෙක්. අනුමානයක් නැ. ඒ නම් පොලිසියේ හරි යි අයි බී එයෙත් හරි කෙනෙක්."

"බාපපා කොහොමද ඕවා දන්නේ? බාපපත් ඒ වෙලාවේ හෙදර හිටියේ නැගේ."

"මං හිටියේ නැති වුණාට සුදා හිටියෙත්, සුදා මට විස්තරේ කිව්වා. සුදා මහේෂ්වරිය දැකලා තියෙන්නවනේ. මට සුදා තමයි කිව්වේ රිද්මා නොනත් එක්ක ආපු මහත්තයා විකක් යැක කටගුතු කෙතෙක් විදියට එහාට පෙනුනා කියලා. මිනිසා හැම තිත්තෙම ඇස් දෙක එහාට මෙහාට යව් යව් කල්පනාවෙන් හිටියලු. මං ඇහුවා මහේෂ් මහත්තයන් එක්ක නොවෙයිද එයා ආවේ කියලා. පත්තේ මට සුදා තමයි අර ආපු කෙනාගේ හැඩ රුව කිව්වේ. මං ඒ වෙලාවේම මහේෂ්වරිය කතා කරලා ඇහුවා කවදද එයාලගේ වෙඩිං එක ගන්න කියලා. ටොට්ම දවසක රිද්මලගේ අම්මලයි එයාලගේ අම්මලයි කතා කරලා තීරණයක් ගන්න ඔව් එයා මට කිව්වා. එතකොට මට

තේරුණා ඊළඟ අතට කළේ බොරුවක් කියලා. ඒ විතරක් නොවෙයි. මාඩව්වත් ඒ බව අතට කීව්වේ නැතේ."

ජයදේව නිහඬව සිටියේ ය.

"හැකු විශ්වාස කරන්න එපා" කියා තන්දන වාහනය නැවැත්වුණේය.

තන්දන සතු පෙහෙකම්පලක් ජේරාදෙණියට නුදුරු ගම්මානයක විය. අම්ම දවස හිඟ කම් නිසා මාස කිහිපයකට පෙර වසා දමා තිබූ එම පෙහෙකම්පල වෙතය ඔහු මේ වාහනයෙන් පැමිණියේ. ගේට්ටුව විවර කිරීමට සතුරු සුදාට දුන් ඔහු වාහනය ඇතුළු කරන ගමන් "මට ජයදේව මහත්තයන් එක්ක පොඩි කතාවක් කරන්න තියෙනවා. සුදා පොඩ්ඩක් ඔය පාර පැත්ත ගැන හෙවිල්ලෙන් ඉන්න" කියා කීවේ ය.

ඔහු ජයදේව සමඟ පැමිණියේ කන්තෝරු කාමරය වෙතය. එහි පුටුවක් ගසා බසා දමා එහි ඉඳ ගත් ඔහු ජයදේවටද අසුන් ගැනීමට සත් කළේය.

"දැන් මගේ ජලෙන් එක මේකයි. අම්ම ජිව්ව මරන්න ඕනේ. ජිව්ව බයකරන්න මං. පොඩි ජලෙන් එකකුත් දාලයි ආවේ. අයියට බය කළා වගේ. දැනටමත් ජිව් බයටම සිහිය නැතිව ඇති. ජිව් ගාවට මං. තව ටිකකින් සුදාට යවනවා. ජිව් මැරලා සිටියේ නැත්නම් සුදා ලේවා ජිව්ව මරලා මං. තැනක හංගන්නම්. ඊට පස්සේ අඳ රැමි සුදා ලේවා කම්පලයටත් එලොව යවලා සුදාට වැඩේ දෙන්න අර මිනිස්සු දෙන්නට පවරනවා. කරන්න දෙයක් නෑ. ඕක තමයි මගේ ජලෙන් එක."

"එපා බාජපේ. මාඩව්ව මරන්න එපා."

"සුභාට පිස්සුද?"

ජංගම දුරකතනය ගෙන ඔහු හෝටලයේ නැවතී සිටි සිය මැරවර සහයින්ට කතා කළේය.

"මම මේ තන්දන මුදලාලි කතා කරන්නේ. අඳ රැ 10ත් 11ත් අතර මං. සුදාට යවනව මේ මං. කියන ඇබිරස් එක තියෙන ගෙදරට" ඔහු සිය මිය ගිය කොහොසුරා පදිංචිව සිටි නිවසේ ලිපිනය කීවේය. "ඒ යන ගෙදරට පිටිපස්සේ ගෙදර මනුස්සයෙක්ට සුදා ලේව් වැඩක් දෙන්න මං. ලැස්ති කරනවා. ඒ වැඩේ කරලා ඕනිහා එමගට එතකොට තමයි තමුසෙලා උපට වැඩේ දෙන්න ඕනේ. තමුසෙලාට පුළුවන් තම දැන්ම ඉඳලා ඒ පැත්තේ හෝදිසියක් දානවා. සුදාගේ හැට් දන්නවනේ. ගන්නම් වත් සැකයක් ඇති වෙන වැඩක් කරන්න එපා"යි අවවාද කළ ඔහු සංවාදය එනකින් තිම කළේය.

"සුදා කම්පලයට මරාව්ද? උදා කම්පලයත් එක්ක හරි ගාළයි නේ."

"හේ. සුද්දාට කොහි කරම් හිතවත් එකෙක් වුණත්, මං කිව්වොත් වැඩේ දෙන එක දෙනවමයි. දැන් පොඩි මහත්තයට වැඩේ දුන්නේ කවුද?"

"ඇ.. පොඩි මහත්තයාට මැරුවේ සුද්දාද?"

"ඔව්. මං තමයි විඩර එක දුන්නේ. දෙන්න කොහොමද හිටියේ. ආදරණීය මාමයි බැනයි වගේ. මගේ එක වචනෙන් ඒ ඔක්කොම ඉවරයි. සුද්දා කවදත් හිටියේ මගේ පැත්තේ. මං ඒක දුන්නවා."

"ඇයි පොඩිමහත්තයාට මරන්න කිව්වේ?"

"උං මට පල්ලාට එකක් දැමීම. මං කිව්වා උගේ ලොකු කෙල්ල විඩාගේ කරලා තිකං ගෙදර ඉන්න නිසා කොළඹ මගේ හෝටලේට වැඩට එවන්න කියලා. ඔු මට පල්ලි හිතාවක් දැමීමගේ."

"මුදලාලි අපේ හිතවත් කම වෙන එකක්. ඒත් ඔය වගේ දෙයක් මං කරන්නේ නැ."'

"මට විකක් තේන්නි ගියා. මං ඇහුවා ඇයි උඹ හිසුවද මං ඒකිව ගනිව් කියලා."

"මුදලාලි අපි ඔය ගැන වාද කරලා වැඩක් නැ. ඒකි නාම පුංචි කෙල්ලක් නිසයි මං එහෙම කිව්වේ. මට තාම පුළුවන් ඒකිට කන්න අළුත්ත දෙන්න. එහෙම කියපු පොඩි කෙල්ල සුද්දා ආවාට පස්සේ සුද්දා එක්ක යාළු වුණානේ. කෝ ඒකිගේ පොඩි කමට මොකද වුණේ. කොහොමහරි ඒකි සුද්දාට අල්ල හත්තා තේද? ඒ වැඩ වලට පොඩි නැ. ඒ ගැන මං හිතටි එකක් ගැහුවාම පොඩි මහත්තයා කියරි ඉතිං මුදලාලි ඒකිත් කවදා හරි බිඳුන්න එපායැ. උන්ට හොඳ නම් මට මොනෝ කියලා. සුසීමාව දැකලා ඇති හේ. හරි හැඩකාර කෙල්ල."

"පස්සේ මං සුද්දාට කිව්වා කැමති නම් සුසීමට හෝටලේ පොඩි එකක් දෙන්නම් කියලා. සුද්දා කිව්වා මුදලාලි ගාව මට වැඩ කරන්න හොඳ නම් ඒකි වැඩ කලාම මොකද කියලා. පස්සේ ඒ ගැන කතා කරන්න මං සුද්දාට එගේ බැව්වා. කෙල්ල නම් කැමති ඔව් පේනවා. ඒත් තාත්තා ඒකට කැමති නැ කියලා ඒකි කිව්වලු. මං ඉතිං තාත්තව සිත් එකෙන් අහිත් කළා. දැන් ඔය ඒකි සහ අගේට හෝටලේ වැඩ කරන්නේ. මාත් ඒකිට හොඳට සලකනවා."

"ඉතිං සුද්දා ඒ ඔව් දන්නේ තැද්ද?"

"උං හොඳ එකා. උංට කිසි ගානක් නැ. මං කොළඹ යනකොට උගේ කෙල්ලට දෙන්න කියලා මොනවා හරි පොඩි දෙයක් දෙනවා. ඒකිත් මා අගේ සුද්දාට ලියුම් එවනවා. කිසි ප්‍රශ්නයක් නැ."

"එහෙනම් සුද්දා කමදෙපාසට වැඩේ දෙව්. හැඩැයි මාඩව් මරන්න එපා. මං එයාගෙන් ඇත්ත අහලා දැන ගන්නම්."

"සුද්දාගෙන් අදම නිදහස් වෙන්න වෙනවා. ආයි ඒ වගේ හිතවත් කොල්ලෙන් හොඳා ගන්න කල් හත වෙනවා. ඒ නිසා අදම මේ වැඩේ

ඉවර කරන්න ඕනේ."

"ඒ වුණාට මායිව් මරනවට මං කැමති නැ."

"එතකොට ජයන්තිට මොකද කියන්නේ. පුතාට ජයන්තිට සිංහට අමතක වුණාද? ඔයා එයාට කිව්වා හේද හඳහනේ ගැට්ටට මුලින් බදින කෙනා මාක තුනකින් තැනිවෙනවා කියලා. එහෙම කියලා හේද එයාට නිස්සඳ්ද කළේ. මායිව් මැරුවට පස්සේ ජයන්ති බදින්න හේද ඔයා හිරිසේ. ඔයා දන්නවනේ. අපි මායිව් කළේ ප්‍රෝඩාවක්. අපට රත්දෙණියාල වලවට අයිති කර ගන්න ඕනේ."

"දැනුත් ඒක අපේ නේ."

"ඒ වුණත් ඕකුත් අපේ වෙරක්කාරයෝ. ඕකුත්ගේ ලේ වලට අපේ ලේ මිශ්‍ර කරන්න දෙන්න බැ. අපි ඒකිව් මැරුවට පස්සේ උඩට පුළුවන් ජයන්තිව බැඳලා වලවටට යන්න."

"මං මායිව් බැන්දේ එයාගෙන් ඉක්මනට නිදහස් වෙන්න හිතාගෙන තමයි. ඒත් මං එයාට දැන් ආදරෙයි. මට බෑ එයාට මරන්න ඉඩ දෙන්න. බාප්පේ එයාට මරන්න එපා. මං වෙනුවෙන් එයාට ජීවත් වෙන්න ඉඩ දෙන්න."

"යංකෝ මුට අමු කැව්ලද මන්දා? අපි මෙව්වර කාලයක් ජලයක් කළේ ඔක කරන්නද? මම තරඟ මනිසා කියන්න එපා පුතෝ."

"මෙව්වර කාලයක් බාප්පා කියපු හැම දෙයක්ම මං කළා. ඒත් මට ඕකට තමි ඉඩ දෙන්න බැ. මං ඉන්නකං මායිව්ට අනතුරක් වන්න මං ඉඩ තියන්නේ නැ."

"මෝඩියෝ, ගැහැනුට ඔය තරම් ආදරේ කරන්න එපා" කී තන්දන පුටුවෙන් නැගිටිව්වා.

"මං හිතුවේ සුදාව යවලා ඒකිව් වැඩේ දෙන්න. ඒත් දැන් මට හිතෙනවා මමම ගිහිං ඒක ඉවරයක් කරලා දාලා ආවානම් ගොදුයි කියලා."

"එපා. ඒක කරන්න එපා" ජයදේව නන්දනට බාබා වන ගේ සිට ගත්තේය.

"සුදා .. සුදා.." නන්දන මොර දුන්නේ ය.

"අයි මුදලාමි? " යැයි අසමින් මදුලේ සිටි සුදා ඔවුන් සිටි දෙසට පැමිණියේය.

"මට පොඩි වැඩකට යන්න තියෙනවා. දීපත් මෝටර් සයිකලේ යතුර."

සුදා එය නන්දනට දුන්නේය.

"මං එනතුරු මේ ජයදේව මහත්තයාට කොහේවත් යන්න දෙන්න එපා. ඕනෑවට වඩා දැහලුවොත් උඹ ගයි හත්තිය තියෙන එකාගේ. එයාට මෙහෙම රඳවගෙන ඉන්න ඕනේ" කී ඔහු ජීට්ටි ගියේය.

ජයදේවි සුදා තේල කර දමා තන්දන පසු පස යන්නට
උත්සාහ කලත් සුදා හිඳුගේ බේලලෙන් අලලා ගෙදරට තේල කපේ
ය. විසි වී ගොස් බිම වැටුණ ජයදේවි නැගී සිටියේ කෝපයෙන්
පපරම්බි.

“සුදා එහෙනම් උබ මව්ප්පාට එකක් දැමීමා. ආ.. පැත්තකට වෙතක්..” තැවත තැඟි සිටිය සිත් දොර දෙසට ගමන් කරන්නට උත්සාහ කළත් සුදා බිහිවූ පසුවට එල්ල කළ පා පහර තිබා එසේ වී හොත් බිම වැටුණේ ය.

“දැන් ම. මෝටර් සයිකලෙන් හිඟිල්ලා එකිව මරලා ආවාම මෝටර් සයිකලේ දැකපු කෙනෙක් හිතන්නේ සුදා තමයි මේ වැඩේ කළේ කිසලා. මිටත් හොඳ හොඳ අදහස් තමයි හිටපු ගමන් ඔළුව එන්නේ” මෝටර් සයිකලයෙන් යන ගමන් තත්පර දිවන්නට විය.

“එකකොට රත්දෙණියල වලව්වත් අපේ, හෙක්වර හාමු. උඩ අපේ අපටවිම් මරදු දුවයේ මං කිව්වා, මේකට වන්දිය කවදා හරි උඩලා ගෙවෙනවා. මම රත්දෙණියල වලව්වේ දුවසක රජවෙනවා කියලා. උඩ දන්න ලෝකෙක දුදලා බලාහතිං, මං ඒක කරන හැටි. හෙට දුදලා රත්දෙණියල වලව්ව මගේ.”

මුළුතැන් හෙට වී සිටින මාධ්‍යවිට මෝටර් සයිකලයක් එන හඬ ඇසුණි.

"සුදා? ඒ සුදාද? මගේ මාරයා සුදාද?" ඇය වෙව්ලන්නට පිණි.

"එකකොට සුරතීමල මාමව මැරුවත් සුදා, මාව මරන්න එන්නෙත් සුදා මං පැටිරිකට ඇතුළත් කරන්න හැරේ."

“මට මහකසි දුටකක් සුදා මගෙන් ඇතුළා නෝනා රන්දෙකිගල විනානුයා ගැන නොදැනද ජයරේ මහත්තයට බිඳින්න කැමති වුණේ කිසිම. තැ. ම. දැන ගෙන හිරියා සුදා. ඒත් දැන් ඒ විනානුයා තැනේ. තත්දන අංකල් උත්ට වැඩේ දන්නලෙන් ම. කිව්වා.”

“ඒත් සුරතීමල මාමා මැරුණ දවසේ මං බියවුණා විනාශයා තාමත් පිටතුත් අතර ඉන්නවා කියලා. තාමත් අපේ පස්සේ පන්නනවා කියලා. මං බියෙන් ඉන්නවා දැකලා සුදා මා ශාඛට ආවා. තෝනා. තෝනා විනාශයට බියෙන් හේද ඉන්නේ. කිසි දේකට බය වෙන්න එපා තෝනා. මේ මං ඉන්නකම් තෝනට රත්දෙණීමල විනාශයත්ගෙන්වත් රත්දෙණීමල කොටින්ගෙන්වත් හිරිහැරයක් වෙන්න දෙන්නේ නැ.”

“ඉතින් එහෙම කිසිතු සදා මාව මරන්න ඒවිද?”

නැවතත් මාර්ගයේ සිනහව තිබූ පුරා පැතිරී ගියේය.

ප්‍රොෆුලු ඇරෙන හඬ ඇඟවි ඇඟවී. ඇඟ කැඟවෙන්නට

තැනක් සොයන්නට වුවා ය.

නිවසට ඇතුළු වූ තත්ත්වය සිය සිතට දිරි ගැන්මට කාමරයට ගොස් පොඩි අසියක් ගැසුවේය.

"හෝ මේ දුව, මාඩව්.. මාඩව්.."

"ආ! අංකුල් නේ ඇවිත් තියෙන්නේ" මාඩව්ගේ සිතෙහි වූ හිස මදක් පහ වුණි. ඇය කාලය දෙසට පැමිණියාය.

"අංකුල් මං හොඳටම බලන්න සිටියේ. අංකුල්ට ඇහෙනවද අර මර හිනාව්දර අර.."

"ඔව් මව ඇහෙනවා. ඒ හිනාව අපේ පවුලේ කෙනෙක් මාරයට බිඳිවෙන කොට ඇහෙන මර හිනාව. අපේ පවුලේ කාට හරි අඳු මාරයා අත වන්නවා" ඔහු සෙමින් සෙමින් මාඩව් දෙසට පිය තගන්නට වූයේ පිස්තෝලයකද ඇය වෙත එල්ල කරමිනි. එයේ එන ගමන් "ගෙල සිර කර ඇය මරම" යයි ඔහු සිතන්නට විය.

ඔහුගේ අතෙහි වූ පිස්තෝලයටත්, ඔහුගේ දෙනෙතින් චිහිදුනු ඒ කාන්තියටත් ඇය හිස වුවාය. එය රහස්‍යමය් හෝ විනිශ්චයක් හෝ නොවන බව දැය අවබෝධ කර ගන්නාය.

"මාමේ! මාමේ!" පසු පසට අසී තබමින් ඇය කීවා ය. එහෙත් තත්ත්වයේ බැල්මෙහි වූ අන්තරාය අවබෝධ කර ගත් ඇය එක සැකින් අනිත් අතට තැරී කාමරයට වැළී දොර වසාගන්නට උත්සාහ කළා ය. එහෙත් එහි දොර වැසීමට පෙර තත්ත්වය එහි ඇතුළු විය.

"උසම මාරයා මම තමයි" ඔහුගේ මුඛින් පිට විය.

"අහේ මාමේ! ජලේ. හොඳ මාමා වගේ මට මගේ පාඩුවේ ඉන්න දෙන්න."

ඔහු මඳකට තතර වී ඇය දෙස උනන්දුවෙන් බැලුවේය.

"බය වුණාම කෙල්ලො හරි හැඩයි තෙව්. හරිම හැඩයි. පුංචි මැණිකෙන් එදා ඔය වගේ ලස්සනට මට පෙනුණා. උසින් ඒ වගේම ලස්සනයි කෙල්ලේ" අනුරාගී සිතිවිල්ලක් ඔහුගේ සිත පුරා දිව යන්නට විය.

වහා ඉදිරියට පැන ඇගේ අතකින් අල්ලා ගත් ඔහු, ඇගේ නිකට ගෙමින් ගෙලවුවාය.

"උඹ හරි ලස්සනයි. අන්තිම ගමන යන්න ඉස්සර වෙලා අපි පොඩ්ඩක් විනෝද වෙමු."

මාඩව්ගේ හිස යටපත් කරගෙන කෝපය මතු විය. ඇය මුළු වැර ගොදා තත්ත්වය තල්ලු කර දැමුවේය.

"වලා. එන්න එපා මා සිතට. හෝ වලා."

SL-UNLIMITED

"හත් හත් හත් හත් හත් හත්" කියමින් අතෙහි වූ තුවක්කුව කණ්ණාඩි මෙතට මත තැබූ තන්දත සිය කමිසය ගලවා පැත්තකට විසි කළේය. ඉන් පසු සිය ඉණ බැදී පටිය ගැලවූ ඔහු සිඳි ඇඟ දෙකට පිය තගන්නට වූවාය.

බිසවත් වූ ඒ අසරණ ස්ත්‍රීගේ පළාසාවට තැන්ක් නොවීය. ඇය මුළු වැර ගොදා පා පහරක් තන්දතට එල්ල කළ ද, පහත් වී ඒ පහරින් වලකින්නට තන්දත සමත් විය. ඉන්පසු තන්දත ඇය ඔසවා ගත් විට, සිතෙහි වූ බිසව ඉතා දැඩි වූ හෙයින් ඇගේ මුළු සිරුරම අප්‍රාණිකව යනු ඇයට දැනුණි. තම අවසානය පිණි වී ඇති බව ඇය අවබෝධ කරගත්තා ය.

"උඹ බස වෙලා, හොඳටම බසවෙලා, මං හරි කැමතියි මෙතෙම බසෙන් ඉන්න මුවැත්තියන් හුරතල් කරන්න."

තන්දත ඇය ඇඳට විසි කළේය. ඇඳට වැටුණ කැඩින් ඇඳ රෙද්ද සිය සිරුර වටා දවවා ගත් මාධවී හඬන්නට විය.

"මාව මරපං. මාව මරපං. වද නොදී මාව මරපං" කී මාධවී කොට්ටියෙන් සිය මුහුණ වසා ගත්තා ය.

දැන් දැන් ඔහු ඇඳට පැන තමාට අතවරයක් කරනු ඇතැයි බිසවත් වූ ඇය සිතමින් සිටියා ය. ඇය කොට්ටිය මැත් කර, දෙතෙන් විවර කළේ සමක් බිත්තියේ වෙහෙයෙන් වැදෙන හඬත් "මගේ අම්මේ"යි කියා තන්දත කෙළුරි හාන හඬත් ඇසුන බැවිණි.

"අහිංසක කෙල්ලන් අනාථ කරන වල් බල්ලා" පැවරික් ගුලුලේය.

"පැවරික්! පැවරික්! හොඳ වෙලාවට පැවරික් ඇවිත්" ඇය සැනසුම් සුසුමක් හෙළවා ය.

ඇඳ ඇඟිරිල්ල පසෙකට විසි කළ මාධවී තම ආරක්‍ෂකයා වෙත පැන ඔහු බදා හෙත ඉකී බිඳින්නට වූවාය. ඒ සැකින් ප්‍රයෝජන ගත් තන්දත වසා තම පිස්තෝලය තිබූ කණ්ණාඩි මෙතෙම මතට පිනු තමුත් එවැන්නක් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි පැවරික් දුන් වෙහෙවත් පා පහර නිසා නැවත ඔහු විසි වී ගොස් බිත්තියේ හැසුණි.

"උඹ කරපු දේවල් ඔප්පු කරන්න දැන් අපට සාක්කි කියෙනවා මනිහෝ. මාධවී ගන්න මොකක් හරි මුව බිඳින්න."

මාධවී දුන් ඇඳ ඇඟිරිල්ල ඉරා ඉන් සවිමත් පටියක් සාදා ගත් පැවරික් තවමත් සිහි එලවා ගත නොහැකිව සිටින තන්දත ගේ අත පස හෙලවෙන්න බැරි තරමට කඳු කර බැඳ බිත්තිය මුල්ලෙහි තැබුවේය.

"පැවරික් ඔයා නම් දෙවියෙක්. ඔයා ආවේ නැත්නම් මු මට වද දීලා මරනවා. ඔයා කොහොමද මෙතනට ආවේ?"

"මං අද හැන්දැවේ ඉඳලම මේ හරියේ සිටියේ මාධවී. මුං

තුන්දෙනා එළියට යනවිට මං දැක්කා. ඊට පස්සේ මු තනියම මොටර් සයිකලේ එතකොට මට හිතනා ඔයාගේ පිළිවෙත් අනතුරේ සිතලා."

තැවත වරක් මාරයාගේ සිතපට නිවස පුරා පැතිර ගියේ ය.

"අහේ පැට්ටික්. ඔයාට ඇහෙනවද අර මර හිනාව. ඒක ඇහෙන්නේ පවුලේ කාට හරි විපතක් වෙන කොටලු."

"මාඩ්ම ඔයත් ඔවා විශ්වාස කරනවද? එන්න මාත් එක්ක" කියමින් පැට්ටික් මාඩ්ම සමඟ හිතස තඩ ඇහෙන තත්ත්වයේ කාමරය වෙත ගියේය. දොර ගතූර දමා වසා තිබුණි. එහෙත් සකඩ කුරක් ගෙන තත්පර කිහිපයකින් එම දොර විවර කළ පැට්ටික්, විදුලි පහන් දල්වා කාමරය පුරා සිය දෙනෙත් විහිදුවේ ය. මාඩ්ම තවමත් බියෙන් සලිත වී ඔහුගේ අතක් තදින් අල්ලාගෙන සිටී. පැට්ටික් ඇගේ අතින් ඇදගෙන "අන්න අතතින් තමයි ඔය සද්දේ එන්නේ" කියා මෙඟය වෙත පැමිණියේය. එහි වූ කැසට් ගස්තල ක්‍රියා විරහිත කළ ඔහු. "දැක්කද හිනාව කාගෙද කියලා?" අසමින් එහි වූ කැසට් පටිය අතට ගත්තේය.

"දැක්ක හේද? ඔය වගේ කැසට් එකක් දාලා තමයි මුං තුරන්මලුවත් බය කළේ"

කැසට් පටිය සිය සාක්කුවෙහි රැවා ගත් පැට්ටික් "මේක අපට තව වැදගත් ශාක්ෂියක් මාඩ්ම" කියමින් තත්ත්වය සිටි කාමරය වෙත පැමිණියේය.

"උඹ බොහොම මොල කාරයෙක් කියලා හිතා ගෙන හිටියා හේද? මෙන්න උඹ මර හිතා කැසට් එක මගේ ශාක්කුවේ තියෙනවා. අපි උසාවියේදී ගමුවෙමු."

මාඩ්ම පැට්ටික්ගේ ඉග්‍රා වවා අත දමා දැඩිව ඔහු බදාගෙන ගත්තාය. ඇය කොතරම් තදින් වෙහිලුවාද කිවහොත් පැට්ටික්ද බිම නොවැටී සිටියේ ඉමහත් වැයමකින් පසුවය. ඔහුද අන්ද මන්ද විය. ඒ කිසිවක් නිසා නොව මුළු නිවස පුරාම පැතිරී ගිය මර හිතා හඩක් නිසාය. එය කැසට් පටියෙන් නැගුන මර හිතාවට වඩා ඉතා හයංකාර විය. පැට්ටික් ඊට බිය නොවූ නමුත් මව්ගෙට පත් විය. "තවත් කැසට් පටියක් ඇති" සිතූ ඔහු දොර දෙස බැලුවේය.

උළු පිහිසක්ද අතින් ගෙන ඔහු දෙසට පිය තගන සුදා ඔහු දුටුවේය.

"පැට්ටික් මහත්තයා. එහෙනම් මාව පොලීසියට අල්ලලා දෙන්නයි තමුගේ ගැදුවේ ආ" කී ඔහු කණ්ණාඩි මෙඟය මත වූ පිස්තෝලය ගෙන එය පැට්ටික් වෙත එල්ල කළේය.

"සුදා. මේ මහත්තයා තමයි මාව බේරගත්තේ. මේ මහත්තයාට

මුතුන් කරන්න එපා."

"නෝනා කට වගහන්න. දෙන්නම ගිහින ඇදෙන්න ඉඳ ගන්නවා."

සුදා තුවක්කුව පැට්ටිත් දෙසවම එල්ල කරගෙන ගොස්, තන්දන වැව් සිටි තැනට පැමිණ ඔහු ගැට ගසා තිබූ බැමි කපා දැමුවේය.

"සුදෝ! මගේ රත්තරන් සුදෝ! උඹ නම් දෙසියගෙක්. මගේ අම්මපා උඹ නම් දෙසියගෙක්. උඹ නොඑන්න මං එල්ලං ගත් ගන්න තිබුණා."

සුදා ඔහුගේ අත බැඳී පරිගඳ කපා දැමුවේ ය.

"බොස් ගිහින දැන් අරුන් දෙන්නව ගැට ගහන්න."

පැට්ටිත් වෙත ගොස් අත දිග ගැර කම්මුල් පහරකින්ද ඔහුට කංගුක කළි නන්දන, ඔහු ගේ දැන ද, දෙපස ද හඳ වෙන්න ඇඳට කර බැන්දේ ය.

"සුදෝ! පොඩ්ඩක් හිටපං. මේකිව බැඳලා එල්ලන්න ඕන නැ. මු කරපු වැඩට මුගේ ඉස්සරහම මේකිව ... " කියමින් ඇඳට පැණ ගත් නන්දන හරහා මාඩිව් වැළඳ ගත්තේය.

"බය වුණාම මුං පරිම ලස්සනයි."

එහෙත් ඔහුගේ මුළුත් දැඩි වේදනාත්මක හඬක් නික්මුණේ තියුණු ගමක් ඔහුගේ පිට දිගේ ඇඳී ගිය බැවිණි. වහා ගැර බැලූ ඔහු, ඒ සුදා අත වූ පිහිය බව ඔහු දුටුවේ එහිත් වැහිරෙන රුධිරය නිසාය.

ඔහු හැරෙනවාත් සමගම සුදා ඔහුගේ බෙල්ලෙන් ඇඳ බිත්තිය දෙසට වීසි කපේ ය.

ඉතා අපහසුවෙන් සිහි එළවාගත් නන්දන "සුදෝ! මොකද මේ උඹ සකෙක් මගේ මා දිනා බලාගෙන ඉන්නේ. උඹට සකෙක් වැඩිලදා?" ඇහුවේ ය.

"මට සකෙක් වැඩිලා නැ. ඒත් මෙව්වර කාලයක් යකා වැඩිලා හිටියේ උඹට. මං ඒ යකා උඩෙන් අසින් කරන්නයි පදන්නේ. එක පාරටම මට ඒක කරන්න පුළුවන්. ඒත් මට ආසයි උඹත් එක්ක විකක් සෙල්ලම් කරන්න. මගේ අම්මා කියපු විදියට, මගේ අම්මට දන්න දස විද වල හැටියට මම වික වික නමයි උඹව මාරයා භාවට යවන්නේ" කියමින් සුදා එල්ල කළි වෙගවත් පා පහරින් නන්දනගේ දත් දෙකක් කැඩී වීසි වී ගියේය. ඔහුගේ මුළුත් රුධිරය වැහිරෙන්නට විය. මඳ වෙලාවකින් සිහි එළවා ගත් නන්දන ඉතා අපහසුවෙන් කතා කළේය.

"උංඹ අම්මා. කවුද උංඹ අම්මා. මං මොකක්ද උංඹ අම්මට කපේ?"

"උඹට ඇගහනවද ඔය හිතාව. ඒ මගේ අම්මා. අද මගේ අම්මට හරිම සන්තෝස දවසක් වෙව්. එයා අවුරුදු වීසි අටක්

බලාගෙන හිටියේ අද දවස එකකල් තමයි. අම්මට ඊට පස්සෙ මේ අපායෙන් මිදිලා වෙන ලෝකෙකට යන්න පුළුවන්. මගේ අම්මා මිශුරියෙල් කුරියබණ්ඩාර අවුරුදු විසි අටක් තිස්සේ බලාගෙන හිටියේ අද දවස එකකල් තමයි."

"උඹ කියන්නේ බොරු. ජනි මලා. ජනි මලා. බටහිර ලැංගන්ත ඉස්සර චූටි මල්ලි ජනිට පුටුවලා මැරුවා."

සිහුටි තවත් තා පහරකින් කංත්‍රය කිරීමට සුදා ඉදිරියට පියවරක් තැබුවේය.

"උඹත් මහා පිරයෙක් වගේ. වැටිලා තුවාල වෙලා ඉන්න මනිගෙක්ව වන්ඩිකම් පානවා. තියම් මනිගෙක් නම් මටත් පොඩ්ඩක් කෙලින් වෙන්න ඉඩ දීපන්."

"උඹ හරි. පිරයෙක් නම්, එදා මගේ අම්මට විකක් වත් නැගිටින්න ඉඩ දෙන්න තිබුණානේ? තොපි පස් දෙනෙක්ම ජනිට බිම පෙරලගෙන දුග වද දෙන කොට තොපි හිතුවද ජනිටත් වාරයක් දෙන්න ඕනෙයි කියලා, පර බල්ලා. මං තොගේ කෑලි කපනවා. මං තොවි.."

ඔහුගේ වදන් වෙඩුලන සුළු විය. සිහු පිහිස හැම අතටම කරකවන්නට වූ නිසා තන්දනයේ ඇගෙන් සැම අතකටම රුධිරය පිදින්නට විය. ඒ දුටු මාඩව් ගිහි මුරපාවෙන අශුරු පැටිරක් දුටුවේය. සිහුවද එම දරුණත බලා සිටිය හැක්කක් නොවේ. සිහු සිය දෙනෙත් දැඩි ලෙස පිසා ගන්නේ එනිසා ය.

"තෝ හිතපු විදියට නොවෙයි යකෝ වැඩේ වුණේ මගේ අප්පව්ව කියලා මං හිතාගෙන ගිටපු පස්වත්, ගිහිත් වූව් මල්ලිට වද දීලා මරලා, ඒ පැලටත් ගිහි තියලා අම්මට බේරගෙන ආවා. මැරෙන්න ඉස්සර වෙලා මගේ අම්මා පස්වත්ගෙනුයි, රුවන් බණ්ඩාර අංකල්, මගේ අම්මට බඳුන්න හිටියේ එයා තමයි, ඒ දෙන්නට පොරොන්දු කරගත්තා තොපේ පවුලේ හැම එකෙක් ගෙන්ම පළු ගන්න බවට. එයාලට බැර වුණ වික තමයි මට කරන්න තිබුණේ. මං ඒ ඔක්කොම කළා. පොඩ් මගත්කයවත් මැරුවා. තොගේ අසියවත් මැරුවා. තොගේ පුතාවත් දැන් විකකට කලින් මැරුවා. දැන් තෝවත් මරනවා. මගේ අම්මට ලැප්පාව ඉවස ගන්න බැරුව මාව ඉපදුනාට පස්සේ එල්ලිලා මැරුණා තමයි. ඒත් අපි තොපි පස්සෙන් පැන්නුවා. අම්මා වෙනුවෙන් තොපේ පවුලේ ඔක්කොම අතු ගැවා."

තන්දන වරින් වර නගන වේදනාත්මක හඬත්, මිරු විකාර හිතගවත් හැරුණා වීට වෙන කිසිම හඬක් නැඟුනේ නැත. පැයක් පමණ වූ මෙම ගබ්ද වලින් පළමුව නතර වූයේ කෙළුරිලි හඬයි. ඉන් මද වෙලාවකට පසු මර හිතාවද නතර විය. නිහඬතාවය දිගු වෙලාවක් පැවතුන බැවින් පැටිරක් සිය දෙනෙත් විවර කළේය.

රාධිරයෙන් හෙත්ව තිබූ නන්දනගේ මල සිරුර විදුලි පංකාවේ ඵලලන කුළා ඔහු දුටුවේය. ඔහුගේ මුළු ගතම රාධිරයෙන් කැකැවී තිබුණි. එහෙත් ඔහුගේ මුවගෙහි මඳ සිනහවක් රැළී තිබිණි.

එම කාරයය තිමි කළ පසු, ඔහු පැවරිත් දෙසට හැරී විශරා සිනහවක් පෑවේය.

"ලිංඛ අප්පච්චි තමයි මේ හැම එකටම වග කියන්න ඕනේ. ඒත් මං ලිංඛ අප්පච්චිට පැනලා යන්න අවස්ථාවක් දුන්නා. ලිංග මෝඩකමට මගේ අවවාදය ගණං ගත්තේ නැ. එහෙම කරපු මාව, මම ලිංඛ ඥාති සහෝදරයෙක් වෙ දැන දැනත්, පොලිසියට අල්ලො දෙන්න හැදුවා. දැන් ලිංචට ඒකට වන්දි ගෙවන්න වෙනවා."

රාධිරය නිසා රතු පැහැ ගැන් වී තිබූ දැහින් අල්ලාගෙන සිටි ඒ රාධිරය තැවැරැණ පිහිය කරකවමින් සෙමින් සෙමින් ඔහු පැවරිත් වෙත සමීප වන්නට විය. තොල කට වෙලි සිටි පැවරිත්ට කියන්නට යමක් සිතා ගත නොහැකි විය.

"රන්දෙණිගල සිංහයාගේ පවුලට කරපු අපහාසයට පළිගන්න ගෙන කොට ලිංග ලිංගේ පැත්තම ගත්තා. තොටත් තියෙන්නේ තොගේ අම්මගේ ලේ වෙන්න ඇති."

දැන් ඔවුන් අතර ඇත්තේ අඩි තුනක පමණ පරතරයකි. එක් වරම ඉඳිද ගැසුවාක් සේ කුළා නැවතීය.

"අප්පච්චි අයින්වෙන්න. මට මේක ඉවරයක් කරලා දාන්න ඔතනින් අයින් වෙන්න" ඔහු පැවරිත්ගේ හිසට ලිහිත්, ඔහුට නොපෙනෙන කෙතෙකු දෙස බලමින් වේගවත්ව පැවසුවේය.

"එපා? අපේ පවුල විනාශ කරපු එකාගේ පුතාව මරන්න එපා? අපේ වැඩ ඔක්කොම අවුල් කරන්න ආපු එකාගේ පීච්ඡේ විනාශ කරන්න එපා? ඒ මොකද අප්පච්චි? ඔතනින් අයින් වෙන්න." කී ඔහු එක වරම අනික් පසට හැරී පිහිය ද විසි කර දැහින් දෙතෙත් වසා ගත්තේ ය.

"මට වළින්න එපා අප්පච්චි. මමයි අප්පච්චිට වළින්න ඕනේ" ඔහු ඉඩ ගසමින් හෙමින් හෙමින් පැවරිත් වෙතින් ඇත් වන්නට විය.

"අප්පච්චි නිසා මං ලිංච සමාව දෙනවා. ඒත් මං දන්නවා. ලිංචාගෙන් මට කවදාවත් සමාව ලැබෙන එකක් නැ."

ඔහු මතුරන්නට විය.

ඉන් මඳ වේලාවකට පසු ජීර් රිය ස්වාධී කරන හඬ පැවරිත්ට ඇසුණි. සිය දෙඅතෙහි වූ බැමි, ඇඳෙහි දාරයකට අතුල්ලා මුදා ගත් පැවරිත් තවමත් සිහිසුන්ව ඇඳ මත වැහිරී සිටින මාධ්විද ඔසවා ගෙන විවේක කාමරය වෙත පැමිණ එහි වූ ඇළි පුටුවක් මත ඇඟ හොවා මුහුණට වතුර ඉසින්නට විය.

ඒ සමඟම තම සෙල්ලෝනස අතට ගත් ඔහු හැරී කතා කළේ ය.

"පැට්ටිත්. මං මේ ඔයා ගෙදර එනතුරු බලං ඉන්නවා. මොකද ඔයාගේ මේ ප්‍රමාදය?"

"ඔක්කොම ඉවරයි අංකල්. මං අංකල්ට කීව්වනේ. අංකල් මගේ අනතුරු ඇඟවීම ගොනු ගන්නේ නැතේ."

"මොකක්ද ඔක්කොම ඉවර වුණා කියන්නේ?"

"සුදා නන්දනට මැරුවා, පයදෙව්වත් මරලා මං භික්ෂුනේ. උග්‍ර පැනලා ගියා. මාවත් මරන්න හැදුවා. ඒත් සුදුම පිනකට මං බේරුණා. උග්‍ර අල්ල ගන්න බලන්න මේන්න උග්‍ර ගිය වාගගේ නොමිමරේ. උග්‍ර පාව මොන ජංජාලයක් කරාවද දන්නේ නැ. ඊට ඉස්සරවෙලා උග්‍ර තවත්තන්න."

"හොදයි. මං ඒක කරන්නම්. ඔයා දැන් කොහේද ඉන්නේ?"

"මං ඉන්නේ නන්දනගේ ගෙදර."

"මාඩ්වි කොහොමද?"

"එයාට අනතුරක් වුණේ නැ. ඒත් නාම හිඟ නැ."

"හොදයි. මං පොලීසියට සුදාට අල්ලගන්න කියන්නම්. මාත් මේ දැන්ම එනවා."

තැට්ට් වතුර ඉස මද වෙලාවකට පසු මාඩ්වි හිඟ ලැබුවාය.

"පැට්ටිත්.. අගේ පැට්ටිත්.. මට බයයි. මට බයයි.. අර. පිහිගේ ලේ.. සුදා නන්දන අංකල්ට මැරුවද? පයදෙව්ට මොකද වුණේ?"

"මාඩ්වි කනගාවුවෙලා පලක් නැ. ඒක දැන් අභිභවට ගිහිත්. ඒ දැකපු ගහනක හිතගත් කියලා හිතාගෙන ඒක අමතක කරන්න බලන්න."

"අගේ පැට්ටිත්.. මාව ගෙදර එක්කරගෙන ගන්න.. මට ගෙදර යන්න සිතේ. මට මගේ අම්මා සිතේ.. " ඇය පිදැරියක සේ ඉඩි බිඳින්නට වුවා ය.

"හොදයි. මම ශ්‍රීලාල් අංකල්ට කෝල් එකක් දීලා මෙහාට එන්න කියන්නම්. එතකල් අපි ඉස්තෝප්පුවට වෙලා ඉමු."

බිම්බර ජීප් රිය ඉතා වේගයෙන් බාවනය කරන්නට විය. කොහේ ගන්නදැයි තීරණයක් ගැනීමට ඔහුට නොහැකි විය. එහෙත් ඔහුගේ මනස දැන් ගන්නේය. අවුරුදු අටක් තිස්සේ පෙරැමි පුරා ඔහු බලා සිටි කාර්යය නිම කිරීමට ඔහුට හැකි විය. දැන් ඔහුට කරන්නට දෙයක් නැත.

පැය භාගයක් පමණ වාගනය බාවනය කළ ඔහුට තම වාගනය

හඹා එන පොලිස් රිඳක් ඇස ගැසුනේය. ඔහුගේ මුඛගෙඩි මද සිතහවුන් රැදුණි. මෙතෙක් වේලා ඔහේ බාවතය කළාට දැන් හේතුවක් ඇතිව බාවතය කළ යුතු වෙයි.

මෙතෙක් වේලා වාහනයේ හිටියේ කමා පමණක් වුවත්, දැන් වාහනයේ පසු පස අසුනේ ගමෙකු සිටින සෙයක් ඔහුට දැනුණි. ඔහු හිස මදක් හරවා පසු පස අසුන දෙස තෙත් ගොමු කළේ ය.

"පුතා, උඹ ගැන අපට හරි ආඩම්බරයි. උඹ අම්මාගේ ගෞරවය ආරක්ෂා කළා. උඹේ පවුලේ ගෞරවය රැක ගත්තා. අපට කරන්න බැරිව ඉතුරු වුණ ඔක්කොම උඹ ඉවර කළා" පසු පස අසුනේ දර්ශනය වී සිටි රුවන් බණ්ඩාර කීවේය.

"මට ඒක සතුටක්. මං කරපු දේවල් දකින්න මාමා හිටිය එක මට ඊටත් වඩා ලොකු සතුටක්."

"පුතා උඹ ගැන මටත් ආඩම්බරයි. උඹ වැඩකාරයා කියලා පුංචි කාලේ ඉඳන්ම මම දැන ගෙන තිබ්බා. උඹ බාර ගත්තු වැඩේ නිතර කළා" රුවන් අසළම පසු පස අසුනේ දර්ශනය වී සිටි ජයරත්න කීවේ ය.

"අප්පවිච්චි. අප්පවිච්චි ඉන්නවද? කෝ ඉතින් මගේ අම්මා. ඇයි අම්මා අප්පවිච්චුත් එක්ක ආවේ නැත්තෝ?"

"අම්මා ඉන්නවා පුතා. ඔය ඉස්සරහ සිටි එයේ ඉන්නේ උඹේ අම්මා."

රුවන් කාන්තාවක්, ඉතා ආදරයෙන් ඔහු දෙස බලා සිටියා ය. රුවන් මාමා දිනයක පෙන්නු ජාතාරූපයේ සිටි විදිගවම ඇස සිටියා ය.

"මගේ අම්මා. මගේ අම්මා.."

බිම්සර සිය මැණියන් වැළඳ ගැනීමට උත්සාහ කළේ ය. ඒ වෙලාවේ කමා වාහනයක් පදවන රිඳයකු බව ඔහුට අමතක විය. ඉදිරියෙන් තිබුණ වංගුවද ඔහුට අමතක විය. වාහනය මාර්ගයෙන් ඉවතට පැන යෑමේ පාවෙමින් විත් පහළ වූ කළු ගලක වැළී ගිනි පාලාවක් බවට පත් වී ඉහුත් පහළට වැසී වී ගියේ ය.

පොලිස් ඊජ් රිඳ, ඒ වංගුව අසළ නවත්වා ගත් පොලිස් නිලධාරීන්, ධුර ධුරා ගිනි ගෙන දැවෙන ඒ වාහනය දෙස තුණ්ණිමැනව බලා සිටියහ.